

ΛΕΞΕΙΣ ΟΜΗΡΙΚΑΙ©

Proecdosis correctior 2005

edidit

HELMUT VAN THIEL

A	4	H	62	N	93	T	127
B	25	Θ	67	Ξ	96	Υ	134
Γ	28	I	69	O	96	Φ	137
Δ	30	K	73	Π	106	X	141
E	37	Λ	84	P	121	Ψ	143
Z	61	M	87	C	123	Ω	144

Geänderte Zählung gegenüber der Ausgabe 2002:

jetzt α 253-260 (+ 3); 262-296 (+ 4); 297-433 (+ 3); 434ff (+ 4).

jetzt γ 62ff (+ 1).

Orthographica sind in der Regel nur dort erwähnt, wo sie die lexikalische Einordnung beeinflusst haben, bei sekundären Unterschieden in der Form des codex U.

≈ = Andere Flexion (Tempus), wenigstens eine gleiche Bedeutung, z.B. zu ε 754 ἐριβώλακι: μεγαλοβώλωι, εὐγείωι in Γ 74ϟ ἐριβώλακα: μεγαλόβωλον, εὐγειον.

⌞ ⌟ = für den Sinn nötige, doch vielleicht nicht genuine Ergänzungen der Lemmata.

λ = Lemma. ϟ = Scholia D. Ϟ = Scholia minora der Papyri, ed. J. Lunden.

CyAHLO repräsentieren die Hss-Familien Cyrill A, v, g, n. Sie werden bei Übereinstimmungen mit Lex genannt, wo ϟ und Ϟ abweichen (noch nicht vollständig).

He(sych) wird bei Übereinstimmungen genannt, wenn ϟϞ und Kyrill abweichen.

Σ = Synagoge (Cυναγωγὴ λέξεων χρησίμων ed. I. C Cunningham, Berlin 2003).

Die Buchstaben A-E wurden nach den Handschriften S und U erstmals ediert von Vittorio de Marco, Scholia minora in Homeri Iliadem. Vatikan 1946. Seine Numerierung der Einträge musste wegen der Ergänzungen aus O geändert werden.

Bei der Kollation der Handschriften haben Nicola Ernst geb. Conrad, Stephanos Matthaïos und Adamantios Tsakiroglou geholfen. Rudolf Führer und René Nünlist haben der Neuauflage zahlreiche Korrekturen und Erklärungen beige-steuert.

In den Lexeis Homerikai sind die Worterklärungen der D-Scholien zur Ilias zunächst nach drei, dann nach zwei Buchstaben alphabetisch geordnet. Ziel der Sammlung war es, vorhandene Worterklärungen unabhängig von ihrer jeweiligen Zuordnung aufzufinden, besonders zu den Stellen, die in den D-Scholien nicht berücksichtigt waren, wie oft in späteren Büchern der Ilias. Die Lexeis können also als Ergänzung der D-Scholien verstanden werden. Aber der Nutzen war im einzelnen beeinträchtigt durch die zahlreichen Verschreibungen der Wortanfänge in den Lemmata und dementsprechend ihre alphabetische Einordnung an den unerwartetsten Stellen,¹ generell beeinträchtigt durch die häufige Sortierung nach voranstehenden Wörtern wie Artikeln, Partikeln und besonders Präpositionen, die sich in allen byzantinischen Lexika findet. Das ist ohne Nachdenken über die abweichenden Gesetze des Gebrauchs aus Glossaren wie den D-Scholien übertragen, in denen die Zuordnung keine Schwierigkeiten machte. Die Sammlung hat einige unbekannte, zum Teil gute Erklärungen (α 219 αἴτη, α 235 αἰθήρ, η 71 εἶκε (ci.), κ 133 ἐκὰς ἔστατε, τ 41 ταρφέα, φ 18 φέρων). Übereinstimmungen mit Kyrillos und Hesych können auf verlorene Fassungen von \mathfrak{D} zurückgehen, aber auch umgekehrt aus den Lexika übernommen sein (sicher β 1 βαβαί, κ 458 κωφεῦσαι, υ 3 ὕβος). Die Lexeis ihrerseits gehen auf eine Fassung der D-Scholien zurück, die uns nicht erhalten ist. Darauf lassen eine Anzahl Übereinstimmungen mit den Papyri und Apollonios Sophistes schließen, der die zugrunde liegenden Homerglossare benutzt hat. Bei der Vorlage der Lexeis handelte es sich jedoch nicht um ein Glossar, sondern um ein Exemplar der D-Scholien; das legen vor allem übereinstimmende längere Stücke nahe.²

Der Ausgabe liegen drei Handschriften zugrunde:

O (Bodl. Gr. Class. f. 114, saec. X) und **S** (Schlettstatt 1077, saec. X) sind nach zwei Buchstaben sortiert und haben innerhalb der Abschnitte dieselbe Anordnung, prinzipiell in der Reihenfolge des Homertextes. S hat Blattaufälle α1- bis αλ- (ein Blatt), αν- bis βα- (vier Blätter), γη- bis δε- (ein Blatt), offenbar die Doppelblätter 1, 3 und 4 eines Quaternio. **U** (Urbinas 157, saec. XI) hat sekundär nach drei Buchstaben sortiert, ebenso die Handschriften OS zu Anfang bis αδ-, mit nachlassender Genauigkeit. Dabei haben sie die ursprüngliche Reihenfolge der Einträge verlassen; U kombiniert häufig verschiedene Erklärungen zu gleichlautenden Lemmata (wie α 219 αἴτη). Alle Handschriften, auch U, haben eigene Einträge, die meistens richtig eingeordnet und demnach original sind. U und manchmal auch O haben Einträge derselben Hand, die rechts neben der ursprünglichen Spalte beginnen. In O sind sie im selben Arbeitsgang geschrieben, um freien Platz zu füllen (notiert O²). In U sind sie meistens nachlässiger, also nachträglich geschrieben (notiert U²); auch diese Einträge stimmen oft mit den anderen Handschriften überein und stammen wahrscheinlich aus der Sammlung. Gemeinsame Vorlage war die Kopie einer Maiuskelhandschrift ohne Lesezeichen. Darauf weisen die zahlreichen übereinstimmenden Maiuskelverlesungen, Fehler der Worttrennung, der Akzente und Spiritus; alles vergleichbar mit Griechischzitaten in lateinischen Unzialhandschriften.

Im allgemeinen ist der Text von U besser als der von OS; O hat häufiger Auslassungen durch Flüchtigkeit. Aber alle Handschriften wimmeln, besonders in den Lemmata, von Fehlern, die den Gebrauch der Sammlung zur Glückssache machten. Charakteristisch sind Einträge wie ἴβει· κατὰ τάξεις (zu Π 11) und ἰφίλκου· πρὸ δρακῆς πρῶτος ἢ λαοῦ ἀδελφός (zu B 705), letzteres auch ein gutes Beispiel für die häufigen Buchstabendreher (κλ, ρα).

¹ Die falsche Einordnung solcher Wörter bestätigt, dass sie zumindest in ihrer am Anfang entstellten Form schon in den Quellen standen oder bei der Sortierung so gelesen wurden.

² Zum Beispiel α 580 752 871 901, δ 218, ε 72, μ 259, ν 100, ο 85 101, π 362 401 472, c 27.

Dabei finden sich die Einträge oft ganz unkenntlich und an ganz unerwarteten Stellen³ und provozieren nicht nur die Frage nach dem Nutzen der Lexika, sondern auch nach Einstellung und Erwartungen ihrer Nutzer, die erkennbaren Unsinn treulich und vollständig sich selbst und der Nachwelt erhielten. Was sie ausgezeichnet haben muss, ist eine unendliche Geduld und Leidensbereitschaft, verbunden mit Besitzerfreude, Neugierde und Entdeckerlust: Im Zauberwald der Wörter warteten auf Schritt und Tritt Kostbarkeiten, Überraschungen und Ungeheuer darauf, gefunden, erlebt und bekämpft zu werden. Und wie viele eifrige Adepten mag es gegeben haben, die ihr Gedächtnis mit solchen Ausgeburten des Zufalls und der Phantasie bevölkerten, vielleicht sogar ihr eigenes Schrifttum um sie bereicherten?

Für uns kommt es weniger auf den erklärenden Wert dieser Werke an als auf den historischen Aspekt ihrer Erklärungen. Doch wir sind für das Verständnis und die Aufschlüsselung ihrer Rätsel in einer ungleich günstigeren Lage als die geborenen Benutzer, indem wir mit den D-Scholien und anderen Lexika vergleichen und ein Arsenal technischer Hilfsmittel einsetzen können. Trotzdem widerstehen eine ganze Anzahl von Einträgen durch die Kombination aller möglichen Fehlerarten und sekundären Veränderungen bis jetzt ihrer Identifikation und Heilung, die durchaus möglich erscheint. Wenn sie gelingt, ist es jedesmal ein kleiner Triumph. Dadurch, dass ein einziges Werk Gegenstand der Lexeis ist und ihre Quelle in den D-Scholien sozusagen noch greifbar, bieten sie Anschauungsunterricht für Entstehung und Schicksal anderer Lexika mit komplizierteren Verhältnissen, etwa Kyrill und Hesych.

³ Fehlerkategorien Maiuskelfehler: ΑΔΛΟ, ΓΙΠΤ, ΕΘΟC, ΙΡ, ΚΛΧ, ΜΝΤ. Phonetisch: αι-ε, ει-η-ι-οι, ο-ω, οι-υ-β. Buchstaben: Auslassungen, Vertauschungen, Dreher. Eine Teilsammlung: ἀγριοίτε: ἀγριοῦται (Λ 676) || ἄδπω: ἰδρῶ (Δ 27) || αἰθερετᾶν: αἰθέρι ναίων (Β 412) || αἰτόσιον: ἐτώσιον (Ε 854) || ἀκρόατον: ἀκράαντον (Β 138) || ἀκίνησαν: ἀκὴν ἴσαν (Δ 429) || ἀμείται: καμείται (Β 389) || ἀορπίρεσι: ἀορτήρεσι (Λ 31) || ἀπόδεχεν ἀμβάλε: ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε (Β 183) || ἀπαιρέθεντο: ἡγέρεθοντο (Μ 82) || βέλεται: βόλεται (Λ 319) || δέμεναι: δύμεναι (Ζ 185) || δηρίλαθον: δηριάσθον (Μ 421) || εκτονάριζε: ἔκ τ' ὀνόμαζε (Α 361) || ἐπιπόλεπε: ἐπιπωλείται (Γ 196) || ἐπιδηνίος: ἐπιδινήσας (Γ 378) || ἐπάξει: ὀπάζει (Θ 103) || ἔπεμπε: ἐπέντυε (Θ 374) || ἐπίωμοι: σπεῖό μοι (Κ 285) || ἐπίγοντες: στείβοντες (Λ 534) || ἐπεινοῖτο: ἀπαίνυτο (Ο 595) || ἔρωμεν: ὀρωμεν (Δ 16) || ἔραπτα (ἔρεπτα *He ε 5723): θρέπτα (Δ 478 v.l., θρέπτρα) || ἔραξε: συνέκλεισε: ἄραξε (Μ 384): συνέκλασε || εὐρεῦθων: ἐρεῦθων (Λ 394) || εὐαῖνον: ἔβαινον (Β 351) || εὐδήτοος: ἐδήτοος (Β 432) || ἐφίν: ὄς σφιν (Β 283) || ἦκε: ἔνδοξε οἶκος ἦν: εἶκε (C 520): ἔδοξεν, εἰκόσ ἦν || ἦνάτην: τὴν διαβλάβην: ἦν ἄτην (Α 412): τὴν ἰδίαν βλάβην || ἦντυς: ἔντυεν (Ε 720) || θυρρός: θυρρος (Ω 498) || ἴβεις: κατὰ τάξεις: εἴβεις (Π 11): καταστάσεις || ἰοῦνεῖ Ο, ἰουνεῖ Σ, ἰουσεῖ Υ: ἰθύνει (Ψ 317) || ἰφίκουος: πρὸ δρακῆς πρῶτος ἢ λαοῦ ἀδελφός: Ἰφίκλου υἱός (Β 705): Ποδάρκης Πρωτεσιλάου ἀδελφός || κατατευνασχέςδην: κατὰ τεύχε' ἔδυν (Δ 222) || καταγάθενο: κατ' ἡγάθεον (Ζ 133) || κάδε: χάδε (Λ 462) || κατεγγυιάλλαι: κραταιγύαλοι (Τ 361) || καχίσταται: ἀμελείται: ἐκάς ἔστατε (Υ 354): ἀμελεῖτε || κεναῖα: τὸν κεναῖα: Καινέα (Α 264): τὸν Καινέα || κηράσσοις μένω: κῆρας ὀιομένω (Ν 283) || κοίφοιμον: κύδοιμον (Ε 593) || μενελάων ἐρμολυνῶν: μελαινῶν ἔρμ' ὀδυνῶν (Δ 117) || μετόλιε: μετοχλίσσειεν (Ω 567) || μένα: κεχαρισμένα (Ω 661) || μὴ νύνθα διώτερος: μινυνθαδιώτερος (~ Χ 54) || μομερει: μολυνθαίνη (Ω 80) || νειθθέντα: ἀνιθθέντα (Β 291) || νεομενάγων: νεῶν ἐν ἀγῶνι (Τ 42) || νεορη: νεοῖη (Ψ 604) || ὀαγιστης: ἀλγίστη (Ψ 655) || ὀλιλεάμενος: ἐλελιξάμενος (Β 316) || ὀλγονγον: γούνος Υ, ὀλγον γὰρ γούνος OS: ὀλίγον γόνυ γουνός (Λ 547) || ὀλέωσιν: κλονέουσι (Ο 324) || ὁμοῖαι (Ρ 51): αἱ οἰκίαι: ... εἰοικῦαι || ὄργον: ἔργον (Β 137) || ὄργοιο (c 367), ὄργισσι Υ, ὄργοισι OS: ἔργοιο, ἔργοισι || οὐκέδδωκεν: οὐκ ἔχαδε (Δ 24) || οὐδέ μιάρης: δὺ δέ μιν Ἄρης (Ρ 210) || οὐτεκέννοι Υ, οὔτε κέννει OS: οὐ τε κεν αἰεῖ (Ω 744) || πετονῶν: παπταίνων (Δ 200) || περέσαι: πέρησε (Δ 460) || περιφέρειτα Υ, περιφέρεα OS: περιτρέφεται (Ε 903) || πελαόσκατο: πελασαῖατο (Ρ 341) || πέλεμνα: πέλεθρα (Φ 407) || πέλακη: ἡμιπέλεκκα (Ψ 858) || πλύρες: πρὺλέες (Λ 49) || ποποικυμένα: πεπυκαμένα (Β 777) || προιάμοιο: Πριάμοιο (Α 255) || προ ἄμοιοιπαῖς: ὁ ἐλεεινός Υ, πραιοιοιπαῖς: ὁ ἐλεηνός OS: Πριάμοιο παῖς. ὁ Ἑλενος (Η 44) || προσρη: πρὸς ἰθύ (Ξ 403) || πριν δερποι μαίδεσθαι: πάρος δόρποιο μέδεσθαι (C 245) || πρόλον: προῦχοντα (Ψ 325) || πύχειν: τεύχειν (Ε 61) || πυτίδη: ἡπυτόν ὡν Υ, ὑπὸ τὸν υἱόν OS: Ἥπυτίδη (Ρ 324): Ἥπυτου υἱόν || σελομοῖση: Σολύμοις (Ζ 184) || τότεως: τῷ γ' ὥς (Α 531) || τόλλεσθαι: ὀπλεσθαι (Ψ 159) || τὸ αὖ πνεῦσεν: τολύπευσεν (Ω 7) || ὑπεδέδεσκε: ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε (Γ 217) || περδόσιλεν: περ δέος εἶλεν (Δ 421) || ὑπερείτης: ὑπαὶ ῥιπῆς (Τ 358) || φθειρήνορας: φθειρήνορας (~ Β 833 φθιρήνορας) || χαλκοπέμπης: ἡ ἀπαλλάττουσα τοὺς ἐναντίους: Ἀλαλκομενής (Ε 422): ἡ ἀπαλέξουσα τοὺς ἐναντίους || χῶληπα: κῶληπα (Ψ 726) || ὠπεραρπω: ὦ περ ἀρίτω (Ψ 659) || ὥς δάλυτος: ὥς δ' αὖτως (Η 430) ||

ΛΕΞΕΙΣ ΟΜΗΡΙΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ

- 1 ἄβαντα μετώιχετο (E 148): ἐπὶ τὸν ἄβαντα ἐπορεύετο (~D). OSU
- 2 ἄβλητος (Δ 540): ἄτρωτος (D). OSU
- 3 ἀγαθός (B 273): γενναῖος, καλός (~ A 131D + B 204D). OSU
- 4 ἀγάγω (B 231): κομίζω (~ α 184D). OSU²
- 5 ἀγαθός περ ἐών (A 131): καίπερ ἀγαθὸς ὑπάρχων (~ Δ 387D). OSU
- 6 ἀγακλειτούς (Φ 530): ἄγαν ἐνδόξους (D). OSU
- 7 ἀγαλλόμεναι (B 462): χαίρουσαι (D). OSU
- 8 ἄγαμέμνονα (A 90): τὸν ἄγαμέμνονα (D). OSU
- 9 ἀγανοῖσι (Ω 795): πραέσι (D). OSU
- 10 ἀγάρροος (B 845): ἄγαν ῥώδης (ApS 5, 6, ~ M 30D, A^{ti}). OSU
- 11 ἄγαλμα (Δ 144): καλλώπισμα (D). OSU
- 12 ἀγαπητόν (Z 401): μονογενῆ (D). OSU
- 13 ἀγασσάμενοι (Θ 29): θαυμάσαντες (D). OSU
- 14 ἀγανοῖς (B 164): προσηνέσι (D). OSU²
- 15 ἀγαπαζόμενος (~ Π 192 ἀμφαγαπαζόμενος): ἀγαπῶν (D). OSU
- 16 ἀγάσθηθε (Ξ 111): φθονήσητε (He α 355; D "μέμφησθε"). OSU
- 17 ἀγασσάμεθα (Γ 224): ἐξεπλάγημεν (~ δ 658D; D "ἐθαυμάσαμεν"). OSU
- 18 ἀγάσσατο (P 71): νῦν ἐφθόνησεν (P 71D). OU
- 19 ἀγάννιφον (A 420): ἄγαν χιονιζόμενον (ApS 116, 34; ~φ). OSU
- 20 ἄγειν (A 99): ἀπάγειν (D). OSU
- 21 ἀγείρομεν (A 142): ἀθροίζωμεν (CyO; ~D). OSU
- 22 ἄγε νῆα (A 141): ἄγε τὴν ναῦν (D). OSU
- 23 ἀγέμεν (A 443): ἄγειν (D), κομίζειν. OSU
- 24 ἀγέροντο (B 94): συνηθροίζοντο (D). OSU
- 25 ἄγγεα (B 471): ἀγγελῖα (D). OSU²
- 26 ἀγέληφι (B 480): ἐν τῇ ἀγέλῃ (D). OSU
- 27 ἀγερώχων (E 623): ἐντίμων (D). OSU
- 28 ἀγείρας (Γ 47): συναθροίσας (D). OSU²
- 29 ἄγετο (B 659): ἀπήγετο (~ A 99D). OSU
- 30 ἀγγελίης (Γ 206): ἄγγελος καὶ πρεσβύτης (~D). OSU18.03.2004
- 31 ἀγειρούσῃ (Δ 28): συναθροισούσῃ (~D). OSU
- 32 ἀγελεΐη (Δ 128): λαφυραγωγός (D). OSU²
- 33 ἀγελαίην (Λ 729): νομάδα (He α 422 "ἄφετον νεμομένην"). OSU
- 34 ἀγήνορα (λ 562): αὐθάδης ("ἄγαν αὐθάδεις α 144D). U² post 29
- 35 ἀγήνωρ (B 276): αὐθάδης, ὑβριστής (D). OSU, | ἢ ἄγαν ἀνδρείος (~D). U
- 36 ἀγήραον (B 447): μὴ γηράσκουσιν (~ ε 136D). OSU²
- 37 ἄγη (Γ 367): κατεάγη (D). OSU
- 38 ἀγκάζοντο (P 722): ταῖς ἀγκάλαις ἐβάσταζον (~D). U post 31
- 39 ἀγκυλομήτεω (B 205): τοῦ ἀγκύλα καὶ σκολιὰ βουλευομένου (~φ, D). OSU
- 40 ἄγκαϊοιο παῖς (B 609): ὁ ἄγαπήνωρ (~D). OS
- 41 ἀγκυλοτόξους (B 848): ἐπικεκαμμένα τόξα ἔχοντας (D). OS
- 42 ἀγκυλότοξοι (K 428): ἐπικαμπῇ τόξα ἔχοντες (D). U
- 43 ἀγκάς (E 371): <εῖς> τὰς ἀγκάλας (D). OSU
- 44 ἄγκεα (X 190): κοίλους τόπους (~D). OSU²
- 45 ἀγκῶνος (Π 702): τῆς καμπῆς (=CyA). OSU
- 46 ἀγλαά (A 23): λαμπρά (ApS 4,16; ~ Λ 575φ). OSU²

21 συναθροίζωμεν U¹ || 29 ἐπάγετο OSU ~ Ψ 188D || 32 ἀγελίης^λ || 33 ἀγελίην^λ ||

- 47 ἀγλαόν (B 302): λαμπρόν καὶ καλόν (Ario+D). OSU
 48 ἀγνυμενάων (Π 769): κατασσομένων, περικλωμένων (~D). OSU
 49 ἀγορήν (A 305): ἐκκλησίαν (D). S
 50 ἀγορήν δέ (A 54): εἰς ἐκκλησίαν (~D). OSU
 51 ἀγορητής (A 248): δημηγόρος (D). OSU²
 52 ἀγορήσατο (A 73): ἐξεκκλησιάσατο (CyA). OSU
 53 ἀγορεύεις (A 109): δημηγορεῖς (D), ΟΥ ἰ λέγεις (D). OSU
 54 ἀν᾿άγοντο (A 478): ἀνήγοντο (D). OSU²
 55 ἀγορεύειν (A 571): δημηγορεῖν (CyL). OSU
 56 ἀγορεύοις (B 250): δημηγοροῖς, λέγοις (~D). S
 57 ἀγορήθεν (B 264): ἐκ τῆς ἐκκλησίας (~D). OSU
 58 ἀγοράων (B 275): τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν δημηγοριῶν (I 441D). OSU
 59 ἀγόρευε (A 385): ἐδημηγόρει, ἔλεγεν (He α 721, ~D). OSU
 60 ἀγόρευον (B 788): ἔλεγον (D). OSU
 61 ἄγονος (Γ 40): μὴ γεγεννημένος (~D). OSU
 62 ἀγορηταί (Γ 150): δημηγόροι (D). OSU
 63 ἀγοί (Γ 231): ἡγεμόνες (D). OSU
 64 ἄγουσι (A 390): προσφέρουσι (He α 742 "φέρουσι"). SU²
 65 ἀγοστῶι (P 315): ἀγκῶνι (D). OSU
 66 ἀγορεῦσαι (M 176): εἰπεῖν (~ α 174D). OSU²
 67 ἀγρομένησι (B 481): συναθροισθείσαις (~D). OSU
 68 ἀγροτεράων (B 852): ἀγρίων (D). SU
 69 ἄγριον αἶγα (Γ 24): αἶγαγον (ApS 5,23, ~ D). OSU
 70 ἄγριος (Δ 23): χαλεπός (D). OSU
 71 ἄγρει (E 765): ἄγε (D). S
 72 ἄγρι(ο)ν (Z 97): ἀπάνθρωπον ("ἀνήμερον" D). OSU
 73 ἀγρόμενοι (H 134): συναθροιζόμενοι (D). OSU
 74 ἀγραύλοιο (K 155): ἀγραύλου. Ο ἰ ἀγρίου (P 521D). S ἰ τοῦ ἐν ἀγρῶι
 αὐλιζομένου (D). U
 76 ἀγρομένοισι (K 180): συναγομένοισι (~D). OSU
 77 ἀγροῖωται (Λ 676): ἄγροικοι (D). OSU²
 78 ἀγροτέροισι (M 146): ἀγρίοις (~ Λ 293D). OSU²
 79 ἄγχιςτα (B 58): ἐγγύτατα (~D). OSU
 80 ἀγχοῦ δέ (B 172): ἐγγὺς δέ (D). OSU
 81 ἀγχίαλον (B 640): παραθαλάσσιον (D). OSU
 82 ἄγχε δέ μιν (Γ 371): ἔπνιγεν δὲ αὐτόν (D). OSU
 83 ἀγχίμολον (Δ 529): ἐκ τοῦ σύνεγγυς (D). OSU
 84 ἀγχεμάχων (N 5): ἐγγὺς ἀναστρεφόμενων (~ P 165D). OSU
 85 ἄδην (E 203): ἀθρόως (ε 290D). OSU
 86 ἔδουσιν (E 341): ἐσθίουσιν (D). OSU²
 87 ἀδινάων (B 87): ἀθρόως πετομένων (D). OSU
 88 ἀδελφεόν (B 409): τὸν ἀδελφόν (D). SU
 89 ἀδειής (H 117): ἄφοβος, ἀδεής (D). SU
 90 ἀδηκότες (K 98): κεκμηκότες (~ μ 281D). OSU
 91 ἀδήριτος (P 42): χωρὶς μάχης (D). OSU
 92 ἀδινῶς (T 314): ἀθρόως (D). OSU
 93 ἄδος (Λ 88): κόρος (D), πλημμονή (ApS 9,8). OSU
 94 ἰδρῶ (Δ 27): ἰδρώτα (D). OSU

47 καὶ om OS || 48 κατασσομένων U || 72 ἄγρηνλ || 77 ἀγριοίτελ corr. de Marco || 86
 ἄδδουσινλ || 90 κεκαμηκότες || 94 ἄδπωλ corr. de Marco ||

- 95 ἄδρηστος (B 572): Ταλαοῦ παῖς Ἀργείων βασιλεύς (~D). OSU
 96 ἄδύτῳ (E 448): ἄδυτα καλοῦνται οἱ τόποι τῶν ἱερῶν εἰς οὓς οὐκ ἐξὸν εἰσιέναι (D), SU | ἦτοι ἐπήλαια (≈ CyAHL). S
 97 ἄειδε (A 1): ἄιδε καὶ λέγε (D). OSU
 98 ἀέκοντος (A 301): μὴ βουλομένου ἢ ἄκοντος (D). OSU
 99 ἀεικέα (Ω 733, ~ A 341): χαλεπά (D). OSU
 100 ἀέκουσα (A 348): ἄκουσα καὶ μὴ βουλομένη (D). OSU
 101 ἀείδοντες (A 473): ἄιδοντες (D). OSU
 102 ἄειδον (A 604): ἦιδον (D). OS
 103 ἀειρομένη (B 151): βασταζομένη (~ H 268D). OSU²
 104 ἀεικέσιν (~ B 264 ἀεικέσιν): ἀπρεπέσιν (~ δ 694D). OSU
 105 ἄελλαι (B 293): κυτροφαὶ ἀνέμων (D). OSU
 106 ἀερσιπόδες (Γ 327): οἱ εἰς ὕψος ἐπαίροντες τοὺς πόδας (D). OSU
 107 ἀεθλευμέν (~ Δ 389 ἀεθλεύειν): ἀγωνίζεσθαι (D). OSU
 108 ἀέντες (E 526): πνέοντες (D). OSU
 109 οἷξα (Z 89): ἀνοίξα (D). OSU²
 110 ἀέξει (Z 261): αὔξει (D). OSU
 111 ἄειρε (Z 264): πρόσφερε (D). OSU²
 112 ἀειραμένη (Z 293): ἄρα (D). OS | ἀραμένη. U
 113 ἀείρας (H 268): ἐπάρας (D). OSU
 114 ἀελπτέοντες (H 310): οὐκ ἐλπίζοντες (D). SU
 115 ἄερθεν (Θ 74): ἦρθεν (D). OSU²
 116 ἀελλόπος (Θ 409): ταχεῖα τοὺς πόδας (Suda, ~P). OSU
 117 ἀέκουσι (Θ 487): ἄκουσι καὶ μὴ βουλομένοις (D). OSU
 118 αἰοῖεν (K 189): ἀκούοιεν (~D). OSU²
 119 ἀέκητι (Λ 667): ἀκουσίως (ο 19P). OSU
 120 ἀεικελίου (Ξ 84): ἀπρεποῦς (~ θ 231D). OSU
 121 ἀέκητι θεῶν (O 720): παρὰ γνώμην θεῶν (γ 28D). OSU
 122 ἀέκοντί γε θυμῷ (Δ 43): ἀκουσία τῇ ψυχῇ (~ A 24D). OSU
 123 ἀεικέλια (~ C 77 ἀεκήλια): ἀπρεπῇ (CyA, ~ θ 231D). OSU²
 124 ἀζαλέας (Λ 494): ξηράς (D). S
 125 ἄζεο (E 830): κέβου (D). OSU
 126 ἀζηχῆς (O 25): ἀκατάπαυστος ("ἀδιάλειπτος" D). OSU²
 127 Ἀζ(ε)ῖδαο (B 513): Ἀζέως παιδός (He α 1462, ~ CyA). OSU
 128 ἀζόμενοι (A 21): κεβόμενοι, ἐντρεπόμενοι (D). OSU
 129 ἀζομένη (Δ 487): ξηραινομένη (D). OSU
 130 ἀειγενέτησι (~ Γ 296 αἰειγενέτησι): διὰ παντὸς οὖσι (D). OSU
 131 ἀθανάτοιο (A 530): ἀφθάρτου (~ α 97D ἀμβρόσια). OSU
 132 ἀθανάτοισι (A 520): ἀφθάρτοις (~ α 97D ἀμβρόσια). OSU
 133 ἀθέσφατον (Γ 4 masc.): ἄφατον, | πολύ (CyAL, ≈D). OSU
 134 ἀθέριζον (A 261): ἀπεδοκίμαζον (P,D). OSU
 135 Ἀθήνη (A 194): ἡ Ἀθηνᾶ (B 587/Q). OSU²
 136 Ἀθηναίης (A 221): Ἀθηνᾶς (D). OSU
 137 ἀθλοφόρους (I 124): ἀγωνιστάς (D). OSU
 138 Ἀθόω (Ξ 229): ὄρος τῆς Θράκης (D). OSU
 139 ἀθρόοι (B 439): ὁμοῦ (D). OSU
 140 ἀθρήσειεν (M 391): θεάσειτο, ἴδοι (~D; μ 232D). OSU
 141 ἀθύρων (O 364): παίζων (D). OSU²

96 ἱερέων || 100 βουλαμένη U || 109 ἀέξαα^λ || 117 βουλαμένοις U || 118 αἰοῖεν^λ || 118 ἐκουσίως ||

- 142 Ἄϊδι (A 3): τῶι Ἄϊδι (D). OSU
 143 αἰδεῖσθαι (A 23): ἐντρέπεσθαι (D). OSU
 144 αἰγῶν (A 41): τῶν αἰγῶν. OSU
 145 αἰεῖ τοι (A 107): διὰ παντός σοι (D). OU
 146 αἰγιόχοιο (A 202): αἰγίδα ἔχοντος. αἰγὶς δέ ἐστιν ὄπλον ἡφαιστότευκτον (D). OSU
 147 αἰχμητήν (A 290): πολεμικόν (D). OSU
 148 αἶψα (A 303): ταχέως (D). OS
 149 αἰδομένω (A 331): ἐντρεπομένω (~ A 23D). OSU
 150 αἶθ' ὄφελες (A 415): εἶθε ὄφελες (D). OSU
 151 αἶσα (A 416): μοῖρα βίου (~D). OSU
 152 αἶ κε πίθῃ (A 207): ἄνπερ πεισθῆς (D). OSU
 153 Αἰθιοπῆας (A 423): Αἰθίοπας (D). OSU
 154 αἶθοπα (A 462): μέλαν(α) (D). ἥ καὶ λαμπρόν. OSU
 155 αἰγλήεντος (A 532): λαμπροῦ (D). OSU
 156 αἰνῶς (A 555): δεινῶς (D). OS
 157 αἰδῶ (B 262): τὴν αἰσχύνην (~ θ 324D). OSU
 158 αἰγιόχου (ι 275, ~ B 348 αἰγιόχοιο): αἰγιδούχου (D). OSU
 159 αἶγλη (B 458): λαμπηδών (T 366D). OSU
 160 Αἶγιον (B 574): πόλιν Ἄργους (Iac. D). OSU
 161 Αἰγίλιπα (B 633): πόλιν τῆς Κεφαλληνίης (D). OSU
 162 αἰγανέησιν (B 774): ἀκοντίοις (D). OSU
 163 αἰγυπιοῖς(ι) (H 59): γυφί (~D). OSU²
 164 αἰγίλιπος (I 15): ὑψηλῆς (D). OSU
 165 Αἰγαί (~ θ 203 Αἰγᾶς) : νῆσοι Εὐβοίας ἱεραὶ Ποσειδῶνος (~ ε 381D). OSU
 166 αἰδοῖος (Γ 172): αἰδοῦς ἄξιος (D). OSU
 167 αἰ δ' ὅτε (Γ 421, Z 297): αὐταὶ δὲ ὁπότε (~ A 432D). OSU
 168 αἰδοίη (B 514): αἰδοῦς ἄξια (D). OSU
 169 αἶγειρος (Δ 482): εἶδος δένδρου. (D). OSU
 170 Ἄιδωνῆ(ι) (E 190): τῶι Ἄιδῃ. (D). OSU²
 171 αἰδῶς (E 787, ~ E 530 αἰδεῖσθε): αἰδοῦς ἄξια. (= Ξ 210D αἰδοίη). S
 172 αἰδηλα (E 757): ἀδηλοποιά (D). OSU
 173 αἰδῶς (E 787): αἰσχύνῃ, ὄνειδος (D). OSU
 174 Ἄϊδος κυνέην (E 845): νέφος τι καὶ ἀορασίαν (D). OSU
 175 αἰδοῖ εἰκῶν (K 238): αἰδοῖ νικώμενος (~D). OSU
 176 αἰδόμενος (K 237): αἰδούμενος ("αἰδεσθέντες" A 331D). OS
 177 αἰρήσειν (B 37): πορθήσειν (D). OSU
 178 αἰσχρόν (B 119): αἰσχύνῃς ἄξιον ("ἡδές" D). OSU
 179 αἰρήσομεν (B 141): πορθήσομεν (D). OSU
 180 αἶξας (B 167): ὀρμήσας (D). OSU²
 181 αἶσχιστος (B 216): αἰσχρότατος (D). OSU
 182 αἵματόεσσαν (B 267): αἷματος ἑπληρουμένην U¹ ("αἵματώδης" D). OSU
 183 ἐριδαίνομεν (B 342): φιλονεικοῦμεν (D). OSU
 184 ἐνχαίσιμα (B 353): καθήκοντα (D). OSU
 185 αἶ(θε) γάρ (B 371): εἶθε γάρ (~D, = Δ 189D). OSU
 186 αἰειγενετῶν (B 400): <διὰ παντὸς ὄντων, ἀθανάτων. D> OS
 187 αἰθέρι ναίων (B 412): ἐν τῶι αἰθέρι κατοικῶν (~D). αἰθὴρ δέ ἐστιν ὁ μετὰ τὸν ἀέρα πυρώδης τόπος (cf B 458/Ak). OSU

150 ὤφιες^λ || 154 ἥ καὶ λαμπρόν Führer, cf Δ 495D : ἡ καλάμη πυρός OSU || 167 αὐτὸν || 174 τι D : τὸ OS, om U || 183 αἰριδένομεν^λ || 187 αἰθερετῶν^λ U, om OS, v. supra 186 ||

- 188 αἰπόλια (B 474): αἰγονόμια (D). OSU²
 189 αἰπόλοις (~ B 474 αἰπόλοι): αἰγοβοσκοῖς (D). OSU
 190 αἰπύ (B 538): ὑψηλόν (D). OSU
 191 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον (B 604): ἐπὶ τάφον <τοῦ Αἰπύτου> (~D). OS
 192 Ἐχινάων (B 625): τῶν Ἐχινῶν (~ He a 8881!). OSU
 193 αἰζηῶν (B 660): νεανιῶν (D). OSU
 194 Αἰθικες (~ B 744 Αἰθίκεσσι): ἔθνος Μακεδονίας (D). OSU
 195 αἰπεινά (B 869): ὑψηλά (~D). OSU²
 196 Αἰσήποιο (B 825): ποταμοῦ Λυκίας (~D). OSU
 197 αἰθωνες (B 839): λαμπροί (CyA; "θερμοί" D), ἢ μέλανες (~ a 184D). OSU
 198 Αἰακίδαο (B 860): Αἰακοῦ ἀπογόνου, τοῦ Ἀχιλλέως (~D). OSU
 199 αἶ τ' ἐπεὶ οὖν (Γ 4): αἵτινες ἐπειδή (D). OSU
 200 αἰζηοί (Γ 26): νεώτεροι, ὧν τὸ αἶμα ζεῖ (~ He a 1826). OSU
 201 αἰσχροῖς (Γ 38): ὑβριστικοῖς (D). OSU
 202 αἰχμητῶν (Γ 49): ὀπλιτῶν, πολεμικῶν (~D). OSU
 203 Αἰθρη (Γ 144): ὄνομα κύριον, ἡ Αἴθρα (~ Suda). OSU
 204 αἶφα δέ (Γ 145): ταχέως δέ (D). SU
 205 αἰτίη (Γ 164): αἰτία (D). OSU
 206 ἐρατεινήν (Γ 175): ἐραστήν, καλήν (~ E 210D, ≈D). OSU
 207 αἰχμητής (Γ 179): πολεμιστής (D). OS
 208 αἰολοπῶλους (Γ 185): καλοὺς ἵππους ἔχοντας (~D), ὃ ἐστὶν ἵππικωτάτους (D "ποικίλως ἵππαζομένους"). OSU
 209 αἰδρεῖ (Γ 219): ἀμαθεῖ (≈ CyA), ἀπείρῳ (He a 1792, ~D). OSU
 210 Ἀἶδος (Γ 322): τοῦ Ἀΐδου (D). OSU²
 211 αἰχμή (Γ 349): ἡ ἐπιδορατὶς (E 282D) τοῦ δόρατος, τὸ κιδήριον (~D). OSU
 212 αἶρεῖ (Γ 446): κατέχει, καταλαμβάνει (~D). OSU
 213 ἐκύλα (Δ 105): κακά, ἰ ἄδικα (E 403D αἵκυλα!). OSU
 214 ἀκκήσας (Δ 110): κοσμήσας (D). OSU
 215 αἰχμάσσουν (Δ 324): διαχειριοῦντες διασεΐ(ς)ουσιν ("ἀνακινήσουσιν ὃ ἐστὶ πολεμήσουσιν" D). OSU
 216 Αἰμονίδην (~ Δ 394 Αἰμονίδης): Αἴμονος υἱόν (~D). OSU
 217 αἰθῶνι (Δ 485): λαμπρῶι (D). OSU
 218 αἶμονα (E 49): ἐπιστήμονα (D). OSU
 219 αἶσχι (E 203): ἡμερίδι ἢ U v. infra 236¹ μοίραι (D). OSU
 220 ἐκβολαίαι (E 54, ~ E 444 ἐκατηβόλου): εὐστοχίαι (D, ~ A 75D "εὐστόχου"). OSU
 221 ἐτώσιον (E 854): μάταιον (D). OSU²
 222 αἰολομίτρην (E 707): ποικίλῃν ἔχοντα μίτραν (D). OSU
 223 αἰνή (Z 1): δεινή (D). OSU²
 224 αἰπεινήν (Z 35): ὑψηλήν (D). SU²
 225 Αἰολίδης (Z 154): Αἰόλου παῖς (~D). OSU
 226 αἰθούσης (Ω 238, ~ Z 243 αἰθούσης): στοᾶς (~ Z 243D). OSU
 227 αἰ(ς)κονται (Z 510): ὀρμῶνται (D). OSU²
 228 αἶ κε φύγησι (H 118): ἐὰν φύγη (~ A 420D αἶ κε πίθηται). OSU
 229 αἰδρεῖη (H 198 -ηι): ἀπειρία (D). OSU²
 230 αἰόλον (H 222): ποικίλον (D). OSU²
 231 αἶαν (Θ 1): τὴν γῆν (D). OSU

192 αἰχινάων ... αἰχινῶν || 198 αἶακος OS || 206 αἶρατεινήν || 211 τοῦ κιδήρου OS || 213 αἵκυλα || 214 αἰκήσας || 216 αἴμονος D : αἰμονίδου OSU || 220 αἰκιβολαίαι || 220 αἰκιβολαίαι || 221 αἰτόσιον ||

- 232 Ἀίδεω (Θ 16): τοῦ Ἀιδου (Γ 322D Ἀϊδος). OSU²
- 233 αἷσιμον ἥμαρ (Θ 72): ἡ εἰμαρμένη ἡμέρα (~D; O 274D). OSU
- 234 αἷccων (Θ 88): ἐφορμῶν (~D). OU
- 235 αἰθήρ (Θ 556): ὁ ἀήρ (!, ~ Π 365/ex) O
- 236 αἷcηι (I 379!): μερίδι (~ Z 333D ad ε 40, "weniger als einen Floh" vgl. Frisk, drastisch "einen Flohschiss"). O(U v. supra 219)
- 237 Αἰτωλοί (I 529): οἱ τὴν Καλυδῶνα κατοικοῦντες (~D). OU
- 238 αἰπύν (K 371): δεινόν, μέγαν (~D). OU
- 239 ἐναίρει (~ K 481 ἔναιρε): ἀναιρεῖ (~ K 481D "φόνευε"). O
- 240 ἄϊεν (Λ 463): ἤκουεν (~ Λ 532D). OU
- 241 αἰχμάς (M 45): δόρατα (Δ 324D). OU
- 242 αἰξαντες (M 145): ἐξέλθοντες (D). OU
- 243 αεικέα (M 435): νῦν εὐτελῇ (D). OU²
- 244 αἶξηι (O 80): ὁρμήcηι (~ Θ 88D). OU
- 245 αἰθρηγενέος (O 171): τοῦ τὴν εὐδίαν ποιοῦντος ("αἰθρίαν ποιοῦντος" D). OU
- 246 ἄϊον (O 252): ἠιcθόμην ("νῦν τὸ ἠιcθόμην" D). OU
- 247 αἰπεινόν (O 257): ὑψηλόν (CyA, ~ B 573D ~ infra ε 579!). OU
- 248 αἰκάς (O 709): ὁρμάς (D). OU
- 249 ἱδρεῖc (~ Π 359 ἰδρεῖηι): ἐμπείρους (CyA "τῇι ἐμπειρίαι", η 108D ἰδριεc "ἐπιστήμονες, ἔμπειροι"). OU
- 250 αἷcθων (Π 468): αἷcθηcιν ἔχων (ApS 16,16 "αἷcθόμενος"; D "ἀλγῶν, ἐκπνέων"). OU
- 251 αεικίccωcιν (Π 545): ὑβρίcωcιν (D). OU
- 252 αἷητον (C 410): μέγα (D). OU²
- 253 αἷ κέν πως (Π 725): ἐάν πως (A 66D). OU
- 254 ἀκροτάτῃ (A 499): ἀνωτάτῃ, ὑψηλοτάτῃ U, = infra 275¹. OU
- 255 ἀκράαντον (B 138): ἀτελείωτον (D). OU²
- 256 ἀκούcαμεν (B 194): ἠκούcαμεν (D). U post 273
- 257 ἄκοςμα (B 213): ἀδιάτακτα, OU | ἀπρεπῇ O (~D), | ἄπρακτα. U
- 258 ἀκριτόμυθε (B 246): ἄκριτα καὶ ἀχάριστα λέγων, δημηγόρος (~ τ 560D; ~D). OU
- 259 ἀκροτάτῳ (B 312): ἐcχάτῳ ("ἐπὶ ὑψηλῷ καὶ ἄκρῳ κλάδῳ" D). OU
- 260 ἄκρητοι (B 341): ἀcυγκέραστοι (= CyAHL; D "δι' ἀκράτου οἴνου"). OU
- 261 ἀκούομεν (B 486): ἀκούειν (O 128D ἀκουέμεν) ἢ ἀκοῇι παρειλήφαμεν. U post 257
- 262 ἄκοιτις (Γ 138): γαμετή (D). O
- 263 ἀκέων ἦν (Δ 22): ἠcυχῶν ἐκαθέζετο (D "ἀντὶ τοῦ ἀκέουcα καὶ ἠcυχος ἦν"). OU
- 264 ἀκὴν ἵcαν (Δ 429): μεθ' ἠcυχίας ἐπορεύοντο (~ Γ 95D; ~D). OU
- 265 ἀκάματον (E 5): ἀνένδοτον, μὴ κάμνον (~ Φ 341D "ἀκατάπαυστον, πολύ"). OU
- 266 ἀκέοντο (E 448): ἐθεράπευον (D). U post 279
- 267 ἀκροπόλοισιν (E 523): ἀκροπόλοισι ("αἶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ὀρέων πολοῦνται" D). U post 270
- 268 ἀκήριος (~ E 812 ἀκήριον): ἄψυχος, νεκρός (~ Λ 392D). OU
- 269 ἀκήδεστοι (Z 60): ἀφρόντιστοι (D). OU

239 αἰναίρει^λ || 255 ἀκρόατον· ἀτελειώτατον corr. Schmidt || 257 ἄκουcμα O^λ, ἄκρουcμα U^λ ||
261 ἀκούωμεν U || 264 ἀκίνηcαν^λ corr. de Marco ||

- 270 ἀκροτάτης (Z 470): ἄκρης (≈ B 312D). 'νοήσας' ἰδών (≈ Lex v 84). OU
- 271 ἀκαχίζεο (Z 486): λυποῦ (D). OU
- 272 ἀκοστήσας (Z 506): κριθάσας (D), γ' τουτέστιν κριθὰς πολλὰς φαγών (~D) U = infra 286¹. OU
- 273 ἀκόρητος (H 117): ἀκόρεστος (E 388D ἄτος), ἀχόρταστος, ἀπλήρωτος (D). OU
- 274 ἀκαλαρρεΐται (H 422): πράϊως καὶ ἡσύχως ῥέοντος (D). OU
- 275 ἀκροτάτη (Θ 3): ὑψηλοτάτη ("τῇ ἀκρωρεΐαι" D). O(U v. supra 254)
- 276 ἀκάχοιτο (Θ 207): λυποῖτο (D). OU²
- 277 ἀκροκόρυμβα (~ I 241): τὰ ἄκρα τῶν νεῶν ("τὰ τῶν νεῶν ἀκροστόλια" ~D). OU
- 278 ἄκος (I 250): ὑγεία, θεραπεία (≈ I 249D). OU
- 279 ἀκέονται (~ I 507 ἐξακέονται): θεραπεύουσιν (~D). OU
- 280 ἀκαχμένον (K 135): ἡσφαλισμένον (Ξ 12D "ἐστομωμένον"; ο 551D "ἑεσι-δηρωμένον"). OU
- 281 ἀκμήτες (Λ 802): ἀκοπίατοι (D). OU
- 282 ἀκαχίατο (M 179): ἐλυποῦντο (Suda, ~D). OU
- 283 ἀκῶμεθα (N 115): θεραπεύωμεν (~ E 448D; "ἱαώμεθα" D). OU
- 284 ἀκήδεσεν (Ξ 427): ἐφρόντισεν (P). OU
- 285 ἀκοίτης (O 91): ἀνὴρ (D; ~D). OU
- 286 ἀκοστήσας (O 263): κριθὰς πολλὰς φαγών (~ Z 506D). O(U v. supra 272)
- 287 ἀκήματα (O 394): θεραπεύματα ("ἱάματα" D). OU
- 288 ἀκήρατος (O 498): ἄφθαρτος (D). OU
- 289 ἀκάματον (O 598): μὴ κάμνων (He a 2254 ἀκάμας). O
- 290 ἀκμήτας (O 697): μὴ κεκαμηκότας (~D). O ἢ μὴ καμόντας (≈ CyAL). U
- 291 ἀκάκητα (Π 185): ἀκακήτης ὁ μηδὲν τῶν κακῶν παραίτιος. δωτὴρ γὰρ ἑάων, ὃ ἐστὶν ἀγαθῶν (~D). OU
- 292 ἀκίχητα (P 75): ἀκαταμάχητα ("ἀκιχήτως, ἀκαταλήπτως" D). OU
- 293 ἀκηχέδαται (P 637): ἐν ἄχεσιν εἰσιν, ἢ λυποῦνται (D). OU
- 294 ἀκμοθέτου (C 410 -τοιο): τοῦ τόπου ὅπου ὁ ἄκμων τίθεται (~ CyA, D). OU
- 295 ἄκμηρος (ψ 191): ἀκοπίαστος ("ἀκμήν ἔχων" D; cf supra 281, Φ 13D ἀκάματον, O 697D ἀκμήτας). OU
- 296 ἄκμηρον (T 320): ἄγευστον (T 163D). OU
- 297 ἄλλοι μὲν (A 22): ἄλλ' οἱ μὲν ἄλλοι (~ B 1D; v. infra 346). O
- 298 ἀλλὰ κακῶς (A 25): ἀλλὰ κακωτικῶς, ὀργίλως, ὑβριστικῶς (D "μεθ' ὕβρεως"). OU
- 299 ἀλλ' ἄγε δὴ (A 62): φέρε δὴ (A 210/Q). OU
- 300 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω (A 204): ἀλλὰ σοι ἐρῶ (~D). OU
- 301 ἀλλὰ τε (A 82): ἀλλὰ δὴ. OU
- 302 ἀλλὰ καὶ ὥς (A 116): ἀλλὰ καὶ ὅμως (D). OU
- 303 ἄλλῃ (A 120): εἰς ἄλλον τόπον (D "ἄλλαχοῦ", E 187D "ἄλλαχόσε"). OU²
- 304 ἀλόχου (A 114): ὁμοκοίτου (~ ApS 1,9 et 22,5), ἢ γαμετῆς (B 292D). OU
- 305 ἀλλ' ὃ γε (A 281): ἀλλὰ οὗτος (D). OU²
- 306 ἄλλοθεν ἄλλος (B 75): ἀπὸ ἄλλου τόπου ἄλλος (D "ἄλλαχόθεν"). OU
- 307 ἄλις (B 90): ἀθρόως (P 54D) καὶ ἢ δαφιλῶς (D). OU
- 308 ἀλλ' ἄγε (A 210, ~ B 139 ἄγεθ'): ἄγε τοίνυν (B 139D "ἄλλὰ δεῦρο"). OU²
- 309 ἄλοχοι (B 136): γυναῖκες (D) μὴ τίκτουσαι. OU
- 310 ἀλαλητῶι (B 149): θορύβωι (D). OU

270 ita distinxit Führer || ἀκροατής· ἄκρος OU || 279 ἀκέοντα· θεραπεύοντα O || θεραπεύουσιν U || 293 συλλυποῦνται U || 295 ἀκοπίατος O ||

- 311 ἀλλήλοισιν (B 151): ἀλλήλοισ (D). OU
 312 ἄλλα (B 165): θάλασσαν (D). OU²
 313 ἀλγήσας δέ (B 269): πονέσας δέ (D "ὀδυνηθείς"). OU
 314 ἀλοῦσα (B 374): ληφθείσα (D). OU
 315 ἄλκος (B 506): σύνδενδρος τόπος (~D). OU
 316 Ἄλφειοιο (B 592): ποταμοῦ (~D). OU
 317 Ἀλόπην (B 682): πόλις Θεσσαλίας (~ ApS 24 "ἐν Ἀργεὶ τῷ Πελασγικῷ", cf B 681D Πελασγικόν· Θεσσαλικόν). OU
 318 ἀλώμενος (B 667): πλανώμενος (D). OU
 319 ἀλλά cφεας (B 704): ἀλλ' αὐτοῦς (D). OU²
 320 ἀλίαςτος (B 797): ἀνελλιπής, πολὺς (D "ἀνέκκλιτος = P1173, πολὺς"). OU
 321 ἀλείπην (Γ 28): ἀμαρτωλόν (D). OU
 322 ἄλτο (Γ 29): ἤλατο (~D). OU
 323 ἀλλοδαποῖσι (Γ 48): ξένοισ (D). OU
 324 ἄλγος (Γ 97): λύπη (D), συμφορά (~ Z 336D ἄχεϊ). OU
 325 ἄλκιμον (Γ 338): ἰσχυρόν (D). OU²
 326 ἀλεύατο (Γ 360): ἐξέκλινε (D). OU
 327 ἀλκῆς (Δ 234): δυνάμεως (D). OU
 328 ἀλαπαδνότεροι (Δ 305): ἀσθενέστεροι (D). OU
 329 ἀλὸς ἄχνη(ν) (Δ 426): νῦν τὸν ἀφρόν (D) τῆς θαλάσσης· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄχυρον (~ E 499D). OU
 330 ἀλευόμενον (E 28): ἐκκλίνοντα (D). OU
 331 ἀλώων (E 90): ἀμπελοφύτων καὶ δενδροφύτων γεῶν (~D "... χωρίων"). OU
 332 ἀλαπάζοντα (E 166): πορθοῦντα (D). OU
 333 ἀλλότριος φῶς (E 214): ξένος, ἰ πολέμιος (D). OU
 334 ἀλυσκάζοντι (E 253): ἐκκλίνοντι (D). OU
 335 ἀλύουσα (E 352): ἀδημονοῦσα (D). OU
 336 ἀλήμεναι (E 823): συστραφῆναι (D). OU
 337 ἀλᾶτο (Z 201): ἐπλανᾶτο (D). OU
 338 ἀλιτρός (Θ 361): ἀμαρτωλός (D). OU
 339 ἀλέγω (Θ 483): φροντίζω, ἀλεγίζω (D). OU
 340 ἀλήτιος (I 125): ἀκτήμων (D), ἰ λείαν μηδὲν ἔχων (~ I 125D). OU
 341 ἀλέγουσι (I 504): φροντίζουσι (D). OU
 342 ἀλωήν (I 540): τὴν ἀμπελόφυτον (~ η 122D) καὶ δενδρόφυτον γῆν (~ 90D). OU
 343 ἀλοία (I 568): ἔτυπτεν (D). OU
 344 ἀλώη (I 592): ληφθείη (D). OU
 345 ἀλαλκῶν (I 605): ἔπιβαλόν (D "βοηθήσας, ἐπαμύνας"). OU
 346 ἀλλ' οἳ μὲν (N 762, ~ K 1 ἄλλοι μὲν): ἀλλ' οἳ μὲν οὗτοι (~ B 1D ἄλλοι μὲν ῥα· οἳ μὲν δὴ λοιποί). OU
 347 ἀλεξίκακος (K 20): ἀλάλκουσα τὰ κακά (D "ἀποτρεπτικὴ τῶν κακῶν"). OU
 348 ἀλαλύκτεται (K 94): ἐμπέπληγμαι (~A^{ti}, D "τεθορύβημαι, ἠπόρημαι"). U post 345
 349 ἀλᾶσθαι (~ K 141 ἀλᾶσθε): πλανᾶσθαι (D). OU²
 350 ἀλύξι (K 348): ἐκφύγη (~ λ 113D). OU²
 351 ἀλεγεινοί (K 402): ὀδυνηροί ("ἀλγεῖν παρέξοντες" D). OU
 352 ἀλαοσκοπῆν (K 515): τύφλωσιν, ἀορασίαν (θ 285 "τυφλὴν τὴν κατασκοπῆν"). OU
 353 ἀλεξώμεθα (Λ 348 v.l., ἀλεξώμεσθα): βοηθήσωμεν (~ A 590D; D "ἀμυνώ-

- μεθα"). OSU
- 354 ἄλλυδις ἄλλος (Λ 486): ἄλλος ἀλλαχοῦ (D). OSU
- 355 ἄλειον (Λ 774): ποτήριον (D). OSU²
- 356 ἀλίπλοα (M 26): θαλασσοφόρητα ("τῇ θαλάσσει ἐπιπλέοντα" D). OSU
- 357 ἀλεώρην (M 57): ἔκφευξιν (ApS 22,19; D "ἔκκλινιν, ἀποφυγὴν"). OSU
- 358 ἀλαπάζει (M 67): πορθεῖ (D). OSU
- 359 ἀλαστήρας (M 163): δεινοπαθήρας (D). OSU
- 360 ἀλῶναι (M 172): ληφθῆναι (He a 3360). OSU²
- 361 ἀλκτῆρα (Ξ 482): βοηθόν (P,D). OSU
- 362 ἀλογῆσει (O 162): ἀφροντιστήσει (He a 3210; D "καταφρονήσει"). OSU
- 363 ἀλείς (Π 403): κυστραφεῖς (D). OSU²
- 364 ἀλίωσεν (Π 737): μάταιον ἐποίησεν (~D). OSU
- 365 ἀλίησι (C 86): ἱκρύφα ("ταῖς θαλασσίαις" D). OSU
- 366 ἀλείφατος (C 351): ἐλαίου (D). OSU
- 367 ἄλγιον (C 278): λυπηρότερον (He a 2801, ~ δ 292D). OSU
- 368 ἀλίηται (T 265): ἀμαρτήρη (~D). OSU
- 369 ἄλλοδαπῶι (T 324): ξένωι (ApS 24,16; ~ Γ 48D). OSU²
- 370 ἀμφιβέβηκας (A 37): ὑπερμαχεῖς (D). OSU
- 371 ἀμφηρεφέα τε (A 45): ἀμφοτέρωθεν ἐστεγασμένην (CyL, ~D). OSU
- 372 ἀμύμων (A 92): ἀμώμητος (D). OSU
- 373 ἀμφιμέλαιναι (A 103): βαθεῖαι, συνεταί (D). OSU
- 374 ἄμυνον (A 456): βοήθησον ("ἀπότρεφον, κατάπαυσον" D; ~ Ω 500D). OSU
- 375 ἄμεινον (A 116): βέλτιον (D). SU
- 376 ἄπαμειβόμενος (A 215): ἀποκρινόμενος (= A 84D,P). OSU
- 377 ἀμύξεις (A 243): κατατήξεις ("κνίσεις, λυπήσεις" D). OSU
- 378 ἄμφω δὲ νεωτέρω (A 259): ἀμφοτέροι τὴν ἡλικίαν μικροί ("νεώτεροι" D). OSU
- 379 ἅμα τοῖσιν (A 348): ἅμα τούτοις (~ P; He a 3481 "cὺν τούτοις"). OSU
- 380 ἀμείνων (A 404): βελτίων, καλλίων (D). OSU²
- 381 ἀμβρόσια (A 529): θεῖαι (D). OSU
- 382 ἀμφικύπελλον (A 584): περιφερὲς ποτήριον (CyL, ~D). OSU
- 383 ἀμειβόμεναι (A 604): ἀνταποκρινόμεναι (~ A 84P). SU
- 384 ἀμφιγυῖαι (A 607): τοὺς πόδας χολός (~D). OSU
- 385 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοιοι (B 45): περὶ δὲ τοὺς ὅμους (~ D; Γ 362D). OSU
- 386 ἄμμι δέ (B 137): ἡμῖν δέ (D). OSU²
- 387 ἀμφιελίσσας (B 165): ἀμφοτέρωθεν ἐλαυνομένας (~D). OSU
- 388 ἀμετροεπής (B 212): ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν (D). OSU
- 389 ἀμφικαλύπτει (B 262): περικαλύπτει (D). OSU
- 390 ἀμφιαχυῖαν (B 316): περὶ αὐτοῦς κράζουσιν (D "θρηνοῦσαν"; CyHL "ὀδυρομένη"). OSU
- 391 ἀμφὶ στήθεσιν (B 544 στήθεσσιν): περὶ τῷ στήθει (~D). OSU
- 392 ἀμφιβρότης (B 389): ὅλον τὸν βροτόν, ὃ ἐστὶ τὸν ἄνθρωπον, καλυπτοῦσης (~D). OSU
- 393 καμεῖται (B 389): κοπιᾷσει (D). OSU
- 394 ἀμέγαρτον (B 420): μέγαλιν (He a 3537; D "ἄφθονον, πολύν"). OSU
- 395 ἀμφ' αὐτόν (B 417): περὶ αὐτόν (D). OSU
- 396 ἀμβαλλώμεθα (B 436): ἀναβαλλώμεθα (D). OSU
- 397 ἀμφ' Ἀτρείωνα (B 445): περὶ τὸν Ἀτρέως παῖδα (D). OSU

371 ἐστεγασμένην OS || 373 βοήθειαι || 375 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 380 ἀμείνων καλλίων U² || 386 ἡμεῖς OS || 387 ἐλαυνόμενος OSU || 390 αὐτῷ O || 393 ἀμεῖται^λ ||

- 398 ἀμφὶ ῥέεθρα (B 461): περὶ τὰ ῥεῖθρα (~D). OSU
 399 ἀμφιέποντες (B 525): περιέποντες ("περὶ αὐτὸν ἐνεργοῦντες" D). OSU
 400 Ἀμύκλας (B 584): χωρίον τῆς Λακωνικῆς (~D). OSU
 401 ἀμύμονα (B 674): ἀγαθόν (D). OSU
 402 ἀμφιδρυφής (B 700): ἀμφοτέρωθεν τὰς παρειὰς κατεξεσμένας ἔχουσα διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς πένθος (~D). OSU
 403 Ἀμυδῶνος (B 849): πόλεως Παιονίας (D). OSU
 404 ἀμφ' Ἑλένης (Γ 70): περὶ τῆς Ἑλένης (D). OSU
 405 ἀμφίπολοι (Γ 143): θεράπαινοι, δουλίδες (D). OSU
 406 ἀμφὶ γυναικί (Γ 157): περὶ γυναικί (~D). OSU
 407 ἀμπελόεσσα (~ Γ 184 ἀμπελόεσσαν): πολλὴν ἄμπελον ἔχουσα (~D). OSU
 408 ἀμφὶ δέ μιν (Γ 231): περὶ δὲ αὐτόν (D). OSU
 409 ἀμπεπαλὼν (Γ 355): διασείσας (He a 3782; D "σεΐσας"). OSU
 410 ἀμφεκάλυψεν (Γ 442): περιεκάλυψεν (δ 180D), περιέσχεν (D "περιέλαβεν, κατέσχεν"). OSU
 411 ἀμφὶ ἔ παπτήνας (Δ 497): περὶ αὐτὸν βλέψας (~D). OSU
 412 ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ βαῖνε (E 299): ὑπεράσπιζεν αὐτοῦ (~ P 359 510D). S
 413 ἄμβροτον (E 339): θεῖον (D). OSU²
 414 ἄμοτον (E 518): ἀπλήρωτον (E 518D). OSU²
 415 ἀμάθοιο (E 587): ἡ κατὰ τὸ πεδίον ἄμμος (~"ἀμμώδους τόπου" D). OSU
 416 ἀμφίς (E 723): νῦν ἐκατέρωθεν (D). OSU
 417 ἀμφίφαλον (E 743): πανταχόθεν φαλοὺς ἔχουσα(ν) (~D). OSU
 418 ἀμβροσίην (E 777): θεῖαν <βρώσιν> (D). S
 419 ἄμ πεδίον (Z 71): κατὰ τὸ πεδίον (He a 3773, ~D). OSU
 420 ἀμύμονι (Z 22 171): ἐνδόξωι (α 29D "τοῦ κατὰ γένος ἀγαθοῦ"). OSU
 421 ἀμαιμακέτην (Z 179): ἀκαταμάχητον (D). OSU
 422 ἀμείφομεν (~ Z 230 ἐπαμείφομεν): ἀλλάζωμεν (D). OSU
 423 ἀμφαφώωντα (~ Z 322 ἀφώωντα): ψηλαφώωντα (D). OSU
 424 ἀμόν (Z 414): ἡμέτερον (D). OSU
 425 ἀμφαδίην (H 196): φανερώς (D). OSU
 426 ἀμφαδόν (H 243): φανερώς (D). OSU
 427 ἄμμε (H 292): ἡμᾶς (D). OSU
 428 ἀμφί θ' ἔπον (H 316): περιείπον (D). OSU
 429 ἀμφιλύκη (H 433): τὸ καλούμενον λυκόφως, ἡῶ (D). OS
 430 ἀμαλδύνηται (H 463): ἀφανίζεται (D). OSU
 431 ἀμήχανα (Θ 130): ἀβοήθητα (D). OSU
 432 ἄμυδις (I 6): ὁμοῦ (D). OSU
 433 ἱάμυσαι (~ T 284 ἄμυσσε, nusquam ἀμύξαι) : σπαράξαι (~ D, v. 431). OSU
 434 <αμύξαι (I 563):> καῦσαι (~D). OSU
 435 ἀμύξας (~ I 446 ἀποξύσας): ἀφελών (D), σπαράξας (A 243D "κνίσεις"). OSU
 436 ἀμφὶς ἐόντες (I 464): περὶ αὐτὸν ὄντες (~ Ω 488D). OSU
 437 ἀμειβόμενος (~ I 606 ἀπαμειβόμενος): ἐναλλασσόμενος (~ θ 379D). OS
 438 ἀμύνειν (I 435): βοηθεῖν (Apio, ~ Ω 500D). OSU²
 439 ἀμαθύνει (I 593): ἀφανίζει (He a 3399). OSU
 440 ἄμφηκες (K 256): ἀμφοτέρωθεν ἡκονημένον (π 80D; ~D). OSU
 441 ἀμητῆρες (Λ 67): θερισταί (D). OSU
 442 ἀμείλικτον (Λ 137): πικρόν, οὐ προσηνή (ApS 25,11 πικράν). OSU
 443 ἀμαλδύναι (M 18): ἀφανίσαι (D). OSU

405 δουλίδαι || 417 ἀμφίκαλλον^λ || κάλλος || 420 ἄμμωνι^λ || 424 ἀμόν || 429 λυκοφῶσιν O, λυκοφῶσιν S || 434 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 441 ἀμήτορες^λ ||

- 444 ἀμωμήτοιο (M 109): φόγον μὴ ἔχοντος (CyAHL "ἄφεκτος"). OSU
 445 ἀμφ' οὖροις (M 421): περὶ ὀρίοις γῆς (~D). OSU
 446 ἀμφιγύοισιν (N 147): ἀμφοτέρωθεν χωλῶσαι δυναμένοις (~D). OSU
 447 ἄμερδεν (N 340): ἐστέρει, ἡμαύρου (D). OSU
 448 ἀμενήνωσεν (N 562): ἀσθενῇ ἐποίησε (D). OSU
 449 ἀμοιβοί (N 793): ἐκ διαδοχῆς ἀποστελλόμενοι (~ ApS 27,28; D). OSU
 450 ἄμ φόνον (K 293; Ξ 140 φόνον, Π 162 φόνον αἵματος): τὸ ἀπὸ τῶν φόνων αἶμα (~D). OSU
 451 ἀμφὶ ἔ παπτήνας (O 574): κύκλωι περιβλεφάμενος (~P). OSU
 452 ἀμφοτέρωσιν (Θ 223, ~ O 669 ἀμφοτέρωθεν): εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη (~ He α 4151). OSU
 453 ἀμέρσαι (Π 53): στερῆσαι (D). OSU
 454 ἀμφεφόβηθεν (Π 290): ἐκατέρωθεν ἔφευγον (D). OSU
 455 ἀμιτροχίτωνας (Π 419): μίτρας οὐκ ἔχοντας (~D). OSU
 456 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαίνει (P 4): ὑπερεμάχει δὲ αὐτοῦ (D). OSU
 457 ἀμφασίη (P 695): ἀφασία (D), ἀλογία (CyHL). OSU
 458 ἀμφιβαλόντες (P 742): ἀντερείσαντες (D) OSU
 459 ἄμμορος (C 489): ἀμέτοχος (D). OSU
 460 ἀμφὶς ἄρωγοί (C 502): πεπληρωμένως βοηθοῦντες ἢ μεγάλως (~ He α 4100 "κεχωρισμένως"), ὅτι τὸ δίκαιον ἀπεδίδουν ἐκάστωι. OSU
 461 ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον (C 506) : ἐναλλάσσοντες, ἀνὰ μέρος ἀποφαινόμενος ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γνώμην (~D). OSU
 462 ἀμαλλοδετήρες (C 553): οἱ τὰς ἀμάλλας δεσμεύοντες (ApS 29,4; ~P,D). ἄμαλλα δὲ ἐστὶ ἡ δέσμη τῶν ἀσταχύων (~ He α 3417). SU
 463 ἀνδρῶν (A 7): ἀνθρώπων (A 334D). OSU
 464 ἀνὰ στρατόν (A 10): κατὰ τὸ στρατόπεδον (P,D). OSU
 465 ἀντιόωσαν (A 31): ὑπαντῶσαν (D). OU
 466 ἀνάσσεις (A 38): βασιλεύεις (D). OU
 467 ἀνιστάμενος (A 58): ἀναστάς (D). OU
 468 ἄνακτος (A 75): βασιλέως (D). OU
 469 ἀνάποινον (A 99): ἄνευ λύτρων (Suda). OU
 470 ἄν δ' αὐτήν (A 143): καὶ αὐτήν (D). OU
 471 ἀναιδείην ἐπειμένε (A 149): τὴν ἀναίδειαν περιβεβλημένε (~D). OU
 472 ἀναιδές (A 158): ἀναίσχυντε (~ He α 4320, D "ἀναιδέστατε"). OU
 473 ἄνασσε (A 180): βασίλευε (D). OU²
 474 ἄντην (A 187): ἐξ ἐναντίας (D). OU
 475 ἀναθηλήσει (A 236): ἀναβλαστήσει (D). OU
 476 ἄνασεν (A 252): ἐβασίλευσεν (A 180D). OU²
 477 ἀνέρας (A 262): ἄνδρας (D). OU
 478 ἀντίθεον (A 264): ἰσόθεον (D). OU
 479 ἀντιβίην (A 278): ἐξ ἐναντίας (D). OU
 480 ἀντιβίοισιν (A 304): ἐναντίοις(ι) (D). OU
 481 ἀνστήτην (A 305): ἀνέστησαν (P,D), δυνικῶς (~ H 302D). OU
 482 ἀναβάντες (A 312): ἐμβάντες (D "ἀνελθόντες"). OU
 483 ἄνωγεν (A 313): ἐκέλευσεν (CyAHL, ≈D). O
 484 ἀνέλο(ν)το (A 449): ἀνέλαβον (B 410D). OU
 485 ἀνασχών (A 450): ἀνατείνας (D). OU
 486 ἀνεδύσατο (A 496): ἀνῆλθεν (D). OU²

450 ἀμμόφονον || ἀπὸ U : ἐκ OS || 454 ἀμφοτέρωθεν OS || ἔφευγεν || 457 ἀλογία U : λόγου OS ||
 461 ἀποφαινόμενος om OS || 467 ἀνιστάς || 471 ἀνεδίην ἡμφιεσμένε U^λ = D || 485 ἀνατείλας ||

- 487 ἀνθερεῶνος (A 501): τὸν ὑπὸ τὸ γένειον τόπον (Φ, Δ). ΟΥ
 488 ἀνέστην (A 533): ἀνεστάθησαν (Δ "ἀνέστησαν"). ΟΥ
 489 ἀνεκτά (A 573): ἀνασχετά (Δ). ΟΥ
 490 ἀναίξας (A 584): ἀνορμήσας (Δ). ΟΥ
 491 ἀνάσχειο (A 586): ἀνάσχου (Δ) ΟΥ | ἢ ἀνάτεινον (~ Γ 362). U
 492 ἀντιφέρεσθαι (A 589): ἐναντιοῦσθαι (Φ). ΟΥ
 493 ἀνέρες (B 1): ἄνδρες (Δ), ἀνδρεῖοι (E 529Δ). ΟΥ²
 494 ἄνευθε (B 27): χωρίς (Δ). ΟΥ²
 495 ἀνήη (B 34): ἀφήη (Δ "καταλείπει, ἐάσει"). O
 496 ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων ἔστη (B 100): τὸ ἐξῆς· ἀνέστη ὁ βασιλεὺς
 Ἀγαμέμνων (~Δ). ΟΥ
 497 ἀντίος (B 185): ἐξεναντίος (~Δ). ΟΥ
 498 ἄναλκς (B 201): ἀδύναμος (Δ), ἀλκήν, δύναμιν μὴ ἔχων. ΟΥ
 499 ἀνὰ στόμα (B 250): διὰ τοῦ στόματος (~Δ). ΟΥ
 500 ἀνῆκει (B 276): προθυμηθήσεται, ἐάσει (Δ "ἀναπείσει, παρορμήσει"). ΟΥ
 501 ἀνώγει (B 280): ἐκέλευεν (~Δ). ΟΥ
 502 ἀνὰ κρατερὰς (B 345): κατὰ ἰσχυράς (~Δ). ΟΥ
 503 ἄνυσσις δέ (B 347): κατόρθωμα δέ (CγA; Δ "πράξις"). ΟΥ
 504 ἀνάβλησις (B 380): ἀναβολή (Δ). ΟΥ
 505 ἀνθεμόεντι (B 467): ἄνθη ἔχοντι (Δ). ΟΥ
 506 ἄνθεα (B 468): ἄνθη (Δ). O
 507 ἀντόμεναι (B 595): ἀπαντήσασθαι (Δ). ΟΥ
 508 ἄναρχοι (B 703): ἀνηγεμόνευτοι (~Δ). ΟΥ
 509 ἀνστήσεσθαι (B 694): ἀναστήσεσθαι (Δ). ΟΥ
 510 ἀνήγεσ (Γ 48): ἀνήγαγεσ (Δ "ἔφερεσ")· τὸν γὰρ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πλοῦν
 ἐπὶ τὴν Ἰλίον ἀναγωγὴν ἐκάλουν (~ Z 272Δ+Ak). ΟΥ
 511 ἀνέεργε (Γ 77): ἀνείργε, ἐκώλυε (Δ). ΟΥ
 512 ἄνεω (Γ 84 ἔσχοντο ...): ἐπαύσα(ν)το (Δ). ΟΥ
 513 ἀνείρει (Γ 177): ἐρωτᾷς (~Δ). ΟΥ²
 514 ἀντιάνειραι (Γ 189): τοῖς ἀνδράσι κατὰ τὸν πόλεμον ἐξισούμεναι (~Δ). ΟΥ
 515 ἀνεγνάμφθη (Γ 348): ἀνεκλάσθη (DyAH "ἀνεκάμφθη", cf He α 4852). ΟΥ
 516 ἄντικρυς (~ Γ 359 ἀντικρύν): κατεναντίον (~Δ). U post 545
 517 ἀνασχόμενος (Γ 362): ἀνατείνας (Δ). ΟΥ
 518 ἀνύω (Δ 56): τελειώσω (≈ CγA; Δ "πράσσω"). ΟΥ
 519 ἀναγκαίη (~ Δ 300): ἀνάγκη ΟΥ | ἢ ἀναγκαία (Δ). U
 520 ἀντιβολῆσαι (Δ 342): ὁμιλῆσαι (Δ "ἀπαντῆσαι, μετασχεῖν"). ΟΥ
 521 ἀνεμώλια (Δ 355): μάταια (Δ). ΟΥ²
 522 ἀνασχέσθαι (Δ 511): ὑπομεῖναι (Δ). ΟΥ
 523 ἀνούτατος (Δ 540): ἄτρωτος ἀπὸ χειρῶν (~Δ). ΟΥ
 524 ἀνηκόντιζε (E 113): ἀνεπήδα (Δ "ἀνέφερεν"). ΟΥ
 525 ἄντυγος (E 262): ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ ἄρματος (~Δ). ΟΥ
 526 ἀντετόρησε (E 337): διῆλθεν (Δ). ΟΥ
 527 ἀνήκεστον (E 394): ἀνίατον (Δ). ΟΥ
 528 ἀνιείσα (E 422): ἀναπείθουσα (Δ). ΟΥ
 529 ἀνεχάζετο (E 443): ἀνεχώρει (Δ). ΟΥ
 530 ἀνακλίνει (E 751): ἀνοῖξει (Δ). ΟΥ
 531 ἀνέντες (E 761): ἀναπείσαντες (Δ). ΟΥ
 532 ἀνέτειλεν (E 777): ἀνεφύησεν: (Δ). ΟΥ ordine inverso

503 δέ bis om U || 507 ἀντομέναις· ἀπαντήσας || 517 ἀνατείλας || 530 ἀνοῖξει Δ : ἐπιθεῖναι (= E 751) ΟΥ ||

- 533 ἀναφύχοντα (E 795): ἀναπνεόμενον (~D). OU
 534 ἀνίεις (E 880): ἀφίεις (D). OU
 535 ἀνετράπη (~ Z 64 ἀνετράπετ'): ὕπτιος ἐγένετο (~D). OU
 536 ἀντιώωσιν (Z 127): ἐναντιοῦνται (D "ἀντιτάσσονται"). OU
 537 ἀντία (Γ 425 ἀντί', ~ Z 186 ἀντιανείρας): ἐναντία (~D). OU
 538 ῥαναλίγκιον (~ E 5 ἐναλίγκιον, Z 401 ἀλίγκιον): ὅμοιον (D). OU
 539 ἀνιόντα (Z 480): ἀνερχόμενον (α 259D). OU
 540 ἀνέεργε (H 55): ἀπεχώριζε (Γ 77D "ἐκώλυνε"). OU
 541 αἰνόθεν αἰνώς (H 97): τῶν δεινῶν δεινότερον (D). OU
 542 ἀνῆκεν (H 152): παρώρμησεν (D "ἀνέπεισεν"). OU
 543 ἀνδρεϊφόντη (H 166): ἄνδρας φονεύοντι (B 651D). OU
 544 Ἄνδραιμονίδης (H 168): Ἄνδραίμονος υἱός (= Hom. ξ 499). OU
 545 ἀντιάσκειν (H 231): ἀπαντήσκειν (~D). OU
 546 ἀνεκῆκεν (H 262): ἀνεπήδα (D "ἀνέβαλλεν", CyA "ἀνεδίδοτο"). OU
 547 ἀνδάνει (H 407 ἐπιανδάνει): ἀρέσκει (D). OU²
 548 ἀναπλήσαντες (Θ 34): πληρώσαντες (D). OU
 549 ἀνέπαλτο (Θ 85): ἀνήλατο (D). OU
 550 ἀντομένη (Θ 412): ἀπαντήσασα (D). OU
 551 ἀνιόντες (Ξ 28, ~ Θ 538 ἀνιόντος): ἀνατέλλοντες (~ α 24D). OU
 552 ἀναίνομαι (I 116): ἀρνοῦμαι (D). OU
 553 ἀντί νυ πολλῶν (I 116): ἴσος πολλοῖς (D "ἀντάξιος πολλῶν"). OU
 554 ἀνάεδνον (I 146): ἄπροικον (He α 4290, D "ἄνευ ἔδνων"). OU
 555 ἀνσχέσθαι (E 285, ~ I 235 σχέσθ'): ἀνασχέσθαι, ὑπομεῖναι (D; I 235D "ἀνθέξειν, ἀντιστῆναι"). OU
 556 ἀναπρήσας (I 433): ἀναφυσήσας (D). OU
 557 ἀνεψιοί (I 464): ἀδελφῶν υἱοί (D). OU
 558 ἀναίνεται (I 679): ἀρνείται (~ I 116D; D "παραιτεῖται"). OU²
 559 ἄνθεσι μῆλων (I 542): τὰ μῆλα νῦν λέγει τὰ ἀκρόδρυα (~ ApS 34,19; D "καρποῖς"). OU
 560 ἀνασταδόν (I 671): ἀναστάντες (D). OU
 561 ἀνεστενάχιζεν (K 9): ἀνέστενεν (He α 4977, ~ H 95D). OU
 562 ἄνωχθι (K 67, ἀνώγη K 130): ἐκέλευσε (~D; B 208D ἀνώγει). OU²
 563 ἀναστήσας (K 179): ἐγείρας (~ Eu 797, 8, ζ 7D "ἀνακομίσας"). OU
 564 ἀνάσχεο (K 321): ἀνάτεινον (~ Γ 362D). O
 565 ἀνῆκεν (K 389): ἀνέπεισεν (Z 256D). OU
 566 ἀντίβιον (Γ 20): ἐξ ἐναντίας (D). OU
 567 ἀντιάσαντα (K 551): ὑπαντήσαντα (~ A 67D). OU
 568 ἀνήνοθεν (Λ 266): ἀνώρμα (D "ἀνεφέρετο"). OU
 569 ἀνδροκμήτωι (Λ 371): ἦτοι ὑπὸ ἀνδρὸς κατεσκευασμένωι ἢ ἐν ᾧ ἀνὴρ κεῖται, τουτέστιν ἀποθανών (~ D; ApS 35). OU
 570 ἀνάλκιδος (Λ 390): ἀσθενοῦς (D). OU
 571 ἀνδρόμεον (Λ 538): τὸ(ν) τῶν ἀνδρῶν (D). OU
 572 ἀνάπνευσιν (Λ 801): ἀναπνοήν (~ I 609 ἀϋτμή). OU
 573 ἀντιβόλησεν (~ Λ 809 ἀντεβόλησεν): ἀπήνησεν (N 210ϕ; D "συνέτυχεν"). OU
 574 ἀνέμοιο θύελλαν (M 253): συστροφὴν ἀνέμου (Z 346D). OU
 575 ἀντιπεφάσθαι (N 447): ἀνταναιρεῖσθαι (Ξ 471D "πεφονεύσθαι"). OU
 576 ἀνέσαντες (N 657): ἀναπείσαντες (= E 761D ἀνέντες, D "ἀναθέντες,

541 ἀνοθεναῖνος^λ || 546 etiam post 576 ἀνέβηκε (Ψ 507): ἀνεπήδα U || 556 ἀναπήρξας^λ || 562 ἀνάωχθη^λ ||

- ἀναβιβάσαντες"). ΟΥ
 577 ἀνέγνω (N 734): ἀνεγνώρισεν (~D). ΟΥ
 578 ἀνδράγρια (Ξ 509): τὰ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀγρεύματα· λέγει δὲ καὶ τὰ κῦλα (CyA) τῶν νεκρῶν (~D). ΟΥ
 579 ἀνίει (O 24): ἀφίει (P). ΟΥ²
 580 ἀνήκεστος (O 217): ἀθεράπευτος (~ E 394D; D "ἀνίατος"). ΟΥ
 581 ἀνηκούστησεν (O 236): ἀνήκοος ἐγένετο (CyA, D "παρήκουσεν"). ΟΥ
 582 ἀνέληται (Π 10): ἀναλάβηι (~ Π 8D). ΟΥ
 583 ἀνεμοσκεπέων (Π 224): τῶν σκέπην παρεχόντων διὰ τὸν ἄνεμον (~D). ΟΥ
 584 ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι (Π 235): ἦτοι ὡς ἀγρίων αὐτῶν ὄντων ἢ ἔνεκα θεοῦ φυλασσομένων πατεῖν τι μιὰρὸν καὶ διὰ τοῦτο μὴ χρεῖαν ἔχόντων νίπτεσθαι· οὕτω γὰρ καὶ τοὺς χαμαιεῦνας ἀκουστέον ὡς διὰ τὴν θρησκείαν χαμαὶ κοιμωμένων αὐτῶν (cf D). ΟΥ
 585 ἀνεκυμβαλίαζον (Π 379): μετὰ ἡχοῦς ἀνέρριπτον (D "ἀνεκρότουν, ἢ ἀνετρέποντο"). ΟΥ
 586 ἄνδιχα (Π 412): διχῶς, εἰς δύο μέρη (~D). ΟΥ
 587 ἀνδροτῆτα (Π 857): ἀνδρείαν (D). ΟΥ
 588 ἀναβέβρυχεν (P 54): ἀνεπήδα (D). ΟΥ
 589 ἀνιάζει (C 300): λυπεῖται (~ δ 598D). ΟΥ
 590 ἄνοιτο (C 473): ἀνύοιτο, τελειοῖτο (D). ΟΥ²
 591 ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος (T 212): ἐπὶ τὴν ἔξοδον ὀρ(μ)ῶν (~D). ΟΥ
 592 ἄξω (A 139): κομίσω (~ Ψ 829D). ΟΥ
 593 ἄξατε (Γ 105, v.l.): ἀγάγετε (CyA, D). ΟΥ²
 594 ἄξεις (Γ 401): ἐπάξεις (D "ἀπαγάγοις, ἀπάξεις"). ΟΥ²
 595 ἄξι (E 161): κατεάξι (D). ΟΥ
 596 ἄξονι (E 723): τῶι ἄξονι. ΟΥ
 597 ἄξαντες (Z 40): κλάσαντες (D "κατεάξαντες"). ΟΥ
 598 ἀξύλῳ (Λ 155): πολυξύλῳ (P, D). ΟΥ²
 599 ἀξίνῃ (~ N 612): διςτόμῳ πελέκει (Ψ 856D πελέκεας· ἀξίνας διςτόμους). ΟΥ
 600 ἀοιδῆς (B 595): ὠιδῆς (D). ΟΥ²
 601 ἀοίδιμοι (Z 358): διαβόητοι (D). ΟΥ
 602 ἀεικέα (I 495): ἀπρεπῇ (δ 694D). ΟΥ²
 603 ἄορι (K 484): τῶι ξίφει (D). ΟΥ
 604 ἀορτήρεσσι (Λ 31): ἀναφορεῦσιν, ἱμάσιν (P, D). ΟΥ
 605 ἀολλέες (M 443): ὁμοῦ (I 89P), κατὰ τὸ αὐτό (~ A 489D ἄμα). ΟΥ
 606 ἀοσσητῆρα (O 254): προνοητῆν (D "βοηθόν"). ΟΥ
 607 ἀολλισθῆναι (O 588 ἀολλισθήμεναι): ἀθροισθῆναι (CyA!, ~D). ΟΥ
 608 ἀοσσητῆρας (O 735): βοηθούς (~ O 254D). ΟΥ
 609 ἄποινα (A 13): λύτρα, δῶρα (D). ΟΥ
 610 ἀπερείσια (A 13): ἄπειρα τῶι πλήθει, πολλά (D). ΟΥ
 611 ἀπάνευθεν (A 48): ἄποθεν, χωρὶς (D). ΟΥ
 612 ἀπονοστήσαι (~ A 60 ἀπονοστήσειν): ὑπαναχωρῆσαι (D "ἐπανελεθεῖν, ὑποστρέφειν"). ΟΥ
 613 ἀπεδέξατο (A 95): ἐδέξατο (D), ἔλαβε (~ He a 5868). ΟΥ
 614 ἀποτίσσομεν (A 128): ἀποδώσομεν (~D; v 193D). ΟΥ
 615 ἀποδοῦναι (A 134): δοῦναι (A 98P ordine inverso). ΟΥ

583 διὰ νέμου O || 590 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || τελετοῖο || 603 τὸ ξίφος || 604 ἀορπίρεσι^λ corr. de Marco ||

- 616 ἀπειλείς (A 161): ἀπαγγέλλει(ς) (D "ὑπὲρ χνή, λέγεις"). OU
 617 ἀπειλήσω (A 181): ἀπαγγείλωμαι (~ infra 696). OU
 618 ἀποαιρεῖσθαι (A 230): ἀφαιρεῖσθαι (D). OU
 619 ἀπίης (A 270): τῆς ἄποθεν καὶ μακράν (~D). OU
 620 ἀπολυμαίνεσθαι (A 313): ἀποκαθαίρεσθαι (D). OU
 621 ἀπηνέος (A 340): κληροῦ (P,D). OU
 622 ἀπούρας (A 356): ἀφελόμενος (P,D). OU
 623 ἀπήμων (A 415): ἀβλαβής (D). OU
 624 ἀπεβήσατο (A 428): ἐπορεύθη, ἀπέβη (~D). OU
 625 ἀπόειπε (A 515): ἀπάρνησαι (D). OU
 626 ἀπόστιχε (A 522): ἀπέρχου (D "ἀπαλλάσσει, ἀναχώρει"). OU
 627 ἀπὸ θυμοῦ (A 562): ἄποθεν τῆς ψυχῆς (He a 6353): λέγει δὲ μισηθήσῃ (D "ἐχθρὰ γενήσῃ"). OU
 628 ἀποπτάμενος (B 71): πετασθείς (D "ἀποπτάς"). OU
 629 ἀπάτην (B 114): βλάβην (D "πλάνην"). OU
 630 ἄπρακτον (B 121): ἄπρακτον (D). OU
 631 ἄπτεσθαι (B 152): ἀντιλαμβάνεσθαι (D "λαμβάνεσθαι"). OU
 632 ἄπτετο (B 171): ἤπτετο (D), ἀντελαμβάνετο (~ B 152D). OU
 633 ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε (B 183): ἀπέβαλε δὲ τὸ περιβόλαιον (~ He a 6299; D "ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα"). OU
 634 ἀπτόλεμος (B 201): πολεμῆν μὴ δυνάμενος (D "ἄπειρος πολέμου"). OU
 635 ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω (B 261): ἀποδύσω μὲν τὴν προσφιλεστάτην ἐσθῆτα (~D). OU
 636 ἀπεμόρξατο (B 269): ἀπεφῆσατο (D). OU
 637 ἀπὸ Ἄργεος (B 287): ἀπὸ Ἄργους (~ γ 263D). OU
 638 ἀπονέεσθαι (B 288): ἀναχωρεῖν (B 133D), ἰ πορεύεσθαι (CyA). OU
 639 ἀπὸ ἧς (B 292): ἀπὸ τῆς ἰδίας (~D). OU
 640 ἀπτέσθω (B 358): λαμβανέτω (~D). OU
 641 ἀπάτερθεν (B 587): ἄποθεν, χωρίς (D). OU
 642 ἀποθρῶσκοντα (B 702): ἀφαλλόμενον (D "ἀποπηδῶντα"). U post 639
 643 ἀπορρώξ (B 755): ἀπορροή, ἀπόσταγμα (ι 349D "ἀπόρροια, ἀπόσπασμα"). OU
 644 ἀπομηνίαις (B 772): ὀργισθείς (~D). OU
 645 ἀπόβλητα (Γ 65): ἀποβολῆς ἄξια (D). OU
 646 ἀποφθίμενον (Γ 322): ἀποθανόντα (~ ο 357D; D "ἀναιρεθέντα, φθαρέντα"). OU
 647 ἀπόειπε (Γ 406): ἄπειπε, ἀπαγόρευον (~ A 515D "ἀπάρνησαι καὶ ἄπειπε"). OU
 648 ἀπήχθετο (Γ 454): ἐμισεῖτο (D). OU²
 649 ἀποτινέμεν (Γ 459): ἀποδιδόναι (D). OU
 650 ἀσπερχές (Δ 32): ἄγαν ἐπεικτικῶς (D "ἀδιαλείπτως"). OU
 651 ἀπέχθωνται (Δ 53): μισηθῶσιν (D). OU
 652 ἀποπνεύσει (~ Δ 524 ἀποπνεύων): ἀποβάλλει (~ Z 182D). OU
 653 ἀπὸ σφείων (Δ 535): ἀφ' ἐαυτῶν (~D). OU²
 654 ἀπηλοίησεν (Δ 522): ἀπέκοφεν (D). OU
 655 ἀπερύκοι (Δ 542): κωλύοι (ι 119D). OU
 656 ἀποκριθέντες (~ E 12 ἀποκρινθέντε): ἀποχωρισθέντες (D). OU
 657 ἀπέλεθρον (E 245): ἄμετρον, πολλήν (~P,D). OU

619 μακράς U || 624 ἐπέβη || 631 ἀπόδεχεν ἀμβάλε^λ corr. de Marco || 638 ἀναχωρήσειν U ||
 646 ἀποφθιμένην || ἀποφθάνοντα O || 650 ἀπέσχε^λ ||

- 658 ἀποίκετο(ν) (E 257): ἀποκομίζουσιν (~D). OU
 659 ἀποφθινύθουσι (E 643): ἀπολούνται (D "ἀποφθείρονται"). OU
 660 ἀπάλαμνος (E 597): ἄπειρος (D). OU
 661 ἀποδίωμαι (E 763): ἀποδιώξω (D). OU
 662 ἀπὸ ἔθεν (Z 62): ἀφ' ἑαυτοῦ (D). OU²
 663 ἀπόσχη (Z 96): παύση (CyA, ~ N 747D; D "ἀπείρξη"). OU
 664 ἀπίθησεν (Z 102): ἀντεῖπεν ("οὐκ ἠπείθησεν" A 220D). OU
 665 ἀπογυιώσης (Z 265): ἀποχλώσης, οἶον ἐκλύσης τὰ μέλη (~D). OU
 666 ἀπειλητῆρες (H 96): καυχηταί (D). OU
 667 ἀπείρονα (H 446): πέρας μὴ ἔχουσαν, μεγάλην (~ δ 510D). OU
 668 ἀπ' Ἰδαίων ὁρέων (Θ 170): ἀπὸ τῶν ὁρέων τῆς Ἰδης (D). OU
 669 ἀποτίνετον (Θ 186): ἀποδίδοτε (~D). OU
 670 ἀπτοεπές (Θ 209): ἀμαρτάνουσα ἐν τῷ λέγειν (D "ἀπτόητε, ἐν τῷ λέγειν θρασεῖα"). OU
 671 ἀπὸ νευρήφι (Θ 300): ἀπὸ τῆς νευρᾶς (~ Suda). OU
 672 ἀπαλθήσεσθον (Θ 405): θεραπευθήσονται (~D). OU
 673 ἀποφθίσθω (Θ 429): φθειρέσθω (~D). OU
 674 ἀπομυθεόμην (~ I 109 ἀπεμυθεόμην): ἀπηγορευόμην (~D). OU
 675 ἀπτῆσι (I 323): μηδέποτε πετομένοις (CyA, ~D). OU
 676 ἀποφάσθαι (~ I 422 ἀπόφασθε): ἀπειπεῖν (D "ἀπαγγείλατε"). OU
 677 ἀπέχθαι (I 614): μισηθῆς (D "ἐχθρὸς γενήσῃ"). OU
 678 ἀπέπεμπεν (K 72): ἀπέστελλεν (~ infra ε 590). OU
 679 ἀπιθήσει (K 129): ἀπιστήσει (B 166D "οὐ παρήκουσεν"). OU
 680 ἀπετράπετο (K 200): ἀνεχώρει (= Γ 32 ἐχάζετο). OU
 681 ἀπόπροθεν (K 209): πόρρωθεν (D). OU
 682 ἀπὸ δόξης (K 324): ἔξω τῆς ὑπονοίας (D "οὐκ ἀπὸ δοκίσεως καὶ εἰκασμοῦ"). OU
 683 ἀποίσειν (K 337): ἀποκομίσειν (~ E 257D). OU
 684 ἀπέην (K 351): ἀπήν (Y 7D). OU²
 685 ἀποτμήξαντες (Λ 468): ἀποτεμόντες, ἀποχωρίσαντες (CyA, ~D). OU
 686 ἀπέληγεν (Λ 255): ἐπαύετο (= A 224D λῆγε). OU
 687 ἀπονήσεται (Λ 763): ὄνησιν λήφεται (~D). OU
 688 ἀπόρητος (M 11): ἀπολέμητος (He α 1078 ἀδῆιον). OU
 689 ἡγέρεθοντο (M 82): συνηθροισμένοι ἦσαν (= Δ 211D ἀγηγέραθ'; ~ infra ε 24, B 304D). OU
 690 ἀπονοστήσειν (M 115): ἀποχωρήσειν (A 60D "ἐπανελεῖν, ὑποστρέφειν"). OU
 691 ἀπὸ σπουδῆς (M 233): ἀπὸ κρίσεως (D). OU
 692 ἀποστήσονται (N 745): σταθμῶι ἀποκομισθήσονται (~ ApS 39). OU
 693 ἀποπτανέουσιν (Ξ 101): περικοπήσουσιν (D "ἀποβλέφουσιν"). OU
 694 ἀπὸ ρίου (Ξ 154): ἀπὸ τοῦ ἀκροτηρίου (D). OU
 695 ἀπήραξεν (Ξ 497): ἀπέκοφεν (D). OU
 696 ἠπείλει (O 179): ἀπηγγέλλετο (~ supra 617; N 143D "ὑπικχνεῖτο") OU
 697 ἀπονέεσθαι (O 295): ἀναχωρεῖν (B 133D). OU
 698 ἀποσταδόν (O 556): ἀφεστῶτας (D). OU²
 699 ἀπέσσυτο (O 572): ἀνεχώρησεν (D "ἀφώρμησεν"). OU
 700 ἀπονάσσωσιν (Π 86): ἀποικίωσιν (D "εἰς τοῦπίσω ἀποκαταστήσωσιν"). OU
 701 ἀπόνητο (P 25): ὄνησιν ἔσχεν (λ 324D; D "ἀπέλαυσεν"). OU

662 ἀπόθεν^λ || 665 ἀπογνώσης^λ || ἐλκώσης || 670 ἀπὸ ἐπῆς^λ || 677 ἀπίχθαιε^λ || 689 ἀπαιρέθεντο^λ
 corr. de Marco || 693 ἀποπτανεύουσιν U, ἀποπτανεύουσι O || 696 ἀπειλή^λ || 698 ὕφεστῶτας ||

- 702 ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα (C 64): ἄποθεν τοῦ πολέμου ὄντα (~D). OU
 703 ἀπαινύμενον (P 85): ἀφαιρούμενον (D). OU
 704 ἀπ' οὐατος (C 272): ἄποθεν τοῦ ὠτός, οἶον μὴ ἀκούων (D "ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἀκοῆς"). OU
 705 ἀποδειροτομήσει (~ C 336 ἀποδειροτομήσω): ἀποτεμεῖ τοὺς τραχήλους (~D). OU
 706 ἀπομηνίσαντες (T 62): ὀργισθέντες (~ I 426D). OU
 707 ἀπροτίμαστος (T 263): ἀνύβριστος (D). OU
 708 ἀποίχεται (T 342): ἀναχωρήσεις (D "οἴχηι, πεπόρευσαι"). OU
 709 ἄπαστος (T 346): ἄγευστος (δ 788D). OU
 710 ἀρητῆρα (A 11): τὸν ἱερέα (D). OU
 711 ἀργυρότοξε (A 37): καλλίτοξε (D). OU
 712 ἀργυρέοιο (A 49): ἀργυροῦ ἢ λαμπροῦ (~D). OU
 713 ἀργούς (A 50): βραδεῖς ἢ λευκοὺς (D "ταχεῖς ἢ λευκοὺς"). OU
 714 ἀρνῶν (A 66): προβάτων (P). OU
 715 ἄριστος (A 69): κράτιστος (A 91D). OU
 716 ἀρήξειν (A 77): βοηθήσειν (D). OU²
 717 Ἀργείων (A 79): τῶν Ἑλλήνων (P, D). OU
 718 αὐτῆμαρ (A 81): ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέραι (D). OU
 719 ἀρητῆρος (A 94): ἱερέως (D). OU²
 720 ἄρσαντες (A 136): ἀρμόσαντες (D). O
 721 ἀρνύμενοι (A 159): ἀντικαταλλασσόμενοι (D). OU
 722 ἀργυρέη (A 219): ἀργυρῇ (D). OU
 723 ἄριστον (A 244): ἔξοχον (D). post 710 U
 724 ἀρείοσιν (A 260): βελτίοσιν (D). OU²
 725 Ἀργείοισι (A 382): τοῖς Ἑλλήσι (~ A 79D). OU²
 726 ἀρήξαι (A 408): βοηθῆσαι (~D). OU
 727 ἀρήγειν (A 521): βοηθεῖν (D). OU²
 728 ἀργυρόπεζα (A 538): λευκόπους (CyAL; D "λαμπρόπους"). OU
 729 ἀργαλέος (A 589): χαλεπός (D). OU
 730 ἀρίστη (B 5): καλλίστη (D). OU²
 731 ἀργυρόηλον (B 45): ἀργυροκαθηλομένον (D "ἀργυροῖς ἥλοις διαπεπαρμένον"). OU
 732 ἀράων (O 378; ~ I 566 ἀρέων): καταρῶν (~ I 566D). OU
 733 ἀριστῆες (K 1): οἱ ἄριστοι (~ A 227D). OU
 734 ἄροιτο (K 307): ἀπενέγκοιτο (E 3D). OU
 735 ἄραβος (K 375): φόφος (ApS 43, CyA; D "ἥχος"). OU
 736 ἀργαλέησιν (K 521): χαλεπαῖς (~ A 589D). OU
 737 ἀργαλήν (Λ 4): χαλεπήν (CyA; D "ἄλγη ἐπιφέρουσιν"). OU²
 738 ἀριδείκετος (Λ 248): μεγάλως ἐνδοξος (~D). OU
 739 Ἀρήνη (~ Λ 723): πόλις μεταξὺ Πύλου καὶ Ἡλιδος (~D). OU
 740 ἀρτύναν(τες) (M 43): ὥσπερ τεῖχος ἰσχυρὸν κατασκευάσαντες (~D). OU
 741 ἄραρον (M 105): ἤρμωσαν (D). OU²
 742 ἀρνευτήρι (M 385): κυβιστήρι (μ 413D; ~D). OU
 743 ἀρθεῖς (N 63): ἐπαρθεῖς (D). OU²
 744 ἀρίγνωτοι (N 72): μεγάλως εὐγνωστοί (~ D, ApS 42). OU
 745 ἀρετήν (N 275): νῦν κατὰμονον ἀνδρείαν (~ Y 242D). OU
 746 Ἀρης (N 444): νῦν κίδηρος (Π 613D). OU

707 ἀποτίμαστος^λ || 709 ἄπλαυστος^λ || 739 ἄρνη^λ ~ B 507 || 744 εὐγνωστοί O : ἐνδοξοί U || 745 κατὰπομον ||

- 747 ἄρτια (Ξ 92): ὠφέλιμα, ὑγιῆ (~D). OU
 748 ἄργεϊ (Ξ 119): τῶι ἄργει (A 30D). OU
 749 ἄρηται (Ξ 365): λάβηται (~D). U² post 733
 750 ἀρηιθόνων (O 315): γενναίων (Θ 298D "πολεμικῶν"). OU
 751 ἀρίγνωτον (~ O 490 ἀρίγνωτος): εὐεπίγνωτον (N 72D "εὐδιάγνωστοι").
 OU
 752 ἄρπυια (Π 150): ἀνέμον εἶδος ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν (D). OU
 753 ἀραιῆσι (Π 161): λεπταῖς (D). OU
 754 ἀράρηι (Π 212): ἀρμόσῃ (D). OU²
 755 ἀρήμενος (C 435): βεβλαμμένος (P,D) διὰ τὰς σωματικὰς ἐνεργείας. OU
 756 ἄρκτον (C 487): τῆς μεγάλης μέμνηται (~D). αὕτη δέ ἐστι τόπον ὀλίγον
 ἐπέχουσα· ἐν ὀλίγῳ γὰρ κινεῖται ἐπὶ τὸν ἀρκτικὸν πόλον (cf C 489D).
 OU
 757 ἀρδμός (C 521): ποτισμός (D). OU
 758 ἀρηρομένη (C 548): ἡροτριασμένη (D). OU
 759 ἀρεσάσθω (T 179): εἰς φιλίαν προσκαλεσάσθω (D "φιλοφρονησάσθω"). OU
 760 ἄσσαν (A 335): ἐγγύς (P,D). O
 761 ἄσσαν (A 554): ἄτινα (D). O
 762 ἄσβεστος (A 599): ἀκατάπαυστος (D). OU
 763 ἀστεροπητής (A 609): ὁ τὰς ἀστράπας ποιῶν (P; ~ A 580D). OU
 764 ἀσταχύεσσι (B 148): τοῖς ἀστάχυσι (D). OU
 765 ἀσχαλάει (B 293): ἀδημονεῖ (~ β 193D; D "ἀσχάλλει, λυπεῖται"). OU
 766 ἀστεμφέα (B 344): ἀμετακίνητον (D). OU
 767 ἀσπίδος (B 389): τοῦ ὅπλου (~ E 619D). OU
 768 ἄσπετον (B 455): πολὺ (~D). OU²
 769 ἀσπιδιώτας (B 554): ἀσπιδοφόρους (D "ἐνόπλους"). OU
 770 ἀσπίσι (Γ 135): τοῖς ὅπλοις (~ E 619D). OU
 771 ἀστερόεντι (Δ 44): ἀστέρας ἔχοντι (CyA, ~ Π 134D). OU
 772 Ἰακωπὸν (Δ 383): Ἰακωπὸς ποταμὸς Βοιωτίας (D). OU
 773 ἀστέρ' ὀπωρινῶι (E 5): τῶι κατὰ τὴν ὀπώραν φαινομένῳ· OU | λέγει δὲ
 τῶι κυνί (~D). O
 774 ἄσαι (E 289): πληρῶσαι (D). OU
 775 ἄστυ τε (Z 95): καὶ τὴν πόλιν (~ Z 329D). OU
 776 ἄσσαν ἴθι (Z 143): ἐγγὺς παραγίνου (D). OU
 777 ἄσας (Θ 237): βλάψας (D). OU
 778 ἀσπασίη (Θ 488): θαυμαστή (D "ἀσπαστή, εὐκταία"). OU
 779 ἀσπουδί (Θ 512): χωρὶς κακοπαθείας (D). OU
 780 ἄσαιμι (I 489): πληρῶσαιμι (D). OU²
 781 ἀκύφηλον (I 647): ἀπαίδευτον (CyA; ~ ε 182D ἀποφώλια, D "ἀδόκιμον,
 ἀμαθῆ"). OU
 782 ἀσπάσιοι (~ K 35 ἀσπασίος): μετὰ χαρᾶς (= Φ 610D ἀσπασίως). OU
 783 ἀσημάντοιςιν (K 485): ἀφυλάκτοις (D). OU
 784 ἄσαι (Λ 574): πληρῶσαι (E 289P; D "πληρωθῆναι"). OU
 785 ἀσμένῳ (Ξ 108): χαίροντι (D). OU
 786 ἄσθματι (O 10): τῶι συνέχοντι πνεύματι (CyAL; D "ὑπὸ πολλοῦ πνεύματος
 καὶ συνεχοῦς ἀναπνοῆς"). OU
 787 ἀσπουδί (O 476): ἄνευ σπουδῆς (~D). OU²
 788 ἀσκελέως (T 68): ἀδιαλείπτως (δ 543D; D "ἄγαν εκκληρῶς,
 ἀμετατρέπτως"). OU

767 ἀσπίδεσσι || τὰ ὅπλα O || 784 ἄσις (~ Φ 321)· πλήρωσις O ||

- 789 ἀστερόεντα (T 128): ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα ἢ λαμπρούς (D).
OU
- 790 Ἀτρείδης (A 7): ὁ τοῦ Ἀτρέως παῖς (D). OU
- 791 Ἀτρεΐδα δέ (A 16): δυϊκῶς, τοὺς Ἀτρέως παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ
Μενέλαον (~P). OU
- 792 ἀτὰρ ἦν ποτε (A 166): ἐὰν δῆποτε (P, D "ἀτὰρ δέ ποτε"). OU
- 793 ἀταρτηροῖς (A 223): βλαβεροῖς (P = ApS 46; D "ἀτηροῖς, χαλεποῖς"). OU
- 794 ἀτρυγέτοιο (A 316): ἦτοι ἀπείρου κατὰ τὸ βάθος ἢ ἀκαταπονήτου ἢ
ἀκάρπου (~D, P). OU
- 795 ἀτρεκέως (B 10): ἀληθῶς (D). OU
- 796 Ἀτρυτώνη (B 157): ἀκαταπόνητος (~D), ἰσχυρά (?). OU
- 797 ἀτάλαντον (B 169): ἴσον (D), ὅμοιον (~ γ 110D). OU
- 798 ἀτρέμας (B 200): ἡκύχως (D "μεθ' ἡκυχίας"). OU
- 799 ἀτάλαντος (B 627): ἴσος (D), πλησίος (Suda "παραπλήσιον"). OU
- 800 Ἀτρείδην (B 762): Ἀτρέως παισίν (B 249D). OU
- 801 ἀτελευτήτῳ (Δ 175): ἀτελειώτῳ (~ A 527D; D "ἀσυντελέστῳ,
ἀπληρώτῳ"). OU
- 802 ἀτασθαλίῃσιν (Δ 409): ἀμαρτίαις (X 104D), ἀβουλίαις (D
"φρενοβλαβεῖαις"). OU
- 803 ἄτρομον (E 126): ἄφοβον (D). OU
- 804 ἀτὰρ εἴ κε (E 131): ἐὰν δέ (D). OU
- 805 ἀτίταλλεν (E 271 ἀτίταλλ'): μετ' ἐπιμελείας ἔτρεφεν (D).
- 806 Ἀτυμνιάδην (E 581): Ἀτυμνίου παῖδα (~D). OU
- 807 ἀτυζομένῳ (Z 38): φεύγοντε, φοβουμένῳ (~C 7D; D "ἐκπλαγέντες,
πτοηθέντες"). OU
- 808 ἄτας (I 115): βλάβας (~ ο 233P). OU
- 809 ἄτης (I 504): βλάβης (ο 233P). OU²
- 810 Ἀτρυτώνη (K 284): ἀκαταπόνητε (E 714D). OU
- 811 ἀτάσθαλα (Λ 695): ἀμαρτωλά (~ X 418D; D "ὑβριστικά, ἄδικα"). OU
- 812 ἄταλλεν (N 27): ἐσκίρτα (D). OU
- 813 ἄτιτος (N 414): ἀτιμώρητος (D). OU
- 814 ἀτυζομένη (O 90): καταπονουμένη (D "τεταραγμένη, ἡπορημένη"). OU
- 815 ἀταρπιτός (C 595): ὁδός (D). OU
- 816 ἄτην (T 88): βλάβην (A 412P, D). OU
- 817 ἀτερπής (T 354): τέρψιν μὴ ἔχων (~ Z 185/Q, D "ἠδής, χαλεπός"). OU
- 818 αὖθις (A 27 αὖτις): πάλιν (D), ἐκ δευτέρου (O 29D). OU
- 819 αὐτὰρ ἔπειτα (A 51 ἔπειτ'): ἐπειδὴ δέ (D "μετὰ ταῦτα δέ"). OU²
- 820 αὐτὰρ ἐμοί (A 118): καὶ δὴ ἐμοί (D "ἐμοὶ δέ"). OU
- 821 αὖτως (A 133): ματαίως (D). OU
- 822 αὐτίκα (A 118 αὐτίχ'): εὐθέως (D). OU (alio loco αὐτίκ^λ U²)
- 823 αὐτοῖο (A 360): αὐτοῦ (D). OU
- 824 αὐέρυσαν (A 459): εἰς τοῦπίσω εἴλκυσαν (ApS 48; ~D). OU
- 825 αὖθι (A 492): αὐτόθι (D). OU
- 826 αὐτοῦ (B 35): ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ (P 416D; ~D). U post 823
- 827 αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ (B 105): ὁ δὲ Πέλοψ <πάλιν> (D). OU
- 828 αὖτως (B 138): ἀπλῶς ἢ ματαίως (~D). OU
- 829 αὐτὰρ ὁ (B 224): ὁ δέ (~ A 488D). OU
- 830 αὖθι (B 328): ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου (~ ApS 47; D "αὐτόθι, ἐν τῇ Ἰλίῳ"). OU
- 831 αὐσάντων (B 334): βοησάντων (D). OU (βοηθησάντων OU)

807 φεύγοντι || 812 ἀτίταλλεν^λ ~ Π 191 || 815 ἀτράπητος^λ || 819 ἔπειτα^λ om O || δέ om O ||

- 832 αὐτως γάρ (B 342): ἀπλῶς γάρ (D "εἰκῇ, μάτην"). OU
833 αὖτε (B 370 αὖτ'): δῆ (A 404D). OU²
834 ἀτάλαντον (B 407): ὅμοιον (~ γ 110D; D "ἴσον"). OU
835 αὐτόματος (B 408): ἀφ' ἑαυτοῦ (~ E 749D; D "ἄνευ τοῦ κληθῆναι"). OU²
836 αὐτοκασίγνητος (B 706): γνήσιος ἀδελφός (~ Γ 238D; D "ὁ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφός"). OU
837 ἄυκεν (Γ 81): ἐβόηκεν (D). OU (ἐβοήθηκεν OU)
838 ἄλλος (Γ 484): αὐτάρκεις (~ E 349D), πολλάί (B 90D). OU
839 αὐτῆς (Δ 328): νῦν μάχης (D). OU
840 αὐλῇ (Δ 433): νῦν ἐπαύλει (~ E 142D). OU
841 αὐερόντα (Θ 325, ~ Δ 492 ἐρύοντα): εἰς τοῦπίσω ἔλκοντα (D). OU
842 αὖρας (Δ 508): φωνήσας (D "βοήσας"). OU
843 αὖ (E 1): δῆ (D). OU²
844 αὐλώπιδι (E 182): παρατεταμένας ἐχούσης τὰς ὁπὰς τῶν ὀφθαλμῶν (cf D). O²U
845 αὐτως (E 255): οὕτως ὥς ἔχουσι (~ C 198). OU
846 αὐδήσασκε (E 786): ἐβόα (D). OU²
847 αὐτοσχεδόν (H 273): ἐκ τοῦ κύνεγγυς (O 346D). OU
848 αὐτονοχί (Θ 197): αὐτῇ τῇ νυκτί (D). OU
849 αὐτὰρ Ἀχαιοί (Θ 487): οἱ δὲ Ἕλληνες (A 127D). OU
850 αὐτῇσι ῥίζησι (I 524): σὺν αὐταῖς ταῖς ῥίζαις (~ He a 8389, v 219D). OU
851 αὐτὴν (I 547): κραυγὴν (CyA, A 492D "βοήν"). OU
852 αὖτις δέ (M 31): ἐκ δευτέρου δέ (Γ 433D). OU
853 αὖον (M 160): ξηρόν (D). O
854 αὐτοσχεδίην (M 192): ἐκ τοῦ κύνεγγυς (= O 386D αὐτοσχεδόν, ApS 47 αὐτοσχεδίην). OU
855 αὐτὰ κέλευθα (M 225): τὴν αὐτὴν ὁδόν (~D). OU
856 αὖδα (Ξ 195, ~ A 92 ἡῦδα): ἔλεγεν (D "λέγε"). OU
857 αὐλόν (P 297): τὸ ἐπίμηκες τοῦ δόρατος ἢ ὁ ἀκοντισμὸς τοῦ αἵματος· πᾶν γὰρ τὸ ἐπίμηκες αὐλὸς καλεῖται (cf D). OU
858 αὐτως (X 484): νῦν ὥς ἐστίν, οὕτως U¹ (~ C 198D). OU
859 ἀφίει (A 25): ἀπέπεμπε (D). OU
860 ἀφέξει (A 97): ἀποπαύσει (~D). OU
861 ἄφενος (A 171): ἐξ ἐνιαυσίων καρπῶν συναγόμενος πλοῦτος (~D). OU
862 ἀφύσων (A 598): ἀπαντλῶν (p, D). OU²
863 ἄφθιτον (B 46): ἄφθαρτον (ApS 49, CyAHL; ~D). OU
864 ἀφραίνοντα (B 258): ἀνοηταίνοντα (D). OU
865 ἀφραδίη (B 368 ἀφραδίην): ἀπειρία (D). OU
866 ἀφνειόν (B 570): πλούσιον (D). U² post 883
867 ἀφραδέως (Γ 436): ἀπείρως (D). OU²
868 ἄφρονα (E 761): ἀνόητον (D). U post 877
869 ἄφαντοι (Z 60): ἀφανείς (D). OU
870 ἀφαιροῦ (H 235): ἀσθενοῦς (D). OU
871 ἀφαιρότερος (H 457): ἀσθενέστερος (CyA; ~ M 458D, A^{ti}). OU
872 ἀφάμαρτεν (Θ 119): ἀπέτυχεν (D). OU
873 ἀφραδέοντι (I 32): ἀφρονοῦντι, μωραίνοντι (D "ἀσυνετοῦντι"). OU
874 ἀφρήτωρ (I 63): φρατρίαν μὴ ἔχων, τουτέστι συγγένειαν (D). OU

834 αὐτόματον^λ OU || 838 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 840 αὐλησ^λ || 850 σὺν D : ἐν OU || 857 τὸ ἐπιεικὲς U || 859 ἀνέπεμπε ||

- 875 ἀφήτορος (I 404): οἶον προφήτου, τοῦ ὁμοίως <πᾶσι> μαντευομένου, ἢ ἀφέντος, ὡς τοῦ ἀφιέντος τὰ βέλη (~D). OU
- 876 ἄφαλον (K 258): φάλον μὴ ἔχουσα (~D; ApS 49). OU
- 877 ἄφρεον (Λ 282): ἥφριζον (ApS 49; D "ἀφροῦ ἐπληροῦντο, ἴδρουν"). OU
- 878 ἀφυσγετόν (Λ 495): κυρφετόν (D). OU
- 879 ἀφραδέως (M 62): ἀνοήτως (Ψ 320D). OU
- 880 ἀφέηκεν (M 221): ἀφῆκεν, ἔρριπεν. OU
- 881 ἀφικάνε(ι)ς (Ξ 43): ἐλήλυθας (~ a 409D). OU
- 882 ἀφήμενος (O 106): χωρὶς καθεζόμενος (~D). OU
- 883 ἀφλοιςμός (O 607: ἀφρός (D). OU
- 884 Ἀχαιοῖς (A 2): τοῖς Ἑλλήσι (Φ, D). OU
- 885 Ἀχαιῶν (A 150): τῶν ῥλοιπῶν U = infra 894 Ἑλλήνων (K 186D). OU
- 886 ἀχνύμενός περ (A 241): καίπερ λυπούμενος (D). OU
- 887 Ἀχαιίδα (A 254): Ἑλληνίδα (D "τὴν Ἑλληνικὴν γῆν", Φ "τὴν Πελοπόννησον"). OU
- 888 Ἀχιλλῆϊ (A 319): τῷ Ἀχιλλεῖ (D). OU
- 889 Ἀχαιίδες (B 235): Ἀχαιῶν γυναῖκες (D "γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες"). OU
- 890 ἀχρεῖον (B 269): δυσειδές, φαῦλον (D "ἀγεννές καὶ ἄνανδρον"). OU
- 891 ἀχνύμενος (A 103, ~ B 270 ἀχνύμενοι): λυπούμενος (Φ, D). OU
- 892 ἀ(ί)χμηταί (B 543): πολεμικοί (D). OU
- 893 ἄχρις (Δ 522): εἰς τέλος (D "ἕως", P 599D "ἕως τέλους"). OU
- 894 Ἀχαιῶν (E103): τῶν λοιπῶν (v. supra 885; K 186D). O
- 895 ἀχθομένην (E 354): βαρουμένην (D). OU
- 896 Ἀχαιίδα γαῖαν (H 124): τὴν Πελοπόννησον (A 254D). OU
- 897 ἀχεύων (I 612): λυπούμενος (D). OU
- 898 ἄχνη (Λ 307): ἀφρός. O (D) | τὸ λεπτόν τοῦ ἀφροῦ. U = infra 900
- 899 ἀχερωῖς (N 389, Π 482): οἱ μὲν εἶδος ὀρνέου, ἄλλοι δὲ τὴν αἵγειρον, οἱ δὲ τὴν λεύκην (~D). OU
- 900 ἄχνη (~ O 626 ἄχνη): τὸ λεπτόν τοῦ ἀφροῦ. O (cf A)898, CyL; He a 8894 "δηλοῖ δὲ καὶ τὸ λεπτόν ξύσμα", He a 8891 "ὁ ἐπιπολάζων ἀφρός τῷ κύματι").
- 901 ἄψ (A 60 220): πάλιν, ἐκ δευτέρου (D "πάλιν, ἢ εἰς τοῦπίσω"). OU
- 902 ἄψ δέ (Γ 32): εἰς ὀπίσω (~D). OU
- 903 ἀψῖ(ι) λίνου (E 487): ἄμμασι, ταῖς συναφαῖς τοῦ λίνου (~D). OU
- 904 ἄψ ἐπιμυεγομένων (E 505): ἐξ ὑποστροφῆς συμβαλλόντων (~D), ὀπισθορμήτων (~ κ 558D ἄφορρον). OU
- 905 ἀφορρόου (C 399): ταχυρρόου, ἢ ἐναντίως τοῖς πολλοῖς ῥέοντος, ἢ ὅτι εἰς θάλασσαν οὐκ ἐνδίδωσιν, ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν κύκλωι περὶ τὴν γῆν ῥεῖ (~D). OU
- 906 ἄψ ἀνιοῦσα (T 290): εἰς τοῦπίσω ἀνερχομένη (D). OU

875 τὰ βέλη O post 876 ἄφαλλον^λ || 877 ἄφριον^λ || 889 ἀχαιοῖ U || 894 λυπῶν O conveniret ad Y 298 ἀχέων, sed in litteris α - η vestigium nullum ultra Iliadis librum T reperitur (Führer) || 899 ἀχέρωσις^λ || ἄλλοι O : οἱ U ||

Ἀρχὴ τοῦ Β στοιχείου OS

- 1 βαβαί (com.): θαυμαστικὴ φωνή (CyAL). OU
- 2 βαρείας (A 89): ὑβριστικός (Σ). OU
- 3 βαρεῖαν (A 219): ἰσχυράν (Σ). OU²
- 4 βαρύ (A 364): βαρέως (Σ). U post 25
- 5 βαθεῖαν (A 532): βαθυτάτην (Σ). OU
- 6 βάσκ' ἴθι (B 8): πορεύου (Σ). OU²
- 7 βάλλετο (B 43): περιεβάλλετο (Σ), περιέθετο (B 45Σ). OU²
- 8 βαρεῖη (B 111 -ηι): χαλεπή, δεινή (~ Γ 20Σ αἰνήι). O²U
- 9 βαθύ (B 147): μέγα (Σ). OU
- 10 βασιλεύομεν (B 203): βασιλεῖς ἐκόμεθα (?). OU ordine inverso
- 11 βασιλῆας (B 250): τοὺς βασιλεῖς (~ B 86Σ). OU
- 12 βαλέειν (B 414): καταβαλεῖν (Σ). OU
- 13 βασιλῆες (B 445): οἱ βασιλεῖς (B 86Σ). OU
- 14 βάζεις (Δ 355): λέγεις (Σ). OU²
- 15 βαθύλειμον (I 151): εὐγείον (Σ "βαθεῖς λειμῶνας ἔχουσιν"). OU²
- 16 βαμβαίνων (~ K 375 βαμβαίνω): χωλαίνων (Σ "τρέμων"). OU
- 17 βάν ῥα (M 106): ἐπορεύθησαν (Δ 209Σ). OU
- 18 βάμεν (~ P 359 βεβάμεν): βεβήκαμεν (Σ "βεβηκέναι"). OU
- 19 βέομαι (O 194): ζῶ (Σ "βιώομαι"). OU
- 20 βάζετε (Π 207): λέγετε (~ Δ 355). O²SU
- 21 βαλλόμενα (M 37 βαλλόμεν'): ἀκοντιζόμενα (Σ). OSU
- 22 βάτην (T 47): ἐπορεύοντο (A 327Ψ, Σ "ἐπορεύθησαν"). OSU | ἐπορ(ευ)έ-
cτην. U
- 25 βαρύνεται (T 165): βαρεῖται (= Π 384Σ βέβριθε). OSU
- 26 βέλος (A 51, ~ A 42 βέλεσιν): τόξον (= A 45Ψ τόξα). SU
- 27 βεβήκει (A 221): ἐπορεύετο (α 360Σ). OSU
- 28 βεβλήκει (Δ 108): <ἐ>τετρώκει (Σ "ἀντὶ ἔβαλεν, ἀνεῖλεν"). OSU
- 29 βένθεσι (N 21): βάθεσι (CyAHL; A 358ΨΣ βένθεσιν). OSU²
- 30 βέλος (Π 737): πᾶν τὸ βάλλεσθαι δυνάμενον (~ Δ 465Σ; Σ "νῦν φησὶ τὸν
λίθον"). OSU
- 31 βεβάασι (B 134): διαβεβήκασι (~Σ). OSU
- 32 βαῖνον (B 510): ἔβαινον (Σ "ἐνέβαινον"). OSU
- 33 βεβρώθοις (Δ 35): καταφάγοις (~Σ). OSU
- 34 βέρεθρον (Θ 14): βάθος (Σ). OSU²
- 35 βεβολήατο (I 3): τὴν ψυχὴν ἐτέτρωντο (~Σ). OSU
- 36 βεβίηται (~ K 145 βεβίηκεν): βεβίασται Σ OSU
- 37 βόλεται (Λ 319): βούλεται (Σ). OSU
- 38 βέβηκας (O 90): ἐλήλυθας (~ A 221Σ). OSU
- 39 βέβριθε (Π 384): βαρεῖται (Σ). OSU²
- 40 βέβρυχε (P 264): ποιὸν ἦχον ἐτέλεσεν (~Σ). OSU
- 41 βῆ δέ (A 44): ἐπορεύθη δέ (Ψ, Σ). OSU
- 42 βήομεν (A 144): ἐμβιβάζωμεν (~Σ). OSU
- 43 βῆσε (A 310): ἐνεβίβασεν (Σ). OSU²
- 44 βήσεται (B 339): ἀποβήσεται (Σ). OSU
- 45 βῆ (B 665): ἐπορεύθη (A 44Σ). OSU²
- 46 βιβῶν (O 307): διαβαίνων (Γ 22Σ). OSU²
- 47 βιοῖο (A 49): τοῦ τόξου (Σ). OSU

19 βαίομαι^λ || 30 βάλλειν OS || 33 βεβρήθοις^λ || 37 βέλεται^λ ||

- 48 βίηι (A 430): δυνάμει (D). OSU²
 49 βίηι Ἡρακληείηι (B 658): περιφραστικῶς τῶι Ἡρακλεῖ (~D). OSU
 50 βιβῶντα (Γ 22): διαβαίνοντα (D). SU
 51 βίηφι (Δ 325): βίαι (α 403D), † δυνάμει (ι 476D). OSU
 52 βιότοιο (Z 14): τοῦ βίου, τῆς ζωῆς (~ Δ 170D). OSU
 53 βείω (Z 113): πορευθῶ (D). OSU
 54 βιόν (K 260): τόξον (~ Δ 125D). OSU²
 55 βῆ δ' ἵεναι (K 336 βῆ δ'): ἐπορεύθη (A 44D). OSU
 56 βι(ώ)χατο (Λ 467): βιάζονται (D). OSU
 57 βλῆσθαι (Δ 115): τρωθῆναι (CyA, D "βληθῆναι"). OSU²
 58 βλοκυροῖσι (H 212): καταπληκτικοῖς (D), φοβεροῖς (≈ CyL). OSU
 59 βλεμ(ε)αίνων (Θ 337): γαυριῶν (CyA, P "ἐπιρρωνύμενος"). OSU
 60 βλοκυρώπις (Λ 36): καταπληκτική (D). OSU
 61 βλεμεαίνων (M 42): καταπληκτικῶς. (D "ἐπιρρωνύμενος"). OSU
 62 βλεῖο (N 288): τρωθείης (D "βληθείης"). OSU
 63 βλήτροισι (O 678): συμβόλοις, συμβλήμασι (D "γόμοις"). OSU
 64 βλάβεται (T 82): βλάπτεται (D). OSU
 65 βλαφθέντε (Z 39): βλαβέντες δυϊκῶς (P, D "ἐμποδιθέντες"). SU
 66 βόεσσι (B 481): τοῖς βουσί (D). OSU²
 67 βούλεται (A 67): θέλει (~ Γ 41D). OSU²
 68 βουλευφόρος (A 144): βουλευτής (D "βουλευτικός"). O²SU
 69 βουλέων (A 273): συμβουλιῶν (D). OSU
 70 βουλευέσαντες (~ A 531 βουλευέσαντε): βουλευεσάμενοι (D). OSU
 71 βουλὰς (A 537): γνώμας (D). OSU
 72 βοῶπις (A 551): μεγαλόφθαλμος (~D). OSU
 73 βουλὴν (B 53): τὴν τῶν ἐντίμων συναγωγὴν (D "ἐνταῦθα τὸ προβούλευμα"). OSU
 74 βοτρυδόν (B 89): κατὰ κυκλοφορὴν ὡς βότρυας (~D). OSU
 75 βουλευέσατο (B 114): ἐβουλευέσατο (D). OSU
 76 βοῶντα (B 198): βοῶντα (D). O²SU
 77 βουλευέωσι (B 347): γνώμας ποιοῦνται (~ K 311D "ἐκέπτονται"). OSU
 78 βουλευέσμεν (B 379): βουλευόμεθα (~ α 444D). OSU
 79 βοῦν (B 402): ἄρκενα ταῦρον (~ B 410D). OSU
 80 Βουπράσιον (B 615): πόλιν Ἡλιδος (D). OSU
 81 βουλοίμην (Γ 41): ἐθελῆσαιμι (~D). OSU
 82 βοὴν ἀγαθός (Γ 96): ὁ κατὰ τὸν πόλεμον γενναῖος (~ B 408D). OSU
 83 βοείας (E 452): τὰς ἀσπίδας (D). OSU
 84 βουπλήγι (Z 135): τῶι πελέκει (D). OSU
 85 βουφόνεον (H 466): βοῦς ἔθνον (D). OSU
 86 βουλεύειν (K 147): βουλεύεσθαι (~ ξ 491D). SU
 87 βουλεύοιτε (K 398): βουλεύεσθε (~ α 444D). OSU
 88 βουλεύει (K 415): βουλεύεται (~ α 444D). OSU
 89 βοείας (Λ 843): βύρσας (D). OSU
 90 βοάγρια (M 22): <τὰ ἀπὸ τῶν βοῶν ἀγρεύματα,> ἀπὸ δὲ τούτων ἀσπίδες (~D). OSU
 91 νοῆσαι (M 232): εἰπεῖν (A 549D "ἐνθυμηθῆναι"). OSU
 92 βουλέων (M 236): γνώμην (~ A 5P, D). SU²
 93 βουγαίε (N 824): μεγαλόσωμε (D "βουεργάτα"). OSU²

51 βίωλ || 55 βιδειέναιλ || 65 βλαβέντεςλ SU || 91 βοῆσαιλ, ad M 176 ἀγορεύσαι rettulit de Marco ||

- 94 βόμβος (~ N 530 βόμβησεν): ἦχος (CyL). OSU
 95 βόμβον (~ N 530 βόμβησεν): ἦχον (D "ἦχην"). OSU²
 96 βουλυτόν (Π 779): ἡ ὀφινὴ ὥρα, ὅτε οἱ βόες λύνονται τῶν ἔργων (~D). OSU
 97 βοείην (P 389): βοὸς δέρμα (X 159D "βύρσαν"). OSU
 98 βοτοῖσι (C 521): βοσκήμασι (D). OSU
 99 βρίζοντα (Δ 223): νυστάζοντα (D). OSU
 100 βοηλασίη (Λ 672 βοηλασίη / βοηλασίης): βοῶν ἐλασία (D "ἀπελασία"). OSU²
 101 βρέμεται (B 210): ἤχεϊ (D), περιρρήγνυται (= Π 78D περιάγνυται). OSU
 102 βροτόν (B 248): ἄνθρωπον (B 389D). OSU
 103 βροτοῖσι (B 285): τοῖς ἀνθρώποις (D). OSU²
 104 βροτόεντα (Z 480): ἡμαγμένα (D). S(U v. infra 109)
 105 βρότον {αἷμα} (H 425 βρότον αἱματόεντα): τὸ φθαρτὸν αἷμα (D "τὸ μετὰ ἰδρώτος καὶ κόνεως αἷμα"). OSU
 106 βραδέες (Θ 104): βραδεῖς. OSU
 107 βριθομένη (Θ 307): βαρυνομένη (D "οὐχ ὥς τινες εἶπον βαρουμένη"). OSU
 108 βροτολοιγοῦ (Θ 349): ἀνθρωποφθόρου (~ E 31D). OSU
 109 βροτόεντα (Θ 534): ἡμαγμένα (Z 480D) ἢ φείμαρμένα U = supra 104 app.¹. OSU
 110 βριθοσύνη (E 839): βαρύτητι (CyA, Q; D "βάρει"). OSU
 111 βριήπυος (N 521): μεγαλόφωνος (ApS 53; D "μέγα καὶ βαρὺ βοῶν"). OSU
 112 βωτιανείρη (A 155): ἄνδρας τρεφούσῃ (D). OSU
 113 βωμούς (B 305): βωμούς (cf Θ 441D βωμοῖσι· νῦν τῶν βάσεων). S
 114 βῶν ἀζαλέην (H 238): ξηρὰν βύρσαν· λέγει δὲ ἔκαστος τὴν ἀσπίδα (~D). OSU
 115 βώτορας (M 302): βουκόλους (D). OSU

96 βούλητοι^λ || 104 εἰμαμένα S || 112 βροτιανείρη^λ ||

Ἀρχὴ τοῦ Γ στοιχείου OS

- 1 γαλόωι (Γ 122): ἀνδρὸς ἀδελφῇ (~D). OSU
- 2 γαστέρι (Z 58): τῇ κοιλίαι (E 538D; ~ Suda γαστήρ). OSU
- 3 γαῖα χάνοι (Z 282): καταπίοι αὐτὸν ἢ γῇ (D). OSU
- 4 γαλόων (Z 378): ἀνδρὸς ἀδελφῶν (D). OSU
- 8 Γάργαρον (Θ 48): ἀκροτήριον τῆς Ἰδης (D). OU
- 5 γαιήοχος (N 43, ~ I 183): ὁ τὴν γῆν κρατῶν (~D). OSU
- 6 γαμέσσεται (I 394): πρὸς γάμον ἄξει (ApS 53; ~D). OU
- 7 γάννυται (N 493): χαίρει (D). OU
- 9 γέρον (A 26): πρεσβύτα (D). OSU
- 10 γένοντο (A 57): ἐγένοντο (~ A 49D, D). OSU²
- 11 γέρας (A 118): δωρεάν (D = D "τιμὴν"). OSU
- 12 γαῖαν ἰκάνει (A 254): τὴν γῆν καταλαμβάνει (~D, D). OSU
- 13 γείνατο (A 280): ἐγέννησεν (D). OSU
- 14 γελοῖον (B 215): καταγέλαστον (CyAHL; D "γέλωτος πολλοῦ ἄξιον"). OSU
- 15 Γερήνιος (B 336): ὁ ἐν Γερήνοις τραφεῖς, ἔντιμος (~D). OSU
- 16 γενοῖατο (B 340): γένοι(ν)το (D). OSU
- 17 γένετο (B 453): ἐγένετο (A 49D, D). OSU
- 18 γέινεται (B 468): γεννᾶται (~ K 71D). OSU²
- 19 γενέθλη (B 857): γένος (D "γέννα"). OSU
- 20 γεγαῶτας (B 866): γεγονότας (D). OSU
- 21 γεραρόν (Γ 170): ἔντιμον (D). OSU²
- 22 γεφύρας (E 88): τὰς διαβάσεις (D). OSU
- 23 γενναῖον (E 253): εὐγενές (D). OSU²
- 24 γενεήν (E 268): νῦν εὐγένειαν (~ Z 60D), ἢ ἡ γενεάν, τὸ γένος. U = infra 28
- 25 γένος (Δ 58): γένεσις (= Ω 539D γονή). OSU²
- 26 γέρουσι (Δ 344): τοῖς ἐντίμοις (D). OSU²
- 27 γεγάσι (Δ 325): γεγόνασιν, εἰσίν (D "γεγέννηνται"). OSU
- 28 γενεήν (Z 145): γενεάν (~ E 267D), τὸ γένος (D). OS(U v. supra 24)
- 29 ἐγγείναο (E 880): ἐγέννησας (D). OSU²
- 30 γενέσθαι (Z 206): γεγενῆσθαι (H 199D "γεννηθῆναι"). OSU
- 31 ἐγγεγάσιν (Z 493): γεγέννηται (Δ 325D). S
- 32 γέραιρεν (H 321): ἐτίμα (D). OSU
- 33 γέγηθε (Θ 559): χαίρει (CyAHL, ~ Ξ 140D). OSU
- 34 γενύεσσι (~ Λ 416 γένυσιν): CIAΓÓCI (D), γνάθοις. OSU
- 35 γε(ρ)α(ρ)ώτερος (Γ 211): ἐντιμότερος (D). OSU
- 36 ἐγγέσπαλοι (B 131): γενναῖοι, πολεμικοὶ παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν τὸ δόρυ (~D). SU
- 37 γηθῆσαι (~A 255): χαρῆναι (CyA, ~D). OU
- 38 γήθησεν (A 330): ἐχάρη (D). OU
- 39 γέρα (B 237): τὸ γέρας καὶ ἡ τιμή (~D). OU
- 40 γηθόσυνος (Δ 272): χαίρων (D). OU²
- 41 γῆρυς (Δ 437): φωνή (D). OU²
- 42 γηθόσυνοι (H 122): χαίροντες (D). OU
- 43 γηθήσει (Θ 378): γελάσει, U | χαρήσει (He γ 493). OU²

12 γεανικανειλ || 16/17 γένοιτο / γένετο om O || 8 ἐγέννησεν U || 34 v.l. γναμπτήις γενύεσσι (Barnes) nusquam reperitur || 36 lemma (= lexis ε 23) suppl. de Marco, cf ZPE 132 n. 11 || 39 γήρα· τὸ γήρας || 43 χαρεῖν U ||

- 44 γιγνομένοις (K 71 γεινομένοις): γινομένοις (D "γεννωμένοις"). ΟΥ
 45 γλαφυρῆς (B 88): κοίλης (D). U post 48
 46 γλαφυρήϊ (B 454): κοίλαις, βαθείαις (D). ΟΥ
 47 γλαφυραί (B 516): κοίλαι (D). ΟΥ
 48 γλαυκῶπις (B 446): γλαυκόφθαλμος (B 166D). ΟΥ²
 49 γλά<γ>ος (B 471): γάλα (CyA γλάος!, D). ΟΥ
 50 γλῶσσαι (B 804): λαλιά (CyA), διάλεκτος (D). ΟΥ
 51 γλυφίδας (Δ 122): μεταφορικῶς τοῦ βέλους τὸ κοῖλον εἰς ὃ ἐμβαίνει ἡ νευρά (~D). ΟΥ
 52 γλῶσσαν πρυμνήν (E 292): τὸ ἔσχατον μέρος (τῆς πρύμνης τουτέστι) τῆς γλῶσσης (D "ἐσχάτην"). ΟΥ
 53 γλήνας (~ Θ 164 γλήνη, Ξ 494 γλήνην): κόρας ὀμμάτων (~D). ΟΥ²
 54 γλαγέας (= Π 642D, περιγλαγέας Hom.): πληθούσας γάλακτος (~D). ΟΥ
 55 γνῶι (A 411): μάθηι (D). ΟΥ²
 56 γνώσει (B 365): μαθήσει (~D). ΟΥ
 57 γνοίης κε (Γ 53): γνώσει (D "μάθοις ἄν"). ΟΥ
 58 γνωτοῦς τε (Γ 174): καὶ τοὺς ἀδελφούς (~D). ΟΥ
 59 γνωτόν (H 401): φανερόν (D). ΟΥ²
 60 γναμπτήϊειν (Λ 416): ἐπικεκαμμέναις (D "ἐπικαμπέειν"). ΟΥ
 61 γναθμοῖς (~ π 175 γναθμοί; Π 489 γαμφηλήϊσι): γνάθοις (Π 489D)
 62 γούνων (A 407): γονάτων (P,D). ΟΥ
 63 γουνάσομαι (A 427): παρακαλέσω (Suda; P,D "γονυπετήσω"). ΟΥ
 64 γόον (E 156): θρήνον (D). ΟΥ²
 65 γοῶσα (~ E 413 γοόωσα): θρηνοῦσα (D). ΟΥ
 66 γοῦνα (Z 411): τὰ γόνατα (D). ΟΥ²
 67 γόνυ κάμψειν (H 118): ἀναπαύεσθαι (D). ΟΥ
 68 γουνούμενος (I 583): παρακαλῶν (~ κ 521D; D "ἱκετεύων"). ΟΥ
 69 Γοργώ (Λ 36): Γοργόνος εἰκῶν (D "γοργότης"). ΟΥ
 70 γόνος (N 449): νῦν ἀπόγονος (μ 130 "ἐπιγονή"). ΟΥ
 71 γυῖα (Γ 34): τὰ μέλη τοῦ σώματος (~D). ΟΥ
 72 γυναιμανές (Γ 39): ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενε (D). ΟΥ
 73 γυναικά τε (Γ 72): καὶ τὴν γυναῖκα (~ A 38D). ΟΥ
 74 γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυξο (Θ 163): γυναικὶ παραπλήσιος γέγονας (~D). ΟΥ
 75 γυῶσαι (Θ 402): χολῶσω (D). ΟΥ
 76 γυάλοισιν (O 530): τοῖς κοιλώμασι (Suda; D "ἐν ταῖς κυναφαῖς τῶν κοιλωμάτων"). ΟΥ

52 πρύμνης^λ || .. del. de Marco (cf ApS 136 ἢ τῆς νεῶς πρύμνα τὸ ἔσχατον μέρος) || 74 γυῶσαι· χολῶσαι U || 76 γυαλίους^λ || κυκλώμασι ΟΥ ||

Ἀρχὴ τοῦ Δ στοχείου Ο

- 1 Δαναοί (A 42): οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ Δαναοῦ βασιλεύσαντος αὐτοῖς (~D). OU
- 2 δαμῆι (A 61): δαμάζει (D), ἀναιρεῖ. OU
- 3 δακρυχέων (A 357): δακρύων (D). OU²
- 4 δάσαντο (A 368 δάσαντο): διεμερίσαντο (P; ~D). OU
- 5 δαῖτα (A 424): εὐωχίαν (D). OU
- 6 δαιμονίη (A 561): ὧ̃ κακοδαιμονεστάτη ἢ U (= infra 15)¹ μακαρία (P,D). OU
- 7 δαίνυντο (A 602): εὐωχοῦντο (D). OU²
- 8 δαιμόνιε (B 200): ὧ̃ κακοδαιμονέσσετε (~ B 200D). OU
- 9 δαῶμεν (B 299): μάθωμεν (D). OU²
- 10 δαφοινός (B 308): μέλας (= He δ 335; D "πυρρός"). OU
- 11 Δαναῶν (B 487): τῶν Ἑλλήνων (A 228P,D). O
- 12 δάμαρτι (Γ 122): γυναικί (D). OU
- 13 δαήρ (Γ 180): ἀνδρὸς ἀδελφός (D). OU
- 14 δάμασσαν (Γ 352): δαμασθῆναι ποίησον (D "φονευθῆναι ποίησον"). OU
- 15 δαιμονίη (Γ 399): ὧ̃ κακοδαιμονεστάτη (~ B 200D). O(U v. supra 6)
- 16 δαμασθείς (Π 816, ~ Γ 436D δαμασθῆς): ἀναιρεθείς (~D). OU
- 17 δαπέδωι (Δ 2): ἐδάφει (D). OU
- 18 δαινύμενος (~ Δ 386 δαινυμένους): εὐωχούμενος (D). OU
- 19 δαῖεν (E 4): ἔλαμπεν (D). OU
- 20 δαίδαλα (E 60): ποικίλματα (D "ποικίλα"). OU
- 21 δατέον(το) (E 158): διεμερίζοντο (P,D). OU²
- 22 δαμάσσαντο (E 278): ἀνείλεν (D). OU
- 23 δαιμόνιος (B 200 δαιμόνι): θεοῖς ὅμοιος. CyL, ~ E 438D). OU
- 24 δακρύνοντι (~ E 737): δακρύοντι (D "δακρύων παραίτιον"; P "πολλὰ κλαίοντα"). OU
- 25 δάμνησι (E 746): δαμάσσει (~D). OU
- 26 δαίνυσθαι (E 805): εὐωχεῖσθαι (CyAHL, ~ A 468P,D). O
- 27 <δαμέντες (Z 74):> δαμασθέντες, ἀναιρεθέντες (~ Γ 429D; D "φθαρέντες καὶ ἡττηθέντες"). OU
- 28 δαΐφρονα (Z 162): cώφρωνα, πολεμικόν (~ CyLAH). OU
- 29 δαίζων (H 247): διακόπτων (D) ἢ ἀποκόπτων U¹. OU
- 30 δαμείετε (H 72): δαμασθείητε (~D). OU
- 31 Δαρδανίδης (H 366): Δαρδάνου ἀπόγονος Πρίαμος (D). OU
- 32 δαιόμενον (Θ 75): καιόμενον (D). OU
- 33 δάμασεν (X 446; ~ I 118 δάμασσε): ἀνείλεν (~ E 278D). U post 30
- 34 δαίνυται (O 99): εὐωχίαν παρασκευάζεται (= CyA, ~ λ 186D). OU
- 35 δατεώμεθα (I 138): μεριζώμεθα (D). OU
- 36 δαφοινόν (K 23): ὀνὺν U¹ πυρρόν (~ Λ 474D; D "ἀντὶ τοῦ δαφοινοῦ, φονευτικοῦ"). OU²
- 37 δαμάσαντο (K 210): ὑπέταξαν (~ E 746D). OU
- 38 δαείω (K 425): μάθω (D). OU
- 39 δαρδάπτουσι (Λ 479): μετὰ σπαραγμῶν ἐσθίουσιν (~ ApS 56,25; D = CyL "κατεσθίουσιν"). OU
- 40 δάπτειν (~ Λ 481 δάπτει; Ψ 183 δαπτέμεν): ἐσθίειν (Ψ 183D; ~D). OU²
- 41 δάμεν (M 14): ἀνηιρέθησαν (Θ 344D). OU
- 42 δαλόν (N 320): λαμπάδα (= τ 69D, CyHL): λέγει δὲ καὶ τὸν κεραυνόν. OU
- 43 δάφει (N 831): διακόφει (D). OU

19 λάμπαειν || 25 δαμνείη || 27 ad lemma omisum v. ZPE 132, n. 11 || 41 ἀναιρέθη ||

- 44 δαϊζόμενος (Ξ 20): διακοπτόμενος (≈ H 247D; D "διχῆι μεριζόμενος"). OU
 45 δαέρα (Ξ 156): ἀνδρὸς ἀδελφόν (D). OU
 46 δάμνα μιν (Π 103D; ~ Ξ 199 δαμνᾶι): δαμάζει αὐτόν (~D "δαμάζεις"). OU
 47 δάσκιος (O 273): εὐσκιος (D "πολύσκιος"). OU
 48 δαήμονος (O 411): σοφοῦ, ἰ ἐμπείρου (D). OU
 49 δαΐδων ὕπο (C 492): ὑπὸ λαμπάδων (~D). OU
 50 δάκρυ (C 428): δάκρυον. O
 51 δενδρέωι (Γ 152): δένδρωι (He δ 620). OU²
 52 δύμεναι (Z 185, ~ Γ 241) εἰσελθεῖν (~ η 18D δύεσθαι). OU²
 53 δέχθαι (A 23): λαμβάνειν (D). OU
 54 δεινή (A 49): φοβερὰ (~D). OU
 55 δερκομένοιο (A 88): βλέποντος ἢ βλεπομένου (~D). OU
 56 δέξασθαι (A 112): λαβεῖν (D). OU
 57 δέμας (A 115): σῶμα (D). OU
 58 δέδασται (A 125): διαμεμέριται (~D). OU
 59 δεῦρο (A 153): εἰς τοῦτον τὸν τόπον (P). OU²
 60 δεπάεσσι (A 471): ποτηρίοις (D). OU
 61 δεπάων (H 480): ποτηρίων (~ A 471D). OU
 62 δεξιτερῇι (A 501): δεξιᾷι (D). OU
 63 δεύτερον (A 513): ἐκ δευτέρου (D). U post 59
 64 δεκάδες (B 128): τάξεις τῶν ἰ ἀνδρῶν (B 126D "δεκανίας"). OU
 65 δευοίατο (B 128): ἐνδεεῖς γένοιτο (D). OU
 66 δέξατό οἱ (B 186): ἔλαβεν αὐτοῦ (~ A 112D + A 104D). OU²
 67 δειδίσκεσθαι (B 190): εὐλαβεῖσθαι (D). OU
 68 δεινά (B 321): φοβερὰ (~ E 439D). OU²
 69 δέκτο μέν (B 420): ἐδέξατο μέν (D). OU
 70 δεύει (B 471): βρέχει (D). O
 71 δέγμενος (B 794): ἐκδεχόμενος (D). O
 72 δείσας (Γ 37): εὐλαβηθείς (D). OU
 73 δεῦρ' ἴθι (Γ 390) δεῦρο, ἢ πορεύου (D "ἄπιθι"). O
 74 δερκόμενοι (Γ 342): ὀρώντες, βλέποντες (D, ≈ CyA). OU
 75 δειδέχατο (Δ 4): ἐδεξιοῦντο (D). OU
 76 δαιδαλέοιο (Δ 135): καλῶς πεποικιλμένου (D "πολυκατεργάστου, ποικίλου"). OU
 77 δαιτὸς ἀκουάζεσθον (Δ 343): περὶ δὲ τοῦ ἀκούειν < * * * > (D "καλεῖσθε"; Di-Ar "πρωτοῖ μου ἀκούετε περὶ δαιτός"). OU
 78 δεξιτερῇν (Δ 519): τὴν δεξιάν (D). OU
 79 δινεύοι (Δ 541): ἀναστρέφοιτο (D). OU
 80 δέδεξο (E 228): προσδέχου (D). OSU
 81 δειλοῖο (P 670): δειλοῦ (D). OSU
 82 δεικνύμενος (I 196): δεξιούμενος (D). OSU ordine inverso
 83 δε(ί)δεκτο (I 224): ἐδεξιοῦτο (D). OSU
 84 δινεύοντες (C 543): στρέφοντες ἄνω καὶ κάτω (~D). OSU
 85 δειλήμονες (Γ 56 δειδήμονες): δειλοί (D). OSU²
 86 δε(ί)δοικα (A 555): φοβοῦμαι (P). OSU
 87 δεκαχίλιοι (E 860 δεκάχιλοι): μυριοί (D). OSU
 88 δεδμημένοι (Z 245): δεδαμασμένοι (D "δεδομημένοι"). OSU
 89 δαιδαλέοις (Z 418): ποικίλοις (D). OSU

46 δαμναίμιν^λ || 52 δέμεναι^λ || 53 δέχθε· λαμβάνετε || 74 δεινοίσι^λ || 76 δεδάλοισι^λ || 77 δέτος ἀκουάζεσθιν^λ || 79 δεινεύοιτο^λ O, δεινεύοι^λ U || 84 δινεύοντες^λ || 89 δεδάλοισι^λ ||

- 90 Δεξιάνην (H 15): Δεξιού υἱόν (D) OSU²
 91 δέρον (H 316): ἐξέδερον (D). OSU²
 92 δεῦτ' ἄγετε (H 350): ἀμφότερα παρακελευστικῶς (~ θ 11D; D "τὸ αὐτὸ ἐκ παραλλήλου"). OSU
 93 δεδεγμένος (Θ 296): ἐπιτηρῶν, ἐκδεχόμενος (~ B 794D δέγμενος). OSU
 94 δενδίλλων (I 180): διανεύων (A^{ts}, CyHL). OSU
 95 δείδιμεν (I 230): δεδοίκαμεν, OS | εὐλαβούμεθα (~ E 827D). OSU
 96 δεῦρο (K 406): ἐνταῦθα (A 153D). OSU
 97 δεξιόν (K 274): αἴσιον (~ ω 312D). OSU
 98 δέμας πυρός (Λ 596): περιφραστικῶς τὸ πῦρ (P "δίκην πυρός"; ~ Ψ 177D). OSU
 99 δαίτρενον (Λ 688): διεμέριζον (~D). OSU
 100 δείδια (N 49): φοβοῦμαι (δ 820D). OSU²
 101 Δευκαλίδης (~ N 307 Δευκαλίδη): ὁ Ἰδομενεύς· Δευκαλί(ω)νος γὰρ παῖς (~ M 117D). OSU
 102 δερκομένωι (Ξ 141): βλέποντι (CyA; ~D). OSU
 103 δεδάκρυσαι (Π 7): δακρύεις (~ υ 353 "δακρύων πεπλήρωνται"). OSU
 104 δέμας πυρὸς αἰθομένοιο (C 1): ὡς πῦρ καιόμενον (P 366D "τρόπον καιόμενου πυρός"). SU
 105 δεσμούς (C 379): τοὺς ἥλους τοὺς τὰ ὦτα περὶ τοὺς (τρί)ποδας ἔχοντας (~D). OSU
 106 δεύτατος (T 51): τελευταῖος (D "ὔστατος, ἔσχατος"). OSU
 107 δημοβόρος (A 231): ὁ τὰ τοῦ δήμου κατεσθίων (~P,D). OSU
 108 δήμου (B 198): δημοτικοῦ, πλήθους (D). SU
 109 δήσας (B 231): δεσμεύσας (CyL δίδημι). OSU
 110 δηρόν (B 298): ἐπὶ πολὺν χρόνον (D). OSU
 111 δηῖον (H 119; ~ B 415 δηῖοιο): διαπύρου καὶ ! καυστικοῦ (D). SU
 112 δαῖξαι (B 416): διακόφαι (D). SU
 113 δηθά (B 435): ἐπὶ πολὺν χρόνον (D). SU
 114 δηῖον (Δ 281; ~ B 544 δηῖων): πολεμικόν (X 84D; B 544 "πολεμίων"), OSU | ἢ διέκοπτον (= infra 116!). U
 115 δημογέροντες (Γ 148): οἱ ἐν τῷ δήμῳ τιμώμενοι (~D). OSU
 116 δήιον (E 452): διέκοπτον (D). OS(U v. supra 114)
 117 δηῖος (~ Δ 281 δηῖον, E 117 δῖωι): πολεμικός (~ X 84D). SU
 118 δηῖωι (E 117): πολεμικῶι (~ X 84D). SU
 119 δεῖμα (E 682): φόβον (D). OSU
 120 δήν (Θ 126): ἐπὶ πολὺν χρόνον (D). OSU
 121 δηῖων (B 544; ~ Θ 181 δηῖοιο): διακοπτικῶν (~ H 119D; P 65D δηῖων· διακόπτων). OSU
 122 δημόν (Θ 240): λίπος (D). OSU²
 123 δηιώσας (Θ 534): διακόφας (D). OSU
 124 δηιώσκειν (I 243): πολεμήσκειν (D "ἀνελεῖν, φονεύσκειν"). OSU
 125 δηῖων (K 206): πολεμίων (D). OSU
 126 Δεῖμός τε φόβος τε (Λ 37): ταῦτα κύρια ὀνόματα τῶν Ἄρεως υἱῶν (Δ 440D "Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης παῖδες"). OSU
 127 δῆμον (M 213): δημοτικόν (ApS 58; D "δημότην"), πολίτην (~ Z 158D). OSU

90 δεξιούονται OS || 95 δείδιμεν^λ om OS || 99 δέτρενον^λ || 104 ἐσθάμενοι^λ U, om S || καιόμενοι U || 112 δηῖξαι^λ || 116 δηῖον^λ || 119 δηῖμα^λ corr. de Marco || 126 δήμος^λ || ὀνόματα : ὄντα μετὰ OSU || ἄρεως ||

- 128 δηριάσθον (M 421): φιλονεικοῦσιν (D). OSU
 129 Δημήτερος ἀκτὴν (N 322): ἥτοι τοῦ εἵτου τὸ κατάγμα ἢ τοῦ ἀλφίτου τὸ ἐξοχώτατον (cf D). SU
 130 δηριάσθαι (Π 96): μάχεσθαι (D). OSU
 131 διέρχεται (Γ 198): διέξειει (cf Z 393D). OSU
 132 Διὸς δέ (A 5): ἢ δὲ τοῦ Διὸς (P, D). OSU
 133 διαστήτην (A 6): διεχωρίσθησαν (D), δυϊκῶς (~P). OSU
 134 Διὸς υἱόν (A 21): τὸν Ἀπόλλωνα (~D). OSU
 135 δηθύνοντα (A 27): χρονίζοντα (CyA, ~D). OSU
 136 Διὶ φίλε (A 74): τῷ Διὶ προσφιλέστατε (D). OSU
 137 δῖοι (E 451; ~ A 121D δῖος): ἀπὸ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχοντες, εὐγενέστατοι (~D). OSU
 138 διέπουσιν (A 166): ἐνεργοῦσιν (P). OSU
 139 διοτρεφέων (A 176): τῶν ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένων, εὐγενῶν (~D). OSU
 140 διάνδιχα (A 189): δις, διχῶς (P, D). OSU
 141 δικασφόροι (A 238): οἱ περὶ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι (D). OSU
 142 διεπράθομεν (A 367): διεπορθήκαμεν (~D). OSU
 143 δίπτυχα (A 461): διπλᾶ (B 424D). OSU
 144 διέτμαγον (A 531): διεχωρίσθησαν (D). OSU
 145 δικαζέμεν (A 542): δικάζειν (D). OSU
 146 διὰ δώματα (A 600): διὰ τῶν δωματίων (~D). OSU
 147 διὰ νύκτα (B 57): διὰ τῆς νυκτός (Θ 510D). OSU
 148 δίωι (B 57): εὐγενεστάτῳ (~ ξ 3D). OSU²
 149 διακοσμηθῆμεν (B 126): διαταχθῆμεν (D). OSU
 150 δῖαν (B 152): μεγάλην (B 615D), εὐγενεστάτην (~ ξ 3D). OSU
 151 Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον (B 169): τὸν τῷ Διὶ ὁμοιοῦντα κατὰ γνώμην (~D). OSU
 152 διογενές (B 173): εὐγενέστατε, ἢ ἀπὸ Διὸς (~D). OSU
 153 δίδομεν (B 228): παρέχομεν (~ γ 380D). OSU
 154 διακρινέει (B 387): διαχωρίζει (D). OSU
 155 διέσσυτο (B 450): διήρχετο (D). OSU
 156 δι' αἰθέρος (B 458): διὰ τοῦ αἰθέρος (D "διὰ τοῦ αἵρος"). OSU
 157 διαρραῖσαι (B 473): διαφθεῖραι (D). OSU
 158 διεκόσμεον (B 476): διέταπτον (D). S
 159 διακρίνουσι (B 475 διακρίνωσι): διαχωρίζουσι (D). OSU
 160 Διὸς θυγάτηρ (B 548): ἡ Ἀθηνᾶ. OSU
 161 διέπρησσαν (B 785): διεπέρων (D). OSU
 162 δινήεντος (B 877): δῖνας ἔχοντος (CyL, ~D): δῖναι δὲ αἱ κυστροφᾶι τῶν ὑδάτων (~ E 479D). OSU
 163 διακριθέντες (H 306; ~ Γ 98D 102D): διαχωρισθέντες (D). OSU
 164 δίπλακα (Γ 126): διπλῆν (D "διπλοῖδα, διπλοῦν ἱμάτιον"). OSU²
 165 διαμετρητῷ (Γ 344): διαμεμετρημένῳ (D). OSU
 166 διατρίβειν (Δ 42): παρέλκειν, ἀναβάλλεσθαι (D). OSU
 167 δηλήσασθαι (Δ 67): βλάπτειν (~D). OSU
 168 διζήμενη (Δ 88): ἐπιζητοῦσα (~D). OSU
 169 διπλόος ἦν τε τοῦ θώρηξ (Δ 133 "διπλοῦς ἀπήντα"): ἦι συνήθη τα <πτερυγία τοῦ> θώρακος (cf T^s-Autochthon). OSU

128 δηρίλαθον^λ corr. de Marco || 135 διθύνοντα^λ || 137 <διῖος> ἀπὸ .. ἔχων (= S) εὐγενέστατος U || 147 τὰ διὰ νυκτός U || 148 εὐγενεστάτων U || 169 ἡ συνήθηθη : corr. de Marco ||

- 170 δειδίσκειο (Δ 184): εἰς δέος γενοῦ καὶ φόβον (~D). OSU
 171 διακοιρανέοντα (Δ 230): βασιλικῶς διερχόμενον (He δ 1058; D "διατάσσοντα, ἐπερχόμενον"). OSU
 172 διέσχε (E 100): διήλθεν (P, D). OSU
 173 δίφρου (E 109): νῦν τοῦ ἄρματος (~ Z 42D). OSU
 174 διέλεν (~ Y 280 διὰ δ' ... ἔλε): διείλεν (D; E 858D ἔδαψε· διείλε). S
 175 διζήμενος (E 168): ζητῶν (α 261D). OSU
 176 διασκιδνάειν (E 526): διασκορπίζουσιν (D). OSU
 177 διέ(ς)κυτο (E 661): διήλθεν (D). OSU
 178 δειδίθι (E 827): εὐλαβοῦ (D). OSU
 179 διδυμάονε (Z 26): διδύμους (D). OSU
 180 δηίοις δέ (Z 82): τοῖς πολεμίοις δέ (D). OSU
 181 δειδιότα (Z 137): φοβούμενον (D). OSU
 182 διεξίμεναι (Z 393): διεξελεῖν (D). OSU
 183 δηίοιο (Z 331): διακοπτικοῦ (H 119D). OSU πολεμικοῦ (D). OU
 184 δίηται (H 197): διώξει (D). OSU
 185 διέτμαγον (H 302): διεχωρίσθησαν (D). SU
 186 διηνεκέεσσι (M 297; ~ H 321 διηνεκέεσσι): ἐπιμήκεσι (D), ἰ μεγάλοις (He δ 1750). OS
 187 δείσειε (H 456): φοβηθείη (D). OSU
 188 διακέραι (Θ 8): διακόφαι (D). OSU
 189 διάνδιχα (Θ 167): διχῶς (A 189D). S
 190 διέπρησσον (I 327): διεπέρων (B 785D). S
 191 διχθαδίας (I 411): διχῶς (He δ 2014 "δικαί"; D "δύο"). OSU
 192 διαπραθέειν (I 532): ἐκπορθεῖν (P, CyA; D "διαπορθῆσαι"). OSU
 193 δειδῶ (K 39): εὐλαβοῦμαι (~ I 230D; D "δέδοικα, φοβοῦμαι"). OSU²
 194 δι' ὄρφναίην (K 83): διὰ τὴν σκοτεινὴν (D). OSU
 195 δι' ὄρεσφιν (K 185): διὰ τῶν ὁρέων (~ Δ 492D). OSU
 196 δῖα (K 290): εὐγενεστάτη (Z 160D). OSU
 197 διασκοπιᾶσθαι (K 388): διασκοπεῖν (D "κατασκοπῆσαι"). OSU
 198 δειπέ μοι (K 425): εἰπέ μοι (D). OSU
 199 διεξερέεσθε (K 432): ἐρωτᾶτε (D). OSU
 200 διοπτέων (K 451): κατασκοπήων (D). OSU
 201 δέελον (K 466): δῆλον, φανερόν (He δ 418; D "εὐδῆλον, εὐγνωστον"). OSU
 202 δίζυγες (K 473): δύο (D), δικαί (E 195D διττοί). OSU
 203 διοπτῆρα (K 562): κατάσκοπον (D). OSU
 204 διέσχεν (Λ 253): διήλθεν (E 100; ~D). S
 205 διεπέφραδεν (C 9; ~ Λ 795 ἐπέφραδε): εἶπεν (D). OSU²
 206 διαστάντες (M 86): διαχωρισθέντες (~ A 4D). OSU
 207 ἐπέτελλεν (M 84): διεκάφηεν (= C 9D διεπέφραδε). S
 208 διακριδόν (M 103): <οὐκ> ἐπιμεμιγμένως, OSU | διακεκριμένως (=D), διακεχωρισμένως. U = infra 217
 209 διὰ πάντων (M 104): ὑπὲρ πάντων (Ts, Apio 74, 231, 5). OSU
 210 διηνεκές (~ M 134 διηνεκέεσσι): διόλου (He δ 1749; D "ἐπιμήκεσι"). OSU²
 211 δίσσθαι (M 304): φεύγειν (D "διωχθῆναι"). OSU
 212 διαβάς (M 458): διασταθείς (D "ἰσχυρῶς στάς"). OSU

170 διδιδεωλ || εἴσοδος ἐγένου καὶ φόβη : corr. de Marco (φόβει) || 173 διφοράλ || 178 διδιδεωλ || 180 διοισι || 181 διδιδεωλ || 183 διοισι || 187 διδιδεωλ || 193 διδιδεωλ || 201 δέελον || 207 ad lemma omisum v. ZPE 132, n. 11 ||

- 213 διαίνετο (N 30, ~ κ 359 ιαίνετο): ἐθερμαίνεται (κ 359D; D "διάβροχος ἐγίνετο"). OSU
- 214 δῆεις (N 260): εὐρήσεις (D). OSU²
- 215 διαφθέρχει (N 625): διαφθείρει (~D). OSU
- 216 διαδράκοι (Ξ 344): διῖδοι (~D). OSU
- 217 διακριδόν (O 108): διακεκριμένως, διακεχωρισμένως (~D). OS(U v. supra 208)
- 218 διῖπετέος (Π 174): ἦτοι ὑπὸ τοῦ Διὸς πληρουμένου χειμάρρου, ἢ τοῦ διαφανοῦς καὶ οἷον διαπεπετα(σ)μένου (P 263D; ~D). OSU
- 219 διφῶν (Π 747): ζητῶν (D). OSU²
- 220 διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε (Π 821): διήλασε δὲ τὸ δόρυ ὥστε διελθεῖν (P 579D). OS
- 221 δινείσθην (P 680): ἐδινούν(το), περιεφέροντο (~D). OSU
- 222 δίκης (T 180): δικαίου (T^s). OSU²
- 223 δμηθέντα (Δ 99): δαμασθέντα (D). OSU
- 224 δμηθήτω (I 158): δαμασθήτω (D). OSU | ὑποταγήτω (P 476D). OS
- 225 δμήσιν (P 476): δαμασθῆναι (= T 417D δαμῆναι). OSU
- 226 δνοφερόν (I 15): μέλαν (D). OSU
- 227 δοῖεν (A 18): παράσχοιεν (D). OSU²
- 228 δόμεναι (A 98): δοῦναι (D). OSU
- 229 δουρί (A 303): δόρατι (D). OSU
- 230 δόσαν (A 392): ἔδωκαν (D). OSU
- 231 δῶ (A 426): δῶμα, οἶκημα (α 176D; ~D). OSU²
- 232 δῶμα (A 570): οἰκίαν (D). U² post 228
- 233 δοῦρα (B 135): τὰ ξύλα (D), OSU | ἢ δόρατα. U = infra 236
- 234 δολιχόν (N 162, ~ B 460 δουλικοδείρων): ἐκτεταμένον (B 460D "μακροτραχήλων"), OSU | μακρόν (~ Δ 533D). U
- 235 †δουλίδα (~ B 520 Δαυλίδα): δούλην U | δουλίδα. OS
- 236 δοῦρα (E 595, ~ Γ 18 δοῦρε): δόρατα (Γ 18D). OS(U v. supra 233)
- 237 δολιχόσκιον (Γ 346): ἐκτεταμένον, μακρόν (D "μέγα, μακρὰν σκιὰν ἀποτελοῦν, ἢ μακρὰν πορευόμενον"). OS
- 238 δολοφρονέουσα (Γ 405): δόλια καὶ πανοῦργα φρονοῦσα (~D). OSU
- 239 δοκέει (Z 338): δοκεῖ (D). OSU
- 240 δολιχά (H 255): μακρά (D). OSU
- 241 δόρπον ἐλέσθαι (~ H 370 δόρπον ἔλεσθε): δεῖπνον ποιῆσαι (N 268 "λαβεῖν"). OSU
- 242 δοκεύει (Θ 340): ἐπιτηρεῖ (D). OSU²
- 243 δουρικτήτην (I 343): δορυάλωτον (D). OSU
- 244 Δολόπεσσι (I 484): Δόλοπες ἔθνος Θεσσαλικόν (~D). OSU
- 245 δουρικλυτόν (K 109): ἔνδοξον (D). OSU
- 246 δουρηνεκές (K 357): ὅσον δόρατος βολήν (~D). OSU
- 247 δούπους (~ Λ 364 δοῦπον): ψόφους (~ Δ 455D). OSU
- 248 δονήσας (M 157): διασείσας (D "κινήσας"). OSU
- 249 δοάσσατο (N 458): ἔδοξεν (D). OSU²
- 250 δοχμῶ (M 148): πλαγίῳ (~D). OSU
- 251 δόμεν (P 247): ἐδώκαμεν (~ A 276D). OSU
- 252 δονακζήα (C 576): καλαμῶνα (A^{ti}, CyA, ~D). OSU

214 δῖειςλ || 220 δὲ τὸ : δέτι || 225 δμήσειν· θαυμασθῆναι OS || 231 δόλ U, om. OS || 232 δόμα· οἶκω || 235 Δαυλίδα <πόλιν Φωκίδος> de Marco || 240 μακρὰν || 244 θεσσαλονικόν ||

- 253 δραίνεις (K 96): δρατικῶς ἔχεις (He δ 2297; \mathfrak{D} "ἐπινοεῖς, δρᾶσαι δύνασαι"). OSU
- 254 δρυτόμος (Λ 86): ξυλοτόμος (\mathfrak{D}). OSU
- 255 δρυμούς (~ Λ 118 δρυμά): συνδένδρους τόπους (\mathfrak{D}). OSU
- 256 δραγμαῖοντες (C 555): δράγματα δεχόμενοι (~ \mathfrak{D}). OSU
- 257 δυνήσεται (A 241): δυνήσκει (\mathfrak{D}). OSU
- 258 δυσκλέα (B 115): ἄδοξον (\mathfrak{D}). OSU
- 259 δῦναι (B 413): εἰς δύσιν ἐλθεῖν (~ Suda). OSU
- 260 δυσηχέος (B 686): κακοήχου (\mathfrak{D}). OSU
- 261 δυσμενέεσσι (Γ 51): πολεμίοις (\mathfrak{D}). OSU
- 262 Δύσπαρις (Γ 39 -ρι): Κακόπαρις, ἔπι κακῶι Πάρρις OS¹, ἐπὶ κακῶι τὸ ὄνομα κεκτημένος (CyA). OSU
- 263 δύο (E 572; ~ Γ 116 246 δύο): τοὺς δύο (B 406 \mathfrak{D}). SU²
- 264 δῦναι (Γ 322): καταδῦναι, εἰσελθεῖν (~ \mathfrak{D}). OSU
- 265 δοιαί (E 728): δύο (\mathfrak{D}), διτταί (CyA). SU
- 266 δυστήνων (Z 127): κακοδαιμόνων (Φ 151 \mathfrak{D}). OSU
- 267 δυσώνυμοι (Z 255): κακώνυμοι (\mathfrak{D}). OSU
- 268 δύμεναι (Z 411): κατελθεῖν (\mathfrak{D}). OSU
- 269 δυσθαλπέος (P 549): δυσκόλως θάλποντος (\mathfrak{D} "δυσθερμάντου", ApS 61 = He δ 2579 "κακοῦ εἰς τὸ θάλπειν"). OSU
- 270 δυσμενέες (K 100): πολέμιοι (\mathfrak{D}). SU
- 271 δυσωρήσονται (K 183): δυσφυλακτήσων (\mathfrak{D}). SU
- 272 δυσμενέων (K 221): πολεμικῶν (~ K 100 \mathfrak{D}). OSU
- 273 δόνακας (K 467): καλάμους (\mathfrak{D}). S
- 274 <δύσμορος (X 481):> δυσδαίμων, κακοδαίμων (~ Φ 151 \mathfrak{D} δυστήνων). OSU
- 275 δύμεναι (Ξ 63): κατελθεῖν (Z 411 \mathfrak{D}). OS(U v. supra 263)
- 276 δώματα (A 18): οἰκήματα (~ A 533 \mathfrak{D}). OSU
- 277 δῶις (A 129): παράσχη (\mathfrak{D}). OSU
- 278 δ<υ>ωδεκάτη (A 493): δωδεκάτη (\mathfrak{D}). OSU
- 279 Δωδώνην (B 750): πόλιν Θεσπρωτίας (~ \mathfrak{D}). OSU
- 280 δῶρα (Γ 54): χαρίσματα (~ Apio). OSU
- 281 δῶσιν (Γ 66): παράσχωσιν (~ A 324 \mathfrak{D}). OSU
- 282 δωρητοί (I 526): δώροις πειθόμενοι (\mathfrak{D}). OSU
- 283 δόσις (K 213): δωρεά (\mathfrak{D}). OSU²
- 284 δωσέμεναι (K 393): δώσκειν (δ 7 \mathfrak{D} δοῦναι). OSU

265 δύαι^λ || 268 δῦναι^λ OS || 273 δύνάκας^λ || 274 ad lemma omisum v. ZPE 132, n. 11 || 278 δώδεκατ^λ U, δωδέκατον^λ OS, cf A 425 δωδεκάτη || 283 δώσις^λ ||

Ἀρχὴ τοῦ Ε στοιχείου OS

- 1 ἔα (Α 276): ἔαρον (D "συγχώρει"). OSU
- 2 ἔαριν (Β 125): εἰκίν, ὑπάρχουσιν (D). OSU
- 3 ἔαται (Γ 134): καθέζονται (D). OSU
- 4 ἐᾶι (Ε 256): συγχωρεῖ (D). OSU
- 5 ἔασι (Η 295): εἰκίν (D). S
- 6 ἱέαλη (= Ν 408; immo ad Ν 409 καρφαλέον): ξηρόν (D). OSU²
- 7 ἐάνόν (Ξ 178): τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον (~ ΑρS 61; D "νῦν πέπλον"). OSU
- 8 ἔβαν (Α 391): ἔβησαν, ἐπορεύθησαν (D). OSU
- 9 ἔβραχεν (Ε 859): ἐφόφησεν (D). OSU
- 10 ἔβη (Ζ 377): ᾧδε ἐπορεύθη (~D). OSU
- 11 ἐβδομάτη (~ Η 248 ἐβδομάτη): ἐβδόμη (CyAHL). OSU
- 12 ἔβησαν (Ο 1): διέβησαν (D). OSU
- 13 ἔγνω (Α 199): ἐπέγνω (D). OSU²
- 14 ἐγγυαλίζαι (Α 353): δοῦναι (~ Β 436D; D "ἐγχειρίσαι, παρασχεῖν"). OS
- 15 ἔγρετο (Β 41): ἡγέρθη (~D). OSU
- 16 ἐγγυαλίζει (Β 436): παρέξει (~ Α 353D), χαρίζεται (?). OSU
- 17 ἐγείρομεν (Β 440): συστήσωμεν (= Β 381D ξυνάγωμεν Ἀρηα). OSU
- 18 ἔγχεϊ (Γ 380): τῶι δόρατι (Δ 307D). OSU²
- 19 ἔγκασι (Λ 438): ἐντέροις (D). OSU
- 20 ἔγχεσι (Δ 282): τοῖς δόρασι (D). OSU
- 21 ἐγχεσίμωροι (Η 134): περὶ τὰ δόρατα μεμωραμμένοι (~ Β 840D). OSU
- 22 ἔγχει ὀρεξάσθω (Δ 307): τῶι δόρατι πληγήτω (EGu 396, 24; D "πολεμικάτω"). OSU
- 23 ἐγχέσπαλοι (Β 131): γενναῖοι, πολεμικοί, παρὰ τὸ πάλλιν καὶ κείειν τὸ δόρυ (~D). OSU
- 24 ἡγέρεθοντο (Β 304): συναθροίζόμενοι ἦσαν (D "συνεθροίζοντο"). OSU
- 25 ἔδδεισεν (Α 33): ἐφοβήθη (D). OSU
- 26 ἐδηλήσαντο (Α 156): ἐλυμήναντο, ἱ ἔβλαψαν (D). OSU
- 27 ἐδεύετο (Α 468): ἐνδεής ἦν (D). OSU
- 28 ἐδητύος (Α 469): βρώσεως (D). OSU
- 29 ἐδήσατο (Β 44): ὑπεδήσατο (D). OSU
- 30 ἔδειραν (Β 422): ἐξέδειραν (D). OSU
- 31 ἔδν (Γ 36): κατέδν, κατήλθεν (CyL; ~D). OSU
- 32 ἔδος (Δ 406): ἵδρυμα (D), στήριγμα. OSU
- 33 ἐδνοπάλιζε (Δ 472): ἀνῆρεί (D). OSU
- 34 ἔδουσιν (Ε 341): ἐκθίουσιν (D). OSU
- 35 ἐδείδισαν (Ε 790): {ἐκθίουσιν} ἐφοβοῦντο (D). OSU
- 36 ἔδαφεν (Ε 858): διέκοφεν (D). OSU
- 37 ἐδείδιμεν (Ζ 99): ἐδεδοίκειμεν (D "εὐλαβήθημεν"). OSU
- 38 ἐδάμασσαν (Ζ 159): ὑπέταξεν (D). OSU
- 39 ἔδειμαν (Η 436): ὠικοδόμησαν (~ Ι 349D). OSU
- 40 ἐδαΐζετο (Ι 8): διεκόπτετο (D). OSU
- 41 ἐδριώντο (Κ 198): ἐκαθέζοντο (D). OSU
- 42 ἔδρηι (Μ 311): τῇι προεδρίαι (D). OSU
- 43 ἔδει (Ο 636): ἐκθίει (D). OSU
- 44 ἐδίνεον (C 606): ἐστρέφοντο (δ 19D). OSU²
- 45 ἔδουσι (Μ 319, ~ Τ 31 κατέδουσι): ἐκθίουσι (Ε 341D). S

9 ἔβρυχεν^λ || 24 ἡγέρεθοντο^λ || 35 ἔδδεισαν^λ = κ 219 ||

- 46 ἐέλδωρ (A 41): ἐπιθύμημα (D), βούλευμα (CyA). OSU
 47 ἔειπεν (Γ 85): εἶπεν (D). OSU²
 48 ἐέργει (Δ 131): κωλύει (D). O²SU
 49 ἐέργαθεν (E 147): ἐχωρίσθησαν (D "ἐχώρισεν"). OSU
 50 ἐέλδεται (A 173 v.l., ἐπέσσυται): ἐπιθυμεῖ (D). OSU
 51 ἐελομένοισιν (H 4): ἐπιθυμοῦσιν (D). OSU
 52 ἐέσκατο (K 23): ἐνεδύσατο (He ε 587; D "περιέθετο, ἡμφιάσατο"). OSU
 53 ἔεργεν (Δ 130; ~ Λ 569 προέεργε): ἐκώλυνεν (D), † ἐχώριζεν (~ E 147D). OSU
 54 ἐέργων (M 201): κωλύων (He ε 580, ~ Δ 130D). OSU
 55 ἐλπόμενοι (Γ 112, ~ M 261 ἔλποντο): ἐλπίζοντες (D). OSU
 56 ἐέλπετο (M 407): ἤλπιζεν (He ε 573; ~ K 105D). OSU
 57 ἐεδνωταί (N 382): κηδεσταί (D). OSU
 58 ἔζετο (A 246): ἐκαθέζετο (D). OSU
 59 ἔζετο δ' ὀρθωθείς (B 42): ἐκ τῆς κατακλίσεως ἑαυτὸν διήγειρεν (D "ἐκάθισε δὲ διαναστάς"). OSU
 60 ἔην (B 217): ἦν, ὑπῆρχεν (D). OSU
 61 ἔθεσαν (A 290): ἐποίησαν (D). OSU²
 63 ἔθελον (A 112): ἐβούλοντο (~D, immo H 169). OSU²
 64 ἐθέλησι (A 408): βουληθῆι (D). OSU
 65 ἔθεεν (A 483): ἔτρεχεν (D). U post 70
 66 ἐθέλοισι (A 549): βουληθείην (~ A 408D; D "ἐθέλω"). U post 63 (= CyA)
 66 ἔθνεα (B 87): ἔθνη, πλήθη (D). OSU
 67 ἐθέλοισιν (B 123): ἐθελήσοισιν (?). OSU
 68 ἐθέλοντα (B 391): βουλόμενον (D). OSU²
 69 ἐθέλωσι (H 375): βούλωνται (D). OSU
 70 αἰθαλόεν (B 415): καυθηρόμενον (D "τὸ καταιθαλωθῆναι καὶ κατακαυθῆναι δυνάμενον"). OSU
 71 ἔθηκεν (Γ 336): ἐπέθηκεν (D). OSU
 72 ἔθελον <δ> ἄχει προτραπέσθαι (Z 336): διὰ τὴν λύπην τοῦ δυσημερήματος ἤθελον μικρὸν ἀποτραπῆναι τῆς μάχης (~D). OSU
 73 ἐθείρησιν (Θ 42): θριξίν (D). OSU
 74 ἔθων (I 540): ἐξ ἔθους παραγενόμενος (ApS 63; ~D). OSU
 75 ἠθέλετήν (K 228): ἤθελον. OSU
 76 ἔθοντες (Π 260): παραγενόμενοι συνεχῶς καὶ ἐξ ἔθους (D). OSU
 77 εἰ δὴ ὁμοῦ (A 61): εἰ δὲ κατὰ τὸ αὐτό (D "κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον"). SU
 78 εἴσκομεν (N 446): ὁμοιοῦμεν (~ Λ 799D, D "δοκοῦμεν"). OSU
 79 εἴ ταρ (A 65): εἰ δὴ τι (D "εἴτε δὴ"). OSU
 80 εἴ περ γάρ (A 81): ἄνπερ γάρ (D). OSU
 81 εἴ με (A 83): ἄν με (~ A 178D; D "ὅπως"). OSU
 82 εἴποις (Λ 791, ~ A 90 εἴπησις): εἴποις ἂν (cf Z 459D καὶ ποτέ τις εἴπησιν· ἀντὶ τοῦ εἴποι τις ἂν). OSU
 83 εἶναι (A 91): ὑπάρχειν (Δ 264D). OSU²
 84 εἰς Χρύσην (A 100 ἐς): ἦτοι εἰς Χρύσαν (A 430D) τὴν πόλιν ἢ εἰς Χρύσην ἱερέα (~ A 113p). OSU
 85 εἴκτην (A 104): ὁμοιοῦντο (Φ 285D; ~D) δυνικῶς. OSU
 86 εἴπας ἔπος (A 108): ἔλεξας (A 106D) † λόγον (D). OSU
 87 εἰ τό γε (A 116): εἰ τοῦτο (D). OSU
 88 εἰ θέλεις (~ A 133 ἢ ἐθέλεις): εἰ βούληι (D "ἢ βούλει"). OSU

55 ἐελπόμενοι^λ, (Θ 196 ἐελποίμην) || 70 ἐθάλοεν^λ || 72 μεσημερήματος corr. D || 75 ἐθελήτην^λ ||

- 89 εἰσίν (A 153): ὑπάρχουν (Σ). OSU
 90 εἶμι (A 169): πορεύομαι (Σ). OSU²
 91 εἵνεκ' ἐμεῖο (A 174): χάριν ἐμοῦ (~Σ). OSU
 92 εἰλήλουθας (A 202): ἐλήλυθας (Σ). OSU²
 93 εἰς ἱππόβοτον (Γ 75 ἐς): εἰς τὸ ἱππικώτατον (He ι 819; Σ "ἱπποτρόφον"). OSU
 94 εἶδεται (A 228): φαίνεται (Φ,Σ). OSU
 95 εἰρύαται (A 239): φυλάσσουσιν (Σ). OSU
 96 εἰ δέ κε (A 324): ἐὰν δέ (Σ). OSU²
 97 ἔτε (A 335): παραγίνεσθε (Σ). OSU
 98 ἱλάσκοντο (A 472): ἐξιλάσκοντο (Σ "ἐξιλεοῦντο"). OSU
 99 ἔει (A 479): ἔπεμπεν (Σ). OSU
 100 εἶρετο (A 513): ἠρώτα (~Σ). OSU
 101 εἰ δ' ἄγε τοι (A 524): ἄγε δὴ σοι (A^{ti}; Σ "ἰδοὺ δὴ σοι"). O²SU
 102 εἴσεται (A 548): γινώσκεται, μάθῃ (Σ). OSU
 103 εἶρομαι (A 553): ἐρωτῶ (~Σ). OSU²
 104 εἰδυίησιν (A 608): ἐπισταμέναις (He ε 777; ~Σ). OSU
 105 εἶλετο (B 46): ἔλαβεν (Σ). OSU
 106 εἶδος (B 58): τὴν ἰδέαν (~ P 733Σ χρώς), OSU | πρόσοφιν. U = infra 135
 107 εἰαρινοῖσιν (B 89): τοῖς ἔαρι γεννωμένοις (~Σ). OSU
 108 εἰλαδόν (B 93 v.l. ἱλαδόν): κατὰ κυκλοτροφήν (CyL εἰληδόν); ~Σ). OSU
 109 εἶναι (B 116): ὑπάρχειν (Δ 264Σ). S(U v. supra 83)
 110 εἶ περ γάρ κε (B 123): ἐάνπερ γάρ (Σ). S
 111 εἶπω (B 139): συμβουλεύω (?). OSU
 112 εἰς ἄλα (B 152): εἰς τὴν θάλασσαν (Σ). OSU
 113 εἶην (B 260): ὑπάρχοιμι (π 99Σ). OSU
 114 εἶ κέ τί σε (B 258): ἐάν τί σε (~ Δ 419Σ). OSU
 115 εἶπεσκεν (B 271): εἶπεν (Σ). OSU
 116 εἰδομένη (B 280): ἀπεικαθεῖσα (~ E 785Σ; Σ "ὁμοιωθεῖσα"). OSU
 117 εἶνατος (B 295): ἔνατος (Σ). OSU
 118 εἰ ἐτεόν (B 300): εἰ ἀληθές (Σ). S
 119 εἰς Αὐλίδα (B 303 ἐς): εἰς τὴν Αὐλίδα· Αὐλὶς δέ ἐστι πόλις Βοιωτίας (Σ). OSU
 120 εἰς ὃ κεν (B 332): ἕως ἄν (Σ). OSU
 121 ἰέναι (B 348): πορεύεσθαι (~ θ 12Σ). OSU
 122 εἰ δέ τις (B 357): ἐὰν δέ τις (~ A 83Σ). OSU
 123 εἰ δέ κεν (B 364): ἐὰν δέ δὴ (~ A 137Σ). OSU
 124 εἶεν (B 372): ὑπάρχοιεν (B 489Σ). OSU²
 125 εἵνεκα (B 377): ἔνεκα (Σ), OSU | ἢ χάριν. U = infra 137
 126 εἰ δέ ποτε (B 379): ἐὰν δέ ποτε (~ A 83Σ). OSU
 127 εἷς γε μίαν (B 379): εἷς ἓν, κατὰ τὸ αὐτό (Σ "εἷς μίαν καὶ τὴν αὐτήν"). OSU
 128 ἴκεν (B 458): παρεγένετο (Σ). OSU
 129 εἶη (Δ 314, ~ B 490 ἐνείη): ὑπάρχοι (Δ 314Σ), γένοιτο (P 105Σ). OSU
 130 εἶπετο (B 675): ἠκολούθει (Σ). OSU²
 131 εἰσαμένη (E 785; ~ B 791 εἷσατο): ὁμοιωθεῖσα (Σ). OSU
 132 εἷσκεν (B 832 ἔασκεν): εἶα (Σ). S
 133 εἶ περ ἄν αὐτόν (Γ 25): ἐάνπερ αὐτόν (~Σ). OSU
 134 εἰς ἔθνος (Γ 71): εἰς τὸ πλῆθος (Σ). SU
 135 εἶδος (Γ 39): πρόσοφιν (ρ 308Σ "τῇ μορφῇ"). OS(U v. supra 106)

97 εἶτε^λ || 98 εἰλάσκοντο^λ || 99 εἶη U, εἶει OS || 116 ἐπικαθῆσα OS || 121 εἰέναι^λ || 128 εἶκεν^λ ||

- 136 εἶσι (Γ 61): πορεύεται (ζ 102D, D "εἰσέρχεται"). OSU
 137 εἵνεκα (Γ 87): χάριν (D). OS(U v. supra 125)
 138 εἰδομένη (Γ 122): ἀπεικασθεῖσα (~ E 785D; D "ὁμοιωθεῖσα"). S
 139 εἶαται (B 137, ~ Γ 134 ἔαται): καθέζονται (D). OSU
 140 εἶδον (Γ 169 ἴδον): ἐθεασάμην (D). OSU
 141 εἵσκω (Γ 197): ὁμοιω (D). OSU²
 142 εἶη (Γ 221): ἀφείη (~D). O²SU
 143 εἵλετο δέ (Γ 338): ἔλαβεν δέ (D). S
 144 εἵρυσσεν (Γ 373): εἵλκυεν (D). OSU
 145 εἶπετο (Γ 447): ἠκολούθει (D). S
 146 ἵκοντο (Γ 421): παρεγένοντο (D). OSU
 147 εἶ που (Γ 450): ἐάν που (~ A 83D). OSU²
 148 ἴθυνεν (Δ 132): ἐπ' εὐθὺ ἤνεγκεν (~D). OSU
 149 εἵασκεν (Υ 408): εἶα, συνεχώρει (Λ 330D ἔασκεν). OSU
 150 εἰμένοι (Δ 432): περιβεβλημένοι (= H 164D ἐπιειμένοι; D "ἐνδεδυμένοι, ἡμφιεσμένοι"). OSU
 151 εἰληλούθει (Δ 520): ἐληλύθει (D). OSU
 152 εἰροπόκοις (E 137): ἐρίων πόκους <ἔχουσιν> (Σ 132, ~D). OSU
 153 εἰλομένων (E 203): εἰλουμένων (~ E 782D), OSU | ἐλαυνομένων. U = infra 171
 154 εἶθαρ (E 337): εὐθέως (D). OSU
 155 εἶκε (E 348): ὑπεχώρει (D "ὑποχώρει"). OSU
 156 εἶδαρ (E 369): ἔδεσμα (D), βρώμα (CyAHL). O²SU
 157 εἰς ὃ κεν (E 466): ἔως ἄν (D). S
 158 εἰμέν (E 873): ἐσμέν (D). OSU
 159 εἶλεν (E 677): ἀνείλεν (E 37D), ἀπέκτεινεν (E 37D). OSU
 160 εἵασκον (E 802): εἶων (D), συνεχώρουν (~ B 832D; λ 49D εἶων· συνεχώρουν). OSU
 161 εἶναι (Z 91): ὑπάρχειν (~ B 783D). S(U v. supra 83)
 162 εἰρόμεναι (Z 239): ἐρωτῶσαι (D). OSU
 163 εἰ δ' ἄγε (Z 376): ἄγε δή (D). OSU
 164 εἰλιπόδεσσι (Z 424): ἐπιθετικῶς τὰς βοῦς, ὅτι ἐλίccουσι τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν (D). OSU
 165 εἰωθῶς (Z 508): ἔθος ἔχων (~ E 203D). OSU
 166 εἵσει (H 226): μαθήσει (β 40D). OSU
 167 ἐρύσαιμι (Θ 24): ἐλκύσαιμι (D). OSU
 168 εἰρύσσαιτο (Θ 143): ἐλκύσειεν (~ Θ 24D; D "κατάσχοι, κρατήσκει"). OSU
 169 εἵξαντος (Θ 164): ὑποχωρήσαντος (D). OSU
 170 εἵκατο (B 791; Θ 199 κείκατο?): ὁμοιώθη (D). OSU
 171 εἰλομένων (Θ 215): <συν>ελαυνομένων (~ K 347D; D "συναθροιζομένων"). OS(U v. supra 153)
 172 εἰαρινῆσιν (Θ 307): ἐαριναῖς (D). S
 173 εἵσομαι (Θ 532): μάθω (~D). OSU²
 174 εἰλήλουθμεν (I 49): ἐληλύθαμεν (~ A 202D). OSU
 175 ἵαυον (I 325): ἐκοιμώμην (~ Ξ 213D; τ 340D "ἀνεπαυόμην"). OSU
 176 εἰνάνυχες (I 470): ἐπὶ ἐννέα νύκτας (D). OSU
 177 ἵαυον (I 470): ἐκοιμῶντο (CyA, ~ Ξ 213D). OSU
 178 εἵκων (K 122): ὑποχωρῶν (CyO; ~ Δ 509D, D "ὀκνῶν"), ἡττώμενος (~ K 238 "νικώμενος"). OSU

146 εἵκοντο^λ || 148 εἵθυνεν^λ || 152 πόκοις || 169 εἵξας· ὑποχωρήσας O || 175 177 εἵαυον^λ ||

- 179 εἰς ἡμέας (K 211): εἰς ἡμᾶς. OSU
 180 εἰδócιν (K 250): ἐπισταμένοις (~ E 608D). OSU²
 181 εἰλυφόων (Λ 156): εἰλῶν (D), κυστρέφων (CyA). OSU
 182 εἶωσ (Λ 342): ἔωσ (D). OSU²
 183 εἵσαντο (M 103): ἐφάνησαν (A^{ti}, ~D). OSU²
 184 εἵσατο (M 118): ὥρμησεν (D). OSU
 185 εἶ έτεόν (M 233): εἶ ἀληθῶς (D). OSU²
 186 ἴμεναι (Y 32, ~ M 299 ἴμεν): ἐλθεῖν (A 170 "παραγίνεσθαι", O 46 "ἔρχεσθαι"). OSU²
 187 εἶργον (M 424 διέεργον): ἐκώλυνον (D = A^{ti} "διεχώριζον"). OSU²
 188 εἶρυντο (M 454): ἐφύλαττον (CyO, ~ A 239D). OSU
 189 ἰσόπεδον (N 142): ὁμαλόν (~D). OSU²
 190 εἰρυμένοι (N 682): εἰλκυσμένοι (He ε 1057, ~ Λ 9D). OSU
 191 εἰρύατο (Ξ 30): καθειλκυσμένοι ἦσαν (~ Δ 248D). OSU
 192 εἶλαρ (Ξ 56): φύλαγμα (H 338D). OSU
 193 ἰμείρετο (Ξ 163 v. l., ἰμείραιτο): ἐπεθύμει (~D). OSU
 194 εἶατο (O 10): ἐκάθηντο (D). OSU
 195 <ἰ>κείη (T 209; ~ O 82 εἶην): πορευθεῖη (~ θ 12D, Π 160D; O 82D). OSU²
 196 εἰδῆι (O 207): γινώσκει (~ θ 586D). OSU
 197 ἰσόμορον (O 209): ἰσόμοιρον, τῆς αὐτῆς μοίρας τετυχηκότα, ὅμοιον (~D). OSU
 198 εἰσαγεῖρατο (O 240 ἐσαγεῖρατο): ἦθροιζεν (D "συνῆγεν", "νῦν ἠθροίζετο"). OSU
 199 εἰμένος (O 308): ἐνδεδυσμένος (~ Δ 432D). OSU
 200 εἰσάσθην (O 544 ἐεισάσθην): ὥρμησαν (D). OSU²
 201 εἰσωποὶ δέ (O 653): τὰς ὄψεις δὲ εἶχον ἀδιαλείπτως (~D). OSU
 202 εἰνοδίοις (Π 260): τοῖς ἐν τῇ ὁδῷ (D). OSU
 203 εἶς (Π 515): ὑπάρχεις (α 170D). OSU
 204 εἰλεῖ (~ θ 215 εἶλει): κυκλεῖ, συμπορεύεται (D "συνῆθροιζε, συνέκλειε"). O(post 206)SU
 205 εἰδῆι (O 156, Y 122): ἴδεται, ἰ μάθῃ (~ A 185D). O²SU²
 206 εἶν ἀγορῇ χθένος ἔξομεν (C 274): ἵνα τῇ βουλῇ ἐπικρατήσωμεν (D). OSU
 207 εἰλυμένοι (C 522): περιβεβλημένοι (D). OSU
 208 εἰράων (C 531): ἐκκλησιῶν, παρὰ τὸ εἶρειν, ὃ ἐστι λέγειν (~D). OSU
 209 ἴσαν (T 45): ἐπορεύοντο (D). OSU²
 210 ἐκηβόλου (A 14): τοῦ μακροβόλου καὶ τοξότου εὐστόχου (~D). OSU
 211 ἐκπέρσαι (A 19): ἐκπορθῆσαι (D). OSU
 212 ἐκηβόλον (A 21): μακροβόλον, τοξότην (~ A 14D). OSU
 213 ἔκη (A 40): ἔκαυα (D). OSU
 214 ἔκλυεν (A 43): ἐπήκουεν (~D). OSU
 215 ἔκλαξαν (A 46 v.l., ἔκλαγξαν): ἦχον ἀπετέλεσαν (~D). OSU
 216 ἐκ Διός (A 63): ἐκ τοῦ Διός (~D). OSU
 217 ἐκατηβέλεταο (A 75): τοῦ ἔκαθεν βάλλοντος καὶ ἐπιτυγχάνοντος (~D). OSU
 218 ἐκηβόλος (A 96): μακροβόλος τοξότης (≈ CyL, ~ A 14D). SU
 219 ἐκατόμβην (A 99): μεγάλην θυσίαν (~ A 65D, D "τελείαν θυσίαν"). OSU
 220 ἐκατόμβας (A 315): ἐκατὸν βοῶν θυσίας (~ B 449D). OSU

180 ἐπιστάμενος || 184 εἵσαι· ὥρμησαν corr. de Marco || 186 εἰέμεναι^λ || 189 εἰσόπεδον^λ || 190 ἐλκυσμένοι || 193 εἰμέρετο^λ || 194 ἐκάθητο || 197 εἰσόμορον· εἰσόμυρον || 200 ὥρμησεν || 206 ἵνα om U || 208 εἶρειν D : ῥῆν U, νῆν OS || 209 εἵσαν^λ ||

- 221 ἐκπαγλότατε (A 146): ἐκπληκτικώτατε (D). OSU
 222 ἐκάεργον (A 147): τὸν Ἀπόλλωνα (A 474D). OSU
 223 ἔκλυον (A 218): ἤκουον (~D). OSU
 224 ἐκπάγλως (A 268): ἐκπληκτικῶς (D). OSU
 225 ἔκρινε (A 309): ἐπελέξατο (~D), διεχώρισεν (P). OSU
 226 ἐκ δ' ἔλον (A 369): ἐξαίρετον <δ' ἔδωκαν> (D). OSU²
 227 ἐκατηβόλου (A 370): μακροβόλου τοξότου (≈ CyL, ~ A 14D). OSU
 228 ἐκατόνχειρα (~ A 402 ἐκατόγχειρον): ἐκατὸν χεῖρας ἔχοντα ἢ πολλάς (~ ApS 65). OSU
 229 αἶ κέν πως (A 408): εἰάν πως (D). OSU
 230 ἐκ νεφελῶν (B 146): ἐκ νεφελῶν (D). OSU
 231 ἐκτελέουσι (B 286): ἐκτελοῦσι, OSU | πληροῦσι (D). SU
 232 Ἐκτόρεον δέ (B 416): τὸν τοῦ Ἐκτορος (D). OSU
 233 Ἐκτορείοις (K 46): τοῖς τοῦ Ἐκτορος (D). S
 234 ἐκλέλαθον (B 600): ἐκλαθέσθαι ἐποίησαν (~D). OSU
 235 ἐκατόνπολιν (B 649 v.l., ἐκατόμπολιν): ἐκατὸν πόλεις ἔχουσιν (τ 174D). OSU
 236 ἐκ δ' ἔβαν (Γ 113): ἐξέβησαν (γ 11D). OSU
 237 ἐκέλευσεν (Γ 259): προσέταττεν (~D). OSU
 238 ἐκ θαλάμοιο (Γ 142): ἐκ τοῦ οἴκου (D). OSU
 239 ἐκγεγαυῖα (Γ 199): γεγεννημένη (~ E 248D). OSU
 240 ἐκ κλῆρος ὄρουσεν (Γ 325): ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος (~D). OSU
 241 ἐκατόμβοιος (B 449): ἐκατὸν βοῶν ἄξιος (~D). OSU
 242 ἔκδοτε (Γ 459): ἀπόδοτε (D). OSU
 243 ἐκμύξεις (~ Δ 218 ἐκμυζήσας): ἐκθλίψεις (~D). OSU
 244 ἔκδηλος (E 2): φανερός (D). OSU
 245 ἔκλιναν (E 37): ἔτρεψαν (D). OSU²
 246 ἐκέκαστο (E 54): ἐκεκόσμητο (D). OSU
 247 ἐκέδασσεν (E 88): ἐσκόρπισεν (~D). OSU
 248 ἐκ θυμὸν ἔλοιτο (E 317): ἐξέλοιτο τὴν ψυχὴν (D "ἀφέλοιτο"). OSU
 249 ἐκέκλιτο (E 356): περιείχετο (D "περιέκειτο"). OSU
 250 ἔκπαγλα (E 423): ἐξόχως (D) ἐκπληκτα (Γ 415D). OSU
 251 ἔκηλοι (E 759): ἤκυχοι (D). OSU²
 252 ἐκάς (E 791): μακράν (D). OSU
 253 ἐκ δήμου (Z 158): ἐκ τοῦ πλήθους (B 198D). OSU
 254 ἐκάτοιο (H 83): μακροβόλου (He ε 1268) τοξότου (~ A 14D). OSU
 255 ἐκ δ' ἔθορε (H 182): ἐξεπήδησεν (D). OSU
 256 ἔκλυεν (I 572): ἐπήκουεν (~ A 453D). S
 257 ἐκτός (K 151): ἔξω (Ψ 451D). OSU
 258 ἐκεῖσε (~ K 289 κεῖσε): ἐκεῖ (CyL κεῖσε). O²SU²
 259 ἔκιον (M 138): ἐπορεύοντο (ζ 84D). OSU
 260 ἐκαρτύναντο (M 415): ἰσχυροποιήσαντο (D). OSU
 261 ἐκ κρατός (~ E 7; Π 793 ἀπὸ μὲν κρατός): ἐκ τῆς περικεφαλαίας (D). OSU
 262 ἐλώρια (A 4): ἐλκύσματα καὶ σπαράγματα (P,D). OSU
 263 ἐλθέμεναι (A 151): ἐλθεῖν (~ A 151D). OSU
 264 ἔλκεο (A 210): ἔλκε (D). OSU
 265 ἔλεφεν (A 236): ἐλέπισεν (P,D). O²SU
 266 ἐλιττομένη (A 317 v.l. ἐλιττομένη): συτρεφομένη (Ψ 846D). OSU
 267 ἔλωμαι (A 324): ἀφέλωμαι (D). OSU

229 ἐκενπωσ^λ || 254 nihil nisi ἐκατόν^λ U || 257 ἐξ ὦν || 259 ἔκειον^λ || 264 ἔλκετο^λ = A 194 ||

- 268 ἐλών (A 356): λαβών (A 507D), OSU | ἢ πορθήσας. U = infra 301
 269 ἔλσαι (A 409): συνελάσαι, συγκλείσαι (D). OSU
 270 ἐλοῦσα (A 501): λαβομένη (D). OSU
 271 ἐλέλιξεν (A 530): διέσεισεν (CyAL; ~D; = N 443D πελέμιξεν). OSU
 272 ἐλοίμεθα (B 127): λάβοιμεν (He ε 2189; ~D). OSU
 273 ἐλκόμεναι (K 353, ~ B 152 ἐλκόμεν): ἔλκειν (~ B 152D). OSU²
 274 ἔλωμεν (B 332): λάβωμεν, πορθήσωμεν (~ Δ 416D). OSU
 275 ἔλοντο (B 339, ~ B 410 ἀνέλοντο): ἀνέλαβον (B 410D). OSU
 276 ἐλέλειπτο (B 700): καταλέλειπτο (D). OSU
 277 ἔλκεϊ (B 723): τῶι τραύματι (D). OSU
 278 ἐλεόθρεπτον (B 776): τὸ ἐν τῶι ἔλει τεθραμμένον (D). OSU
 279 ἀλεείνων (Γ 32): ἐκκλίνων (ApS 23; ~ Z 167D). OSU
 280 ἔλοιτο (Γ 66): λάβοι (D). OSU²
 281 ἐλέχθη (Γ 188): συγκατηριθμήθη (D). OSU
 282 ἐλήλατο (Δ 135): ἡλάσθη, διήλθεν (D "διεληλύθει, ἐπέπηκτο"). OSU
 283 ἐλατῆρι (Δ 145): ἡνιόχῳ (D). S
 284 ἐλέγχιστος (Δ 171): ἐπονείδιστος (D). OSU
 285 ἔλασσε (E 80): ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν (He ε 1869; ~ X 326D). OSU
 286 ἔλεν (E 144): ἀπέκτεινεν (P). OSU
 287 ἐλήλατο (~ E 400 ἡλ-): ἐνεπέπηκτο (D). OSU
 288 ἔλωρ (E 488): ἔλκυμα (D). OSU
 289 ἐλάτησιν (E 560): εἶδος δένδρου (D). OSU
 290 ἐλελίχθησαν (Z 106): συνεστράφησαν (D). OSU
 291 ἀλέεινε (Z 167): ἐξέκλινεν (D). OSU²
 292 ἐλάτησι (H 5): ταῖς ἐξ ἐλάτης κατεσκευασμέναις κώπαις· (~D). OSU |
 ἐλάτη[ς] δὲ εἶδος δένδρου. (v. supra 289) S
 293 Ἑλενος (H 44): Πριάμου καὶ Ἐκάβης υἱός, μάντις Τρώων (cf D). OSU
 294 ἔλπομαι (H 199): ἐλπίζω (D). OSU²
 295 ἐλκεσιπέπλους (H 297): ἐπισυρούσας τοὺς πέπλους ἐν τῇ πορείᾳ (~D). OSU
 296 ἐλέλιξεν (Θ 199): ἔσεισεν (A 530D). S
 297 ἔλασεν (Θ 259): ἔπληξεν (Λ 109D). OSU
 298 ἐλίσσόμενον (Θ 340): ἐπιστρεφόμενον (A^s; ~D). OSU
 299 ἐλεοῖσιν (I 215): μαγειρικοῖς τραπεζίοις (ApS 66; ~D). OSU
 300 ἐλέγξις (I 522): ὀνειδίσξις (~ ApS 66). OSU
 301 ἐλών (I 668): πορθήσας (~ Δ 416D). OS(U v. supra 268)
 302 ἐλέσθαι (K 242): λαβεῖν (θ 68D; D "ἐπιλέξασθαι"). OU²
 303 ἐλασαίατο (K 537): ἐλάσσει (D "ἀπηλακότες εἶεν"). OSU
 304 ἔλεγχος (Λ 314): ὀνειδος (D). OSU
 305 ἐλατῆρα (Λ 702): ἡνίοχον (D). SU²
 306 ἐλιχθέντων (M 74): συναχθέντων (D "ὑποστραφέντων"). OSU
 307 ἐλευσόμεθα (M 225): παραγενησόμεθα (~ C 136D νέομαι). OSU
 308 ἐλίκωφιν (~ Π 569 ἐλίκωπας): εὐοφθάλμοις (~ A 98P). OSU
 309 ἐλκεχίτωνες (N 685): μακροὺς χιτῶνας ἔχοντες (~D). OSU
 310 ἔλαχον (O 190): ἐκληρώθη (K 430D "κληρώϊ ἔλαβον"). OSU
 311 ἀλεωρήν (O 533): ἐκκλινιν, φυλακὴν (D). OSU
 312 Ἑλλάδι (Π 595): τῇ Θεσσαλικῇ πόλει (~D). OSU
 313 ἐλίζεται (P 728): ἐπιστραφῆι (D). OSU

269 ἐλύσαι OS || 279 ἐλεείνων^λ || 282 ἐνήλατο^λ || 291 ἐλέεινε^λ || 309 ἔχοντας || 311 ἐλεωρίν^λ
 || ἔκκλησιν || 313 ἐλέξεται^λ ||

- 314 ἐλαφρόβολος (C 319): κυνηγός (D). S
 315 ἐλισσόμενον (C 327): κακοπαθούντα (D)· ἔνιοι δὲ καμπτόμενον (~ Ψ 309D). OSU
 316 ἔλικας (C 401): οἱ μὲν ἐνώτια, οἱ δὲ δακτυλίου εἶδος, ἄλλοι δὲ τὰ περὶ τοὺς καρποὺς ψέλια (D "λέγει δὲ τὰ ψέλια καλούμενα"). OSU
 317 ἔμμεναι (A 117): εἶναι, ὑπάρχειν (B 783D). OSU
 318 ἐμήνισεν (A 247 ἐμήνιε): ὠργίζετο (D). OSU²
 319 ἐμοῖο (A 259 ἐμείο): ἐμοῦ (D). OSU
 320 ἔμοιγε (A 295): ἐμοί (D). O²SU²
 321 ἐμπεφυῖα (A 513): σφοδρῶς ἐχομένη (D "ἰσχυρῶς κρατοῦσα"). OSU
 322 ἐμοῦ ἄπο (A 541 v.l., ἐμεῦ): ἄποθεν ἐμοῦ (~D). OSU
 323 ἐμέθεν (B 26): ἐμοῦ (D). SU
 324 ἡμύνοντο (M 179): ὑπερεμάχουν (He η 560). OSU
 325 ἡμείβετο (A 551 ἡμείβετ'): ἀνταπεκρίνετο (ζ 67D). OSU
 326 ἔμελλεν (B 36): ἐώκει (D). SU | ἔπρεπεν (?). O
 327 ἡμέων δέ (Γ 101): ἡμῶν δέ (D). OSU²
 328 ἔμβαλε (Γ 139): ἐνέβαλε (D), OSU | ἢ συνέκλεισεν. U = infra 338
 329 ἔμπεδος (Δ 314): ἀσφαλής (D). OSU
 330 ἔμπληντο (θ 16, ~ Δ 449 ἔπληντο): ἐπλήσθησαν (θ 16D "ἐπληρώθησαν", Δ 449D "ἐπληρίαζον"). OSU
 331 ἐμβεβαῶτας (~ E 199 ἐμβεβαῶτα): ἐμβεβηκότας (D). OSU
 332 ἐκπαιφάσκειν (E 803): ἐνθουσιᾶν, ἐφορμᾶν (~D). OSU
 333 ἐμήκατο (Z 157): ἐβουλεύκατο (D). OSU
 334 ἔμπεδοι (Z 352): ἀσφαλεῖς, βέβαιοι (D). OSU
 335 εἰμέν (H 231): ἐσμέν (D). OSU
 336 ἐμαρνάσθην (H 301): ἐμαρνάσθησαν, ἐμαχέσαντο (~ Λ 596D). OSU
 337 ἔμπεδον (M 281): συνεχῶς, ἀδιαλείπτως (= Δ 435D ἀζηχέας). OSU
 338 ἔμβαλε (N 82): συνέκλεισεν (Γ 139D "ἐνέβαλε"). OS(U v. supra 328)
 339 ἐγχρημφθεῖς (N 146): ἐμπ(ε)λασθεῖς, ἐγγὺς γενόμενος (CyA; ~ H 272D). OSU
 340 ἐμμενές (N 517): ἐμμόνως, OS | προθύμως (~D). OSU
 341 ἔμμορε (O 189): ἔτυχεν (D). OSU²
 342 ἐμβαδόν (O 505): ἐπιβαίνοντες, βαδίζοντες (D "πεζῇ βαίνοντες"). OSU
 343 ἐν χερσίν (A 14): ἐν ταῖς χερσί (D). SU²
 344 ἔνθα (A 22): τότε, χρονικῶς (D). SU | ὅπου (A 610D). S
 345 ἐννήμαρ (A 53): ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας (ApS 69; ~D). OSU
 346 ἐνὶ στήθεσσι (B 142; ~ A 83 ἐν ..): ἐν στήθεσι (~ A189D). OSU
 347 ἐνὶ στρατῷ (A 91): ἐν τῷ στρατοπέδῳ (D). OSU
 348 ἔνεκα (A 94): χάριν (D). OSU
 349 ἐν Δαναοῖσι (A 109): ἐν τοῖς Ἑλλήσιν (D). O²SU
 350 ἔνδοθι (A 243): ἐν τοῖς ἔσωθεν (D). OSU
 351 ἐν ἀβάτοιςιν (~ A 358 ἐν βένθεσσι): ἐν ἀβάτοις (D "ἐν βάθεσι"). OSU
 352 ἐν ἀθανάτοιςιν (A 398): ἐν τοῖς μὴ ἀποθνήσκουσι (D "ἐν τοῖς θεοῖς"). OSU
 353 ἐντός (A 432): ἔσω (He ε 3382; ~D). OSU
 354 ἐναντίον (A 534): ἐξ ἐναντίας (D). OSU
 355 ἐν Λήμνῳ (A 593): ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν Λήμνον (Tⁱ). OSU

315 κατακοπτόμενον OS || 322 ἐμοῦ^λ || 324 ἐμύνοντο^λ || 325 ἐμείβετο^λ || 327 ἐμέων .. ἐμῶν ||
 332 ἐμπεφάσκειν^λ || 336 ad lemma omissum v. ZPE 132 n. 11 || 339 ἐμχρημφθεῖς^λ || ἐγγὺς He :
 ἐκ γῆς || 340 ἔμμενος· ἔμμονος (om U), πρόθυμος || 343 ταῖς om U || 350 ἐν τοῖς del. de Marco
 coll. lex. 349 supra ||

- 356 ἐνδέξια (A 597): κατὰ τὰ δεξιὰ μέρη (~D). OSU
 357 ἐνώρτο (A 599): ἐνώρμησεν (CyA; D "διεγήγερτο"). OSU²
 358 ἔνθα πάρος κοιμᾶτο (A 610): ἔνθα πρότερον ἐκοιμᾶτο (~D). S
 359 ἔνδυνε (B 42): ἐνεδύσατο (D). OSU
 360 ἐνύπνιον (B 56): ἐν τῷ ὕπνῳ (~D). SU
 361 ἔνθα κεν (B 155): <τ>ότε δὴ (Z 73D). S
 362 ἐν Τροίῃ (B 162): ἐν Τροίῃ (α 355D). OSU²
 363 ἐνὶ θυμῷ (B 223): ἐν τῇ ψυχῇ (Γ 9D). OSU
 364 ἐνθάδε (B 287 ἐνθάδ'): ἐνταῦθα (D). S
 365 ἐν κλισίῃσιν (I 263, ~ B 227): ἐν ταῖς κληναῖς (M 1ti; ~ B 226D). OSU
 366 ἐνὶ φρεσὶ (B 301): ἐν ταῖς διανοαῖς (~ A 107D). OSU
 367 ἔνθα (B 311): ἐνταῦθα (A 611D). S
 368 ἔνθα καὶ ἔνθα (B 462): ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη, (~ Z 2D) OSU | τῇδε κάκεισε (~D). U = infra 406
 369 ἐν κονίῃσιν (B 418): ἐν τῇ γῇ (Δ 482D). OSU
 370 ἐν κορυφῇσιν (B 456): ἐν ταῖς κορυφαῖς, ἐν τοῖς ὑψηλοτάτοις τόποις (D "ἐν ἀκρωρείαι ὄρουσ"). OSU
 371 ἐνέμοντο (B 496): ὠικουν (CyL; ~ β 167D). S
 372 Ἐνναλίῳ (B 651): τῷ Ἄρει (D). SU
 373 ἔννεπε (Θ 412; ~ B 761 imperativus): εἶπεν (D "ἀπήγγειλεν"), OSU | ἔλεγεν. U = infra 409
 374 ἐνοπῇ (Γ 2): φωνῇ (D), θορύβῳ (= B 149D ἀλαλητῷ). OSU
 375 ἐν αἰνῇ (Γ 20): ἐν τῇ αἰνῇ (?). OSU
 376 ἐνόησεν (Γ 21): ἐθεάσατο (D). OSU
 377 ἐν μεγάρῳ (Γ 125): ἐν τῷ οἴκῳ (D). S
 378 ἐνώμα (Γ 218): ἐκίνει (D). OSU
 379 ἔντεα (Γ 339): ὄπλα (P,D). OSU
 380 ἐνὶ χώρῳ (Γ 344): ἐν τῷ τόπῳ (~ α 426D). OSU
 381 ἐν θαλάμῳ (Γ 382): ἐν τῷ κοιτῶνι (~ Γ 142D). OSU
 382 ἐν τρητοῖσι (Γ 448): ἐν τοῖς διαπεπαρμένοις (D "τετρημένοις"). OSU
 383 ἐν προδοκῇσιν (Δ 107): τόποις ἐπιτηδείοις πρὸς ἐνέδραν (D). OSU
 384 ἐνιπὴν (Δ 402): ἐπίπληξιν (D). OS
 385 ἔντοσθε (Δ 454): ἐντός, ἔσω (D "ἔσωθεν"). OSU
 386 ἐν οὖρεσιν (Δ 455): ἐν τοῖς ὄρεσιν (~ Γ 34D). OSU
 387 ἐναλίγκιος (N 242): ὅμοιος (~ E 5D). OSU
 388 ἐντέταται (E 728): συντέταται (v. infra 420). OSU
 389 ἐννεάχιλοι (E 860): ἐνακισχίλιοι (D). OSU
 390 ἐνὶ Θρηίκεσσι (Z 7): ἐν τοῖς Θραιξίν (~ B 844D). OSU
 391 ἔναιε (Z 13): ὠικεῖ (He e 2604; ~D). OSU²
 392 ἐν πρώτῳ ῥυμῷ (Z 40): ἐν τῷ προτήμῳ (D "ἐν ἄκρῳ τῷ ῥυμῷ"). OSU
 393 ἐνάρων (Z 68): κύλων (D). OSU²
 394 ἔνθα κεν αὖτε (Z 73): τότε δὴ {τότε} (D). OSU
 395 ἐνὶ μεγάρῳ (Z 91): ἐν τῷ οἴκῳ (D). OSU
 396 ἐν πίνακι (Z 169): ἐν δέλτῳ (D). OSU
 397 ἔναρα (Z 480): κυῖλα (E 842D). OSU²
 398 ἔνπρεπέα (Z 477 ἀριπρεπέα): εὐπρεπῇ (B 483 ἐκπρεπέα· ἐκπρεπῇ (εὐπρεπῇ Y), διάδηλον). OSU
 399 ἐντροπαλιζομένην (Φ 492, ~ Z 496 ἐντροπαλιζομένη): ἐπιστρεφομένην

368 ἀφ' || 372 τῷ Ἄνῳ || 382 διαπεπαρμένοις de Marco : διαπορευομένοις || 383 τόποις D : τὸ τοῖς || 389 ἐννεαχίλιοι^λ ||

- (Ati; ~D). OSU
 400 έναίσιμον (Z 519): καθκόντως (D), δεόντως (~ φ 294D αἴσιμα). OSU
 401 ἐνοσίχθων (H 445): ὁ τὴν γῆν κείων (He ε 3261, ~ α 74D). OSU
 402 ἐνίφει (H 447): ἐρεῖ, λέξει (D). O²SU
 403 ἐννοσίγαιε (H 455): ὁ τὴν γῆν κινῶν (~D). OSU
 404 ἔδυνε (Θ 43): ἐνεδύσατο (D). S
 405 ἐν δ' ἐτίθει (Θ 70): ἐτίθει δέ (~ A 311 ἐν δ' ἔβη). OSU
 406 ἔνθα καὶ ἔνθα (Θ 107): τῇδε κάκεισε (Ψ 164D). OS(U v. supra 368)
 407 ἐν παλάμῃ (Θ 112): ἐν ταῖς χερσίν (D). OSU
 408 ἐναίρω (Θ 296): φονεύω (EM; ~ Π 92). OSU
 409 ἔννεπε (Θ 412): ἔλεγεν (CyO; ~ Θ 412D). OS(U v. supra 378)
 410 ἐν σοὶ μὲν λήξω (I 97): εἰς σὲ καταλήξω (Eust. 738, 1). OSU
 411 ἔντυνον (I 203): παρασκεύαζον (D). O²SU
 412 ἐν καρὸς αἵσῃ (I 378): ἐν καρὸς μοίραι, τουτέστι θανάτου (D "ἐν μοίραι θανάτου"). SU
 413 ἐνέπρηθον (I 589): ἔκαιον (D). OSU²
 414 ἐνῆκας (I 700): ἐνέβαλες (≈ CyL; ~ μ 401D). S
 415 ἐν αὐλῇ (K 183): ἐν τῇ ἐπαύλει (~ E 142D). OSU
 416 ἐν δαίτῃ (K 217): ἐν ταῖς τροφαῖς (D "εὐωχίαις"). OSU
 417 ἐνόησε (K 224): ἐνεθυμήθη (= A 189D μερμήριξεν). OSU
 418 ἐνὶ δεινοῖσι (K 254): ἐν τοῖς φοβεροῖς (D). OSU
 419 ἔντοσθεν (K 262): ἔσωθεν (Δ 454D). S
 420 ἐντέτατο (K 263): διετέτατο (v. supra 388). OSU
 421 ἐνέρισε (Λ 235 ἔρεισε): ἐνέπληξεν. OSU
 422 ἔνδιοι (Λ 726): μεσημβρινοί (D). OSU
 423 ἔνιζε (Λ 846 νίζ'): ἔνιψε (~ H 425D). OSU
 424 ἐν κλισίῃσιν (M 1): ἐν τῇ σκηνῇ (B 19D). OSU
 425 ἐνπλήξωμεν (M 72 ἐνιπλήξωμεν): ἐμπέσωμεν (D). OSU
 426 ἐνίετε (M 441): ἐμβάλλετε (D). OSU
 427 ἐνιπῇ (Ξ 104): ἐπιπλήξει (D). OS
 428 ἐνήσομεν (Ξ 131): ἐμβάλωμεν (D). OSU
 429 ἐντύ(να)σαν (Ξ 162): κατεσκεύαζον (! D παρασκευασαμένη). OSU
 430 ἐν ἀγκοίνῃσιν (Ξ 213): ἐν ταῖς ἀγκάλαις (D). OSU
 431 ἐνέρισε (P 48 ἔρεισε): ἐνέπληξεν (D "ἥρισε, ἐπεβάρησεν"). S = supra 421
 432 ἔνθα (O 121): ὅπου (B 594D). S
 433 ἐνέροι (O 188): τοῖς νεκροῖς (D). OSU
 434 ἐνιπλήξαντες (O 344): ἐμπεκόντες (D). OSU
 435 ἕνα χρόνον (O 511): ἀντὶ τοῦ ἐν ἐνὶ χρόνῳ (D "ἐν μιᾷ ῥοπῇ"). OSU
 436 ἐνιπῆν (E 492): διὰ λόγων ἰ ἐπίπληξιν (D; O 546D ἐνένιπεν· ἐκακολόγησεν, ἐπέπληξεν). OSU
 437 ἐνὶ τάρφεσιν (O 606): ἐν τοῖς δάσεσιν (cf Y^s+Hd-Aph). OSU
 438 ἐν εἰαμενῇ (O 631): ἐν ἀναπεπταμένῳ τόπῳ (Π 300/Z^s νάπαι· ἀναπεπταμένοι τόποι"; D "ἐν καθύδρῳ καὶ ποώδει χωρίῳ"). OSU
 439 ἐνώμα (O 269): ἐκίνει (Γ 218D). S
 440 αἰναρέτη (Π 31): ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένη (D). OSU
 441 δῶθι (Π 64): ἔνδυται (D). OSU
 442 ἔναυλος (Φ 283, ~ Π 71 ἐναύλους): χειμάρρους (P, D). OSU

404 ἔνδυνε = B 42D || 411 παρασκευαζόμενον || 423 ἔνιπτεν U || 429 ἔντυαν (~ φ 299 ἔντυον) ||
 440 ἐνάρετη^λ || 441 ἐνδυθι^λ || 442 χείμαρρος O (~ Δ 452) ||

- 443 ἐναιρόμενος (Π 92): ἀποκτείνων (D). OSU
 444 ἐνικκίμφθη (Π 612): ἐνεπάγη (D "φονεύων"). OSU
 445 ἐνχρίπτοντο (P 413): ἐμπελάζοντο (~ P 405D ἐμπελασθέντα). OSU
 446 ἐνικκίμφαντι (~ P 437 ἐνικκίμφαντε): ἐμπελάσαντι (~D). SU |
 προσπελάζοντι (~ μ 108D πεπλημένος). O
 447 ἐνηείης (P 670): προσηνείας (D). OSU
 448 ἐννεώροιο (C 351): ἐνναέτους (D). OSU
 449 ἐνδίσσαν (C 584): ἔπεμπον (D "ἐνεκελεύοντο, παρορμῶντες ἐπέβαλλον"). OSU²
 450 ἐγγίνωνται (T 26 ἐγγείνωνται): ἐγγεννήσῃ (D). OSU
 451 ἐνδείξομαι (T 83): ἀπολογήσομαι (D). OSU
 452 ἀνενείκατο (T 314): †ἐπένεγκεν, ὑπεμνήσθη (D "ἀνεστέναξεν καὶ πολὺ ἀνήγαγεν πνεῦμα"). OSU
 453 ἐξ οὗ δῆ (A 6): ἀφ' οὗ δῆ χρόνου (D). OSU
 454 ἐξαλαπάξαι (A 129): ἐκπορθῆσαι (D). OSU
 455 ἐξαῦτις (A 223): ἐκ δευτέρου (D). OSU
 456 Ἐξάδιόν τε (A 264): καὶ τὸν Ἐξάδιον (D). OSU
 457 ἐξαύδα (A 363): ἐκφώνει (~ Σ; D "ἔξειπε"). OSU²
 458 ἐξάγαγε (Π 188 indicativus): πρόφερε. OSU
 459 ἐξ ἔρον ἔντο (A 469): ἐξείλοντο, τουτέστιν ἐξῆκαν τὴν ἐπιθυμίαν (D "ἐξέβαλον τὸν τῆς τροφῆς ἔρωτα, ὃ ἔστιν ἐκορέσθησαν", ~ He ε 3753). OSU
 460 ἐξ ἐμέθεν (A 525): ἐξ ἐμοῦ (D). OSU
 461 ἐξ ἐδέων (A 534): ἐκ τῶν καθεδρῶν (D). OSU
 462 ἔξοχον (B 188): ἐξοχώτατον (D). SU
 463 ἐξαίρετοι (B 227): ἔκκριτοι, καλαί, διαφέρουσαι (D "εὐειδεῖς, ἐπίλεκτοι"). OSU
 464 ἐξ Ἰλίου (B 230): ἐκ τῆς Ἰλίου (~ Z 60D). O²SU
 465 ἐξάρχων (B 273): ἐξηγούμενος (D). OSU
 466 ἐξέταμον (B 423): ἀπέτεμον (= Z 194D τάμον). OSU
 467 ἐξ ὀχέων (Γ 29): ἐκ τῶν ἀρμάτων (D). OSU
 468 ἐξ ἀπίης (Γ 49): ἐξ ἀλλοδαπῆς (D). OSU
 469 ἐξακέσαιο (Δ 36): θεραπεύσειας (He ε 3524D; ~ γ 145D; D "ἰάσαιο"). SU
 470 ἐξεδύοντο (Γ 114): ἀπεδύοντο (D). SU
 471 ἐξονομήνηις (Γ 166): ἐξ ὀνόματος εἴπηις (D). SU
 472 ἐξείνισσα (Γ 207): ἐξένισα (CyA; ~ Z 217D), ὑπεδεξάμην (τ 194D). OSU
 473 τετάσθη (Δ 536): ἐξετέταντο, δυνάμει (D). OSU
 474 ἐξάλλεται αὐλῆς (E 142): ἀντὶ τοῦ καθάλλεται εἰς τὴν αὐλήν (~D). OSU
 475 ἐξελύθη (E 293): ἐπαύσατο τῆς ὁρμῆς (He ε 3699), OSU | ἢ κατενέχθη. U =
 infra 478
 476 ἐξείρετο (E 765): ἡρώτα (Cy(L)O; ~D). OSU
 477 ἐξενάριζεν (E 842): ἀνελὼν ἐσκύλευσεν (~ Δ 488D). OSU
 478 ἐξελύθη (E 293 = supra 475): κατηνέχθη (D "ἐξεκόπη"; D "ἐξώρμησεν, διεξῆλθεν"). OS(U v. supra 475)
 479 ἐξ ἔρον ἔντο (H 293): τὴν ἐπιθυμίαν ἐπλήρουν (~ α 150D). OSU
 480 ἐξάπτεσθε (Θ 20): ἐπιλαμβάνεσθε (D). OSU
 481 ἐξ ἔτι τοῦ (I 106): ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου (Cy(L)O, ~D). OSU
 482 ἐξ ἐνάρων (I 188): ἐκ τῶν κύλων (He ε 3714; ~ D). OSU
 483 ἐξοιχνεύει (I 384): ἐξέρχονται (I 381D "ἔξεισιν"). OSU

447 ἐννικίφειν (~ E 894) · προσηνείας || 452 ἐνενήκατο || 458 πρόφερε O || 463 καλοὶ διαφέροντες O || 464 ἡλίου bis codd. || 468 ἐξαπίνης (= E 91) || 473 ἐξετάσθη || 479 ἐξορένοντο ||

- 484 ἐξ Ἑρέβευς (Θ 368): ἐκ τοῦ σκότους (D). OSU
 485 ἐξ Ἑλεῶνος (K 266): πόλεως Βοιωτοίας (D). OSU
 486 ἱξον (K 470): ἦλθον (γ 5D). OSU²
 487 ἐξ ἐπιδιφριάδος (K 475): ἐκ τοῦ τελευταίου μέρους τοῦ ἄρματος (~D). OSU
 488 ἐξέμεν (Λ 141): ἐξαφεῖναι (He ε 3703; D "ἐξεᾶσαι, ἐκπέμφαι"). OSU
 489 ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες (Λ 362): ἐξέφυγες δὴ (ApS 47 αὖ· δὴ). OSU
 490 ἐξανύω (Λ 365): ἐξανύω (ApS 70; D "ἐπὶ τέλος ἄξω, φονεύω"). OSU
 491 ἔξελον (Λ 627): ἐξαίρετον ἔδωκαν (D). O²SU
 492 ἐξενάριξεν (M 187): ἀπέκτεινεν, ἐσκύλευσεν (Λ 246D; ~D). OSU
 493 ἐξαναδύς (ε 438; ~ N 352 ὑπεξαναδύς): ἀνελθὼν ἐκ τῆς θαλάσσης (~ε 438D). OSU
 494 ἐξαπάφοιτο (Ξ 160): ἀπατήσκει (~D). OSU
 495 ἐοῖ (N 495): ἐαυτῶι (~ ApS 70 "αὐτῶι"). OSU
 496 ἐόν (A 533): τὸ ἐαυτοῦ (Z 474D). O²SU
 497 ἐπὶ θρόνου (A 536): ἐπὶ τῆς καθέδρας (D). (post 521 O)SU
 498 ἐόντα (A 541): ὄντα, ὑπάρχοντα (D). OSU
 499 ἐούσῃ (A 546): οὔσῃ (~ A 587D), ἡ ὑπαρχούσῃ (D). OSU
 500 ἐοικώς (B 20): ὁμοιωθεὶς (D), OSU² | ἡ ὁμοιος ὢν. U² = infra 506
 501 ἔο (B 239): ἐαυτοῦ (D). OSU
 502 ἔοργε (B 272): εἰργάσατο (D). O²SU
 503 ἐοικότες (B 337): ὁμοιοῦντες (D "ὡμοιωμένοι"). OSU
 504 ἐόντες (B 343): ὄντες (D). OSU
 505 ἔοργας (Γ 57): εἰργάσω (D). S
 506 ἐοικώς (Γ 219): ὁμοιος ὢν (D). OS(U v. supra 500)
 507 ἐοργώς (I 320): εἰργασμένος (EM 351, 36; ~ B 272D). OSU
 508 ἔοι (Λ 838): γένοιτο (D). OSU²
 509 ἐοῖ (N 352): ἐαυτῶι (~ ApS 70 "αὐτῶι"). O²S
 510 ἐούς (E 321): τοὺς ἰδίους (~ E 314D). OSU
 511 ἐπὶ νῆας (A 12): ἐπὶ τὰς ναῦς (D). OSU
 512 ἐπευφήμησαν (A 22): μετ' εὐφημίας συγκατέθεντο (Σ 623; ~D; H 344D ἐπήνησαν· συγκατέθεντο). OSU
 513 ἔπεισιν (A 29): ἐπελεύσεται (δ 411D). OSU
 514 ἔπειτα (A 35): μετὰ ταῦτα (D). OSU
 515 ἐπ' ὤμων (A 46): ἐπὶ τῶν ὤμων (D). OSU
 516 ἐπώιχετο (A 50): ἐπεπορεύετο (Suda; ~ α 143D). OSU
 517 ἐπὶ φρεσὶ θῆκε (A 55): κατὰ νοῦν ἔθηκεν (~D). OSU
 518 ἐπεὶ οὖν (A 57): ἐπειδὴ οὖν (~D). OSU
 519 ἐπιμέμφεται (A 65): αἰτιᾶται (~D). OSU
 520 ἔπει(ς) καὶ χερσί (A 77): λόγοις καὶ ἔργοις (~D). OSU
 521 ἐπὶ χθονί (A 88): ἐπὶ τῇ γῇ (~D). OSU
 522 ἐποίκει (A 89): ἐπιβαλεῖ (D). OSU
 523 ἐπεὶ οὐ (A 114): ἐπεὶ οὐδαμῶς (D "ἐπεὶ κατ' οὐδέν"). OSU
 524 ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε (A 119): ἐπεὶ οὐ προσήκει (α 278D; D "πρέπει"). OSU
 525 ἐπαγείρειν (A 126): ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀθροίζειν (D "ἐπικυναθροίζειν"). OSU
 526 ἐπιτηδέες (A 142): ἐπιτηδεῖους (D). OSU
 527 ἐπήν κε (A 168): ἐπειδάν (D). OSU

485 ἐξελικῶνος^λ || 486 ἐξόν^λ || 493 εἰς τὴν θάλασσαν : corr. de Marco || 513 ἔπειν^λ || 522 ἐπούσει^λ ||

- 528 ἔπεα πτερόεντα (A 201): λόγους ταχείς (D) καὶ εὐαρμόστους (~ ApS 136). OSU
- 529 ἐπιχθονίων (A 266): ἐπιγείων (D). S
- 530 ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε (A 361): τὸν τε λόγον εἶπεν καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ διεξήκει (He ε 5509; ~ D). OSU s
- 531 ἐπασσύτεροι (A 383): ἄλλοι(c) ἐπ' ἄλλοις (ApS 70, CyA). OSU
- 532 ἐπώιχετο (A 383): ἐπεπόρευτο (~ α 143D). OSU
- 533 ἔπει (A 395): λόγῳ (D). OSU
- 534 ἔπλεο (A 418): ἐγένου (D). O²SU
- 535 ἔπετο (A 154): ἠκολούθησεν (~ B 675D εἶπετο). OSU
- 536 ἔπι (A 515): ἔπεστι (D). OSU²
- 537 ἐπερρώσαντο (A 529): ἐπεσεΐσθησαν (D). OSU
- 538 ἐπιεικές (A 547): προσῆκον (ApS 73). OSU
- 539 ἐπιγνάμψαα (A 569): ἐπικλάσαα (P; ~ ApS 72). OSU
- 540 ἐπίηρα (A 572): τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν (D). OSU
- 541 ἐπ' Ἀτρείδῃ (B 6): ἐπὶ τὸν Ἀγαμέμνονα (~D). OSU
- 542 ἐπι(c)τέλλω (B 10): προστάσσω (D). OSU
- 543 ἐπέγναμψεν (B 14): ἐπέκλασεν, ἢ ἔπεισεν (D). SU
- 544 ἐπιτετράφεται (B 25): ἐπιτετραμμένοι ἦσαν (~D). OSU
- 545 ἐπεσσεύοντο (B 86): ἐφώρμων (ApS 71; D "ἐπηκολούθουν"). OSU
- 546 ἐπ' ἄνθεσι (B 89): ἐπὶ τοῖς ἄνθεσιν (D). OSU
- 547 ἐπεῖ (B 115): ἐπειδὴ (A 132D). SU
- 548 ἐπίκουροι (B 130): βοηθοί (D). OSU
- 549 ἐπάκουσαν (B 143): ἐπήκουσαν (~D). OSU
- 550 ἐπαΐξας (B 146): ἐφορήσας (D). OSU
- 551 ἐπὶ τ' ἡμῷ (B 148): ἐπικλίνει (Ak; ~D). OSU
- 552 ἐπαιγίγων (B 148): ἐπιπνέων (D "ἐπικαταπνέων"), ἐπικαταράσσων. OSU
- 553 ἐπ' εὐρέα (B 159): ἐπὶ τὰ πλατέα (D). OSU
- 554 ἄπτετο (B 171): ἤπτετο (D), ἐπελάμβανεν (~ ι 441D ἐπεμαίετο). U post 704
- 555 ἐπεσσεύοντο (B 208): ἐφώρμων (ApS 71; D "ἐπήρχοντο, ἐπηκολούθουν"). OS
- 556 ἔπεα (B 213): λόγους (B 109D). OSU²
- 557 ἐπενήνοθε (B 219): ἄνωθεν ἢ ἐπέκειτο (D). OSU
- 558 ἐπιμέμφει (B 225): ἐπαιτιᾷ (~ A 65D). OSU
- 559 ἐπιδεύει (B 229): ἐνδεὴς <εἶ>, χρεῖαν ἔχεις (~D). OSU
- 560 ἐπιβασκόμεν (B 234): ἐπιβαίνειν ποιεῖν (~D). OSU
- 561 ἐπεῖη (B 259): ἐπικειμένη εἴη (D "ἐπῆι, ἐπιμείνη"). OSU
- 562 ἐπεσβόλον (B 275): τὸν τοῖς ἔπεσι, ὃ ἐστι τοῖς λόγοις, βάλλοντα καὶ ὑβρίζοντα (~D). OSU
- 563 ἐπιφρασσαῖατο (B 282, ~ E 665 ἐπεφράσατ'): ἐνεθυμήθη, ἐνελογήσατο (~ E 665D). OSU
- 564 ἐπὶ χρόνον (B 299): ἐπ' ὀλίγον χρόνον (~D). OSU
- 565 ἐπαινέσαντες (B 335): θαυμάσαντες (D "ἐπαινέσαντες"). OSU
- 566 ἔπεσι (A 150, ~ B 342 ἐπέεσσ'): λόγοις (D). OSU²
- 567 ἐπιδέξια (B 353): κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος (~ φ 141D). O²SU
- 568 ἐπειγέσθω (B 354): σπευδέτω (D). O²SU
- 569 ἐπίσπηι (B 359): καταλάβηι (D), ἢ πληρώσῃ (He ε 5212). O²SU
- 570 ἐπὶ δεῖπνον (B 381): ἐπὶ τὸ ἄριστον (~D). SU

- 571 ἐπ' ἥλιον δῦναι (B 413): ἐπιδῦναι τὸν ἥλιον (cf A 592D). O²SU
 572 ἐπεκράεινε (B 419): ἐπετέλει (D). OSU
 573 ἐπάσαντο (B 427): ἐγεύσαντο (A 464D). S
 574 ἐπιφλέγει (B 455): καίει (D). OSU
 575 ἐπεὶ <κε> (B 475): ἐπειδάν (D). OSU²
 576 ἔποντο (B 524): ἠκολούθουν (D). O²SU²
 577 ἐπιχθόνιος (B 553): ἐπίγειος (D). OSU²
 578 ἔπος (B 361): λόγος (~ A 108D). OSU
 579 αἰπεινήν (B 573): ὑψηλήν (D). O²SU²
 580 ἐπίκουροι (B 803): κύμαχοι (B 815D, ~ B 803D). OSU
 581 αἰπεῖα (B 811): ὑψηλή (D). OSU²
 582 ἐπικίδναται (B 850): ἐπισκορπίζεται (~ A 487D; D "ἐπικλύζει, ἐπιρρεῖ"). O²SU
 583 ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων (Γ 5): ἐπὶ τῶν τοῦ Ὠκεανοῦ ῥευμάτων (~D). OSU
 584 ἔπι (Γ 45 ἔπ'): ἔπεστιν (D). OSU
 585 ἐπιπλώσας (Γ 47): ἐπιπλεύσας (D). OSU
 586 ἔρατά (Γ 64): ἐπέραστα, καλά (D). OSU
 587 ἐπε<τ>οξάζοντο (Γ 79): τόξα ἐφίεσαν (D "ἐπ' αὐτῶι τὰ τόξα ἔτεινον"). OSU
 588 ἐπεὶ οἱ (Γ 106): ἐπειδὴ αὐτοῦ (~D). OSU²
 589 ἐπὶ κτίχας (Γ 113): κατὰ τάξεις (He ε 5252; ~D). OSU
 590 ἔπεμπεν (Γ 116): ἐπέστελλε (~ supra α 674). SU | εὐτρέπιζε. U = infra 649!
 591 ἔπασσεν (O 394, ~ Γ 126 ἐνέπασσεν): ἐνεποίκιλεν (Γ 126D). OSU
 592 ἐπ' ἀλλήλοισι (Γ 132): κατ' ἀλλήλων (~ infra 637; D "ἀλλήλοισι"). OSU
 593 ἐπόμεν (Γ 174): ἠκολούθησα (D). OSU
 594 ἐπιπλεῖται (Γ 196): ἐπέρχεται (D). OSU
 595 ἐπιτροχάδην (Γ 213): ἐπισπουδαστῶς (?), OS | ἐσπευσμένως (D). SU
 596 ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος (Γ 214): ἐπεὶ οὐ πολὺλογος, οὐ ἰ φλύαρος (He 2894; D "πολλοῖς λόγοις χρώμενος"). S
 597 ἐπὶ Κρήτεσσι (Δ 251, ~ Γ 230 ἐνὶ Κρήτεσσι): ἐπὶ τοῖς Κρήτεσι (Γ 230D "ἐν τοῖς Κρησίν"). OSU
 598 ἐπισφυρίοις (Γ 331): ἐπὶ τοῖς σφυροῖς (D "τοῖς τῶν σφυρῶν καλύμμασι"). OSU
 599 ἐπαίξας (Γ 369): ἐφορμήσας (D). S
 600 ἐπιστρέψας (Γ 370): περιστρέψας (D "ἐπιστραφεῖς"). SU
 601 ἐπιδινήσας (Γ 378): < * * * > (D "δινήσας, ἐπιστραφεῖς").
 601a ἑρίηρες (Γ 378): ἡρμοςμένοι, ἰ εὐάρμοστοι (D). OSU
 602 ἐπὶ δ' ἦνεον (Γ 461): ἐπῆνουν (D). OSU
 603 ἐπειράτο (Δ 5): ἐπείραζεν (He ε 4349; D "ἀπόπειραν ἐποιεῖτο"). OSU
 604 ἐπὶ δ' ἔφονται (Δ 63): ἐπακολουθήσασιν (D). OSU
 605 ἐπιπροέμεν (Δ 94): ἐπαφεῖναι (~ ο 299D). OSU
 606 ἐπιπτέσθαι (Δ 126): ἐπιπετασθῆναι (D). OSU
 607 ἐπέγραφεν (Δ 139): ἐπέξυεν (D "ἐπέξεεν"). OSU ordine inverso
 608 ἐπεστενάχοντο (Δ 154): ἐπέστενον (CyA), ἐλυποῦντο (= I 3D βεβολή-ατο). OSU
 609 ἐπισσεΐησιν (Δ 167): ἐπισείηι (A^t; ~D). OSU
 610 ἐπιθρώσκων (Δ 177): ἐπιπηδῶν (D). OSU

579 ἐπήνην^λ || 581 ἐπία^λ || 584 ἐπεῖ· ἐπέστην || 586 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || ἐπ-ήρατα (= θ 366) U || 587 τόξα : βέλη de Marco || ἀφίησαν OS || 594 ἐπιπόλεπε^λ corr. de Marco || 598 σφυρίοις OS || 601 ἐπιδινησας^λ || 606 ἐπιπόσθαι^λ || 609 ἐπέιση^λ ||

- 611 ἐπιμάσσεται (Δ 190): ἐφάσεται (D), θεραπεύσει (~ Eu 462, 32; D "ἐπιψηλάφησεν"). OSU
 612 ἐπεπωλεῖτο (Δ 231): ἐπῆρχετο (D). OSU
 613 ἐπετέλλετο (Δ 301): ἐνετέλλετο (λ 622D). SU
 614 ἐπιτάρροθος (E 828, ~ Δ 390 ἐπίρροθος): βοηθός (D). OSU
 615 ἔπονται (O 204, ~ Δ 415D ἔφεται): ἀκολουθοῦσιν (γ 376D). S
 616 ἐπασκύτερον (Δ 423): ἐπάλληλον (~ A 383D). OSU
 617 ἐπορεξάμενος (E 335): ἐπάλμενος (P, D "ἐπιτείνας", He ε 5500 "ἐπιλαβόμενος"). OSU
 618 ἐπιμήνις (E 178): ὀργή (D "ἐπίμονος ὀργή"). OSU
 619 ἐπέεσσυτο (E 438): ἐφώρμησεν (D). OSU
 620 ἐπιδευής (E 481): ἐνδεής (D), χρήζων (~ B 229D). OSU
 621 ἐπέπληγον (E 504): ἔπλησσον (D). OSU
 622 ἐπιπνέουσα (E 698): ἐπιπνέουσα (D). OSU
 623 ἐπίσσωτρα (E 725): κυδηροῖ ἢ χαλκοῖ κύκλοι τῶν τροχῶν (~D). OSU
 624 ἐπεμαίετο (E 748): ἐφήπτετο (D). OSU
 625 ἐπικεύω (E 816): ἐπικρύψω (D). O²SU
 626 ἐπιτάρροθος (E 828): βοηθός (D). S
 627 ἐπέρ(ε)ισεν (E 856): ἐπεβάρησεν (D). OSU
 628 ἐπειγόμενον (E 902 v.l., ἐπειγόμενος): κινούμενον (D). SU
 629 ἐπ' ὅεσσι (Z 25): προβάτοις (E 137D; D "ἐν τῷ τῶν προβάτων τόπῳ"). OSU²
 630 Πιδύτης (Z 30): ὄνομα κύριον ὁ Πιδύτης. OSU
 631 ἐπιβαλλόμενος (Z 68): ἐπιβολὴν καὶ ἐπιθυμίαν ποιούμενος (~D). OSU
 632 ἐπ' ἰθύν (Z 79): ἐπὶ ὀρμήν (D). OSU
 633 ἐποισχόμενοι (Z 81): πορευόμενοι (~D). OSU
 634 ἐποτρύνητον (Z 83): διεγείρετε (β 74D; D "παρορμεῖτε"). OSU
 635 ἐπεΐγει (Z 85): συνέχει (= B 845D ἐέργει). OSU²
 636 ἐπὶ γούνασι (Z 92): ἐπὶ τοῖς γόνασι (~D). OSU
 637 ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες (Z 121): κατ' ἀλλήλων πορευόμενοι (~D). OSU
 638 ἐπεμήνατο (Z 160): ἐπεμάνη (D), ἐρωτικῶς διετέθη (D "ἡράσθη"). OSU
 639 ἐπιάλμενον (H 15): ἐπιπηδῶντα (~ Δ 177 ἐπιθρώσκων). OSU
 640 ἐπισπείν (H 52): καταλαβεῖν (Greg. Naz. Lex.). OSU
 641 ἐπειμένοι (H 164): περιβεβλημένοι (D). OSU
 642 ἐπταβόειον (H 220): ἐπτάβυρσον (D). OSU
 643 ἐπιδιήσας (H 269): ἐπισυστρέφας (D "ἐπιστρέφας"). OSU
 644 ἐπιβρίσχι (H 343): ἐπιβαρήσχι (D). OSU
 645 ἐπενήνεον (H 428): ἐπεσώρευον (D). OSU
 646 ἔπληντο (Θ 63): ἐπληροῦντο (! θ 16D), ἐπληρίαζον (D). OSU
 647 ὀπάζει (Θ 103): καταλαμβάνει (A^{ti}). OSU
 648 ἐπειμένοι (Θ 262): περιβεβλημένοι (H 164D). S
 649 ἐπέντυε (Θ 374): εὐτρέπιζε (CyA; D "ἡτοίμαζε, παρασκευάζε"). OS(U v. supra 590)
 650 ἔπλε (Θ 454 v.l., ἦεν): ἐγένετο (= A 506 ἔπλετο), OSU | ὑπῆρχεν. U = infra 681
 651 ἐπιδημίου (I 64): ἐμφυλίου (D). OSU
 652 ἐπένειμε (I 216): ἐπεμέρισεν (D). OSU
 653 ἐπεκέκλετο (I 454): ἐπεκαλεῖτο (D). OSU

617 ἐπάλμενος de Marco (T^s): ἐπαλλόμενος || 623 κύκλω τῶν τριχῶν || 624 ἐπέμεστο^λ || 630 ἐπιδύτης bis || 631 ἐπιβουλὴν || 647 ἐπάξει^λ corr. de Marco || 649 ἔπεμπε^λ corr. de Marco ||

- 654 ἐπαινὴ (I 457): ἐπαινέτη, ὃ ἐστὶ δεινὴ (D "ἐπίφοβος, δεινὴ"). OSU
 655 ἐπισχών (I 489): ἐπενεγκών (He 5287 "προσάγων"). OSU
 656 ἐπιζάφελος (I 525): λίαν ηὔξημένος (ApS 73). OSU
 657 ἐπάλυνεν (K 7): διέβρεξεν (~ ApS 70; ξ 77D). OSU
 658 ἐπίσκοπος (K 342, ~ K 38 ἐπίσκοπον): κατάσκοπος (~ K 38D). OSU
 659 ἐπιτεῖλαι (K 56): προστάξει (~ Δ 64D). OSU
 660 ἐπιτέλλεαι (K 61): ἐντέλλῃ (≈ Greg. Lex. carm.). SU
 661 ἐπενήνοθεν (K 134): ἐπὴν, ἐπέκειτο (ApS 71; ~D). OSU
 662 ἔπει (K 146): ἀκολουθεῖ (*He ε 4492; ~ ζ 276D). OSU
 663 ἐπὶ καυρωτῆρος (K 153): ἐπὶ τοῦ καυρωτῆρος· SU | καυρωτῆρ δέ ἐστι ὁ εἰς τὸ ἕτερον μέρος τοῦ δορατίου κίδηρος (cf D). OSU
 664 ἐπὶ θρωσμῶ (K 160): ἐπὶ ὑψηλῶ τόπῳ (~D). OSU
 665 πίφασκον (K 202): ἔλεγον (D, A^{ti}). OSU
 666 σπεῖό μοι (K 285): ἀκολουθήσόν μοι (~D). OSU
 667 ἐποχῆσεται (K 330): ἐπιβῆσεται (~D). OSU
 668 ἐπίορκον <ἐπώμοσε> (K 332): ἐπιώρκησεν (D). SU
 669 ἐβάλλετο (K 333): ἐπέβαλεν (?). OSU
 670 ἐπεμαίετο (K 401): ἐπεθύμει (D). OSU
 671 ἐπιβωσόμεθα (K 463): ἐπικαλεσώμεθα (D, A^{ti}). OSU
 672 ἐπιστροφάδην (K 483): ἐπιτετραμμένον συνεχῶς (~ Φ 20D "ἐπιστρεφόμενος πυκνῶς"). OSU
 673 ἔπεφνεν (K 488): ἀπέκτεινεν (H ε 4507). OSU
 674 ἐπιπλήσων (K 500): μαστίζων (D "πλήσων, ἐλαύνων"). OSU
 675 ἔπουσαν (K 516): ἐνεργοῦσαν (~D). OSU
 676 ἐπιείσομαι (Λ 367): ἐπελεύσομαι (D). OSU
 677 ἐπαύρη (Λ 391): ἐπιτύχη (He ε 4365; ~ O 316D). OSU
 678 στείβοντες (Λ 534): πατοῦντες (D, A^{ti}). OSU
 679 ἐπιπροΐηλεν (Λ 628): ἐξέτεινε, παρέθηκε (He ε 5097; ~D, A^{ti}). OSU
 680 ἔπεται (Θ 140, ~ Λ 776 ἔπετον): περιέπεται (~ Λ 483D). OSU
 681 ἔπλεν (M 11): ὑπῆρχεν (~ E 729D; Θ 454D "ἔπλετο, ἦν"). OS(U v. supra 650)
 682 ἐποτρύνων (M 50): παρορμών (~ Z 83D). OSU
 683 ἐπόμε(ς)θα (Λ 754, ~ M 78 ἐπώμεθα): ἠκολουθήσαμεν (~ M 78D). OSU
 684 ἐπικεκλιμένας (M 121, sed ad M 122 ἀναπεπταμένας): ἀνεωιγμένας (He ε 4840 "ἐπικειμένας"). OSU
 685 ἐπιόντα (N 477, ~ M 147 ἰόντα): ἐρχόμενον (E 238D, D "ἐπερχόμενον"). OSU
 686 ἐπασκυτέρους (M 194): εἰς ἀλλήλους, † συνεχεῖς (~ Z 423D). OSU
 687 ἐπιπλήσσεις (M 211): ἐπιτιμᾷς (≈ CyA ἐπιπλήξεις). OSU
 688 ἐπάλξεις (M 258): τοὺς προμαχῶνας (D, A^{ti}). OSU
 689 ἐπιδευής (E 481): ἐνδεής (D), χρεῖαν ἔχων (~ B 229D). U post 687
 690 ἐπαῖξαι (M 308): ἐφορμῆσαι (E 263D). OSU
 691 ἐπέβρισαν (M 414): ἐπεβάρησαν (D). OSU
 692 ἐπεσσύμενον (M 388): ἐφορμώντα (D). OSU
 693 ἐπιξύνω (M 422): ἐπικοίνω (D). OSU
 694 ἐπημοιβοί (M 456): ἐναλλασσόμενοι (~D). OSU
 695 ἐπιθρέξαντος (N 409): ἐπιδραμόντος (ApS 73). OSU
 696 ἐπίουρον (N 450): φύλακα (D). OSU

659 ἐπιστεῖλαι OS || 665 ἐπίφασκον || 666 ἐπίωμοι corr. de Marco || 669 ἐπεβάλλετο || 671 ἐπιβώμεθα || 678 ἐπίγοντες corr. de Marco || 679 περιέθηκεν || 689 ἔχεις ||

- 697 ἐπαυρίσκονται (N 733): ἀπολαύωσιν (D). OSU
 698 ἐπ' εὐνάων (Ξ 77): ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν (CyA; ~ A 436D). OSU
 699 ἐπιρρέπηι (Ξ 99): ἐπιβαρήι (He ε 5114; ~ E 91D ἐπιβρίκη). OSU
 700 ἐπήρσε (Ξ 167): ἐφήρμοσε (D). OSU
 701 ἐπισπένθαι (Ξ 521): ἐπακολουθήσαι (D). OSU
 702 ἐπέλασσε (O 418): προσήγαγε (D). OSU
 703 Ἐπειῶν (O 519): τῶν Ἡλείων (Δ 537D). OSU
 704 ἔπουν (O 555): περιέπουν (D "ἀσχολοῦνται"). OSU
 705 ἀπαίνυτο (O 595): ἀφηρεῖτο (D). OSU
 706 ἐπαγαλλόμενος (Π 91): ἐπαιρόμενος (D "τερπόμενος"). OSU
 707 ἐπέχραον (Π 352): ἐφώρμησαν (D). OSU
 708 ἐπὶ κάρ[αν] (Π 392): ἐπὶ κεφαλὴν (D, A^{ti}). OSU
 709 ἐπακτῆρες (P 135): κυνηγοί (D). OSU
 710 ἐπισκύνιον (P 136): τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν (D). OSU
 711 ἐπιβρέμειν (~ P 739 ἐπιβρέμει): ἱστύεστιν OSⁱ ἦχον ἀποτελεῖν (~D). OSU
 712 ἔκπληγεν (C 225): ἐξεπλάγησαν (D). OSU
 713 ἐπ' Ὀκεανοῖο (C 240): ἐπὶ τοῦ Ὀκεανοῦ (Γ 5D). OSU
 714 ἐπ' οὐδὲι (T 92): ἐπὶ τῷ ἐδάφει (D). OSU
 715 ἐπενέγκαι (T 261 ἐπενεῖκαι): ἐπαγαγεῖν (D "ἐπιβαλεῖν"). OSU
 716 ἐπιδέγμενον (~ T 336 ποτιδέγμενον): ἐκδεχόμενον (~ β 186D). OSU
 717 ἔριδι (A 8): φιλονεικία (D), ἣ συνέκλεισε U = infra 815 ἔρειδε (!). OSU
 718 ἐρέθιζε (A 32): παρόξυνε (D). OSU
 719 ἔρεφα (A 39): ἐστέγασα, ἐστεφάνωσα (Cy(A)LO; ~D). OSU
 720 ἔργα (A 115): νῦν τὰ ἐριουργικά (Ario s.v. ἔργον, Z 324D νῦν τὴν ταλασι-
 ουργίαν). OSU
 721 ἔρχεται (A 120): ἀπέρχεται (D). OSU
 722 ἐρύσσομεν (A 141): ἐλκύσομεν (ApS 77; ~D). OSU
 723 ἐρέτας (A 142): κωπηλάτας (D). OSU
 724 ἐρυσσάμενος (A 190): σπασάμενος (D). OSU
 725 ἐρητύει (~ A 192 ἐρητύσειε): κατέχει, κωλύει (~ B 75D). OSU
 726 ἔρκος (A 284): τεῖχος, φυλακή (~D, A^{ti}). OSU
 727 ἐρώησει (A 303): χωρήσει, ρεύσει (He ε 6138; D "περιρρυθίζεται"). OSU
 728 ἔρδον (A 315): ἔθνον (D, A^{ti}). OSU
 729 ἔρχεσθον (A 322): ἀπέρχεσθαι, δυϊκῶς (D). OSU
 730 ἐρέοντο (A 332): ἠρώτων (P, ~D, A^{ti}). OSU
 731 ἐρέουσα (A 419): ἐπαγγέλλουσα (~D). OSU
 732 ἐρετμοῖς (A 435): κώπαις (D). OSU
 733 ἐρύκαντο (A 466): εἵλκυσαν (D). OSU²
 734 ἔρματα (A 485): ἐρείσματα (D), OSU | ἢ ἐνώτια. U = infra 819
 735 ἐρήτυε (B 164): κώλυε, κάτεχε (D). OSU
 736 ἐρητύσασκε (B 189): κατεῖχε (D). SU
 737 ἐριζέμεναι (B 214): ἐρίζειν, φιλονεικεῖν (D). OSU
 738 ἐρέω (B 257): ἐρῶ, λέξω (D). OSU
 739 ἔρεξεν (B 274): ἔπραξεν (D). OSU
 740 ἔρδομεν (B 306): ἐθύομεν (D). OSU²
 741 ἔρεεν (B 307 ῥέεν): ἔρρει, ἐφέρετο (D). OSU
 742 ἔργα (B 338): πράγματα (~ A 294D). OSU
 743 Ἐρεχθῆος (B 547): τοῦ Ἐρεχθέως· Ἐρεχθεὺς δέ ἐστι βασιλεὺς Ἀθηναίων
 (~D). OSU

705 ἐπεινῶτο· ἀφαιρεῖτο corr. de Marco || 717 ἔριδε^λ || 719 ἔραφα^λ || 720 ἱεουργικά ||

- 744 ἔρξεις (B 364 v.l., ἔρξης): πράξεις (D). OSU²
 745 ἔριδας (B 376): φιλονεικίας (D). OSU
 746 ἐρύσαντό τε (B 429): εἰλκύσαντό τε (~ A 446^{fr}, D). S
 747 ἔρον (B 432): ἔρωτα (A 469D). OS(U = infra 818)
 748 εὐρύν (B 439): μέγαν (A 484D). O²SU
 749 ἐρίτιμον (B 447): μεγαλότιμον (D). OSU
 750 ἐρατεινήν (B 571): ἐπέραστον, καλήν (D). OSU
 751 ἐρεπτόμενοι (B 776): ἐσθίοντες (D). OSU
 752 ἐρωήν (Γ 62): προθυμίαν, ἰ ὁρμήν (Δ 542D). OSU
 753 ἐρικυδέα (Γ 65): ἄγαν ἔνδοξα (~D). OSU
 754 ἐριβώλακι (A 155, ≈ Γ 74D): μεγαλοβώλῳ, OSU | εὐγείῳ (D). SU
 755 ἐρέειν (Γ 83): ἐρεῖν (D). SU
 756 ἔρξαν^{fr} (Γ 113): κατέσχον (D). OSU
 757 ἐρίσσειεν (Γ 223): φιλονεικήσειεν (D). OSU
 758 ἐρέεινε (Γ 225): ἡρώτα (~ Γ 191D). OSU
 759 ἐρρίγησι (Γ 353): φοβηθείη (~D). OS
 760 ἐρίηρες (Γ 378, sed ad Γ 387 εἰροκόμῳ): ἐριουργῶι (D). OSU
 761 ἔρωσ (Γ 442): ἐπιθυμία (D). OSU
 762 ἔραμαι (Γ 446): ἐρῶ (D). OSU
 763 ὄρσμεν (Δ 16): ἐμβάλωμεν (~D), κινήσωμεν. OSU
 764 ἔρξον (Δ 37): πράξον (D). OSU
 765 ἦ ρά νύ μοί τι πίθοιο (Δ 93): ἦ ρ' ἄν μοί τι πεποιθοίης (D "πεισθείης"). SU
 766 ἔρκος ἀκόντων (Δ 137): φυλακή τῶν δοράτων (~D). OSU
 767 ζῆρυμα (Δ 137): ἔρεισμα, φύλαγμα (D). OSU²
 768 ἔρκος ὀδόντων (Δ 350): περίφραγμα τῶν ὀδόντων (D). OSU
 769 θρέπτα (Δ 478 v.l., θρέπτρα): τροφεῖα (D). OSU
 770 ἔρυτο (E 23): ἐφύλαξεν (D). OSU
 771 ἐεργμέναι (E 89): περιπεφραγμέναι, ἡσφαλισμέναι (D). OSU
 772 ἐριθηλέων (E 90): μεγάλως θαλλουσῶν (D). OSU
 773 ἐρίζεται (E 172[●]): ἐρίζει (D), φιλονεικεῖ (~ A 277D). OSU
 774 ἐρεπτόμενοι (E 196): ἐσθίοντες (D). OSU
 775 ἐρυκακέειν (E 262): κατέχειν (D), κωλύειν (~ γ 144D). OSU
 776 ἐρυκαίατο (E 298): ἐλκύειαν (D). OSU
 777 ἐρείκατο (E 309): ἔρεισεν (~D). O(ordine inverso)SU
 778 ἐρύκακε (Λ 352): κατέσχευ (E 321D ἡρύκακε). OSU
 779 ἐρώει (B 179): ὑποχώρει (X 175^t; E 348D εἶκε). OSU²
 780 ἐριποῦσα (E 357): καταπεσοῦσα (He 5883; ~D). OSU
 781 ἔρεξεν (~ E 372 κατέρεξεν): ἐπράυνεν (~ EGu 307, 33). OSU²
 782 ἐρύσεις (≈ E 110 ἐρύς(c)ης, E 456D ἐρύσαιο): ἐλκύσεις (~D). OSU²
 783 ἐρεβεννή (E 659): σκοτεινή (D). OSU
 784 ἐριγδούπου (O 293, ~ E 672 ἐριγδούποιο): μεγαλοφύφου (D). OSU
 785 ἐρύσασα (E 836): ἐλκύσασα (D). OSU
 786 ἡ δ' ὑποκυαμένη (Z 26): ἔγκυος γενομένη (D). OSU
 787 ἐρυκάκετε (Z 80): κατέχετε (D). OSU
 788 ἔθεεν (A 483, ~ Z 118D θέεν): ἔτρεχεν (D, ^{fr}). OSU²
 789 ἐρέεινε (Z 176): ἡρώτα (~ Γ 191D, Z 145D). S

748 ἐρύν^λ || 53 ἐρικύβαια^λ U || 757 ἐρίσιαν· φιλονεικίαν || 759 φοβηθήσει O || 763 ἔρσμεν^λ
 corr. de Marco || 765 ἐρανύμοιτιπιθοιο^λ || ἐράν μοι || 767 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11
 || 769 ἐραπά, ἔρεπτα *He ε 5723 corr. Pearson || 786 ἐρποκυαμένη^λ, v.l. ἦ ρ' .. inesse prop.
 Führer || 788 ἔρρεεν (Δ 140) || 789 "ἔρώτα" imperativus η 31D ||

- 790 ἐρύξας (Z 217): κατασχών (D). OSU
 791 ἐρυσίπτολι (Z 305): ῥυομένη τὰς πόλεις (~D). OSU
 792 ἐρινεός (~ Z 433 ἐρινεόν): ἀγρία κυκῆ (~D). OSU
 793 ἐρέων (H 128): λέγων (~ ψ 16D). OSU²
 794 ἐρείσθη (H 145): ἐπηρείσθη, ἐτανύσθη (Λ 144D "προσέρρηξεν"). SU
 795 ἔρρε (Θ 164): φθείρου (D). OSU
 796 ἔρρων (Θ 239): πορευόμενος (ApS 77). OSU
 797 ἐρίηρες (Θ 332): μεγαλωφελεῖς (He ε 5828, ~ θ 62D ἐρίηρον). OSU
 798 ἐρεικάμενος (Θ 496): ἐπερείσθεις (D). OSU
 799 ἔραται (I 64): ἐπιθυμεῖ (A^t; D "ἐραῖ"). OSU
 800 ἐρίτιμοι (~ I 126 ἐριτίμοιοι): μεγαλότιμοι (D, A^{ti}). OSU
 801 ἐρητύετο (I 462): κατείχετο (D). OSU²
 802 ἐραννῆς (I 531): ἐπεράστου, καλῆς (D). OSU
 803 ἔρδεσκεν (I 540): ἔπραττεν (D). OSU
 804 ἐρωιδιόν (K 274): εἶδος ὀρνέου (D). S
 805 ἐριαύχενας (K 305): μεγάλους τραχήλους ἔχοντας (~D). OSU
 806 ἔρυξεν (K 527): κατέσχεν (D). OSU
 807 ἐρυκέμεναι (Λ 48 ἐρυκέμεν): κατέχειν (Θ 206D). OSU
 808 ἔραζε (M 156): εἰς τὴν γῆν (D). OSU
 809 ἐρείσθη (M 192): ἐτανύσθη (Λ 144D "προσέρρηξεν"). OSU
 810 ἐρρίγησαν (M 208): ἐφόφησαν (~ Θ 260D ἀράβησεν). OSU
 811 ἐρεμνῆι (M 375): σκοτεινῇι (D). SU
 812 ἄραξε (M 384): συνέκλασε (D "συνέτριψε"). OSU
 813 ἐρώησαιτε (N 57): ὑποχωρήσαιτε (~ T 170D· D "ἀποστρέφαιτε καὶ ἀπελάσαιτε"). OSU
 814 ἐρισθενέος (N 54): μεγάλου, ἰσχυροῦ (~D). OSU
 815 ἔρειδε (N 131): συνέκλεισε (Ξ 38D "σκηριπτόμενοι"). OS(U v. supra 717)
 816 ἐρειακόμενος (N 441): διακοπτόμενος (D). U post 817
 817 ἐριβρεμέτω (N 624): μεγάλως βροντῶντος (CyA). OSU
 818 ἔρον (N 638): ἐπιθυμίαν (D), OSU | ἔρωτα. U = supra 747
 819 ἔρματα (Ξ 182): ἐνώτια (D, A^{ti}). OS(U v. supra 734)
 820 ἐρυσάρματος (O 354): τοὺς τὰ ἄρματα ἔλκοντας (D). OSU
 821 ἐριπών (E 309; ~ O 356 ἐρείπων): καταπεσών (He 5887; ~D). OSU
 822 ἐράασθε (Π 208): ἐράσθε, ἐπιθυμεῖτε (D). OSU
 823 ἐριδμαίνωσιν (Π 260): εἰς ἔριν ἐμβάλλωσιν (Ts; D "ἐρεθίζωσιν"). OSU
 824 ἔρνος (P 53): βλάστημα (CyAHL; D "φυτόν"). OSU
 825 ἔρχατο (P 354): περιπεφραγμένοι ἦσαν (Athous; ~D). OSU
 826 ἔρνει (C 56): φυτῶι (D). OSU
 827 ἐρεῦσαι (C 329): ἐρυθρὰν ποιῆσαι τῶι αἵματι (D). OSU
 828 ἔρρων (C 421): μετὰ φθορᾶς παραγενόμενος· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μόλις διὰ τὴν χωλότητα (D). OSU
 829 ἔριθοι (C 550): γεωργοί, συνεργάται (~D). OSU
 830 ἐρύγμηλον (C 580): μεγάλως μυκώμενον (CyAL; ~D). OSU
 831 ἐρειδομένωι (T 49): ἐπερειδομένωι (~D). OSU
 832 Ἐρινύες (T 259): δαίμονες ἐπὶ τοῖς ὄρκοις τεταγμένοι (cf I 454D). OSU
 833 ἐρισθενέος (T 355): μεγαλοδυνάμου (~D). OSU
 834 ἐσθλά (B 272): ἀγαθά (M 212D). OSU

812 ἔραξε· συνέκλεισε corr. de Marco || 813 ἐρώησεται· ὑποχωρήσεται || 816 ἐρικόμενος^λ ||
 817 βροντῶντι^λ || 823 ἐριδαίνωσιν^λ (cf B 342 ἐριδαίνωμεν) || 828 φθορᾶς OS || 831 ἐριδενομένω^λ ||

- 835 ἐστίν (A 63 169D): ὑπάρχει (D). O²SU
836 ἐσθλόν (A 108): ἀγαθόν (D). OSU²
837 ἔσται (A 136 325D): γενήσεται (D). OSU²
838 ἔστω (A 144): γενηθήτω (~D). SU
839 ἐσσί (A 176): ὑπάρχεις (D). OSU
840 ἔσσεται (A 239): γενήσεται (D). OSU
841 ἐσθλῆς (A 576): ἀγαθῆς (A 576D, D). OSU
842 ἐσπόμεθα (A 158 ἐσπόμεθ'): ἐπηκολουθήσαμεν (~D). SU
843 ἐστιχόωντο (B 92): ἐπορεύοντο (Ario; ~ 444D). OSU²
844 ἐς δεκάδας (B 126): κατὰ ι' ἄνδρας (~ He δ 554; D "δεκανίας"). OSU
845 ἐς πατρίδα γαῖαν (B 140): εἰς τὴν πατρίαν γῆν (CyAHL; ~ B 162D). OSU
846 ἔσσεύοντο (B 150): ὥρων (D). OSU
847 ἐστάοτα (B 170): ἐστῶτα (D). OSU
848 ἔσχευ (B 275): ἐπέσχευ (D), ἔπαυεν (ε 451D). OSU
849 ἐστίν (B 295): ὑπάρχει (A 169D). S
850 ἐστὲ δέ (B 301): ὑπάρχετε δέ (Ario; ApS 77,30; ~ A 259D). SU
851 ἔσαν (B 311): ἦσαν (D). OSU
852 ἐς πεδίον (B 465): κατὰ τὸ πεδίον (= Z 71D ἄμ πεδίον). OSU
853 ἔσταςαν (B 777): ἐστήκεισαν (~ B 525D). OSU
854 ἔσσο (Γ 57): ἐν(εδ)έδυσο (D). OSU
855 ἐσχατόωσαν (B 508): ἐν τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι κειμένην (D). OSU
856 ἐς μέσσον (Γ 77): εἰς τὸ μέσον (~ E 8D). OSU
857 ἔσχοντο (Γ 84): ἐπαύσαντο (D). OSU
858 ἐσσυμένως (Γ 85): ἐσπευσμένως (ι 73D). OSU
859 ἐστρατόωντο (Γ 187): ἐστρατοπεδεύοντο (D). OSU
860 ἐστήτην (~ Γ 344 στήτην): ἔστησαν (D). OSU²
861 ἐσορόωντες (~ Δ 4 εἰσορόωντες): βλέποντες (D). OSU
862 ἐσάωσεν (Θ 500, ≈ Δ 12D ἐξεσάωσεν): ἔσωσεν (D). OSU
863 ἔστητε (Δ 243): ἐστήκατε (= Δ 340D ἀφέστατε). OSU²
864 ἐκύλευον (E 48): ἐσκύλευον (D). OSU
865 ἔσσευα (E 208): ὥρμησα (~ Y 325D). OSU
866 ἔσσεται (E 218): γενήσεται (A 239D; D "πράξομεν"). S
867 αἵκυλα (E 403): ἄδικα (Y 433D). OSU²
868 ἐς τί ἔτι (E 465): μέχρι τίνος ἔτι (D). OSU²
869 ἐστεφάνωτο (E 739): περιέκειτο (~D). OSU
870 ἔσκειν (Z 19): ἦν, ὑπῆρχεν (D). OSU
871 ἔσχον (γ 454; ~ K 152 ἔχον): κατέσχον (γ 454D). OSU²
872 ἐσχατόωντα (K 206): ἐπὶ τὰ ἔσχατα μέρη τοῦ πολέμου καὶ ὅπισθεν (~D). OSU
873 ἔσβη (I 471): ἐσβέσθη (D). OSU²
874 ἔσατο (K 334 ἔσσε-): ἐνεδύσατο (ζ 228D). OSU²
875 ἐσπομένοιο (K 246): ἀκολουθοῦντος (~ M 395D). OSU
876 ἔσπεο (K 285): ἠκολούθησας (~ Γ 376D). OSU
877 ἔσομαι (K 324 ἔσσε-): γενήσομαι (Δ 267D). OSU
878 ἐσχάροι (K 418): πυρκαϊαί (EM 383, 10; D "πυραί"). OSU
879 ἔσχατοι (K 434): τελευταῖοι (≈ He ε 6455). OSU
880 ἐσσύμενός περ (Λ 554): καὶ νῦν προθυμούμενος (~D, A^{ti}). OSU
881 ἐσθλή (M 321): γενναία (~ B 709D). OSU
882 ἔσθορε (M 462): εἰσεπήδησε (D). OSU

- 883 ἐς περιωπὴν (Ξ 8): εἰς ὑψηλὸν τόπον (D). OSU
 884 ἐκκυμένην (Π 9): ὠρμημένην (~ N 142D "ὄρμηι πολλῇι χρώμενος"). OSU
 885 ἐτελείετο (A 5): ἐτελειοῦτο (P), OSU | ἐπληροῦτο (D). OS
 886 ἔτελλε (A 25): ἐνετέλλετο, SU | προσέταττε (= λ 622 ἐπετέλλετο). OSU
 887 ἐτέλεσσε (A 108): ἐτελείωσε (~ 76D). SU
 888 ἐτάροι (A 179): ἐταίροις (D). OSU | φίλοις (A 302D). U
 889 ἔτιεν (A 354): ἐτίμησεν (D). OSU
 890 ἔξεταμον (A 460): ἐξέτεμον (~ Δ 486D). OSU
 891 ἔτλη (A 534): ὑπέμεινεν (D). OSU²
 892 ἐτήτυμον (A 558): ἀληθές (D, A^{ti}). OSU
 893 στρατόν (B 207): τὸ στρατόπεδον (A 10D). OSU
 894 ἔτα (B 328): ἔτη (He ε 6518), ἐνιαυτούς (?). OSU
 895 ἐταῖροι (B 417): φίλοι (ApS 78; ~ A 302D). OSU²
 896 ἐτίκατο (B 743): ἐτιμωρήκατο (D). OSU
 897 ἕτερον (Γ 103): ἕνα (T 94D). OSU
 898 ἔτρεφε (Δ 381): παρέτρεφε (Z 61D), SU | παρήγαγεν, ἔπειεν. U = infra 906
 899 ἔτετμε (Δ 293): κατέλαβεν (D). OSU
 900 ἐτάρη (Δ 441): συνεργός, φίλη (I 2D). OSU
 901 ἐπιταίνεται (E 97): ἔτεινεν (P, D). OSU
 902 ἐτείρετο (E 153): κατεπονείτο (D). OSU
 903 ἔτραπον (κ 469, ≈ E 187D ἔτραπεν): ἔτρεφαν. OSU
 904 ἐτάροις μεθίστατο (E 514): ἐν τοῖς ἐταίροις ἵστατο (D). OSU
 905 ἐτέτυκτο (E 901): κατεσκεύατο (D). OSU
 906 ἔτρεφεν (Z 61): παρήγαγεν, ἔπειεν (D "παρέπειεν"). OS(U v. supra 898)
 907 ἔτας (Z 239): πολίτας (D). OSU
 908 ἐτεραλκέα (H 26): τὴν τοῖς ἐτέροις ἀλκὴν παρέχουσαν (D). OSU
 909 <τ>ετίησθον (Θ 447): λελύπησθε (~ β 298D; D "τεταλαιπώρησθε"). OSU
 910 ἐταῖρη (I 2): φίλη, συνεργός (D, A^{ti}). OSU
 911 στερεῶς (I 510): ἱσχυρῶς (D). OSU²
 912 ἐτράπετο (K 45): μετετράπη, μετηνέχθη (D "μετέθετο"; P 546D "ἐτράπη"). OSU
 913 ἔτορε (Λ 236): διέτρησεν (ApS 78; D "διέκοφε"). OSU
 914 ἐταρίσσαιτο (N 456): ἐταῖρον καὶ φίλον ποιήσαιτο (~D). OSU
 915 στείνοντο (Ξ 34): ἐστενοχωροῦντο (D). OSU
 916 ἐτάλασσε (P 166): ὑπέμεινε (D). SU
 917 ἐτεόν (C 305): ἀληθές (B 300D). OSU
 918 ἐρεύθων (Λ 394): ἐρυθράν ποιῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος (~ C 329D). OSU
 919 ἐρυκόντων (M 76): κατεχέτωσαν (D). OSU
 920 εὐκνήμιδες (A 17): εὐοπλοὶ (≈ CyA), ἀπὸ τῆς κνημίδος (He ε 6931; P "εὐστολοὶ ἀπὸ μέρους"). OSU
 921 εὐρὺ κρείων (A 102): μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων (D). OSU
 922 εὖ δέ (B 383): καλῶς δέ (D). OSU
 923 εὐχόμενος (A 43): εὐχὰς ποιούμενος (P "καυχώμενος"). OSU
 924 ἔβαινον (B 351): ἐπέβαινον (D "ἐνέβαινον, εἰσέησαν"). OSU
 925 ἔανου (C 613): εὐδιαχύτου (~ ApS 61). OSU² 925
 926 εὐχολῆς (A 65): εὐχῆς (D). OSU

893 ἔτραπον^λ, fort. ἐς στρατόν (Δ 70) || 899 ἔτεμεν^λ OS || 901 ἐτείνεται^λ || 911 ἐτερεῶς^λ || 912 ἐτρέπετο^λ O || 915 ἐτίνοντο^λ || 915 ἐτίνοντο^λ || 918 εὐρευθῶν^λ || εὐρυκόντων^λ SU, ἐρυκόντων^λ O || 924 εὐβαινον^λ || 925 εὐάνου^λ ||

- 927 ἐν φρονέων (A 73): καλῶς φρονῶν (D). OSU
 928 εὔχεται (A 91): ἔνυν U¹ καυχᾶται (D). OSU
 929 εὔτειχρον (A 129): καλῶς τετειχισμένην (D). OSU
 930 εὔ ναιόμενον (A 164): καλῶς οἰκούμενον (D). OSU
 931 εὐρύν (A 229): πλατύν (D). OSU
 932 εὔτ' ἄν (A 242): ὁπόταν (D). OSU
 933 εὔ εἰδῶς (A 385): καλῶς ἐπιστάμενος (~D). OSU
 934 εὐχομένης (A 397): καυχωμένης (D). OSU
 935 εὐζώνιοιο (A 429): καλῆς (D) ἀπὸ μέρους (He ε 6816; ~ Ξ 319D καλλι-
 cfύρου) τῆς ζώνης. OSU
 936 εὐνάς (A 436): τὰς ἀγκύρας· σημαίνει δὲ καὶ κοίτας (~D). OSU
 937 εὐδμητον (A 448): εὔ οἰκοδομητόν (D "καλῶς ὠικοδομημένον"). OSU
 938 εὐκηλος (A 554): ἤκυρος (D, A^{ti}). OSU
 939 εὔδον (B 2): ἐκοιμῶντο (D). OSU²
 940 εὐρυάγνιαν (B 12): πλατυάμφοδον (D). OSU
 941 εὔδεις (B 23): καθεύδεις (D). OSU
 942 Εὐρός τε Νότος τε (B 145): ὁ τε Εὐρός καὶ Νότος· εἰς δὲ ὀνόματα ἀνέμων
 (cf D). OSU
 943 εὐχολήν (B 160): καύχησιν (D). OSU
 944 εὔρε (B 169): κατέλαβεν (D). OSU
 945 ἐνccέλμοιο (B 170): εὐκαθέδρου· cέλματα γὰρ αἱ καθέδραι καλοῦνται ἐφ'
 ἃς οἱ κωπηλάται καθέζονται (~D). OSU
 946 Εὐρυβάτης (B 184): ὄνομα κύριον ὁ Εὐρυβάτης (~ A 320D. OSU
 947 εὔ γὰρ δὴ (B 301): καλῶς γὰρ δὴ (~ A 19D). OSU
 948 εὐρέμεν(αι) (B 343): εὐρεῖν (D). OSU
 949 εὔ μέν τις (B 382): καλῶς μέν τις (D). OSU
 950 εὔ δέ τις (B 383): καλῶς δέ τις (D). OSU
 951 εὐξοον (B 390): καλῶς ἐξεσμένον (Δ 105D; ~D). SU
 952 εὔξαντο (B 421): ἠὔξαντο. OSU
 953 ἐδητύος (B 432): τροφῆς (Greg. Lex. carm., He ε 464). OSU
 954 ἐνπλεκέες (B 449): καλῶς πεπλεγμένοι (D). OSU
 955 εὐρύχορον (B 498): πλατύχορον, μεγάλην (~D). SU
 956 Εὐρυτος (~ B 596 Εὐρύτου): Οἰχαλίας βασιλεύς (~D). OSU
 957 Εὐαίμονος υἱός (B 736): Εὐρύπυλος (~ E 76D). OSU
 958 εὐς (B 819): ἀγαθὸς ἢ μέγας (He ε 7173; ~D). OSU
 959 εὐνηθεῖσα (B 821): συγγεναμένη (D "συγκοιμηθεῖσα"). OSU
 960 εὐρύτερος (Γ 194): πλατύτερος (D). OSU
 961 εὔτυκτον (Γ 336): εὔ καὶ καλῶς κατεσκευασμένον (~D). OSU
 962 εὐώδει (Γ 382): εὐόδμωι (D). OSU ordine inverso
 963 εὔχεο (Γ 430): ἠὔχου (He ε 7292; D "ἐκαύχω"). OSU²
 964 εὐμμελίω (Δ 47): καλῶς τῇ μελίαι χρωμένου (γ 400D, ~ D). OSU
 965 εὐφυέες (Δ 147): καλῶς πεφυκότες (~ Φ 242D; D "εὐφυεῖς, καλοί"). OSU
 966 εἰρύσατο (Δ 186): ἐφύλαξεν (D). OSU
 967 εἰρύσεται (Δ 248): εἰλκυσμέναι εἰσίν (D). OSU
 968 εὔχεται (Δ 264): καυχᾶται (D). OSU
 969 εὐχολή (Δ 450): εὐχή (~ A 65D, D). SU²
 970 εὔ ποιητοῖσι (E 466): καλῶς πεποιημένοις (~D). OSU
 971 εὐχος (E 285): καύχημα (D). OSU²

932 <καλῶς> ὁπόταν OS ex 933 || 935 εὐζώνιοις· καλοῖς || 945 cελματῶραι καθέδραι || 953 εὐδή-
 τοος^λ || 959 εὐcυνηθεῖσα^λ || 966 εὐρύσατο^λ || 967 εὐρυάται^λ SU, ἐρύσεται^λ O ||

- 972 εὐτέ μιν (E 396): ὅτε αὐτόν (~ Θ 367D). OSU
 973 εὐπέπλου (≈ E 424): εὐειμάτου (D "εὐειμόνων"). OSU
 974 εὐκύκλους (E 453): περιφερεῖς (D). OSU
 975 εὐπωλον (E 551): καλοὺς ἵππους ἔχουσιν (D). OSU
 976 εὐεργέος (E 585): εὐεργοῦ, καλῶς κατασκευασμένου (D). OSU
 977 εὐνή (Z 25): κοίτη (≈ B 783D). OSU²
 978 ἠυκόμοιο (Z 92): εὐκόμου, καλῆς (≈ A 36D). OSU
 979 εὐρείης (Z 173): πλατείας (~ α 62D). OSU
 980 εὐπατέρεια (~ Z 292 εὐπατέριαν): ἔνδοξος κατὰ πατέρα (~D). OSU
 981 εὐρρεῖος (Z 508): καλῶς ῥέοντος (~ He ε 7122). OSU
 982 εὐτ' ἄρ (Z 515): ὅτε δὴ (Ω 392D + A 96D). OSU²
 983 εὐ ἄραρυῖαι (~ H 339 εὐ ἄραρυίας): καλῶς ἡρμωσμένοι (D). OSU
 984 εὐσκέλων (H 419): εὐκανιδῶτων (~ β 390D), καλῶν. OSU
 985 εὐρυςθενές (H 455 voc.): μεγαλοδύναμον (He ε 7154!, ≈ CyHL; ~D). OSU
 986 εὐόμενοι (I 468): φλογιζόμενοι (D, A^{ti}). OSU
 987 Εὐνή(ν)ης (I 557): Εὐνηοῦ θυγατρός (D). OSU
 988 κῆδιστοι (I 642): εὐγενέστατοι, ἡ κηδεμονικώτατοι (= I 586D κεδνότατοι; D "οἰκειότατοι, φροντιστικώτατοι"). OSU
 989 εὐξοῦν (K 373 εὐξοῦν): εὐ κατασκευαστοῦ (D "καλῶς ἐξεσμένον"). OSU
 990 εὐναί (K 408): κοιῖται (≈ B 783D). OSU
 991 εὐ ἥσκηται (K 438): καλῶς ἐπιμελεῖται (D "εὐ κεκαλλώπιστα, κεκόσμηται"). OSU
 992 εὐράξ (Λ 251): πλαγίως (ApS 79; ~D, A^{ti}). OSU
 993 εὐηγενέος (Λ 427): εὐγενοῦς (D). OSU
 994 εὐσκάρθμοιο (~ N 31 εὐσκαρθμοί): εὐκινήτου (~D). OSU
 995 εὐστρόφωι οἶος ἄωται (N 599): ἡ εὐφρόνη (~D). OSU
 996 εὐα(ν)δεν (Ξ 340): ἤρεσκεν (D). OSU
 997 εὐχεο (C 75): ἠύχου (≈ Δ 101D). U post 963
 998 εὐπρηστον (C 471): εὐφύσητον (D). OSU
 999 ἐφιεῖς (A 51, immo ἐχεπευκέες): ἐπώδυνον (D "ἔχον πικρίαν"). OSU²
 1000 ἐφῆκεν (A 445): ἔπεμφεν (D). OSU²
 1001 ἐφετμῶν (A 495): ἐντολῶν (D). OSU
 1002 ἐφῆσεις (A 518): ἐπιβαλεῖς (~ δ 340D). OSU
 1003 ἐφῆπται (B 15): ἐπικείται (D). S
 1004 ἐφεύροι (B 198): καταλάβοι (D, A^{ti}). OSU
 1005 ὄ' cφιν (B 283): ὅστις αὐτοῖς (B 687D). OSU
 1006 ἐφάνη (B 308): φανερόν ἐγένετο (D "ὥφθη"). OSU
 1007 ἔφηνε (B 318): φανερόν ἐποίησεν (CyO; ~D). OSU
 1008 ἔφαλον (B 584): παραθαλάσσιον τόπον (~D). OSU
 1009 Ἐφύρης (B 659): πόλεως Θεσπρωτίας (~D). OSU
 1010 ἐφώρμησαν (Γ 165): ἐπεκίνησαν (D "ἐπελθεῖν καὶ ἐφορμῆσαι ἐποίησαν"). OSU
 1011 ἐφίλησα (Γ 207): ἐφιλοφρονεσάμην (~ ο 24D). OSU
 1012 ἐφάμην (Γ 366): ὑπέλαβον (CyA φάμην; ~ B 81D; D "ἐλογισάμην"). OSU
 1013 ἐφοπλίζομεν (Δ 344): παρασκευάζομεν (D). OSU
 1014 ἔφες (E 174): ἐπίπεμφον (D). OSU
 1015 ἐφ' ἵππων (E 249): ἐπὶ τοὺς ἵππους (A^{ti}; D "ὄντες ἐπὶ τῶν ἵππων"). OSU
 1016 ἐφῆπται (H 402): ἐπικρέμαται, ἐπικείται (B 15D). OSU

973 εὐομάτου || 975 ἔχοντα || 978 εὐκόμοιο || 988 ad lemma omisum v. ZPE 132, n. 11 || 992 εὐρα· πλάγιος || 997 εὐχαιοσ^λ || 1005 ἐφίν^λ corr. de Marco ||

- 1017 ἐφίζανε (K 26): ἐπεκάθιζεν (~ K 578D "παρεκάθιζεν"). OSU
 1018 ἔφεπε (Λ 177): ἐπεδίωκεν (D). O²SU
 1019 ἔϊεν (M 33): ἐφίεσαν (D "ἀφίεσαν"), ἔπεμπον OSU
 1020 ἔφαντο γάρ (M 125): ὑπέλαβον γάρ (~ B 81D). OSU
 1021 ἐφθίατο (A 251 ἐφθίαθ'): ἐφθάρησαν (A^{ti}, ~D, P). OSU
 1022 ἔφριξεν (N 339): ἐξωρθώθη (D "ἐπυκνώθη"). OSU
 1023 ἔχων (A 14): κατέχων (D). OSU
 1024 ἐχεπευκές (A 51): ἔχον πικρίαν (D). OSU
 1025 ἐχώσατο (A 64): ὠργίσθη (D). OSU²
 1026 ἔχει (A 82): κατέχει (D). O²(post 1029)SU
 1027 ἔχθιστος (A 176): ἐχθρότατος (D). OSU
 1028 ἐχθοδοπῆσαι (A 518): ἐχθρόν ποιῆσαι (~D, A^{ti}). OSU
 1029 ἐχάζετο (Γ 32): ἀνεχώρει (D). OSU
 1030 ἔχεσκεν (Γ 219): εἶχεν (D), κατεῖχεν (CyA; ~ B 699D). OSU
 1031 ἔχθεα (Γ 416): ἔχθρας (D). OSU
 1032 αἰχμάς (Δ 324): δόρατα (D). OSU
 1033 Ἐχέπωλον (Δ 458): ὄνομα κύριον (D). OSU
 1034 ἔχεσκες (E 472): εἶχες (D). OSU
 1035 ἔχον (E 749): ἐφύλασσαν (D), εἶχον (B 504D). OSU²
 1036 ἔχε (E 829): ἔλαυνε (Θ 139D). OSU²
 1037 ἔχον ἄνδρες (M 122): ἐφύλασσαν ἄνδρες (E 749D + B 1D). OSU
 1038 ἔχετο (Z 398 ἔχεθ'): ἐγαμεῖτο (D). OSU²
 1039 ἐχεύατο (H 63): διεχύθη (CyO). OSU
 1040 ἐχθήρειε (I 452): ἐχθροποιήκειεν (D). OSU
 1041 ἔχεο (Π 501): ἀντέχον τῆς μάχης (D). OSU
 1042 ἐχόλωσεν (C 111): εἰς ὀργὴν ἤγαγεν (D). OSU
 1043 ἔχηεθα (T 180): ἔχηε (cf Z 260D πίηεθα· πίηε). OSU²
 1044 ἔφομαι (K 108): ἀκολουθήσω (CyL, ~ Δ 63P, D). OSU
 1045 ἔϝω: τὸ ἐαυτῆς ἐρέουσα (cf B48-9 Ἦὼς ... Ζηνὶ φόως ἐρέουσα). OSU
 1046 ἔω (A 119): ὦ, ὑπάρχω (D). OSU
 1047 ῥοῖμοι (Λ 24; A 120 ὁ μοι?): δυνάμει (Π 55D τό μοι: διό μοι). O²
 1048 ἐών (A 131): ὑπάρχων (D). U² post 1051
 1049 ἐώικει (B 58): ὠμοιοῦτο (~D). O²SU²
 1050 ἐῶμεν (B 236): ἐάσωμεν (D "καταλείψωμεν"). OSU²
 1051 ἐῶι (B 549): τῶι ἰδίῳι (D). OSU
 1052 ἐῶμέν μιν (K 344): ἐάσωμεν αὐτόν (v. supra 1050). OSU
 1053 αἰών (T 27): ὁ νωτιαῖος μυελός (D). OSU
 1054 ἐώλπει (T 328): ἤλπιζεν (D). OSU

1019 lemma suppl. de Marco, v. ZPE 132, n. 11 || 1032 ἐχμάς^λ || 1040 ἐχθήρειε^λ || 1041 ἔχεε^λ
 || 1045 ἔω^λ U, ἐῶ^λ O, ἐῶ^λ S || τὸ U : τῶ OS || 1053 ἔων· ἐνωπιαῖος ||

Ἀρχὴ τοῦ Ζ στοιχείου OS

- 1 ζαθέην (A 38): ἄγαν θείαν (D). OSU
- 2 †ζᾱν (~ μ 313 ζαῆν): πρὸς βίαν (M 157D, A^{ti} ζαῆς· βίαιος). OSU²
- 3 ζάκοτον (Γ 220): ἄγαν ὀργίλον (~D). OSU
- 4 ζᾱ-: ἄγαν (CyL; He ζ 1 "μέγα, ἰσχυρόν, πολύ"). OS
- 5 ζατρεφένων (H 223): ἄγαν εὐτρόφων (~D; δ 451D). OSU
- 6 ζαῆς (M 157): μεγάλως πνέων (D). OSU
- 7 ζαχρειῆς (Suda, ~ M 347): ἄγαν χαλεπός (~ M 347D). OSU
- 8 Ζεὺς μέν (Γ 308): ὁ Ζεὺς μέν. OSU
- 9 ζέφυρος (Λ 305; ~ Δ 276 ζεφύροιο): ὁ ζέφυρος. OSU
- 10 ζείδωρος (B 549, ~ Θ 486 ζείδωρον = U): ὁ τὰ πρὸς ζωὴν δωρούμενος (~D). OSU
- 11 < * * * (~ N 798 παφλάζοντα):> ζείουσαν (~D, CyL), ἀναβράζουσιν (≈ He π 1159). U post 10
- 12 Ζεῦ ἄνα (Γ 351): ὦ Ζεῦ βασιλεῦ (~D). OSU
- 13 Ζεῦ πάτερ (A 503; ~ Δ 288 Ζεῦ τε πάτερ): ὦ πάτερ Ζεῦ (Δ 288D). U
- 14 ζεύγλης (P 440): τοῦ ἄκρου τοῦ ζυγοῦ (~D), καθ' ὃν ἐντίθησι τοὺς τραχήλους τὰ ζῶια (Suda). OSU
- 15 ξεστῆις (Z 243): καλῶς ἐξεσμέναις (~D, K 576D). OSU
- 16 Ζεὺς σφώ (O 146): ὁ Ζεὺς ὑμᾶς (~D). OSU
- 17 Ζῆνα (Θ 206): τὸν Δία (D). O²SU
- 18 ζυγόν (I 187): νῦν τὸν τῆς κιθάρας (~D). OSU
- 19 ζῶντος (A 88): ὑπάρχοντος. OSU
- 20 ζώνην (B 479): τὸν ζωστήν (~ Δ 187D). OSU
- 21 ζωστήρος (Δ 132): τοῦ ζωστήρος. OSU
- 22 ζῶμα (Δ 187): νῦν ὁ θώραξ (●CyL? He ζ 228; ~ ApS 81, 19). OSU
- 23 ζώγει (E 698): ἀναζωοποιεῖ (D "ἀνεζωπύρει"), εἰς τὸ ζῆν ἀνήγαγεν. OSU
- 24 ζωός (B 699, ~ E 887 ζῶς): ζῶν (D). OSU²
- 25 ζών (H 308): ζῶντα (CyA). O²SU
- 26 ζωρότερον (I 203): ἀκρατέστερον (~D). OSU
- 27 ζώννυσθαι (Λ 15): καθοπλίζεσθαι (D). OSU
- 28 ζάγρια (C 407): ὑπὲρ ζωῆς λύτρα, δῶρα (D "χαριστήρια"). OSU

15 ζέκτης^λ || ἐξεσμένης OS || 18 ζυγῶ· νῦν τῶ ... (= Ω 270) O || 28 λύτρα δῶρα OS, om U ||

Ἀρχὴ τοῦ Η στοιχείου OS

- 1 ἦ (A 2): ἦτις (D). OSU
- 2 ἦ Αἴας (A 145): ἦ ὁ Αἴας. O²SU²
- 3 ἡ<ἐ> βίηι (O 106): ἡ δυνάμει (~ A 404D βίηι). OSU
- 4 ἡβώοιμι (H 133): ἀκμάζοιμι (D). OSU²
- 5 ἡβώνοντα I 446): ἀκμάζοντα (D). OSU
- 6 ἦγερθεν (A 57): συνηθροισμένοι ἦσαν (~D). OSU
- 7 ἦ γάρ (A 232): ὄντως γάρ (D). OSU
- 8 ἡγαθέην (Φ 58, ≈ A 252D ἡγαθέηι): ἄγαν θείαν (D). OSU
- 9 ἡγεόμην (E 211): ἡγούμην (D; = B 378D ἦρχον). OSU
- 10 ἡγείροντο (B 52): συνηθροίζοντο (D). OSU
- 11 ἡγήτορες (B 79): ἡγεμόνες (D). OS
- 12 ἦ γὰρ ἄν (B 242): ὄντως δὴ καὶ ἀληθῶς (~D; B 272D). OSU
- 13 ἡγερέθονται (Γ 231, ≈ B 304D ἡγερέθοντο): συναθροίζονται (~D). OSU
- 14 ἡγοράασθε (Θ 230, ~ B 337 ἀγοράασθε): διαλέγεσθε (D). OSU
- 15 ἡγεμόνων (B 365): τῶν ἀρχόντων (cf B 234D ἄρχους· ἡγεμόνας). OSU
- 16 ἡγεμόνες (B 476): οἱ προεστῶτες (?). OSU
- 17 ἡγησάσθην (B 621): ἡγήσαντο (~D). OSU
- 18 ἡγείσθην (B 731): ἡγοῦντο (D). U
- 19 ἡγεμόνεσσιν (Γ 1): τοῖς ἡγεμόσιν (D). U post 16
- 20 ἡγήτορες (Γ 153): ἡγεμόνες (D) καὶ ἔξαρχοι. OSU
- 21 ἡγάσσατο (Γ 181): ἐξεπλάγη (CyHL; "ἐθαύμασεν" D). OSU
- 22 ἡγορώντο (Δ 1): διελέγοντο (D). OSU
- 23 ἡδ' αἰγῶν (A 41): καὶ τῶν αἰγῶν (D "ἡ αἰγῶν"!). OSU
- 24 ἦιδη (A 70): ἡπίστατο (D). OSU
- 25 ἡδ' ἔτι δώσει (A 96): καὶ ἔτι παρέχει (~D). OSU
- 26 ἡδυεπής (A 248): ἡδὺς ἐν τῷ λέγειν (D). OSU
- 27 ἡδ' ἔτι (A 455): καὶ ἔτι (D). OSU
- 28 ἡδέ (B 220): καί (D). O²SU²
- 29 ἡδὲ καὶ ὦμω (B 265): καὶ τοὺς ὦμους (D). OSU
- 30 ἡδύ (B 270): ἡδέως (δ 446D). OSU
- 31 ἦ δὴ (A 518): ὄντως δὴ (D) καὶ ἀληθῶς (B 272D). O²SU
- 32 ἦιδεε γάρ (B 409): ἦδει γάρ (D). OSU²
- 33 ἦιδα (Ξ 71): ἦιδειν (D). OSU
- 34 ἦ δὴ (A 573): ἦ που δὴ (D "ἀληθῶς δὴ, ὄντως δὴ"). OSU
- 35 ἦδος (A 576): ὄφελος (D). O²SU
- 36 ἦ διος (A 145): ἦ S¹ ὁ εὐγενέστατος (~ Z 160D). OSU
- 37 ἦ εἰ δὴ ποτέ τοι (A 40): ἦ εἰ δὴ ποτέ σοι (~D). OSU
- 38 Ἡετίωνος (A 366): βασιλεὺς Θηβῶν (~D). OSU
- 39 ἦεν (A 381): ἦν, ὑπῆρχεν (B 769D). OSU
- 40 ἦϊε (A 307 609): ἐπορεύετο (D, D). OSU
- 41 ἦε καὶ οὐκί (B 238): ἦ καὶ οὐ (~D). O²SU
- 42 ἡερέθονται (B 448): ἀποκρέμονται (~D) ἡμετέρωροι καὶ ἡέκρημω εἰσὶν U, v. infra 52¹. O²SU
- 43 ἡεέσθαι (B 453): ἡ πορεύεσθαι (~D). OSU
- 44 οἰκέοιτο (Δ 18): οἰκοῖτο (D). OSU²
- 45 ἡεροειδές (E 770): μεταξὺ τοῦ ἀέρος, καὶ μηδενὸς ἐμποδίζοντος (D). OSU

2 nihil nisi ἦ ὁ αἴας OS || 3 nihil nisi ἡ βίη OS || 4 nihil nisi ἡβῶ^λ OS || 29 ἡδ^{ec} καὶ ὦμων^λ || 33 ἡδεῖνα· ἡδεῖν OSU || 44 ηεκοιτο^λ (ἦτοι μὲν οἰκέοιτο Δ 18) ||

- 46 ἡερόεντα (Θ 13): σκοτεινόν (D). OSU
 47 ἡεροφοῖτις (I 571): ἡ ἐν τῷ ἀέρι φοιτῶσα, ἡ ἀοράτως ἐπερχομένη (~D). OSU
 48 ἡέ ποθι K 8): εἴ που (~ α 170D). OSU²
 49 ἡῖε (Λ 557): ἐπορεύετο (A 307D). S
 50 ἡεροφώνων (C 505): ὡς τῶν λεγομένων παθητικώτερον διατιθεμένων τοὺς λόγους ἐν κινήσει τοῦ σκήπτρου σχηματιζόντων πως ἑαυτούς, ὃ καὶ τῇ χειρὶ ποιοῦσιν οἱ λέγοντες (D "μεγαλοφώνων"). OSU
 51 ἡέλιον (T 162): τὸν ἥλιον (B 413D). OSU
 52 ἡερέθονται (Φ 12): μετέωροι καὶ ἔκρημοι εἰσὶν (Γ 108D "κρέμονται"). OS (v. supra 42)
 53 ἡίθεον (Δ 474): ἀκμαῖον (P 520D αἰζήϊος "ἀκμαῖος"). OSU
 54 ἡ θέμις (I 134): ὡς νόμιμον (~D). OSU²
 55 ἡθεῖε (K 37): προσφώνησις νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς τὸν μείζονα (~D). OSU
 56 ἡ ἱερῆα (A 62): ἡ τὸν ἱερέα (φ; D "θύτην"). OSU
 57 ἡῖς (A 205): ταῖς ἑαυτοῦ (B 588D). OSU
 58 ἡῖσι (B 588): ταῖς ἰδίαις (A 205D). OSU²
 59 ἡίθεον (Λ 60): ἀκμαίαν ὥραν ἔχοντα (X 127D "ἀκμάζων νέος"). OSU
 60 ἡ Ἰδομενεύς (A 145): ἡ ὁ Ἰδομενεύς. OSU
 61 ἡῖόνος (B 92): αἰγιαλοῦ (D). OSU
 62 ἡβήσαντες (E 550 ἡβήσαντε): ἀκμάσαντες (D). OSU
 63 ἡκεν (A 382): ἀφῆκεν, ἔπεμψεν (~D). OSU
 64 <ἐπ>ήρκεσεν (B 873): ἐβόήθησεν (D). OSU
 65 ἡκα (Γ 155): ἡκύχως (D). SU
 66 ἡκα (E 125): συνῆκα, ἐνένευσα (φ "ἐνῆκα"). OSU
 67 ἡκέσατο (E 402): ἐθεράπευσεν (D). OSU
 68 ἡκαχεν (Π 822, ≈ Θ 207D ἀκάχοιτο): ἐλύπησεν (D). OSU
 69 ἡ κεν (Θ 291): ἡτις ἄν (ζ 37D). OSU
 70 ἡκέστας (Z 94): ἀκεντρίστους (D). OSU
 71 εἶκε (C 520): ἔδοξεν, εἰκότως ἦν. OSU
 72 ἡλθεν (A 12): παρεγένετο (D). SU²
 73 ἡλθον (A 207): παρεγενόμην (D). OSU
 74 ἡλασαν (A 154): ἀπήλασαν (φ). OSU
 75 ἡλάσκουσι (B 470): κυστρέφονται, διατρίβουσι ("περὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἰλοῦνται" D). OSU
 76 ἡλασεν (I 349): κατέσκαψεν (~D). OSU
 77 ἡλάσκουσαι (N 104): ἐκκλίνουσαι (D), ἐκφυγοῦσαι ἢ εἰς τὸ αὐτὸ συνειλούμεναι ἐνδιατρίβουσαι (~ B 470D). OSU
 78 ἡλεέ (β 243, ~ O 128 ἡλέ): ὀλέθριε, ἡλίθιε (~ β 243D). OSU²
 79 ἡλίβατος (O 273): ὑψηλή (D). OSU
 80 ἡλασκάζων (C 281): ἐκκλίνων (D). OSU
 81 ἡλάστρεον (C 543): ἡλαυνον (D). OSU (ἐλάστρεον Hom.)
 82 ἡλιτόμηνον (T 118): οὐ πεπλακυῖα τοὺς τεταγμένους μῆνας ("διημαρτηκότα τοῦ τελείου ἀριθμοῦ" D). OSU
 83 ἡμετέρω ἐνὶ οἴκῳ (A 30): ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ (~D). OSU
 84 ἡ μὲν μοι (A 77): ἡ μὲν ἐμοί (~ E 197φ, D). OSU
 85 ἡμενον (A 330): καθήμενον (~D; = A 498D). OSU

53 ἡθεον^λ || 62 ἡκήσαντες^λ || 64 ἡκησεν^λ U, ἡκμησεν^λ OS || 70 ἡκέντας^λ || 71 ἡκε· ἔνδοξε οἶκος ἦν corr. N. Conrad, cf ApS 157,2 || 77 ἡλασκάζουσαι^λ cf infra 80 || 82 πεπλακυῖα U, πεπλοκυῖα OS ||

- 86 ἡμένη (A 358): καθημένη (~D). OSU
 87 ἡματι κείνωι (B 37): ἐν ἐκείνηι τῇ ἡμέραι (D). OS
 88 ἡμέτεροι (B 136): ἡμῶν αὐτῶν (cf infra 93). OSU
 89 ἡ μήν (B 291): ὄντως μὲν ἀληθῶς (~K 322D). OSU
 90 ἡματι τῶι (B 351): ἐν ἐκείνηι τῇ ἡμέραι (D). OSU
 91 ἡ μάν (B 370): ὄντως δὲ καὶ ἀληθῶς (~D). OSU
 92 ἡμύσειε (B 373): ἐπικλιθεῖη (~D). OSU
 93 ἡμετέρησι (B 374): ταῖς ἡμῶν αὐτῶν (cf supra 88). OSU
 94 ἡ μὲν δὴ (B 798): ἀληθῶς δὴ (D "ὄντως μὲν δὴ"). OSU
 95 ἡ μὲν (Γ 430): ἡ μήν (K 322D; A 77ῖ "καὶ μήν"). OSU²
 96 εἰμένοι (Δ 432): περιβεβλημένοι (~D). OSU
 97 ἡμβροτες (E 287): ἀπέτυχες (D). OSU
 98 ἡμος (H 433): ἡνίκα, ὅτε (A 475D). OSU
 99 ἡμυεν (Θ 308): ἔκλινεν (~D). OSU
 100 ἡματα πάντα (Θ 539): πάντα τὸν χρόνον (β 55D). OSU
 101 ἡμάτιαι (I 72): ἡμεριναί ("καθ' ἐκάστην ἡμέραν" D). OSU
 102 ἡ μάλα (O 14): ὄντως δὴ (D). OSU
 103 ἐμάτησε (Π 474): ματαίως ἔπραξεν (ApS 67, 9 "ἐματαιοποίησεν"; Suda "ἐματαιοπόνησεν"). OSU
 104 ἡμαρ ἀναγκαῖον (Π 836): τὸ τῆς δουλείας (D "τοῦ θανάτου"). OSU
 105 ἡμων (C 551): ἐθέριζον (D). OSU
 106 ἡίονα (M 31): αἰγιαλόν (D). OSU
 107 ἦνδανε (A 24): ἦρεσκε (D). OSU
 108 ἦ νῦν (A 27): ἦ ἐπὶ τοῦ παρόντος (~D). OSU
 109 ἦν (A 412): τὴν ἑαυτοῦ (Z 192D ~ A 72ῖ). OSU²
 110 ἦν ἄτην (A 412): τὴν ἰδίαν βλάβην (~D). OSU
 111 ἦν ἔχ' (A 603): ἦντινα εἶχε (~D). OS
 112 ἦν περ (B 286): ἦντινα δὴ (~D). OSU²
 113 ἦντο (Γ 153): ἐκαθέζοντο (D). OSU²
 114 <ἔ>ην γε (Γ 180): ἦν, ὑπῆρχεν (= Γ 180D ἔσκε). OSU
 115 ἦντετο (Δ 133): ἀπήντησεν (~D). OSU
 116 ἦνορέφει (Δ 303): ἀνδρείαι (D). OSU
 117 ἦντησα (Δ 375): ἀπήντησα ("συνέτυχον" D). OSU
 118 ἔντυεν (E 720): εὐτρέπιζεν (ῖ). OSU
 119 ἐνήρατο (Z 32): ἀνείλεν ("ἐφόνευεν" D). OSU²
 120 ἦνις (Z 94): ἐνιαυτίας (D). OSU
 121 ἦνορέην (Z 156): ἀνδρείαν (D). OSU
 122 ἦν τινα (H 39): ἐάν τινα (Δ 353D). OSU
 123 ἦνώγει (H 386): ἐκέλευεν (~D). OSU²
 124 ἦντεον (H 423): ἀπῆντων (D). OSU
 125 ἦν (Θ 482): ἐάν (Δ 353D). OSU
 126 ἦνεμοέσσας (ι 400, ~ Θ 499): ἀνέμοις καταπνεομένας, O²SU | ὑψηλάς (~ Γ 303D). SU
 127 ἦνοπι χαλκῶι (Π 408): τῶι ἀγκίστρῳ (D). OSU
 128 αἶξας (E 81, ≈ Δ 79D ἦϊξεν): ὁρμήσας (D). OSU
 129 ἦ Ὀδυσῆος (A 138): ἦ τοῦ Ὀδυσσεύος. OSU
 130 ἦ οἱ (Γ 387): ἦτις αὐτῇι (D). OSU

92 ἡμοσειε· ἐπικληθεῖη || 95 ἡμεν· ἐμέν O (~ E 477D) || 97 ἐπέτυχες || 103 ἡμάτιαι || 106 ἡνίονα || 109 τὴν U : τῶν OS || 110 ἡνάτην || ἰδίαν D: δια U, om OS || 111 εἶχε || 116 ἦνορέθει || 118 ἦντυς || 119 ἡνίρατο || 128 ἦξας ||

- 131 ἡοῦς (Θ 470): ἡμέρας (~D). OSU²
 132 ἡϊόνα (M 31): τὸν αἰγιαλόν (D). SU
 133 ἡπείροιο (A 485): νῦν τῆς γῆς (~D). OSU
 134 ἡπεροπευτά (Γ 39): ἀπατεών, φεύστα (D). OSU
 135 ἡπεροπεύειν (Γ 399): ἀπατᾶν (D). OSU
 136 ἦ που (Γ 43): ὄντως δὴ (D) καὶ ἀληθῶς (A 573D). OSU
 137 ἦ πῆι με (Γ 400): ὅπου με (D "πώποτέ με"). καὶ ἔστιν ἄτοπον. OSU
 138 ἦπια (Δ 218): πραῦντικά (~D). OSU
 139 ἡπιόδωρος (Z 251): ἦπια καὶ πραῦντικά δωρουμένη (~D). OSU
 140 ἦπιος (Θ 40): πρᾶος (D). OSU
 141 ἦπυτα (H 384): βοηθικός (CyA, ~D). OSU
 142 ἡπεδανός (Θ 104): ἀσθενής (D). OSU
 143 ἦι περ δὴ (I 310): ὅπως δὴ (~D). OSU²
 144 ἦ πέφαται (O 140): ἀνήρηται (P). OSU
 145 ἡπίστατο (Π 142 ἐπίστατο): ἀντὶ τοῦ ἡδύνατο (D) †ηῦχετο. OSU
 146 ἡριγένεια (A 477): ἡ τὸν ὄρθρον γεννώσα (D). OSU
 147 ἦρχε (A 495): προηγείτο (Γ 420D). OSU
 148 ἡρτύνετο (B 55): παρεσκευάζετο (~D). OSU
 149 ἦρωες (B 110): γενναῖοι (CyL). OSU
 150 ἦρχον (B 378): ἡγούμην (~D "ἡρχόμην"). OSU²
 151 ἡρώεσσι (B 483): τοῖς ἦρωσι. U post 149
 152 ἦρχον (B 496): ἡγοῦντο (D). U post 150
 153 Ἡρακλείδης (B 653): Ἡρακλέως παῖς Τληπόλεμος. OSU
 154 Ἡρακλείδαο (B 679): Ἡρακλέως παιδὸς Θεσσαλοῦ Φεΐδιππος καὶ Ἄντι-
 φος. OSU
 155 ἐρήρας (Γ 47): εὐαρμόστους (D). OSU
 156 ἦ ρά νύ τοι (Γ 183): ὄντως δὴ σοι καὶ ἀληθῶς U¹ (~D "εὐλόγως"). OSU
 157 ἦρμος δέ (Γ 333): ἀρμόνιος δὲ ἐγένετο (~ T 386D). OSU
 158 ἦ ρά (Γ 369): ἔφη, εἶπεν (D). OSU²
 159 ἥερι (Γ 381): ἀορασίαι (D). OSU
 160 ἦρχε δέ (Γ 420): ἡγεῖτο δέ (A 495D). OSU
 161 ἦραρε (Δ 110): ἦρμος (~D). OSU²
 162 ἦριπε (Δ 493): ἔπεσεν U,¹ κατέπεσεν (~D). OSU
 163 ἦρκεσεν (Z 16): ἐβοήθησεν (D). OSU
 164 ἦρωα (Z 63): τὸν γενναῖον. OSU²
 165 γεραιάς (Z 87): τὰς ἐντίμους (D). OSU
 166 ἦ ρα (H 45): ἦτις δὴ (Δ 438D). OSU
 167 ἡρήσαντο (H 177): ἡῤξαντο (Δ 143D). OSU
 168 ἦρει (H 479): κατεῖχεν, ἐλάμβανεν (~D). OSU
 169 †ἦρα: ὁμοῦ (= K 300D ἄμυδις). OSU
 170 ἦρα (Ξ 132): χάριν (A 572D). O²SU²
 171 ἔρκει (O 566): τείχει (~D "κύκλωι"). OSU
 172 †ἦρκει (Δ 396 ἐφῆκεν): ἐπέβαλε (D). O²SU²
 173 ἦρικε (P 295): διεσχίσθη (D). O²SU
 174 ἦσιν (A 333): ταῖς ἑαυτοῦ (D). OSU
 175 φρεσί (A 333): διανοΐαις (D) U²
 176 ἦσθαι (A 416): καθῆσθαι (CyA, ~D). OSU²
 177 ἦς εἵνεκα (B 161): ἦς χάριν (D). OSU

132 ἡονα^λ || 137 ἄτυπον O || 153 πτόλεμος || 154 παῖς || φίλιππος || 155 ἡριήρας^λ || 159 ἡρεο^λ ||
 165 ἡρέας^λ || 167 ἡρίσαντο· ἡρξαντο || 171 ἡρκει^λ || 173 διέεχε || 174 ἑαυτῶν ||

- 178 ἦκο (B 200): καθέζου (D). OSU
 179 ἦ ἔτι (B 229): ἦ τι (cf D). O²SU²
 180 ἦς νεός (B 358 νηός): τῆς ιδίας νηός (D). OSU
 181 ἔσκε (Γ 180): ἦν, ὑπῆρχεν (D). OSU
 182 ἦσθην (Δ 21): ἐκαθέζοντο (D). OSU
 183 ἦστην (E 10): ἦσαν (P, D), ὑπῆρχον (CyAHL). U post 179
 184 ἦσω (P 515): βαλῶ ("ἀφῆσω, ἀκοντίσω"). OSU²
 185 ἦις (A 205): ταῖς ἐαυτοῦ (~D). O²SU²
 186 ἤϊσε (B 255 ἦσαι): ἐκαθέζετο (D "καθέζει", cf B 53 ἴζε· ἐκάθιζε). OSU
 187 ἦιςιν (O 359): ἀκοντίσῃ (D). OSU
 188 ἦσω (P 515): ἀφῆσω, ἀκοντίσω (D). OSU
 189 ἦιςχυνε (C 27): ὕβριζεν (~D). OSU
 190 ἦτοι ὃ γ' ὦς εἰπών (A 68): ὁ μὲν δὴ οὕτως εἰπών (~D). OSU
 191 ἦτοι ὃ γε (A 68): οὗτος μὲν οὕτως (~ B 207D). OSU
 192 ἦτορ (A 188): ἡ ψυχὴ (D). OSU
 193 ἦ τε καὶ οὐκί (B 349): ἦ καὶ οὐ (~D). OSU²
 194 ἦ τε κόμη (Γ 55): καὶ ἡ κόμη (~ A 70D). OSU
 195 ἤϊ τε: οὕτως δὴ (= A 428D ὦς ἄρα). OS
 196 ἦιτεεν (E 358): ἦιτει (D). SU²
 197 ἦιτεε (Z 176): ἦιτει (D). O²S
 198 ἦ τ' ἄν (? T 205): ὅπως ἄν (= A 32D ὦς κε). OSU
 199 ἦτίμασεν (A 11): ἀτίμως ἀπέπεμφεν (~D). OSU
 200 ἦῦδα (A 92): εἶπεν (D). OSU²
 201 ἦύς (B 653): πλατύς (D), μέγας (Γ 167D). O²U²
 202 ἦὑκόμοιο (B 689): εὐκόμου, καλῆς (~ A 36D). OU
 203 ἦύς (Γ 167): ἀγαθός (CyAHL; D "πλατύς τε καὶ μέγας"). OSU
 204 ἦύτε (A 359): καθάπερ, O²SU | ὃν τρόπον U (D).
 205 ἠχῆεσσα (A 157): ἠχώδης (~D). OSU
 206 ἦχι (A 607): ὅπου (D). OSU
 207 ἦχηι (B 209): μετὰ θορύβου (~D). O²SU²
 208 ἦώς (A 477): ἡ ἡμέρα (D). OSU
 209 ἦῶθεν (H 372): ἔωθεν (Λ 555D), ἅμα ἡμέραι (= Θ 470^t ἠοῦς). O²SU
 210 ἦῶθι πρό (Λ 50): πρὸ ἡμέρας (D), OSU | ὄρθρου. U
 211 ἦῶθεν (Λ 555): ὄρθρου (D). OSU
 212 ἦς δ' ἐκ λεχέων (Λ 1): ἐκ τῶν κοιτώνων (~D). OS

179 ἦστικ^λ || 181 ἦσκε^λ || 182 ἦστην^λ cf ApS 85 ἦστην: ἀντὶ τοῦ ἐκαθέζοντο, ἢ ἀντὶ τοῦ ἦσαν ||
 187 ἦσι^λ || 197 ἦτε^λ || 209 ἅμα U, ἦμα OS ut lemma ||

Ἀρχὴ τοῦ Θ στοιχείου. OS

- 1 θαρσήςας (A 85): τεθαρρηκώς (E 124ῤ θαρσῶν). OSU
- 2 θαλερόν (B 266): πολυθάλαμον, γενναῖον (~ Z 496ῢ "θάλλον, ἀκμαῖον"). OSU
- 3 θάνεν (B 642): ἀπέθανεν (ῢ). U post 4
- 4 θανάτοιο (B 834): τοῦ θανάτου (Γ 309ῢ). OSU
- 5 θαλερὴν (Γ 53): θάλλουσαν (~ θ 476ῢ), OSU | ἀκμάζουσαν (~ ζ 66ῢ). OS
- 6 Θαλυσιάδην (Δ 458): Θαλυσίου παῖδα (ῢ). OSU
- 7 θάρκος (E 2): εὐτολμία (ῢ "ψυχῆς ἀνδρεία, πεποίθησις"). OS
- 8 θάσσον (Z 143): θάττον, ταχέως (ῢ "τάχιον"). OSU²
- 9 θαλίας (~ I 143 θαλίη): εὐωχίας (ῢ). OS
- 10 θαλίη (I 143): εὐωχίαι (ῢ). OSU
- 11 θάασcen (I 194): ἐκάθητο (ῢ "ἐκαθέζετο"). OSU
- 12 θάρκυne (K 190): ἐθάρκυne (Δ 233ῢ "εὐθαρσέστερον ἐποίει"). OS
- 13 θαλπωρή (K 223): εὐτολμία (ῢ "ἡδονή, θάλφις"; Z 412ῢ "παραμυθία"). OSU
- 14 θαμέες (K 264): συνεχεῖς (~ M 44ῢ; ῢ "πυκνοί, ἐπάλληλοι"). OSU
- 15 θάμνοι (Λ 156): δασέα, πυκνὰ δένδρα (~ ε 471ῢ; ῢ "κύμφυτοι τόποι"). OSU
- 16 θάρκυνοc (N 823): τεθαρρηκώς (ῢ). OS
- 17 θάασce (O 124): ἐκαθέζετο (ῢ). OSU
- 18 θαμά (O 470): πυκνά O (CyA), | πυκνῶc (ῢ). SU
- 19 θαρκαλέοc (T 169): τολμηρόc (ῢ). OSU
- 20 θεά (A 1): ἡ Μοῦσα (ῤ,ῢ). OSU
- 21 θεοῖο (A 28): θεοῦ (ῢ). O²SU
- 22 Θεcτορίδης (A 69): Θέcτοροc υἱός (~ῢ). OSU
- 23 θεοπρόπιον (A 85): τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα (ῢ). OSU
- 24 θεοπροπέων (A 109): μαντευόμενος (ῤ,ῢ). OS
- 25 θεοεῖκελε (A 131): θεῶι ὅμοιε (~ῢ). O²SU
- 26 θέμιcταc (A 238): νόμouc, δικαιοσύναc (~ῢ). OSU
- 27 θεοπροπίας (A 385): μαντείας (A 87ῢ). OSU
- 28 θέcan (A 433): ἐποίηcan (B 599ῢ). OSU
- 29 θέλγηcθα (~ A 554 ἐθέλγηcθα): θέλγηc (K 235ῢ). OSU
- 30 θεcπεcίοιο (A 591): θεcπεcίου καὶ θείου (ῢ "θείου, θαυμαcτοῦ"). OSU
- 31 θεῖοc (B 22): θαυμαcτόc (ῢ). OSU
- 32 θείη (B 41): θεία (ῢ), θαυμαcτή (~ B 22ῢ). OSU²
- 33 θεῖοιο (B 335): θείου (ῢ). OSU
- 34 θέcθω (B 382): ποιηcάτω (~ M 418ῢ; ῢ "εὐτρεπιcάτω"). O²SU²
- 35 θεαί (B 485): ἀθάνατοι (~ B 49ῢ *inverso ordine*). OSU²
- 36 Θερcίτης (B 212): ὄνομα κύριον (~ A 263ῢ). OSU
- 37 Θέcπειαν (B 498): Θέcπιαc ἐνικῶc εἶπεν (ῢ "νῦν πληθυντικῶc"), ὥc καὶ Πλαταιὰc τὴν νῦν Τάναγραν καλουμένην. OSU
- 38 θεcπεcίην (B 600): θεῖαν (ῢ). OSU
- 39 θεοειδής (Γ 16): θεοῦ θέαν ἔχον (~ῢ). OSU
- 40 θέcκελα (Γ 130): θαυμαcτά (ῢ). OSU
- 41 θεοὶ νύ μοι (Γ 164): θεοὶ δὴ μοι (ῢ). OSU
- 42 θεράποντι (Z 53): ὑπηρετήι (~ A 321ῤ,ῢ). OSU
- 43 θεινάμεναι (Z 135): τυπτόμεναι (ῢ). OSU
- 44 θεῖον γένoc (Z 180): τὸ ἐκ θεοῦ μηχανημένον (ῢ "θαυμαcτὸν καὶ παρηλλαγμένον"). OSU²

1 τεθαρρηκώς SU || 10 θαλίαι^λ || 27 θεοπρεπείας^λ || 37 θεcπεcίην· θεcπεcίας ||

- 45 θέε πόρκης (Z 320): κύκλωι περίκειται (~D). πόρκης δέ ἐστὶ δακτύλιος ὁ περικείμενος τῶι δόρατι (~D). OSU
- 46 θέρηται (Z 331): θερμαίνεται (D). OSU
- 47 θείηι (Z 507): τρέχει (D). OSU²
- 48 θεῖον δύσονται ἀγῶνα (H 298): εἰς τὰ τῶν θεῶν ἱερὰ εἰσίασι (~D). O²SU
- 49 θεόφιν μήκτωρ ἀτάλαντος (H 367): τοῖς θεοῖς ὅμοιος ἐν τῶι βουλευέσθαι (γ 110D; ~D). OS
- 50 θεείου (Θ 135): θείου (D). OS
- 51 θεύεσθαι (Λ 701): δραμεῖσθαι (D). OSU
- 52 θεσπεσίηι (M 252): θείαι (B 367D). SU
- 53 θεσπιδαές (M 441): θεῖον (D). OSU²
- 54 θέλξας (N 435): ἀπατήσας (P, D). OSU²
- 55 θελκτήρια (Ξ 215): ἀπατητικά (D "ἀπατῶντα"). OSU
- 56 θεείου (Ξ 415): θείου (D) τοῦ πυρός. SU
- 57 θέμεθλα (Ξ 493): θεμέλια, ρίζαι (D "ρίζας, βάσεις"). OSU
- 58 θοοί (Π 422): ἄζωστοι (~ Π 419D ἀμιτροχίτωνας), † ταχεῖς (B 542D). OS
- 59 θεοῦ ἐν γούνασι κεῖται (~ P 514 θεῶν): ἐν τῇ γνώμῃ τοῦ θεοῦ ἀπόκειται (D "ἐν ἐξουσίαι τῶν θεῶν ἐστίν"). OSU
- 60 θεινομένην (A 588): τυπτομένην (D). OSU
- 61 θύρετρα (B 415): τὰς θύρας (D). OSU
- 62 θύνων (B 446 θῦνον): ὁρμών (D ὥρων). OSU²
- 63 θύκανοι (B 448): κροσσοί (D). OSU
- 64 θυγατρῶν (B 715): θυγατέρων (D). OSU
- 65 θῦνε (E 87): ὥρμα (D). OSU
- 66 θυέεσσι (Z 270): θυμιάμασι (D). OSU
- 67 θυμοβόροιο (H 301): τὴν ψυχὴν φθειρούσης (D "ἐσθιούσης"). OSU
- 68 θυμολέοντα (H 228): λεοντώδη τὴν ψυχὴν ἔχοντα (E 639 "λεοντόφυχον"). OSU
- 69 θυήεις (Θ 48): θυμιαμάτων πλήρης (θ 363D, D "τεθυμιαμένος"). OSU
- 70 θυμαρέα (I 336): τὰ τῇ ψυχῇ ἀρέσκοντα (~D). OSU
- 71 θυμοραϊστής (N 544): θυμοφθόρος (CyA, ~ D). OSU
- 72 θύραζε (Π 408): νῦν † ἔξω (D) τῆς θαλάσσης. OSU
- 73 θυίων (Φ 234): ὁρμών (D). OSU
- 74 θυκανόεσσα (Φ 400): κροσσώδη (CyA; ~ E 738P "κροσσωτήν"). OSU
- 75 θυοσκόοι (Ω 221): οἱ διὰ τῶν θυμάτων μαντευόμενοι (~D). OSU
- 76 θοῦρος (Ω 498): ὁρμητικός (~ E 355D). OSU
- 77 θωρηχθῆναι (A 226): θωρακισθῆναι, OSU | καθοπλισθῆναι (D). OS
- 78 θοῆς (~ A 308): θείας (≈ Ξ 261D). OS | θαυμαστῆς U (qui vertit θείας ~ Z 180D)
- 79 θώρηκα (Γ 332): τὸν θώρακα. O²SU
- 80 θωρήχθησαν (Γ 340): καθοπλίσθησαν (D). U post 77
- 81 θῶες (Λ 474): θηρία (D "πανθήρια"). O²SU
- 82 θώς (~ N 103 θῶων): εἶδος θηρίου (He θ 1022). OSU
- 83 θωή (~ N 669 θωήν): ζημία (D). O²SU²
- 84 θωρηκτῶν (O 689): ὀπλιτῶν (M 317 "τεθωρακισμένων"). OSU
- 85 θώρηκος γύαλον (P 314): τοῦ θώρακος τὸ κοῖλον (E 99D). OSU

45 θεεπορκίς^λ || πέρκις || δακτύλιος D : δάκτυλος Lex, ApS 133 || 47 θέει O^λ = N 141 || 49 θεο-
φημήτωρ^λ || βασιλεύεσθαι || 51 γραμεῖσθαι || 58 θείου^λ || 59 γαναι^λ || 60 θιλομένην^λ || 65 θύναι·
ὀρμαί || 67 θυμοφθόροι^λ O ~ Z 169 || 69 θυίειν^λ || 76 θυρσός^λ || 78 θωή^λ ||

Ἀρχὴ τοῦ Ι στοιχείου. OS

- 1 ἱεῖσιν (Γ 152): ἀφιασι (D). OSU²
- 2 ἱάχων (Ζ 468): κραυγάζων (D). OSU²
- 3 ἀΐχθηται (Ε 854): ὀρμηθῆναι (D). OSU
- 4 ἱάλλεν (Θ 300): ἐξέτεινεν (ο 142D; cf infra 7). OSU
- 5 Ἰάονες (Ν 685): Ἰῶνες, Ἀθηναῖοι (~D). OSU
- 6 ἱάνθη (Ο 103): ἱλαρώθη (D "διεχύθη, εὐφράνθη"). OSU
- 7 ἱάλλον (Ω 627): ἐπέβαλλον (~ ι 288D; cf Ε 618D ἔχευαν). OSU
- 8 εἴβεις (Π 11): καταστάσεις (= Ti, ~ D στάσεις, προχέεις). OSU
- 9 ἱγνύην (Ν 212): τὴν ἀγκύλην (D). OSU
- 10 εἶδομεν (Α 363): οἶδαμεν (D "εἰδῶμεν"). OS
- 11 ἴδον (Α 262): ἐθεασάμην (D). OSU
- 12 ἰδυίηι (Α 365): ἐπισταμένηι (D). OSU
- 13 ἴδρνε (Β 191): καθέζεσθαι ποίει (~D). OSU
- 14 ἴδοι (Β 198): θεάσσοιτο (Δ 232D). OSU
- 15 ἰδνώθη (Β 266): ἐπεκάμφθη (~D). OSU
- 16 ἰδρώσει μέν τευ (Β 388): ἰδρώσει μέν τινος (D). OSU
- 17 ἴδμεν (Β 486): οἶδαμεν (D). U² post 12
- 18 Ἰδης (Β 821): ὄρος Τροίας (D). OSU
- 19 ἰδέειν (Ε 475): ἰδεῖν, θεωρεῖν (~D). OSU
- 20 ἰδρύνθησαν (Η 56): ἐκαθέσθησαν (D). OSU
- 21 ἴδμεναι (Ν 273): εἰδέναι (δ 200D). OSU
- 22 ἰδέσθαι (C 212) : θεάσασθαι (Δ 476D). O²SU²
- 23 ἱερῆα (Α 62): τὸν ἱερέα (D). OSU
- 24 ἱερήν (Α 99): μεγάλην (D; Α 366D). OSU
- 25 ἱερούς (Β 305): μεγάλους, θαυμαστούς (~ Α 366D). OSU
- 26 ἴετο (Β 589): προεθυμεῖτο (D). OSU
- 27 ἰέντες (Β 774): ἀφιέντες (D). OSU
- 28 ἴε (Γ 383): ἐπορεύετο (D). OSU
- 29 ἱεροῖο δόμοιο (Ζ 89): τοῦ ἱεροῦ ναοῦ (D). OSU²
- 30 ἱερευέμεν (Ζ 94): θῦναι (D). OSU
- 31 ἱερῆας (Ι 575): ἱερέας (~ Α 23D). OSU²
- 32 ἱέρευεν (Ζ 174): ἔθυεν (D). OSU
- 33 ἱερὸν τέλος (Κ 56): θαυμαστὸν τάγμα (D "ἦτοι μέγα ἢ ἀπηλλαγμένον τάγμα"). OSU
- 34 ἱερίης: ἱεράς (cf supra 31). OSU
- 35 ἐπεμαίετο (Κ 401): ἐπεθύμει (D). OSU
- 36 ἱρά (Λ 707): ἱερὰ θύματα (~ Ι 357D). OSU²
- 37 ἱερεύς (Α 370; ~ Ε 10 ἱερός): ὁ ἱερεὺς (Ε 10D, D) ὁ τὸ ἱερεῖον εὖων τουτ-έστι ἱπρὸς τὸ πρόβατον προσφέρων. OSU
- 38 ἴζε (Β 53): ἐκαθέζετο (~D). OSU
- 39 ἰζόντων (Β 96): καθεζομένων (~D). OSU
- 40 ἴζοντο (Γ 326): ἐκαθέζοντο (D). OSU
- 41 ἴζεο (~ Γ 162 ἴζεω, Ζ 354 ἔζεο): ἐκαθέζου (~D). OSU
- 42 ἰζάνει (Κ 92): ἐπικαθέζεται (~D). OSU
- 43 ἱητῆρες (Β 732 ἱητῆρε): ἱατροὶ δυϊκῶς (D). OSU

1 ἱασι· ἀφιασι || 3 ἱαχθηται || 8 ἱβεις· κατὰ τάξεις || 9 ἱγνύνη OS || 10 ἱδομεν || 12 ἱδίοιη || 13 ἱδυιέη || 20 ἱδρόθησαν || 27 ἀφέντες Ο || 28 ἱετο OS || 29 ἱεροδόμοιο || 35 ἱεχεμαῖ U, ἱεχεμαίει O(S) || ἐπιθυμεῖ || 36 ἱερά OS, om U² post 27 || 37 εὖων Ο : νεύον (S)U ||

- 44 ἰήσασθαι (E 899): ἰάσασθαι (D). OSU
 45 ἰήσατο (E 904): ἐθεράπευσε (~ E 899D). OSU
 46 εἶη (Ξ 107): γένηται (D "ἔστω, φαινέσθω"). OSU²
 47 ἰήϊε (O 365): ἱατικέ, θεραπευτικέ, ἐὰν δὲ δασέα, τοξότα (~D). O²SU
 48 ἦϊα (N 103): βρώματα (D). OSU
 49 ἦηλα (O 19): περιέβαλον (D). OSU
 50 ἦε (Γ 383): κατήϊει, κατήρχετο (D "παρεγίνετο, ἐπορεύετο"). OSU
 51 Ἰθακήσιος (B 184): ἀπὸ Ἰθάκης. OSU
 52 ἴθυσεν δὲ μάχη (Z 2): ἐπ' εὐθείας ἐφέρετο ἢ μάχη (D), ὅτε μὲν τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τοὺς Τρῶας, ὅτε δὲ Τρώων ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας (~D). OSU
 53 ἰθυνομένων (Z 3): κατ' εὐθὺν φερομένων (~ ϕ, D). OSU
 54 ἰθύς (M 124): ἐπ' εὐθείας (D). OSU
 55 ἰθυνητήν (Π 475): εὐθὺν κατήντησαν (~D). OSU
 56 ἦϊθι (A 32). S, fort. Ξ 403D πρὸς ἰθύ οἱ· προορμᾷ κατ' αὐτοῦ.
 57 ἰθύς τετραμμένος (P 227): ἐπ' εὐθείας ὁρμῶν (D). OSU
 58 ἰθύντα(τα) (C 508): ὀρθώματα, δικαιώματα (~D). OSU
 59 ἰκέσθαι (A 19): παραγενέσθαι (D). OSU
 60 ἴκετο (A 362): παραγίνεται (D "κατέλαβεν"). OSU
 61 ἴκμενον (A 479): δίϋγρον (~D). OSU
 62 ἰκόμε(ς)θα (B 138): παρεγενόμεθα (D). OSU
 63 ἴκανε (B 17): κατέλαβε (A 431 "παρεγένετο"). OSU
 64 ἴκελος (B 478): ὁμοιος (D). OSU²
 65 ἴκεν (Γ 423): παρεγένετο (D, A 317ϕ). U post 69
 66 ἴκικε (Δ 509D εἴκετε· ὑποχωρεῖτε: ἀποπληρώσατε (?). OSU
 67 αἶ κ' ἐλεήσῃ (Z 94): ἐὰν ἐλεήσῃ (~ A 207ϕ, D). OSU
 68 ἰκάνεται (K 118): καταλαμβάνεται (Ψ 7D "παραγέγονεν"). OSU
 69 ἴκει (K 142): καταλαμβάνει (D). OSU
 70 ἱλασσάμενοι (A 100): ἱλεωσάμενοι (~D). OSU
 71 ἱλασσώμεθα (A 444): ἐξιλεωσώμεθα (~ γ 419D). OSU
 72 ἴλαος (A 583): πρᾶος (= Θ 40D ἥπιος). OSU | εὐμενής (D). U
 73 Ἰλιον (B 216): τὴν Τροίαν (?). OSU
 74 ἱλάονται (B 550): ἐξιλεοῦνται (D). OSU
 75 εἰλυμένος (E 186): περικεκαλυμμένος (~D). OSU
 76 εἰλόμενοι (E 782): συστρεφόμενοι (D). OSU
 77 Εἰλείθυιαι (Λ 270): ἐπὶ τῶν τικτουσῶν τεταγμέναι (~D). OSU
 78 <εἴλυτο (? Π 640):> ἰλύϊ κατεσκευάστο (D "ἐκεκάλυπτο"). OS cf Φ 319D
 εἰλύσω· ἰλύϊ περιχώσω, καλύψω.
 79 εἰλαπιναστής (P 577): συμπότης (~D). OSU
 80 Ἰλήϊον (Φ 558): Ἰλιακόν (~D). OSU²
 81 ἱλάσσεται (~ A 147 ἱλάσσαι): ἴλεω καὶ εὐμενῇ < *** > (= I 639 ἴλαον). OSU
 82 ἴμεν (A 170): πορεύεσθαι (~ δ 310D; D "παραγίνεσθαι"). OSU
 83 ἴμασεν (E 589): ἐμάστιξεν (D). OSU
 84 ἴμερον (Γ 139): ἐπιθυμίαν (D). OSU
 85 ἰμάς (Γ 371): λῶρος (D). O²S
 86 ἰμάσι (E 727): ἱμαντίοις ἢ ἰ λῶροις (≈ Γ 371D). OSU
 87 Ἰμβρος (N 33): πόλις Θράκης (~ Ω 78D). OSU

46 ἰη^λ || 47 <φουτικέ> τοξότα U, cf ἀφέτης Et.G. || 48 ἰη^α || 50 ἰη^λ || κατεῖη O, κατίοι SU || κατέρχοιτο SU || 52 ἰθύς ἐν μάχῃ || 55 ἰθυτήν OSU || κατέστησεν U || 58 fort. κατορθώματα || 62 παραγενόμεθα O || 67 ἰκελεῖσει^λ || 75-79 ἰλ...^λ || 78 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 80 ἡλιακόν || 86 ἱματίοις ||

- 88 ἵνα (A 203): ὄφρα, ἢ ὅπως (D), ἐὰν ἱκύνδεσμος O¹. OSU
 89 ἦνι: ἵνα, ὅπως (= Z 69D ὥς κεν). OSU²
 90 ἰνίον (E 73): τὸ πλατὺ νεῦρον (D). OSU
 91 ἵνα (H 269): τὴν ἵνα, τὴν ἱκύν (D). OS
 92 ἰνδάλλετο (P 213): ἐφαίνετο (A^{ti}, ~D). OSU
 93 ἴζεται (A 240): παραγενήσεται (D). OSU
 94 ἴξεσθαι (Z 502): ἀφικέσθαι (Ω 728D). OSU
 95 ἴξον (K 470): ἦλθον (γ 31D). O²SU²
 96 ἰόντα (A 27): παραγενάμενον (~D). OSU
 97 ἰόν (A 48): τὸ βέλος (φ, D). OSU
 98 ἰούσης (A 482): πορευομένης (~D). OSU
 99 ἴομεν (B 440): πορευθῶμεν (~D). OSU
 100 <ὀ>ἰόμενον (Δ 12): προσδοκώμενον (~D). OSU
 101 ἰόμωροι (Δ 242): τοξόται (cf D). OSU
 102 ἰοχέαιρα (E 53): τοξότις (φ, D). OSU
 103 ἰοδόκου (~ O 443-4 φαρέτρην / ἰοδόκον): τῆς βελοθήκης (= Δ 116D φαρέτρης; D "ἰοὺς δεχομένην") OSU
 104 ἰθύνει (P 632): κατευθὺ ἄγει (~ ε 245D). OSU
 105 ἵπποκορυσταί (B 1): ἵππικώτατοι (~D). OSU
 106 ἵπποδάμων (B 230): ἵππικωτάτων (~ Γ 127D). OSU
 107 ἵπποβότοιο (B 287): ἵππικωτάτου (D "ἵπποτρόφου"). OSU
 108 ἵππότα (B 336): ἵππικώτατε (~D). OS
 109 ἵππόβοτος (~ Γ 75 ἵππόβοτον): ἵππικώτατος, ἵππους τρέφων (~D). OSU
 110 ἵππουριν (Γ 337): ἐξ ἵππείων τριχῶν κατασκευασμένην (~D). OSU
 111 ἵπποσύνη (Δ 303): ἵππικῇ ἐμπειρίᾳ (D). OSU
 112 ἵππευσι μετέεσσομαι (Δ 322): ἐν τοῖς ἵππευσιν ἔσομαι (~D). OSU
 113 ἵππων ἀποβήσομαι (E 227): ἀπὸ τῶν ἵππων ἀποβήσομαι. OSU
 114 ἵππιοχαίτην (Z 469): ἵππείαις θριξὶ δεδασυμένην (~D). OSU
 115 ἵππηλάτα (H 125): ἵππικώτατε (A175D "ἀντὶ τοῦ ἵππηλάτης"). OSU
 116 ἵππηλασίη (H 340): ἵππικὴ ὁδός (cf D). OSU
 117 ἵπποδάμοις (Θ 110): ἵππικωτάτοις (~ Γ 127D). OSU
 118 ἵπποπόλων (N 4): ἐφ' ἵππων ἀναστρεφόμενων (~ Ξ 227). OSU
 119 ἵππημολγῶν (N 5): ἵππους ἀμελγόντων (D). OSU
 120 ἵπποκέλευθε (Π 126): ἐξ ἵππων ποιούμενε τὴν κέλευθον (D)· κέλευθος δέ ἐστιν ἡ ἱδιὰ θαλάσσης O¹ ὁδός (~ B 213D). OSU
 121 ἵπποις αἰέσων (P 460): μετὰ τῶν ἵππων ὁρμῶν (~D). OSU
 122 ἵππείων (Y 501): <τῶν> ἵππων (= E 798D ἵππείου). OSU
 123 ἱρῶν μηνίσας (E 178): θυσιῶν ἔνεκα ὀργισθεῖς (~φ, D). OSU
 124 ἴριςσι (Λ 27): ἴρις ἐστὶ τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ γινόμενον ἡμικύκλιον ξανθὸν ἢ χλωρὸν χειμῶνος σημεῖον (cf D). OSU
 125 ἴσον (A 163): ὅμοιον (D). OSU²
 126 ἱστὸν ἐποιχομένην (A 31): ἱστὸν ἐπιπορευομένην, ἐξ οὗ δηλοῖ τὴν ὑφαίνουσαν (~D). OSU
 127 ἴσχεο (A 214): παύου (D). OSU
 128 ἴσχει (E 90): ἐπέχει, κωλύει (D). OSU²
 129 ἱστία (A 433): τὰ ἄρμενα (φ). OSU²
 130 ἱκόθεος (B 565): ἴκος θεῶι (~D). SU
 131 ἱσάειν (Z 151): οἶδαειν (I 36φ; ~D). OSU

93 ἴξαι^λ || 102 ἰοχα^ρ· τοξότην || 104 ἰοῦνεῖ^λ O, ἰουνεῖ^λ S, ἰουσεῖ^λ U || 111 ἵππο ἐμπειρία ||
 112 μετίομαι^λ, cf Ψ 47 μετείω || 119 ἀμελγῶν || 123 ἱρα^λ ||

- 132 ἰσχίον (E 305, ~ Θ 340 ἰσχία): τὸ ὑπεράνω τῶν μηρῶν ἱκοῖλον SU¹ ὁστέον, εἰς ὃ ἐμβαίνει τὸ ἄκρον τοῦ μηροῦ (cf \mathfrak{D}). OS
- 133 ἴστω (K 329): γινωσκέτω (\mathfrak{D}). OSU²
- 134 εἶσθα (K 450): ἐλεύσῃ (\mathfrak{D}). OSU²
- 135 ἰσχανόωντο (M 38): κατεῖχοντο (\mathfrak{D}). OSU
- 136 ἴς (M 320): δύναμις (Λ 668 \mathfrak{D}). O²SU
- 137 ἰσχανάσσκον (O 723): κατεῖχον (\mathfrak{D}). OSU
- 138 ἰσχανέτην (P 747): εἶχον, ἐκώλυον (~ \mathfrak{D}). OSU
- 139 ἴστορι (C 501): μάρτυρι (\mathfrak{D}). OSU
- 140 ἴτυς (E 724): ἡ τοῦ τροχοῦ περιφέρεια (\mathfrak{D}). OSU
- 141 ἴτω (H 372): ἐπιέναι (\mathfrak{D} πορευέσθω", α 276 \mathfrak{D} "ἀπίτω"). OSU
- 142 ἴστω (K 329): γινωσκέτω (\mathfrak{D}). S
- 143 ἰύζουσιν (P 66): ἀγροικικὴν φωνὴν προῖεμένων (~ \mathfrak{D}). OSU
- 144 ἰφθίμους (A 3): ἰσχυρὰς (\mathfrak{D}) ἢ ἰ ἀγαθὰς (~ T 116 \mathfrak{D}) ἢ ἰ γενναίας (\mathfrak{D}). OSU
- 145 ἴφι μάχεσθαι (A 151): ἰσχυρῶς μάχεσθαι (\mathfrak{D}). OSU
- 146 Ἰφίκλου υἱός (B 705): Ποδάρκης Πρωτεσιλάου ἀδελφός (~ B 704 \mathfrak{D}). OSU
- 147 ἴφια μῆλα (E 556): εὐτραφῇ (\mathfrak{D}) ἰ πρόβατα (Δ 476 \mathfrak{D}). OSU
- 148 ἰχώρ (E 340): διεφθαρμένης σαρκὸς αἷμα (~ \mathfrak{D}). OSU
- 149 ἴψας (A 454 ἴψας): ἔβλαψας (\mathfrak{D}). OSU
- 150 ἰών (A 138): πορευθείς (\mathfrak{D} "παραγενόμενος"). OSU
- 151 Ἰωλκός (~ B 712 Ἰαωλκόν): πόλις Θεσσαλίας (B 715 \mathfrak{D}). OSU
- 152 ἰωκάς (E 521): διώξεις (\mathfrak{D}). OSU
- 153 ἰωκῆι (~ E 740): διώξει (~ \mathfrak{D}). OSU
- 154 εἴωθεν (Θ 408): ἐξ ἔθους (\mathfrak{D} "ἔθος ἔχει"). O²SU
- 155 ἰώκα (Λ 601): δίωξιν (~ \mathfrak{D}). O²SU²
- 156 ὦλκα (N 707): αὖλακα (\mathfrak{D}). O²SU²
- 157 ἰόντα (Ψ 850): τὸν ὑπὸ τοῦ ἰοῦ δεδαπανημένον (cf \mathfrak{D}). OSU

134 ἴσθα^λ || 142 ἴτω^λ || 146 ἰφίλκουος· πρὸ δρακῆς πρῶτος ἡ λαοῦ ἀδελφός || 147 πρόβατα \mathfrak{D} : ἀβατ O, om SU || 152 ἐδίωξας || 154 ἴωθεν^λ || 156 ἰώλκα || 157 ἰώντα^λ ||

Ἄρχῃ τοῦ Κ στοιχείου. OS

- 1 καὶ δῖος (A 7): καὶ ὁ ἀπὸ Διὸς τὸ γένος ἔχων (D). OSU
- 2 κακὴν (A 10): κακωτικὴν (D). U² post 154
- 3 κατὰ πῖονα (A 40): κατὰ λιπαρά (D). OSU
- 4 κατ' Οὐλύμποιο (A 44): κατὰ τοῦ Ὀλύμπου (~D). OSU
- 5 καρήνων (A 44): ἀκρωτηρίων (D). OSU
- 6 καλέσκατο (A 54): συνεκάλεσεν (CyA, ~D). OSU
- 7 κατ' ἄρ' ἔξετο (A 68): ἐκαθέζετο (CyA, ~D). OSU
- 8 Κάλχας (A 69): ὄνομα κύριον μαντικόν (~ A 263D Δρύας). OSU
- 9 κάκ' ὁσκόμενος (A 105): κακῶς ὑποβλεφάμενος (≈P, D). OSU
- 10 κατὰ θυμόν (A 136): κατὰ ψυχὴν (D). OSU
- 11 καρτερός (A 178): ἰσχυρός (D). OSU²
- 12 κατὰ φρένα (A 193): κατὰ τὴν διάνοιαν (D). OSU
- 13 κατὰ στρατόν (A 229): κατὰ τὸ στρατόπεδον (D). OSU
- 14 καλέσαντο (A 270): συνεκάλεσαν (D). U post 6
- 15 κατ' ἔμ' αὐτόν (A 271): κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν (~D). OSU
- 16 κακοῖο (A 284): κακοῦ, κακωτικοῦ (~D). OSU
- 17 κατὰ μοῖραν (A 286): κατὰ τρόπον (D). OSU
- 18 καλεοίμην (A 293): καλοίμην (D "ἐκληθείην"). OSU
- 19 καλλιπάρηον (A 310): καλὰς παρειὰς ἔχουσαν (P, D). OSU
- 20 καρπαλίμως (A 359): ταχέως (D). OSU
- 21 καθέζετο (A 360): ἐκαθέζετο (D). SU
- 22 κατέρεξεν (A 361): κατέφησεν (~D). OSU
- 23 κελόμην (A 386): ἐκέλευον (D). OSU
- 24 καλέουσι (A 403): καλοῦσι (Γ 250D). OSU
- 25 κατὰ μῆρ' ἐκάη (A 464): κατεκάη τὰ μηριαῖα ὅστ' α (D). OSU
- 26 κατάνευσον (A 514): ἐπίνευσον (~ A 524D; D "ὑπόσχου μοι). OSU
- 27 κάθησο (A 565): καθέζου (D). OSU
- 28 καθῆστο (A 569): ἐκαθέζετο (D). OSU
- 29 καταδύντι (A 592): κατελθόντι (D "καταδύναι"). OSU
- 30 κάππεσον (A 593): κατέπεσον (D). OSU
- 31 κακκείοντες (A 606): κατακοιμησόμενοι (D). OSU
- 32 καθεῦδ' ἀναβάς (A 611): ἀνελθὼν ἐκοιμάτο (D). OSU
- 33 κερηκομόωντας (B 11): τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας (D). OSU
- 34 κατέκτα (B 662): ἀπέκτεινεν (D). OSU² = infra 50
- 35 κάμεν (B 101): ἐκοπίασεν (He κ 587, D "ἔκαμεν, κατεσκεύασεν"). OSU
- 36 κάρηνα (B 117): ἀκρωτήρια (B 735D; D "ἀκροπόλεις"). OSU
- 37 κατὰ πτόλιν (B 130): κατὰ τὴν πόλιν (~ A 164D). OSU
- 38 κατίσχει (B 233): κατέχεις (D "κατάσχεις"). OSU
- 39 κάρη (B 259): κεφαλὴ (D). OSU²
- 40 κατὰ τέκν' ἔφαγε (B 317): κατέφαγε τὰ τέκνα (D). OSU
- 41 κατὰ φρήτρας (B 362): κατὰ συγγενείας (D). OSU
- 42 κατὰ σφέας (B 366): καθ' ἑαυτοὺς (D "κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν"). OSU
- 43 κακότητι (B 368): κακοδειλίαι (~D). OSU
- 44 κατὰ κλισίας (B 399): κατὰ τὰς σκηνάς (~ A 306D). OSU
- 45 καταπρηνὲς βαλέειν (B 414): καταβαλεῖν (D) ἐπὶ πρόσωπον. OSU

6 ἐκάλεσεν U || 9 κοσκόμενος^λ U || 22 κατέρηφεν^λ || 23 καλοίμην^λ, cf κελοίμην I 517D || 27 κάθησαι^λ (OS, καθίσαι^λ U) || 32 καθευδανασας^λ || 35 ἐκοπιάσαμεν ||

- 46 καταπρηνέες (~ B 418 πρηνέες): ἐπὶ πρόσωπον (cf B 414D; D "ἐπὶ στόμα"). OSU
- 47 κάλυφαν (B 460 ἐκάλυφαν): περιέβαλον (~ E 23D; D "κατεκάλυφαν"). OSU
- 48 Καύστριος (~ B 461): ὄνομα ποταμοῦ Ἀσίας (~D). OSU
- 49 Καλυδῶνα (B 640): πόλις Αἰτωλίας (~ B 639). OSU
- 50 κατέκτα (B 662): ἀπέκτεινεν (D). S = supra 34
- 51 καταφυλαδόν (B 668): κατὰ ἔθνη (He κ 1503). OSU
- 52 καλλίρροον (B 752): καλῶς ῥέον (CyL, D). OSU
- 53 καθύπερθεν (B 754): ὑπεράνωθεν (~D). OSU
- 54 κατεπλήγη (Γ 31): κατεπλάγη, ἐλυπήθη (~D). OSU
- 55 καθ' ὅμιλον (Γ 36): κατὰ τὸ πλῆθος (Δ 126D). OSU
- 56 κατ' αἶσαν (Γ 59): κατὰ τὸ προσῆκον (D). OSU
- 57 καθ' ὕλην (Γ 151): κατὰ τὴν ὕλην (D). OSU
- 58 κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας (Γ 217): κατὰ τῆς γῆς ἀπερείσας τὰ ὄμματα (~D). OSU
- 59 κατὰ στίχας (Γ 326): κατὰ τάξεις (D). OSU
- 60 κακότητος (Γ 366): κακίας (D). OSU
- 61 κάθισεν (~ Γ 382 εἶς): ἐκάθισεν (D). OSU, S etiam post 71, U² post 64
- 62 καλέουσα (Γ 383): καλοῦσα (~D). OS
- 63 κατασχομένη (Γ 419): περιβαλλομένη (D "κατακαλυφάμενη"). OSU
- 64 ἡκάθηκεν (~ A 569 καθῆστο): ἐκάθητο (CyL, ~D). OSU
- 65 καὶ δ' ἔθορε (Δ 79): καθώρμησε δέ (D "κατεπήδησεν δέ"). OSU
- 66 κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν (Δ 157): κατεπάτησαν δὲ τοὺς ὅρκους, τουτέστι τὰς συνθήκας συνέχεον (cf Δ 269). OSU
- 67 κατεκόσμει (Δ 118): ἐτίθη (~D). OSU
- 68 κατὰ τεύχε' ἔδυν (Δ 222): καθωπλίσθησαν (Γ 340D θωρήχθησαν). OSU
- 69 καταπτῶσσαντα (Δ 224): δειλαινόμενον (D "ἀποδειλιῶντα"). OSU
- 70 καυστειρῆς (Δ 342): καυστικῆς, πυρώδους (~D). OSU
- 71 Καδμείωνας (Δ 385): τοὺς Θηβαίους (D). OSU
- 72 κατέμαρπτε (E 65): κατέλαβεν (~D). OSU
- 73 καρτερόθυμε (E 277): ἰσχυρόφυχε (P). OSU
- 74 κατακτάμεναι (E 436): ἀνελεῖν (Γ 379 "ἀποκτεῖναι"). OSU
- 75 κάμβαλε (E 343 v.l., κάββαλεν): κατέβαλεν (D). OSU
- 76 κασιγνήτοιο (E 357): ἀδελφοῦ (D). OS
- 77 κατηπιόνωντο (E 417): κατεπραύνοντο (D). OSU
- 78 κατεμύξατο (E 425): κατεξέσθη (D). OSU
- 79 καταπτῶσσανσι (E 476): δειλαίνονται (D "ἀποδειλιῶσιν"). OSU
- 80 κατέχευε (E 734): καταχυθῆναι ἐποίησεν (D). OSU
- 81 κάμε (E 735): ἔκαμεν (~ Δ 187D; D "κατεσκεύασεν"). SU
- 82 καταξέμεν (Z 53): καταγαγεῖν (~D). OSU
- 83 κατὰ λαπάρην (Z 64): κατὰ λαγόνα (D). OSU
- 84 κάρτιστον (Z 98): ἰσχυρότατον (D). OSU
- 85 κατ' ἡγάθεον (Z 133): κατὰ τὸν ἄγαν θεῖον (D). OSU
- 86 κατέχευον (Z 134): κατέβαλλον (~ Γ 10D), ἐστρώννουν. OSU
- 87 κάμμορον (β 351; ~ Z 408 ἄμμορον): κακόμορον (Z 408D). OSU
- 88 κατέκτε (Z 418): κατέκαυσεν (D). OSU
- 89 καγχαλῶν (Z 514): χαίρων (D). OSU

53 ἄνωθεν O || 54 κατεπνίγηλ O || 56 προσῆκον D : δὴ OSU, fort. δέον || 58 ἀπηρίσας S(U), ἀπορίσας O || 61 κάδισενλ || 68 κατατευας σχέδην· καθωπλήσθησαν || 73 καρτερόφυχε O || 78 κατεφέεσθη U || 81 κάμμεν· ἔκαμμεν U || 85 καταγάθεονλ ||

- 90 κατακείμεν (H 333): κατακάυσομεν (D). OSU
 91 καταπτήτην (Θ 136): κατέπτηξαν (D). OSU
 92 καλή (Θ 305, Π 175, C 383): καλλίστη (?). U² post 23
 93 κατέρυκεν (Θ 412): ἐκώλυεν (D "κατέσχεν"). OSU
 94 κατέλεξας (I 115): εἶπας (T 186D). OSU
 95 κάλλιπον (I 364): κατέλιπον (≈ α 243D). OSU
 96 καρός (I 378): θανάτου (~D). OSU²
 97 κατέδευας (I 490): κατέβρεξας (D). OSU
 98 κασιγνήτοιο φόνοιο (I 567): ἀδελφοφόνον (~D). OSU
 99 καταίτυξ (K 258): εἰς τὸ κάτω νεύων (D "ἀπὸ τοῦ κάτω τετύχθαι" ~ EM). OSU
 100 καμπύλα (K 333): ἐπικαμπῇ (E 97D). OSU
 101 καρχαρόδοντες (~ K 360): ἐγκεχαραγμένους ὀδόντας ἔχοντες (~D). OSU
 102 καθείατο (Λ 76): ἐκάθηντο (~ Y 153D). OSU
 103 καθαιρήσκει (~Λ 453): καμμύσκει (D). OSU
 104 καταείατο ἰγαίης (Λ 358): κατὰ γῆς ἐπορεύθη (D "κατηνέχθη"). OSU
 105 χάδε (Λ 462): ἐχώρει (D). OSU
 106 κάσχεθε (Λ 702): κατεῖχε (~D). OSU
 107 κανάχιζε (M 36): ἤχει (D). OSU²
 108 κάλλιπε (M 92): κατέλειπεν (~ α 243D). OSU² cf supra 95
 109 Καβηρόθεν (N 263): ἀπὸ Καβηροῦ πόλεως (D). OSU
 110 Καβηρός (~ N 263): πόλις Τροίας (D "Θράικης"). OSU
 111 χαδέειν (Ξ 34): χωρήσειν (~D). OSU²
 112 κατερήριπεν (Ξ 55): καταπέπτωκεν (D "κατέπεσεν"). OSU
 113 καθίκεο (Ξ 104): καθήψω, ἐλύπησας (D). OSU
 114 κακορραφίης (O 16): κακοσυνθεσίας, κακομηχανίας (~D). OSU
 115 κατειβόμενον (O 37): κατερχόμενον (D "καταρρέον"). OSU
 116 καθίζοις (O 50): καθέζηι (~ Y 191D). OSU²
 117 καταπρηνέει (O 114): κατωφερέει (D). OSU
 118 καπέτοιο (O 356): τῆς τάφρου (P, D). OSU²
 119 κατερύκει (Π 9): κατέχει (D). OSU
 120 καναχήν (Π 105): φόφον (D). OSU
 121 καμφόνυχες (Π 428 γαμφώνυχες): ἐπικεκαμμένους ὄνυχας ἔχοντες (~D). OSU
 122 κατατρύχω (P 225): καταπονῶ (D "καταδαπανῶ"). OSU
 123 κάμφεν (?): ἐπέκαμφεν (= B 13D ἐπέγναμφεν). OSU, cf P 437D ἐνισκίμφαντες· ἐμπελάσαντες; P 650 ἐπέλαμψε.
 124 κατέστυγε (P 694): κατεστύγνακε (D). OSU
 125 κάλυκας (C 401): κύριγγας χρυσᾶς, αἱ προλαμβάνουσαι τοὺς πλοκάμους ἐκ συνειρμῶν τινῶν (~D). OSU
 126 κάμαξι (C 563): χαράξει (D "ἐκεχαράκωτο ἢ ἄμπελος"). OSU
 127 κατέπαλτο (T 351 ἐκκ- edd.): καθήλατο (D). OSU
 128 κραταιγύαλοι (T 361): ἰσχυροί (D). OSU
 129 κα(να)χή (T 365): φόφος (D). OSU
 130 καρήατι (T 405): τῇ κεφαλῇ (X 205D). OSU
 131 Καλλικολώνη (~ Y 53): τόπος ὑψηλὸς ἱερός (~D). OSU
 132 κάρκαιρε (Y 157): ἤχει (CyA, ~D). SU

95 κατέλειπον || 102 καθυῖαντο^λ || 104 κατὰ γῆς согexi : κατ' αὐτῆς || 105 χάδε^λ || 109 καβήσομεν^λ || 111 καδέειν^λ || 113 καθ ὕφους || 124 κατεττυγε· κατεστυνίακε || 125 προλαβοῦσαι OS || 126 καλλάξει^λ U || 128 κατεγγυιάλλαι^λ || 132 κερκέραι^λ U, κάρκεραι^λ S || ἤχει om S ||

- 133 ἐκὰς ἔσταντε (Y 354): ἀμελείτε (= Δ 234D μεθίετε). OSU
 134 κατὰ μόθον (Φ 310): κατὰ τὴν μάχην (D). OSU
 135 κατὰ δ' ἦρεε (Φ 327): καθαιρεῖ δέ (D "κατελάμβανε δέ"). OSU
 136 καρχαλέοι (Φ 541): κατάξηροι (ApS, CyA, ~D). OSU
 137 κατὰ ἄστν (X 1): κατὰ τὴν πόλιν (D). OSU
 138 κατ' ἀμαξιτόν (X 146): κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀμαξικὴν (~D). OSU
 139 καμμονίη (~ X 257): νίκη μετὰ καμάτου (D "ἐκ καταμονῆς"). OSU
 140 καταείνουν (Ψ 135): κατεκάλυπτον (D). OSU
 141 καταθέντα (~ Ψ 381 καταθέντε): ἐπιθέντα (?). OSU
 142 καλαύροπα (Ψ 845): βουκολικὴν ῥάβδον (D). OSU
 143 καταμήσατο (Ω 165): ἐπεσώρευσε (CyA). OSU
 144 καλήτορα (Ω 577): κλήτορα (D "κήρυκα"). OSU
 145 καίοντο (A 52): ἐκαίοντο (D). OSU²
 146 καὶ λοιμός (A 61): ὁ λοιμὸς νόσος φθοροποιός (Suda, ~ A 97D). OSU
 147 καὶ οἱ (A 79): καὶ αὐτῶι (D). OSU
 148 καὶ μιν (A 201): καὶ αὐτὴν (D) καὶ αὐτόν (A 441D). OSU
 149 καὶ σφῶν (~ A 338 καὶ σφῶϊν): καὶ αὐτῶν (γ 134D; D, p "αὐτοῖς"). OSU
 150 καὶ με (B 114): καὶ ἐμέ (~ A 521D). OSU²
 151 καὶ ἐσσομένοις (B 119): καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα γεννηομένοις (Γ 287D). OSU
 152 καὶ κλισιάων (B 91): καὶ τῶν σκηνῶν (D). OSU
 153 καὶ σφιν (B 251): καὶ αὐτοῖς (D). OSU²
 154 καὶ τοι (B 364): καὶ σοί (A 76p). OU
 154a καὶ κλισιάων (B 464): καὶ τῶν σκηνῶν (B 91D). OU
 155 καὶ κῆρα (B 352): καὶ θανατηφόρον μοῖραν (Γ 32D). OSU
 156 καὶ κε τό (Γ 41): καὶ δὴ τοῦτο (D). OSU
 157 καὶ νύ κεν (Γ 373): καὶ δὴ ἄν (E 311D). OSU
 158 καμέτην (Δ 27): ἔκαμον, ἐκοπίαςαν (D). OSU
 159 καίριον (Θ 84): ἐπικίνδυνον (D). OSU
 160 καὶ πρόωνας (M 282): πρόωνες καλοῦνται τὰ ὑψηλὰ τῶν ὁρέων (D "προβολὰς ὁρῶν"). OSU
 161 καὶ τε κτανέοντα (κατέκτα) (C 309): πολλάκις καὶ τὸν κτείνειν μέλλοντα συνέβη κτείνασθαι (~D). OSU
 162 κέλει με (A 74): κελεύεις με (D). OSU
 163 κεκάμω (A 168): κοπιάσω (D). OSU²
 164 κεχαροίατο (A 256): χαρείησαν (~D). OSU
 165 Καινέα (A 264): τὸν Καινέα (D). OSU
 166 κελαινόν (A 303): μέλαν (D). OSU
 167 κῆλα (A 383): θεῖα βέλη (~ A 53D). OSU
 168 κελόμην (A 386): ἐκέλευον (D). OSU
 169 κελαινεφέϊ (A 397): τῶι μελαίνοντι τὰ νέφη (~D). OSU
 170 κερτομίοισιν (A 539): ἐρεθιστικοῖς (p, D). OSU²
 171 κέχυτο (B 19 κέχυθ'): περιέκχυτο (D). OSU
 172 κερτομέων (B 256): ἐρεθίζων (D), παροξύνων. OSU
 173 κενεόν (B 298): κενόν, ἄπρακτον (D). OSU
 174 κέκαστο (B 530): ἐκεκόσμητο (D), ὑπερέβαλλεν U = infra 218¹. OSU
 175 κέϊτο (B 688): διέτριβεν (D "νῦν ἀργῶς διετέλει"). OSU
 176 κεκορυμμένα (Γ 18): κεκοσμημένα (D "ἡκονημένα"). OSU
 177 κεραόν (Γ 24): κέρατα μεγάλα ἔχοντα (D). OSU

133 καθίσταται· ἀμελείται || 149 αὐτούς SU = O 155D || 152 κλισιῶν OSU^λ || 158 καὶ μήτην^λ ||
 161 κατεκτανέοντα^λ || 165 κενᾶϊα· τὸν κενᾶϊα || 167 κέλη^λ || 168 κελόμην^λ ||

- 178 κέρδιον (Γ 41): ὠφελιμώτερον, κρείσσον (~ E 201ϕ, ϑ). OSU
 179 κέκλυτέ μεν (Γ 86): ἀκούσατέ μου (ϑ). OS
 180 κεκλιμένοι (Γ 135): περιεχόμενοι (~ E 709ϕ, ϑ; ϑ "ἐπικείμενοι"). OSU
 181 κέλομαι (Γ 434): κελεύω (ϑ). OSU
 182 κερτομίους (Δ 6): χλευαστικοῖς (ϑ). OSU
 183 κέκλημαι (Δ 61): καλοῦμαι (~ K 259ϑ, ϑ "εἰμί, ὑπάρχω"). OSU
 184 κέρα (Δ 109): κέρατα (ϑ). OSU²
 185 κεραοξόος (Δ 110): κερατοργός (ϑ). OSU
 186 κέρωνται (Δ 260): κερνώσιν (ϑ). OSU
 187 κεκασμένοι (~ Δ 339 κεκασμένοι): κεκοσμημένοι (ϑ). OSU
 188 κέντορες (Δ 391): κεντρίται, ἡνίοχοι (ϑ "κεντοῦντες, ἵππικοί"). OSU
 189 κεκάδοντο (Δ 497): διεχωρίσθησαν (~ Λ 334ϑ; ϑ "ἐσκορπίζοντο"). OSU
 190 κεδασθέντες (B 398, ≈ E 88ϑ, ϕ ἐκέδασσε): σκορπισθέντες (ϑ). OSU
 191 κεράμωι (E 387): πίθωι (ϑ). OSU
 192 κεκαφηότα (E 698): ἐκπεπνευκότα (ϕ, ϑ). OSU
 193 κεντρηνεκέας (E 752): κέντροις ἐλαυνομένους (~ϑ). OSU
 194 κελαινεφές (E 798): μέλαν (ϑ). OSU
 195 (κελέομαι) κέλομαι (E 810): κελεύω (ϑ). OSU
 196 κε(κ)λόμενοι (Θ 346): παρακελευόμενοι (Λ 91ϑ; ~ϑ). OSU
 197 κεκαδησόμεθα (Θ 353): φροντίσωμεν (~ϑ). OSU
 198 κελάδῃσαν (Θ 542): ἐτραγώιδῃσαν, ἤχησαν (CyAL; ϑ "ἐβόησαν"). OSU
 199 κέραιε (I 203 imperat.): ἐκεράννυε (He κ 2256 "κέραcon", ϑ "κίρνα"). OSU
 200 κέλαδον (I 547): θόρυβον (ϑ). OSU
 201 κεδνότατοι (I 586): προσηνέστατοι (ϑ "προσφιλέστατοι"). OSU
 202 κερδαλέης (K 44): ἐπωφελοῦς ἢ σοφῆς (ϑ "cυνετῆς, ὠφελίμου"). OSU
 203 κέλευθοι (K 66): ὁδοί (~ A 279ϕ, ϑ). OSU
 204 κεχαρισμένα (Ω 661, ~ K 234 κεχαρισμένε): φιλούμενα (~ ζ 23ϑ). OSU
 205 κέκληται (K 259): καλεῖται (ϑ). OSU
 206 κεμάδ' (K 361): τέκνον ἐλάφου (~ϑ). OSU
 207 κεκριμένη (K 417): ἐπίλεκτος (~ϑ). OSU
 208 κεκαδών (Λ 334): χωρίσας (ϑ). OSU
 209 κέρ' ἀγλαέ (Λ 385): ἦτοι τριχὶ καλλωπισμένε ἢ τὸ τόξον ἐκ κεράτων ὄντα (~ϑ). OSU
 210 κεραόν (Λ 475): τὸν κερατᾶν (Γ 24ϑ "εὐκερων"). OSU
 211 κέα(ν)ται (Λ 659: κεῖνται (ϑ). OSU²
 212 κελάρυζε (Λ 813): κατέρρει (ϑ "μετὰ ἤχου ἐφέρετο"). OSU
 213 κέλει (M 235): κελεύεις (A 74ϕ, ϑ). OSU
 214 κέλεσθαι (~ M 274 κέλεσθε): κελεύεσθαι (~ I 171ϑ). OSU
 215 κευθμών (N 28): κοιλῶν, κρυφίμων (ϑ "καταδύσεων καὶ φωλεῶν"). OSU
 216 κεκοπώς (N 60): πλήξας (ϑ). OSU
 217 κεκριμένον (Ξ 19): κεχωρισμένον (~ ApS, ϑ "ἀφωρισμένον"). OSU
 218 κέκαστο (Ξ 124): ὑπερέβαλεν (ϑ "ἐκεκόσμητο", He κ 2040 "ὑπερέχει", τ 395ϑ "ἐνίκα"). OS(U supra 174)
 219 κεστόν (Ξ 214): κεντητόν (~ϑ). OSU
 220 κινήθη (B 144, cf Ξ 173 κινυμένοιο): ἐκινήθη (ϑ). OSU
 221 κεχαρησέμεν (O 98): χαρῆναι (ϑ). OSU
 222 κείρει (O 467): φθείρει (ϑ "ἐμποδίζει", Π 120ϑ "ἐλαττοῖ"). OSU
 223 κείνοι (A 266, cf O 493 κείν' ὄχρα): ἐκείνοι (ϑ). OSU²

186 κρίνωσιν || 195 κελόμαι^λ SU, om O || 199 κεκέρει^λ || 206 κέδνα^λ || 208 κελάδων^λ || 210 τῶν κεράτων O || 220 κεινήθη U^λ || 221 κεχαρισμένοι· χαρίσασθαι ||

- 224 κελητίζειν (O 679): εἰς κέλητας καθέζεσθαι· κέλης δέ ἐστι εἰς ἵππους τέσσαρας (~D). OSU
- 225 κέασε (Π 347 κέασσε): ἀνέκοψε (D "cυνέτριφεν, διέσχισεν"). OSU
- 226 κεάσθη (Π 412): ἐσχίσθη (D) ἢ ἰ ἐκλάσθη (CyA). OSU
- 227 κεδνούς (P 28): προσηνεῖς (~ α 335D; D "κηδεμονικούς, ἐντίμους"). OSU
- 228 κεῖται (C 20): ἀντὶ τοῦ τέθνηκε (D). OSU
- 229 κῆδε (E 400, P 550 κήδει): λυπεῖ, κακοῖ (~ ι 402D κήδοι). OSU
- 230 Κηφιδί (E 709): τῇ ὑπὸ τοῦ Κηφισοῦ πεπληρωμένη. OSU
- 231 κήδεται (Z 55): φροντίζει (D). OSU
- 232 κηρεσσιφορήτους (Θ 527): ὑπὸ τῶν μοιρῶν ἐλαυνομένους (D "μοιρηφορήτους"). OSU
- 233 Κισσῆς (Z 299): Κισσέως θυγάτηρ (D). OSU
- 234 κηῶδει (Z 483): τεθυμιαμένω (Γ 382D κηῶεντι), εὐῶδει (D). OSU
- 235 κήλεω (Θ 235): καυστικῶ (D). OSU
- 236 κηῶεντι (Γ 382): τεθυμιαμένω (D). OSU
- 237 κῆρι φιλήσει (I 117 φιλήσει): ἀπὸ ψυχῆς ἀγαπήσει (~ Δ 46D). OSU
- 238 κήδην (I 615): λυπεῖν (D). OSU²
- 239 κήδεσι (K 106): λύπαις (~ N 464D; A^{ti} "φροντίσι"). OSU
- 240 κήδει (I 615 κήδη): λυπεῖ, ἀνιά (P 550D). OSU²
- 241 κῆρας ὀιομένω (N 283): τὸν θάνατον προσδοκῶντι (~D). OSU
- 242 κηδεῖους (T 294): φροντίδος ἀξίους (D "διαφέροντας τῇ συγγενείᾳ"). OSU
- 243 κηρόθι (Φ 136): κατὰ ψυχὴν (~D). OSU
- 244 κηδεμόνες (Ψ 160): οἱ κηδόμενοι καὶ SU¹ φροντίζοντες (~D). OSU
- 245 κιών (A 35): πορευθεῖς (D). OSU
- 246 ἔςκιδναντο (A 487): ἐσκορπίζοντο (D). OSU
- 247 κιχείη (B 188): καταλάβοι (D). OSU
- 248 κίκλησκεν (B 404): ἐκάλει (D). OSU
- 249 κίον (B 509): ἐπορεύοντο (~ Γ 423D). OSU
- 250 κίεν (B 588): ἐπορεύετο (D). OSU
- 251 κιθαριστύν (B 600): κιθαρωιδίαν (~ Γ 54D). OSU
- 252 κίθαρις (Γ 54): κιθάρα (D "κιθαρωιδία"). OSU
- 253 κίχανε (Γ 383): κατέλαβεν (D). OSU²
- 254 Κιλίκεσσι (Z 397): Κίλιξι (CyL, ~D). OSU
- 255 κίκλησκον (H 139): ἐκάλουν (~ B 404D). OSU²
- 256 κίδναι (Ψ 228): σκορπίζεται (ApS 142, CyAHL; ~ A 487D). OSU
- 257 ἀκειόμενοι (Π 29): θεραπεύοντες (D). OSU
- 258 κιχείς (Π 342): καταλαβών (ApS 99, CyA). OSU
- 259 κίρκον (P 756): ἰέρακα (~D). OSU
- 260 κιοίτην (Ω 285): πορεύοιντο (ο 149D "ἀπέλθοιεν"). OSU²
- 261 κλυθί μεν (A 37): ἐπάκουσόν μου (D). OSU
- 262 κλαγγή (A 49): κραυγή (~ B 100D; D ἦχος). OSU²
- 263 Κλυταιμνήστρα (~ A 113 Κλυταιμνήστρης): γυνὴ Ἀγαμέμνωνος (D). OSU
- 264 κλισίας (A 306): σκηνάς (φ, D). OSU²
- 265 κλισίηθεν (A 391): ἐκ τῆς σκηνῆς (~D). OSU²
- 266 κλειτήν (A 447): ἔνδοξον (D), μεγάλην (CyL). OSU
- 267 κλυτοτέχνης (A 571): ἔνδοξος κατὰ τὴν τέχνην (CyAL, ~D). OSU
- 268 κλυτε (B 56): ἀκούσατε (D). OSU

229 κηδέει^λ || λύποι || κακοῖ om U || 233 κησῆ· κησέος || 241 κηράσσοις μένω^λ || προσδοκῶντα || 251 κιθαρίετον^λ || 257 κιάμενοι^λ || 263 κλυτιμήτηρ^λ (SU) ||

- 269 κλιεία (~ B 91 κλιειάων): σκηνή (A 185D). OSU
 270 κλαγγηδόν (B 463): μετὰ κραυγῆς (CyA, ~D, B 100D). OSU
 271 κλωμακόεσσαν (B 729): τραχεῖαν (D). OSU
 272 κλυτός (B 742): ἔνδοξος (CyA, ~D). OSU
 273 Κλύτιόν τε (Γ 147): καὶ τὸν Κλύτιον. OSU
 274 κλίνθη (Γ 360 ἐκλίνθη): ἐκλίθη (D "ἐνέκλινεν τὸ πλευρόν"). OSU
 275 κλυτῶι (≈ E 435D; ~ Γ 451 κλειτῶν): ἐνδόξωι (D). OS
 276 κλυτοτόξωι (Δ 101): ἐνδόξωι <περὶ τὴν τοξικὴν> (D). U post 272
 277 κλονέεσθαι (Δ 302): ταραττεσθαι (P,D). OSU
 278 κλονέοντο (E 8): ἐταράσσοντο (P,D). OSU
 279 κληῖδα (E 146): τὴν κλειδα (Z 89D). OSU
 280 κλόνον (E 167): ταραχήν (D). OSU²
 281 κλυτόπῳλοι (~ E 654 κλυτοπῳλῳι): ἐνδόξους ἵππους ἔχοντες (~D). OSU
 282 <κε>κλιμένος (E 709): περικεκλιμένος (Φ 549D; περιεχόμενος (D). OSU
 283 κλήδην (I 11): ἐξ ὀνόματος καλοῦντας (~P,D), κοινήι πᾶσι κηρύττοντας. OSU
 284 κλητούς (I 165): {γωνίας παροξυτόνως (fort. κλιτῦς Π 390D), εἰ δὲ ὀξυτόνως (cf T 223D ἄμητος),} τοὺς ἐξ ὀνόματος καλουμένους (~D). OSU
 285 <περικλυτά (I 121): εὐ>κλεᾶ, ἔνυν τὰ U¹ ἔνδοξα (~ H 299D). OSU
 286 κλάγξαντος (K 276): κράξαντος (CyA; D "φθεγξαμένου"), ῥοήσαντος U (~ M 207D)¹. OSU
 287 κλινθήτην (K 350): ἐπέκλιναν (~D). OSU
 288 κλέα (I 189, ~ Λ 21 κλέος): δόξαι (~D) ἢ †διακόφαι (cf ο 322D κεᾶσαι· cήσαι). OSU
 289 κλειτάς (M 6): ἐνδόξους (~ Δ 379D). OSU
 290 κληῖς (M 456): κλεῖς (D). OSU
 291 κλονέονται (Ξ 59): ταρασσονται (CyA, ~ Ξ 14D). S
 292 κλοτοπεύειν (T 149): ὑπερτίθεσθαι (CyL; D "ὑποκλέπτειν"). OSU
 293 κνίσχη (A 460): τῶι λίπει (D). OS
 294 κνέφας (A 475): σκοτία, νύξ (~D). OSU
 295 κνίσχη (B 423): τῆς πιμέλης τὰ κρέη (cf A 317D), τῶι λίπει (D). OS | τὰ μέρη ἢ τὰ λίπη τῆς πιμελῆς ἢ τὰ κρέατα (?). U
 296 Κνωκόν (B 646): πόλις Κρήτης (D). OSU
 297 κνημοῖσιν (B 821): δυσβάτοις τόποις (D "ταῖς προσβάσεσιν τῶν ὁρῶν"). OSU
 298 κραιπνοῖσι (Z 505): ταχέσι (D). OSU²
 299 κνίσχην (Θ 549): ἀναθυμίασιν (~ A 317D). OSU
 300 κοσμήτορες (A 16 κοσμήτορε acc.): ἡγεμόνες (P, CyAL), διατάκτορες (≈D). OSU
 301 κοίλησι (A 26): βαθείαις, κοίλαις (D). OSU
 302 κοίλης (~A 89 κοίλης): βαθείας (D). OSU
 303 κουριδίης (A 114): ῥπαρθενικῆς (D) ἢ U¹ τῆς ἐκ παρθενίας γεγαμημένης (P). OSU
 304 κόμης (A 197): τριχώσεως (D). OSU
 305 κουλεόν (A 220): ξιφοθήκην (D). OSU
 306 κούρην Βρισηῖος (A 392): τὴν Βρισηῖδα (D). OSU
 307 κορυφῇ (A 499): ἐξοχῇ (~ N 179D; D "ἐπὶ τῆς ἀκρωρείας"). OSU
 308 κομίσαντο (A 594): ἀνέλαβον (D "ἀνείλαντο"). OSU

284 προπαροξυτόνως OS || 285 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 288 κλειῖαι^λ || 295 τὰ λείπει U || κέρατα U || 298 κνεποῖσι^λ ||

- 309 κοίρανος (B 204): βασιλεύς (D). OSU
 310 κοιρανέων (B 207): βασιλικῶς διατάπτων (~D). OSU
 311 κονάβιζεν (B 466): ἤχει (D), ῥέφοφα U (~ He κ 3489 κοναβῆσαι). OSU
 312 κορωνίσι (B 746): καμπυλόπρυνμος (~B 392D), ἐπικεκαμμένας τὰς πρύμνας ἔχουσα (~ A 170D). OS(U post 33 omisso lemmate)
 313 κοίρανοι (B 760): βασιλεῖς (D). OSU
 314 κοῦραι Διός (B 598): αἱ Μοῦσαι (D). OSU
 315 κόσμησεν (B 704): διέταξεν (D). OSU
 316 κοσμησάμενος (B 806): διατάξας (D). OSU
 317 κολώνη (B 811): ἀνάστημα γῆς (D "γεώλοφος ἐξοχή"). OSU
 318 κορυθαίολος (B 816): ὁ τὴν περικεφαλαίαν ποικίλῃν ἔχων (D). OSU
 319 κόσμηθεν (Γ 1): ἐκοσμήθησαν (D). OSU
 320 κόρυθος (Γ 369): περικεφαλαίας (D). OSU
 321 κόμισαν (Γ 378): ἀνέλαβον (D "ἦραν, ἐβάστασαν"). OS
 322 κορώνην (Δ 111): νῦν τὸ ἄκρον τοῦ τόξου, ὅπου ἡ νευρὰ δεσμεῖται (~D). OSU
 323 κορυσεσθέν (Δ 274): ὠπλίζοντο (~D). OSU
 324 κουρότερος (~ Δ 316 κουροτέροις): νεώτερος (D). OSU
 325 κολλητοῖσι (Δ 366): κολλητοῖς (D "συνηρμοσμένοις, συμμήκτοις"). SU
 326 κορυφοῦται (Δ 426): ὑφοῦται (CyAL, ~D). OSU
 327 κόρσιν (Δ 502): κρόταφον (D), τράχηλον (Suda "κεφαλὴν σὺν τῷ αὐχένι"). OSU
 328 κοτεσσάμενος (E 177): ὀργισθεὶς (D~P) ἢ ὀργιζόμενος U = infra 343¹. OSU
 329 κοτήεις (E 191): ὀργίλως διακείμενος (CyL; D = P "ὀργιζόμενος"). OSU
 330 κοιρανέουσιν (E 332): ἄρχουσιν (D "διατάσσουσιν"). OSU
 331 κουρίδιον (E 414): τὸ <ν> ἐκ παρθενίας <συνόντα ἄνδρα> (D). OSU
 332 κύδοιμον (E 593): ταραχήν (D). OSU
 333 κουράων (Z 247): θυγατέρων (D). OSU
 334 κόμιζε (Z 490): ἐπιμελείας ἀξίου (CyAL, ~D). OSU
 335 κολεῶι (H 304): ξιφοθήκηι (~ A 194D). OSU
 336 κοιμήσαντο (H 482): ἐκοιμήθησαν (A 476D). OSU
 337 κομιδὴν (Θ 186): ἐπιμέλειαν (D). OSU
 338 κορυστήν (Θ 256): καθοπλιστήν (Δ 457D "πολεμιστήν"). OSU
 339 κορέει (Θ 379): χορτάσει (P), πληρώσει (P 241D). OSU
 340 Κουρήτες (I 529): ἔθνος Αἰτολικὸν τὴν Πλευρῶνα κατοικοῦντες (~D). OSU
 341 κυδαίνων (K 69): δοξάζων (~ E 448D). OSU
 342 κονίησι (K 457): τῇ γῇι (B 418D). OSU²
 343 κοτέων (K 517): ὀργιζόμενος (Δ 168D). OSU
 344 κόρυθι (Π 413; ~ Λ 351 κόρυθα): περικεφαλαίαι (Υ 162D). OSU
 345 κυδοίμεον (Λ 324): ἐτάρασσον (D). OSU
 346 κοσμηθέντες (M 87): διαταχθέντες (B 655D). OSU
 347 κόρυς (M 184): περικεφαλαία (CyA, ≈ Γ 369D). U post 344
 348 κοιμήσας (M 281): παύσας (~ Π 524D). OSU
 349 κονίσωσι (~ Ξ 145 κονίσουσιν): κονιορτὸν ἐγείρουσι (~D). OSU
 350 κόλον (Π 117): κολοβόν (D). OSU²
 351 κόνιν αἰθαλόεσσαν (C 23): τὴν σποδόν (D). OSU
 352 κούρητας (T 193): νεανίας (D "κούρους, νέους"). OSU

322 κολώνην || 331 ἐκ om OS || 332 κοίφοιμον¹ || 334 ἐξ ἐπιμελείας U || 340 ἀνατολικόν || 341
 κοιδαίνων¹ || 345 κοιδόμενον¹ || 350 κοιλόν¹ ||

- 353 κόρυςσε (Φ 306): ἐπήγειρε (D "ὑψωσεν"). OSU
 354 κόνισε (Φ 407): κονιορτὸν ἤγειρε (~ Ξ 145). OSU²
 355 κρήνον (Α 41): ἐπιτέλεσεν (D). OSU
 356 κρατέει (Α 79): κρατεῖ καὶ βασιλεύει (D). OSU
 357 κρείσσων (Α 80): βελτίων (D). OSU²
 358 κρήγνον (Α 106): ἀληθές (D). OSU
 359 κρείων (Α 130): βασιλεύς (D). OSU
 360 κράτιστοι (~ Α 266 κάρτιστοι): ἰσχυρότατοι (D). OSU
 361 κρατέειν (Α 288): κρατεῖν (D). OSU
 362 Κρονίων(ι) (Α 405): Κρόνου παιδί (D). OS
 363 κρητῆρας (Α 470): κρατῆρας (D). OSU
 364 κρατός (Α 530): τῆς κεφαλῆς (D). OS(U v. infra 388)
 365 κρυπτάδια (Α 542): λαθραῖα (~D). OSU²
 366 κρατεράς (Β 40): ἰσχυράς (D). OSU²
 367 Κρόνου παῖς (Β 205): ὁ Ζεύς. U post 362
 368 καρδίην (Β 171): καρδίαν (Α 225D). OSU
 369 κρινώμεθα (Β 385): φιλονεικοῦμεν (P~D). OSU
 370 κρίνοντες (Β 446): διαχωρίζοντες (D). OSU
 371 καρδίη (~Β 452 καρδίη): καρδία (~ Β 171D). SU
 372 κρύβδα (C 168): κρύφα (D "λαθραίως"). OSU
 373 κранаῖς (Γ 201): τραχείας (D). OSU²
 374 Κρήτηθεν (Γ 233): ἀπὸ τῆς Κρήτης (D). OSU
 375 κρατὶ δ' ἐπ' (Γ 336): ἐπὶ δὲ τῇ κεφαλῇ (~D). OSU
 376 κρατερῇ (Γ 349): ἰσχυρᾷ (D). OSU
 377 Κρήτεσσι (Δ 251): Κρησίν (Γ 230D). OSU²
 378 κρῖ (Ε 196): κριθάς (D). O²SU²
 379 κρουνοῖσι (~ Δ 454 κρουνῶν): ῥεύμασι, ῥείθοις (CyL, ζ 216D ῥοήσι). OSU
 380 κραιπνά (Ε 223): ταχέως, κραιπνῶς (D~P). OSU
 381 κρατερώνυχας (Ε 329): ἰσχυρόποδας (CyL, ~ κ 218D). OSU
 382 κρούεσσι (Ε 740): φρικτή (D). OSU²
 383 <κρυπταδίη (Ζ 161):> κρυφίδια, κρυφιμαῖα (D "λαθραῖαι καὶ μοιχικῇ"). OSU
 384 κρούεσσης (~ Ζ 344 ὀκρνοέσσης): φρικτῆς (D). SU
 385 κρεμώ (Η 83): κρεμάω (D). OSU
 386 κριτός (Η 434): ἐπίλεκτος (~D). OSU
 387 κρανίω (Θ 84): τῇ κεφαλῇ (~ EGu 343, 1). OSU
 388 κράτος (Ι 39): νίκη (D "κράτιστον"), τῆς κεφαλῆς = supra 364 U¹. OSU
 389 κρανέω (Ι 310): ἐπιτελέω (CyL, ~D). OSU
 390 κρεῖον (Ι 206): κρεοδόχον ἀγγεῖον (D). OSU
 391 κρατευτῶν (Ι 214): τῶν λαβῶν, οἱ δὲ τῶν ὀβελίσκων (D!). OSU
 392 κροτάλιζον (Λ 161): ἐφόφουν (D). OSU
 393 κρόσσας (Μ 258): κλίμακας (D). OSU
 394 κροσσῶν (Μ 444): τῶν βαθμίδων (D "κλιμάκων"). OSU
 395 ἡκρεῖα: καταλεπτώματα (? Harax). OSU
 396 κρήδεμνα (Π 100): νῦν τὰ τείχη (D). OSU
 397 κρατύς (Π 181): ἰσχυρός (D). OSU²

354 lemma om U || 357 κρείσσων (ζ 182): βέλτιον OS || 362 κρονίου OSU || καρδίην U || 374
 κράτηθεν^λ || 375 κράτει δὲ πεί· ἐπειδὴ ... || 377 κρίεσσι || 383 ad lemma omissum v. ZPE 132,
 n. 11 ||

- 398 κρίκε (Π 470): ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν (D). OSU
 399 κροκόπεπλος (T 1): κροκοειδὲς πέπλον φέρουσα (~D)· πέπλον δέ ἐστι
 γυναικίον μαφόριον (~Cy). OSU
 400 κρείουσα (X 48): βασιλεύουσα (CyL; D "κρατιστεύουσα"). OSU
 401 κρήδεμνον (X 470): κεφαλόδεσμον (D). OSU
 402 κτεινομένους (A 410): ἀναιρουμένους (D). OS
 403 κταμένοιι (χ 401, ~ Δ 494D ἀποκταμένοιο): κταμένοις. OSU
 404 κταμένοιο (E 21): ἀναιρεθέντος (D). OSU
 405 κτεάτεσσιν (E 154): κτήμασιν (P,D) ἢ ἰ χρήμασιν (C 300D). OSU, CyL
 406 κτυπέων (H 479D): βροντῶν (D). OSU
 407 κτύπων (~ K 532 κτύπον): φόφων (~D). OSU
 408 κτύπεν (Θ 170): ἐβρόντα (~D). OSU
 409 κτάμεναι (~ I 458 κατακτάμεν): ἀνελεῖν (Γ 379D "ἀποκτεῖναι"). OSU
 410 κτάσθαι (O 558): ἀναιρεῖσθαι (~D). OSU
 411 κτέρας (K 216): κτήμα (D). OSU
 412 κτεάτισσα (Π 57): ἐκτηκάμην (D). OSU
 413 κτείναντα (~ P 505 κατακτείναντα): ἀποκτείναντα (~ Γ 284D). OSU
 414 κτερεῖζε (Ψ 646): ἐνταφίαζε (CyL, ~D). OSU²
 415 κτιδέην (K 335): ἀπὸ ᾧ κτιδος δέρματος κατασκευασμένην· ᾧ κτις δὲ
 ἐστὶ ζῶιον μείζον γαλῆς (D). λέγεται δὲ καὶ τὸ κτένιον (CyL κτείς!). OSU
 416 κῦδος (A 279): δόξα (P,D). OS
 417 κύδει (A 405): τῇ δόξει (D). OSU
 418 κυδιάνειραν (A 490): καθ' ἣν οἱ ἄνδρες δοξάζονται (~P,D). OSU
 419 κυανέης (~ A 528 κυανέησιν): μελαίνης (D). OSU²
 420 κύπελλον (A 596): περιφερὲς ποτήριον (~D). OSU
 421 κύδιτος (~ B 434 κύδιτε): ἐνδοξότατος (D). OSU
 422 Κυπάρισσος (B 519 -ον): πόλις Φωκίδος (~D) ἢ ξύλον U¹. OSU
 423 Κῦνος (~ B 531): πόλις Φωκίδος (D "πόλις τῆς Λοκρίδος"). SU
 424 κυδιόων (B 579): γαυριῶν (D). OSU²
 425 Κυλλήνης (B 603): ὄρος Ἀρκαδίας (D). OSU
 426 κύρσας (Γ 23): ἐπιτυχῶν (D). OSU
 427 κυάνεαι (Δ 282): μέλαιναι (D). OSU
 428 κύνεσσι (A 4): τοῖς κυσί (D). OSU
 429 κύων (~ Θ 388 κύον): ἀναιδέστατος (~ Λ 362D). OSU
 430 κυνώπιδος (Γ 180): ἀναιδεστάτης (D). OSU
 431 Κύπριν (E 330): τὴν Ἀφροδίτην (D). OSU
 432 κυδαίνων (K 69): δοξάζων (~ E 448D). OSU
 433 καὶ κύρμα (E 488): ἐπίτευγμα (D). OSU²
 434 κύμβαχος (E 586): ἐπὶ κεφαλὴν (D). OSU
 435 κύκλα (E 722): τροχοὺς (P,D). OSU
 436 κυδιανείρηι (Z 124): τοὺς ἄνδρας δοξαζούσῃ (~ Ω 391D). OSU
 437 κύσεν (Z 474): κατεφίλησεν (D). OSU
 438 κυκλήσομεν (H 332): ἐπ' ἀμαξῶν κομίσομεν (~D). OSU
 439 κύδει γαίων (Θ 51): τῇ δόξει γαυριῶν (E 906D). OSU
 440 κύον ἄδδεός (Θ 423): ἀναιδέστατε (~P,D). OSU
 441 κύνεος (I 373): ἀναιδής (D). OSU
 442 κύντατον (K 503): ἀναιδέστατον (CyA, ~ Θ 483P,D; D "δεινότατον"). OSU
 443 κυνώπα (A 159): ἀναιδέστατε (P,D). OSU

398 κρήγεν^λ || 399 γυναικίον O : τὸ ἔπεπλον τουτέστιν τὸ SU || 433 κύκυρμα^λ || 434 ἐπιτέτευγμα || 438 κυκλήσομαι· (ἐπιμαζὸν OS) κομίσομαι OSU || 440 κύιον ἄδδεε^λ ||

- 444 κυδρή (C 184): ἔνδοξος, σεμνή (D). OSU
 445 κύδαινον (E 448, ~ K 69 κυδαίνων): μεγάλα ἐφρόνου (Ψ 793D "κατὰ
 ψυχὴν ἐμετεώριζεν"). OSU
 446 κυκειῶ (Λ 624): κυκεῶνα (D): κυκεὼν δέ ἐστι πόμα ἐκ μέλιτος καὶ πολλῶν
 ἄλλων συγκείμενον (~D, CyAHL). OSU
 447 κυκάμεναι (~ Y 225 ὑποκυκάμεναι): ἔγκυοι γενάμεναι (CyL, ~D). OSU
 448 κυκώμενος (Φ 235): ταραττόμενος (D). OSU
 449 κυνάμυια (Φ 394): ἀναιδεστάτη (~D). OSU
 450 κύρεται (Ω 530): περιτυγχάνει (~D). OSU
 451 κώπη (A 219 κώπηι): ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους (≈D). OSU
 452 κολωιόν (A 575): θόρυβον (ApS 102,1, CyA). OSU
 453 κώεα (I 661): κώδια (D). OS
 454 κωφόν (Λ 390): ἀναίσθητον (D "ἀμβλὺ εἰς ἀλγηδόνα"). OSU
 455 κῶμα (Ξ 359): κοίμημα (D), ὕπνον (~ c 201D). OSU
 456 κωπηέντα (O 713): λαβὰς ἔχοντα (D). OSU
 457 κώκυεν (C 37): μετὰ θρήνου ἀνεβόηεν (CyA, ~ X 407D). OSU
 458 κωφεῦσαι (Hiob 13,5): ἀναισθητῆσαι, ἡκυχᾶσαι (CyA). OSU

Ἀρχὴ τοῦ Λ στοιχείου OS

- 1 λαθικηδέα (X 83): τὸς λαν λαθεῖν τῆς λύπης <ποιοῦντα> (~D). OSU
- 2 λαοί (A 10): ὄχλοι (P,D). OSU²
- 3 λαμπετόωντι (A 104): λάμποντι (P,D). OSU
- 4 λασίοις (A 189): δασέει (D) ! πυκνοῖς (P). OSU
- 5 λάχνη (B 219): τρίχωσις (D). OSU
- 6 λᾶαν γάρ (B 319): λίθον γάρ (D). OSU
- 7 λάθρηι (B 515): λάθρα, κρυφῇ (~D). OSU²
- 8 λαβρεῦσαι (Ψ 474 λαβρεύεαι): φλυαρῆσαι (CyL; He λ 22 "λάβρωσ καὶ ἀθρόωσ λαλεῖν"; D "πολυλογεῖς"). OSU
- 9 λάσιος (B 851 λάσιον): δαυὺς ἢ συνετός (D "πυκνόν, συνετόν"). OSU
- 10 λάβεν (Γ 369): ἔλαβεν (D) ἢ ἦχον ἀπετέλεσεν U, = infra 22 λάκεν (!). OSU
- 11 λάθεν (Γ 420): ἔλαθεν (D). OSU
- 12 <λε>λάθοντο (Δ 127): ἐπελάθοντο (D). OSU²
- 13 λαιχήϊα (E 453): τὰ μικρὰ ἀσπιδίσκια (D). OSU
- 14 λάξ (Z 65): τὸ στήθος τοῦ ποδός (D "λάξ ἐπιβάς τῷ στήθει"). OSU
- 15 Λαοδίκην ἐσάγουσαι (~ Z 252 ἐσάγουσα): ἀντὶ τοῦ πρὸς λαὸν δίκην (!) εἰς-άγουσαι. OSU
- 16 λάχησιν (H 171): λάχηι (D). OSU
- 17 λαχνήεντι (I 548): δασεῖ (D). OU
- 18 λαχνήεντα (C 405): δασέα (CyL) ἢ πολλά (D "τετριχωμένα"). OSU²
- 19 λάϊνον (M 178): λίθινον (Γ 57D). OSU
- 20 Λάπιθαι (M 281): ἔθνος Θεσσαλικόν (~ He λ 315). OSU
- 21 λαιμόν (N 542): τὸν φάρυγγα (D "βρόγχον"). OSU
- 22 λάκεν (Ξ 25, N 616): ἦχον ἀπετέλεσεν (D "ἦχει, ἐψόφει"). OS(U v. supra 10)
- 23 λαιφηρά (Ξ 17): ταχέα (D). OSU
- 24 λαοφόρον (O 682): ὁδόν, δι' ἧς οἱ λαοὶ φέρονται (~D). OSU
- 25 λαίλαπα (Π 365): τὸν μετὰ συστροφῆς ἄνεμον (~ Δ 278D). SU
- 26 λάφαντες (Π 161 λάφοντες): πιόμενοι (~D). OSU
- 27 λαῖτμα (T 267): τὴν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ κίνησιν (η 35D "ὄρμημα"). OSU
- 28 λέχος (A 31): κοίτη (D). OSU²
- 29 λευκώλενος (A 55): λευκοβραχίων (D). OSU
- 30 λεύσετε (A 120): βλέπετε (D). OSU
- 31 λείπεσ (~ B 107 λείπε): κατέλειπεσ (~ B 396D). OSU
- 32 λέξασθαι (B 125): ἐπιλέξασθαι (D). OSU
- 33 λείπει (B 396): καταλείπει (~D). OSU
- 34 λεχεποῖην (B 697): βαθεῖαν καὶ ἠϋξημένην (Δ 383D "βαθεῖαν πόαν ἔχοντα"). OSU
- 35 λείπον (~ B 723 λίπον): κατέλειπον (D). OSU²
- 36 λεύσσει (Γ 110): ὁρᾷ (D). OSU²
- 37 λείποιτο (~ Γ 160 λίποιτο): καταλείποιτο (~D). OSU
- 38 λεχέεσσι (Γ 448): κοίταις (α 366D). OSU
- 39 λέξεται (Δ 131): κοιμίζεται (~D). OSU
- 40 λεχεποῖην (Δ 383): ἱμαντῶδες φυτὸν βοτανῶδες (~ N 199D ῥωπήϊα). OS
- 41 λῖς (P 109): λέων (D). OSU²
- 42 λελιμένος (E 690): προθυμούμενος (D). OSU

1 λαοκήδεα^λ || 15 εἰσάγουσαι OS : εἰσερχομένην U || 26 λάμφαντες^λ OU || 34 βοηθεῖαν U || 41 λείε^λ SU ||

- 43 λεύκ' ἐλέφαντι (E 583): λευκά ὥς ἐλεφάντινα (D). OSU
 44 λέπαδνα (E 730): ῥοί U¹ μαχαλιετῆρες τῶν ἵππων (~D). OSU
 45 λελάχωcin (H 80): ἐπιτύχωcin ῥῆ θάψωcin U = 57¹ (~ H 171D). OSU
 46 λεξάσθων (I 67): κοιμηθήτωσαν (D "λεξάσθωσαν, καταριθμησάτωσαν"). OSU
 47 πίφαυσκον (K 202): ἔλεγον O (D).
 48 λευγαλέοιο (N 97): δεινοῦ (D "ὀλεθρίου"). OSU²
 49 λεπτή (K 226): ἀσθενής (D). OSU
 50 λείβον (K 579): ἔσπενδον (~ A 463D). OSU²
 51 λελημένοι (M 106): προθυμούμενοι (D). OSU
 52 λελασμένον (N 269): ἐπιλελησμένον (~ Π 538D). OSU
 53 λεγοίμεθα (N 276): ἀθροίζο(ί)μεθα (~ D "καταριθμοίμεθα"). OSU
 54 λείπεθ' ἄρματ' ἀνάκτων (~ Π 507 λίπεν): ἐλείφθη τὰ ἄρματα τῶν δεσποτῶν (D). OSU
 55 λεύσσω (Y 346): βλέψω (Π 127D). OS
 56 λαιψηροῖci (Φ 278 λαιψηροῖc): ταχέci (D). OSU
 57 λελάχωci (X 343): θάψωci (O 350D "ταφῆc λαχεῖν ποιήσωci"). OS (U v. 45)
 58 λευγαλέωci (Φ 281): διύγρωci (EG "δι' ὕδατοc"). OSU²
 59 λευκανίηc (X 325 v.l., λαυκανίηc): τοῦ λαιμοῦ (D). OSU
 60 λεληκώς (X 141): κραυγάζων (D "κεκραγώς"), O | βοῶν (CyL). SU
 61 λῆγε (A 210): παύον (D), παῦσαι (P). OSU²
 62 λήθω (A 561): λανθάνω (D). OSU
 63 λειριόεσσαν (Γ 152): ἡδεῖαν (D). OSU
 64 λήγοντα (Γ 394): παυόμενον (~D). OSU
 65 λειήνας (Δ 111): ὁμαλίεας (~ θ 260D "ὁμαλὸν ἐποίησαν"). OSU²
 66 λιγυρῆciν (E 526): ὀξείαιc (D). OSU
 67 Λῆμνος (~ θ 230 Λήμνωci): πόλιc Θράικηc (A 593D "νῆκοc ἐcτὶ Θράικηc"). OSU²
 68 λῆιστοί (I 406): κτητοί (CyA; D "ἐκ ληστείας"). OSU
 69 ληΐ(τι)δι (K 460): λαφυραγωγῶci (D). OSU²
 70 ληΐδα (Λ 677): τὴν τῶν τετραπόδων κτῆciν (M 7D "λείαν"; I 125D "λεία ἡ τῶν τετραπόδων κτῆcic"). OSU
 71 λαιψηρήν (T 276 v.l., αἰψηρήν): ταχεῖαν (β 257D; ~D). OSU
 72 λείβεν (Ω 306): ἔσπενδεν (A 463P). OSU
 73 λιςσομένη (A 502): παρακαλοῦσα (~ A 174P,D; D "λιτανεύουσα"). OSU
 74 λιπαροῖciν (B 44): εὐτραφέci (D), πλουσίοic (~ I 156D). OSU
 75 λιγυφθόγγοic (B 442): ἡδυφώνοic (D). OSU
 76 λειμῶνci (B 461): ἀνθηρῶci τόπωci (~D). O²SU
 77 λινοθώρηξ (B 529): λινῶci θώρακι χρώμενοc (~D). OSU
 78 λιλαιόμενοι (Γ 133): προθυμούμενοι (D "ἐπιθυμοῦντεc"). OS
 79 λιγέωc (Γ 214): ἡδέωc, ὀξέωc (D). OSU
 80 λιλαίεται (ν 31; ~ Γ 399 λιλαίει): προθυμεῖται (~D). OSU
 81 λείη (Δ 484): λεία, ὁμαλή (D). OSU
 82 Αἰνόθεν (Δ 520): ἀπὸ Αἴνου πόλεωc (D). OSU
 83 λείφαι (H 481): σπείσαι (D). OSU²
 84 λιπαρά (α 334; ~ I 156 λιπαράc): ἀπαλά (D "πλουσίας"). O²SU²
 85 λικριφίc (Ξ 463): ἐκ πλαγίων (ApS 108, CyA; ~D). OSU
 86 λίαςθεν (Ψ 879): ἐξέκλινεν (D "διεχωρίσθησαν"). OSU

47 λέξακον^λ || 48 λευαλοῖο^λ OS, λευαλεῖοιω^λ U || 56 λεψηροῖci^λ || 63 ληρόεσσαν· ἰδίαν || 65 λήηναc· ὁμιλήσαci || 66 ληγυρῆciν^λ || 68 κλητοί || 70 ληνδιάν^λ || 71 ληψηρήν || 72 λείβεν^λ SU || 80 λιλᾶται^λ || 81 λιςσέ^λ = κ 4D || 82 λίνοθεν^λ || ἀπολινοπόλεωc || 84 λιτρά^λ ||

- 87 λιτέσθαι (Π 47): λιτανεύειν (D "ίκετεύειν"). OSU
 88 λίνωι (Π 408): τῇι ὀρμιᾷ (D). OSU
 89 λιπαροκρήδεμνος (C 382): λαμπρὰ κρήδεμνα ἔχουσα (~D). OSU
 90 λίνον (C 570): οἱ μὲν τὴν χορδὴν, οἱ δὲ εἶδος ὕμνου (~D). OSU
 91 λιλαίετο (Υ 76): ἐπεθύμει (~ Ξ 331D). OSU²
 92 λιλαιομένη (Φ 168): ἐπιθυμοῦσα (α 15D). OSU
 93 λιασθείς (Ψ 231): ἐκκλίνας (Υ 418D), ἐκφυγών (~ X 12D). OS
 94 λιάζετο (Ω 96): ἐκινεῖτο (D "διίστατο"). OSU
 95 λειμωνόθεν (Ω 451): ἐκ τοῦ λειμῶνος (D). OSU
 96 λοιγόν (Α 67): ὀλέθριον θάνατον (~ϕ, D). OSU
 97 λοιμοῖο (Α 97): λοιμοῦ (D). OSU
 98 λόχον (Α 227): ἐνέδραν (D). OSU
 99 λοίγια (Α 518): ὀλέθρια (D). OSU
 100 λόφος (Γ 337): τὸ ἄνωθεν τῆς περικεφαλαίας εἰς τὸ κάτω νεῦον (~D).
 ῥέγει καὶ τὸν τράχηλον U= 102¹. OSU
 101 Λυκόοργος (Ζ 130): Λυκοῦργος (D). OSU
 102 λόφον (Κ 573): ῥέγει καὶ SU¹ τὸν τράχηλον (D). O²S (U v. supra 100)
 103 λοεσσαμένω (Κ 537): λουσαμένω (~ α 310D). OSU
 104 λοετροχόος (~ C 346): εἰς τὰ λουτρά ἐγκείμενος (D "ἐξ οὗ τὰ λουτρά
 γίγνονται"; θ 435D "εἰς ὃν τὰ λουτρά χεῖται"). OSU
 105 λοίςθιος (~ Ψ 536 λοῖσθος): τελευταῖος (D "ὔστατος, ἔσχατος"). OSU
 106 λοισθηῖ (Ψ 751): τῷ τελευταίῳ (D "τῷ ἐσχάτῳ"). O²SU
 107 λυρόμενος (Α 13): λυτρωόμενος (D). OSU
 108 λῦσαν (Α 305): διέλυσαν (ϕ). OSU
 109 λυγρά (Γ 416): χαλεπά (D), δεινά, ἰ ὀλέθρια (Ζ 168D). OSU
 110 Λυκηγενεῖ (Δ 101): τῷ ἐν Λυκίαι γεγεννημένῳ (D). OSU
 111 λῦσε δὲ γῦια (Δ 469): ἔλυσεν δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος (D "λυθῆναι
 ἐποίησεν"). OSU
 112 ἄποινα (Ζ 46): λύτρα, δῶρα (Α 13D, ϕ). OSU²
 113 Λυκίην (Ζ 172): εἰς τὴν Λυκίαν. ῥῆ λύκου δέρμα U = infra 117 λυκήν¹. OSU
 114 λύθρῳ (Ζ 268): ἰδρῶς μεθ' αἵματος (~D). OSU
 115 λυσετήρα (Θ 299): λυσεῶντα καὶ μαινόμενον (D "μανιώδη, λυσεῶδη"). OSU
 116 λύσομαι (Κ 378): λυτρώσομαι (D). OSU
 117 λυκήν (Κ 459): λύκου δέρμα (~D). OS(U v. supra 113)
 118 Λύκτος (Ρ 611): πόλις Κρήτης (D). OU
 119 λῦτο δ' ἄγών (Ω 1): διελύθη ὁ ἄγών (~ ε 297D). OSU
 120 λύσασθαι (Ω 118): ἀπολυτρώσασθαι (~ X 50D). OSU
 121 λῶϊον (Α 229): βέλτιον (Α 229ϕ, D). OS
 122 λωβήσατο (Α 232): λυμήνεια, ὑβρίσεις (~D; ϕ "βλάψαις"). OSU
 123 λωβητήρα (Β 275): λοῖδορον, ὀνειδικτήν, ἰ ὑβριστήν (D). OSU
 124 λώβη (C 180): αἰσχύνη (D), ὕβρις (~ Γ 42D). OSU

93 φυγῶν O || 95 λιμωνόθεν^λ || 101 λοκοοργός^λ || 107 λυτρωσάμενος OS || 110 τῶν ...
 γεγεννημένων || 112 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 117 λυκήν^λ ||

Ἀρχὴ τοῦ Μ στοιχείου OS

- 1 μὰ θεόν: μὰ τὸν θεόν (cf A 234D μὰ τόδε· μὰ τοῦτο). OSU
- 2 μάχεσθαι (A 8): πολεμεῖν (~ A 151D). OSU
- 3 μάλιστα (A 16): μάλα, πάνυ, λίαν (He μ 191). OSU
- 4 μάλα εἶπε (A 85): λίαν εἶπε (D). OSU
- 5 μαντοσύνη (~ A 72 μαντοσύνην): μαντεία (D). OSU
- 6 μάντι κακῶν (A 106): ἐπὶ κακῶι μαντευόμενος (D "ὦ κακῶν μάντι"). OSU
- 7 μαχηρόμενος (A 153): μαχεσθεῖς (~ A 304P; D "μαχούμενος"). SU
- 8 μαρναμενοῖιν (A 257): μαχομένων (P,D). OSU
- 9 μαχήσομαι (A 298): πολεμήσω (~ A 153D; D "μαχοῦμαι"). OSU
- 10 μακάρων (A 339): μακαρίων καὶ SU¹ ἀφθάρτων (D "μακαρισμοῦ ἀξίων, εὐδαιμόνων"). OSU
- 11 μαλακόν (B 42): ἀπαλόν (D). OSU
- 12 μάλ' ὦκα (B 52): λίαν ταχέως (D "πάνυ σπουδαίως"). OSU
- 13 μαχέονται (B 366): πολεμήσῃ (~ A 366D). OSU
- 14 μάχης εὖ εἰδότε πάσης (B 823): ἑπάσης U¹ πολεμικῆς ἐπιστήμης (D "πάσης μάχης ἐπιστήμονες"). OSU
- 15 μαντοσύνας (B 832): μαντείας (D). U post 5
- 16 μαρμαρέην (Γ 126): λαμπράν (D). OSU
- 17 μάρπτε (Φ 375; E 65 κατέμαρπτε): κατελάμβανε (D). OSU
- 18 μαχοίατο (Δ 348; E 362 μάχοιτο): μάχονται (D). OSU
- 19 μάστιξε δ' ἐλαύνων (~ E 366): ἐμάστιξεν δὲ ὥς ἔλαυνεν (D "ἔτυφεν, ἔπληξεν"). OSU
- 20 μασιδίως (E 374): ματαίως (D). OSU
- 21 μαχέσκετο (H 140): ἐμάχετο. OSU²
- 22 μάρπτῃσι (Θ 405): καταλάβῃ (D). OSU
- 23 μάρφει (O 137): συλλήφεται (D), ἰ λάβῃ (~ Φ 564D). OSU
- 24 ματεύομεν (Ξ 110): ζητήσωμεν (D). OSU
- 25 μακῶν (Π 469): ποιὰν φωνὴν προῖέμενος (D "μυκησάμενος, φθεγξάμενος βαρὺ"). U post 30
- 26 μάτησεν (Π 474): ματαίως ἀνέστρεφεν (~ supra η 103; D "ἐματαιοπράγησεν"). U (μάντησεν^λ) post 15
- 27 μάστιγι θοῇ (P 430): τῇ ὀξεῖς ποιούσῃ τοὺς ἵππους, ὅτι κέντρον ἔχει. OSU
- 28 μάρναντο (C 1): ἐμάχοντο (D). OSU
- 29 μαστίεται (Υ 171): μαστίζει (D). OSU
- 30 μάκελλαν (Φ 259): τὴν δίκηλλαν (ApS 109). OSU
- 31 μαλερῶι (Φ 375): μαραντικῶι (~ I 242D; D "τῶι πάντα μαραίνοντι"). OSU
- 32 μετέφη (A 58): μετεῖπε (P,~D). OSU
- 33 μετέειπεν (A 73): ἐν αὐτοῖς εἶπεν (D). OSU
- 34 μένεος (A 103): ὀργῆς (D). OSU
- 35 μεγάθυμοι (A 135): μεγαλόφυχοι (D). OSU
- 36 μεταφρασόμεθα (A 140 v.l., μεταφρασόμεθα): μετὰ ταῦτα βουλευσόμεθα (~D). OSU
- 37 μεταξύ (A 154): ἐν μέσῳ (D ἀνὰ μέσον). OU
- 38 μένειν (A 174): ἐκδέχεσθαι (~ infra 136) ἢ οἰκεῖν. OSU
- 39 μερμήριζεν (A 189 v.l., μερμήριξεν): ἐμερίμνησεν (D). OSU
- 40 μετὰ δ' ἐτράπετο (A 199): μετὰ ταῦτα δὲ ἐξεπλάγη (P "ἐπεστράφη δέ"). OSU
- 41 μερόπων (A 250): τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων (D). OSU

- 42 μεθομίλεον (A 269): συνεμάχησα (~D). OSU
 43 μεθέμεν (A 283): ἀφείναι, συγχωρήσαι (~D). OSU
 44 μετὰ ρφίειν (A 368): ἐν αὐτοῖς (~D). OSU²
 45 μετὰ δαῖτα (A 424): ἐπὶ τὴν εὐωχίαν (D). U post 37
 46 μέσον ἱστίον (A 481): ἱσταμένου τοῦ ἀρμένου (cf A 433D). U post 157
 47 μετὰ πᾶσιν (A 516): ἐν πᾶσιν (~D). OSU
 48 μελήσεται (A 523): ἐν ἐπιμελείαι ἔσται (~D). SU
 49 μετάλλα (A 550): ἐπιζητεῖ (~ A 553D; D "πολυπραγμόνει"). OSU
 50 μεταλλῶ (A 553): ἐπιζητῶ (D). OSU
 51 μεμαῶτα (A 590): προθυμούμενον (P,D). OSU
 52 μέμηλεν (B 25): ἐν ἐπιμελείαι ἔστιν (~ E 708D; D "διὰ φροντίδος"). OSU
 53 μεγαθύμοις (~ B 53 μεγαθύμων): μεγαλοφύχοις (~D). OSU
 54 μελισσῶν (B 87): μελισσῶν (D). SU
 55 μετὰ δὲ ρφίειν (B 93): ἔμετὰ δὲ αὐτοῖς U¹, ἐν δὲ αὐτοῖς (D). SU
 56 μετηύδα (B 109): μετείπεν (~D). OSU
 57 μέγα (B 111): μεγάλως (D). SU
 58 μέλλει (B 116): ἔοικεν (D). OSU²
 59 μέγιστον (B 118): μήκιστον, μέγα (I 39 "κράτιστον"). OSU
 60 μεγάροις (B 137): μεγάλοις ἢ οἴκοις (D). OSU
 61 μετὰ πληθύν (B 143): ἐν τῷ πλήθει (D). OSU
 62 μετὰ λαόν (B 163): εἰς τὸν ὄχλον (~D). SU
 63 μελαίνης (B 170): βαθείας (B 358D), μεγάλης, ἢ κοίλης (~ B 516D γλαφυραί). OSU
 64 μετάφρενον (B 265): τὸ μεσονώτιον μεταξὺ τῶν ὠμων (~D). OSU
 65 μεταφρέ(νου) ἔξ (B 267): ἐκ τοῦ μεταφρένου. OSU
 66 μερόπεσσι (B 285): ἀνθρώποις (D). U post 41
 67 μετ' ἀπρήκτους (B 376): ἐπὶ ἀπράκτους (~D). OSU
 68 μεδέσθω (B 384): φροντιζέσθω (D). OSU
 69 μετέσσεται (B 386): παραγενήσεται (D). OSU
 70 μένος (B 387): δύναμιν (D). OSU
 71 μένος ἀνδρός (~ B 387 μένος ἀνδρῶν): περιφραστικῶς τοῦ ἀνδρός (~D). U post 87
 72 μέλαθρον (B 414): τὸν οἶκον (D). OSU²
 73 μέλαιναι (B 524): βαθεῖαι (~ A 300D). OSU
 74 μεμαῶτες (B 473 543 Γ 9): προθυμούμενοι (D). U post 86
 75 μεγαλήτορες (B 547 μεγαλήτορος): μεγαλόφυχοι, γενναῖοι (~D). OSU
 76 Μέσσην (B 582): τὴν Μεσσήνην κατὰ συγκοπὴν (~ Ak; D "τὴν καλουμένην Μεσσήνην"). U post 46
 77 μενεπτόλεμος (B 740): ὑπομονητικὸς κατὰ τὸν πόλεμον (~D). OSU
 78 μέγα πῆμα (Γ 50): μεγάλη συμφορά (D "κακόν"). OSU
 79 μετ' ἀμφοτέροις (Γ 85): ἐν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσιν (~D). OSU
 80 μεταλλᾶς (Γ 177): ἐπιζητεῖς (K 125D). OSU²
 81 μετὰ τοῖσιν (Γ 188): ἐν τούτοις (D). OSU
 82 μετ' ἐϋκνήμιδας (Γ 370): ἐπὶ (D "εἰς") ἢ τοὺς ἐνόπλους (B 554D ἀσπιδιώτας). OSU
 83 μεθείω (Γ 414): καθῶ, ἑάσω, ἢ ἀπολάβω (D "ἀμελήσω, καταλείψω"). OSU
 84 μενεαίνει (~ Δ 32 μενεαίνει): ὀργίζει (~ α 20D; D "προθυμῇ"). OSU

43 ἀφανῆσαι O || 44 ρφινᾶ O(U), ρφῆσινᾶ S || ἐν U : μετ' OS || 45 μετὰλ = YQX : κατὰλ Z || 52 ἐν ἐπιθυμία ἔστιν O || 53 μεγαλοθυμοῖσι OS || 55 αὐτοὺς bis habet U || 62 ὄχλον U : λαόν S || 64 τὸ μεσονώτιον μεταξὺ SU : μέσον O || 67 μεταπρήκτουλ || 76 μέσην· τὴν μέσην U ||

- 85 μεγαίρω (Δ 54): φθονῶ (D). OSU
86 μεμαυῖα (~ Δ 73 μεμαυῖαν): προθυμουμένη (D). OSU
87 μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων (Δ 117): τὸ βέλος τὸ ταῖς ὀδύναις πρὸς ἡκακῶν
 ὀδυνοβαλλόμενον (D "ἔρεϊσμα ἐνερεῖδον τὰς ὀδύνας"). OSU
88 μεθίετε (Δ 234): ἀμελεῖτε (D). OSU
89 μεθιέντας (Δ 240): ἀμελοῦντας (D). OSU
90 μελάντερον (Δ 277): ἀντὶ τοῦ μέλαν (D). OSU
91 μέλπηθρα (N 233): παίγνια (D). OSU
92 μετεῖναι (Δ 316): συνεῖναι (P). OSU
93 μελιθδεά (~ Δ 346 μελιθδέος): προσρηῆ (K 495^{ti}), ἡδύ U ~ infra 116ⁱ. OSU
94 μεμήληι (Δ 353): ἐν ἐπιμελείαι (~ N 469D; D "διὰ φροντίδος σχῆις"). OSU
95 μεδώμεθα (Δ 418): φροντίζωμεν (E 718D; ~D). OSU
96 μεμακῦλαι (Δ 435): φωνοῦσαι (D "μηκόμεναι"). OSU
97 μεσσηγύς (E 41): ἐν μέσῳ (D "ἀνὰ μέσον, μεταξύ"). OSU
98 μεταδρομάδην (E 80): ἐπιδραμών (D). OSU
99 μέμονα (E 482): προθυμοῦμαι (D). OSU
100 μετάλλησαν (E 516): ἐπεζήτησαν (D). OSU
101 μαίμησεν (E 670): ἐταράχθη (D). OSU
102 μετεσσεύοντο (Z 296): ἐπ' αὐτὴν ἐπορεύοντο (~D). OSU
103 μεθίεις (Z 523): ἀμελεῖς (D "ἀμελῶς διάκεισαι"). OSU
104 μέλπεσθαι (H 240): κινεῖσθαι κατὰ τὸν πόλεμον (~D). OSU
105 μετά (H 418): ἐπὶ (D). SU
106 μεθ' ὕλην (H 418): ἐπὶ ξύλα (~D). OSU²
107 μετήορα (Θ 26): μετέωρα (D). OSU²
108 μετὰ νῶτα βαλὼν (Θ 94): τὰ νῶτα δοὺς τοῖς πολεμίοις (~D). OSU
109 μέθεπεν (Θ 126): ἐδίωκεν (D). OSU
110 μέρμερα (Θ 453): μερίμνης ἄξια (D). OSU
111 μεδέσθην (Θ 458): ἐβουλεύσαντο (~ Δ 21P,D). OSU
112 μελάνυδρος (I 14): ἐν βάθει τὸ ὕδωρ ἔχουσα (~D, P "βαθύυδρος"). OSU
113 μενοεικέα (I 227): τὰ τῇ ψυχῇ ἀρέσκοντα (D "τῷ μένει εἴκοντα, αὐτάρ-
 κη"). OSU
114 μενεχάρμαι (I 529): ὑπομονητικοὶ κατὰ τὰς μάχας (~D). OSU
115 μεθήσομαι (I 650): φροντίσω (~ λ 110D; D "πρόνοιαν ποιήσομαι"). OSU
116 μελησέμεν(αι) (K 51): μελήσειν (~ E 228 "δι' ἐπιμελείας ἔσονται"). OSU
117 μετὰ τοῖσιν (K 62): ἐν τούτοις (Γ 188D). OSU
118 μενοινήσῃ (K 101): προθυμηθῶσι (D). OSU
119 μεμάασι (K 208): προθυμοῦνται (~D). OSU
120 μέλαιναν (K 215): μελαίνην, σκοτεινὴν (~ B 358D). OSU
121 μεμηκῶς (K 362): κραυγάζων (D "φθεγγόμενος"). OSU
122 μετὰ τοῖσι (K 414): ἐν τούτοις (Γ 188D). OSU
123 μεθῶμεν (K 449): ἐάσωμεν (D). OSU²
124 μέλεον (K 480): μάταιον (D). OSU
125 μελιθδεά (K 495): ἡδύν (~ Z 258D). OS(U v. supra 93)
126 μεσσεύλοιο (Λ 548): τῆς ἐπαύλεως (D). OSU
127 μενοίνεον (M 59): διανοοῦντο (D "ἐνενόουν"). OSU
128 μενεδήϊος (M 247): ὑπομονητικὸς κατὰ τὴν μάχην (~N 228D). OSU
129 μαιμώσιν (N 75): ἐνθουσιῶσιν (D). OSU
130 μετοκλάζει (N 281): μετακαθίζει (D). OSU

87 μενελάων ἐρμολυνάων || κακῶ OS, κακῶ U || 101 μέμνησε || 108 διδοὺς U || 114 μενέχαρ-
μοι || OS || 122 τούτοις ||

- 131 μελπήθοριο (~ N 233 μέλπηθρα): παιγνίου (~D). OSU
 132 μελπήθοριαι (~ N 233 μέλπηθρα): παιγνίοις (~D). U
 133 μεσαιπόλιος (N 361): ἡμιγέρων, ἰ μεσήλιξ (D). OSU
 134 μετάλμενος (N 362): ἐπιδραμών, ἐπακολουθήσας (Ξ 443D "μεταλλόμενος, ἐπιπηδήσας"). OSU
 135 μελανόχροος (N 589): μελανός (CyAL μέλας). OSU
 136 μεῖναι (N 830): ἐκδέξασθαι (≈ supra 38). U post 147
 137 μενοινήσειεν (O 82): ἐνθυμηθείη (~D). OU
 138 μελάνδετα (O 713): ἰσχυρά (D "σιδηροένδετα"). OSU
 139 μελανδέτοιο (~ O 713, v. supra): ἰσχυροτάτου. OSU
 140 μειλιχίη (~ O 741): προσηνεία, πραότης (~D). OSU
 141 μέσῳ ἔρκει (Π 231): μέσης τῆς σκηνῆς (~D). OSU
 142 μετεκίαθε (Π 685): μετῆλθε (~D). OSU
 143 μετασπών (P 190): ἐπιδραμών (D). OSU
 144 μενοινᾷ (T 164): προθυμεῖται (D). OSU
 145 μέμβλεται (T 343): ἐν φροντίδι ἐστίν (D "μέλει, παρακάθεται"). OSU
 146 μελίαν (T 390 μελίην): μελαίνην (~ B 543D "δόρασιν"). OSU
 147 ἡμέθοπος (K 8 μέγα στόμα): τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου (D). OSU
 148 μεσσοπαγές (Φ 172): ἕως τοῦ μέσου (D "μέχρι τοῦ ἡμίσεος"). OSU
 149 μελανύδρου (Φ 257): πολυύδρου (~ I 14D). OSU
 150 μελδόμενος (Φ 363): ἐψῶν (D "τήκων"). OSU
 151 μελεδήματα (Ψ 62): φροντίδας (D). OSU
 152 μετάλμενος (Ψ 345): ἐπιδιώξας (Λ 538D "ἐφαλλόμενος"). OSU
 153 μεμνώιτο (Ψ 361): μνήμην ποιείτω (D "ἐπιμελοῖτο καὶ ἐπισκοποίη"). OSU
 154 μετέσσυτο (Ψ 389): μετήιει (D). OSU
 155 μέδοντο (Ω 2): ἐφρόντιζον (CyA; D "ἐπεμελοῦντο"). OSU
 156 μενεαίνων (Ω 22): ὀργιζόμενος (D). OSU
 157 μέσσαυλον (Ω 29): ἔπαυλιν (D). OSU
 158 μελεῖστί (Ω 409): εἰς μέλη (D "κατὰ μέρος"). OSU²
 159 μετοχλίσσειεν (Ω 567): μετακινήσειε (D). OU²
 160 <κεχαρις>μένα (Ω 661): φιλούμενα (= supra κ 204; ~ β 54D "προσφιλής"). OSU
 161 μῆνιν (A 1): χόλον, ὀργὴν ἐπίμονον (D). OSU
 162 μή νυ τοι (A 28): μὴ δὴ σοι (~D). OSU
 163 μητίετα (A 175): μητιέτης, βουλευτής (~D). OS
 164 μὴ δώρῃσι (A 324): μὴ δώσῃ (D "μὴ παράσχη"). OSU
 165 μίνυνθα (A 416): ἐπ' ὀλίγον χρόνον (ApS 112, ~D). OSU
 166 μῆνι ' Ἀχαιοῖσι (A 422): ὀργίζου τοῖς Ἑλλήσι (D). OSU
 167 μῆνιε (A 488): ὀργίζετο (D). OSU
 168 μητίετα (A 508): βουλευτικέ (~ A 175D). OSU
 169 μή νυ τοι (A 566): οὐδαμῶς σοι (A 515D οὐ τοι; ~ A 28D). OSU
 170 μητίετα (B 197): βουλευτικώτατε (A 508D). ἡμητιέτης γάρ ἐστι βουλευτής (~ A 175D) U¹.OSU
 171 μὴ κῆρες (B 302): μὴ θανατηφόροι μοῖραι (D). OSU
 172 μὴ πρίν (B 413): μὴ πρότερον (Δ 114D). OSU
 173 μῆδεα (B 340): βουλεύματα (D). OSU
 174 μῆδεο (B 360): βουλεύου (D). U²
 175 μῆδεων (≈ B 340D): βουλευμάτων. U

135 μελάνοχρος^λ || 156 μένεον^λ || 159 μετόλιε^λ || 160 μένα^λ || 165 μηνίνθα^λ U || 166 ὀργίζει OS ||
 ὀργίζει OS ||

- 176 μιλοπάροισι (B 637): μίλτωι τὰς παρειὰς τουτέστι τὰς πρώϊρας κεχρισμέ-
ναι (ι 125D; ~D). U post 178
- 177 μητέρα μήλων (B 696): πολλὰ πρόβατα ἔχουσιν (D "τροφὸν προβάτων").
OSU
- 178 μίτρης (Δ 137): μίτρα δέ ἐστι σκεπαστήριον κατὰ τὴν λαγὸνα χαλκὴν
ἔχων ἐπικειμένην λεπίδα U¹ (cf D, Δ 187D). OS
- 179 μήστωρα (Z 97): ἔμπειρον (D). OSU
- 180 μητιώωσι (H 45): βουλευομένοις (D). OSU
- 181 μῆτιν (H 324): βουλήν, γνώμην (γ 18D). OSU
- 182 μήτ' ἄρ (H 400): μήτε δὴ (K 249D). OSU
- 183 μητέρα θηρῶν (Θ 47): ἐν ᾗ πολλὰ θηρία ἐστίν (~D). OSU
- 184 μήστωρε φόβοιο (Θ 108): φυγῆς ἐπιστήμονας (E 272D). OSU
- 185 μήσατο (K 52): ἐβουλεύσατο (K 289D). OSU
- 186 μὴ νεμέα (K 145): μὴ μέμφου (He ν 276). OSU
- 187 μήλοισι (K 485): προβάτοις (~ Δ 476D). OSU
- 188 μητιώωσα (O 27): βουλευομένη (D). OSU
- 189 μηνιθμόν (Π 62): μῆνιν, ὀργήν (~D). OSU
- 190 μηλοβοτῆρας (C 529): ποιμένας, γνομεῖς U¹ (D "βοσκήτορας, νομέας"). OSU
- 191 μῆνι (~ T 75 μῆνιν): τῇ ὀργῇ (~ A 1D). OSU
- 192 μινύθει (Y 242): φθείρει (D). OSU
- 193 ἡμνυθέοντες (cf He α 1943 ἀκάμινθος· τὴν ἄσπιν μινύθοντες ~ K 576D):
διαφθείροντες (~ Y 242). OSU
- 194 μιν οἶος (T 389): μὴ (!) μόνος (~ B 247D). OSU
- 195 μινυνθαδιώτερος (~ X 54): ὀλιγοχροινιώτερος (~D). OSU
- 196 μήνιμα (X 358): ὀργή (λ 73D). OSU²
- 197 μήτι δέ (Ψ 316): γνώμη (ν 299D). O²SU
- 198 μηρίνθωι (Ψ 854): σπάρτῳ (D). OSU²
- 199 μινυνθάδιον (A 352): ὀλιγοχρόνιον (P, D). OSU
- 200 ἡμίναυ (~ A 356 ἀπούρας): ἀφελόμενοι (~D). OSU
- 201 μιμνόντεσσι (B 296): μένουσι (D). OSU
- 202 μίμνετε (B 331): μένετε (D). OSU
- 203 μιμνάζειν (B 392): μένειν (D). OS
- 204 μιγεῶσι (B 475): μιγῶσι, συναχθῶσι (D "ἀναμιγῶσιν"). OS
- 205 μείων (B 528): μικρός (~D). OSU²
- 206 μιχθεῖς (Γ 48): συναχθεῖς (D "παραγενόμενος"). U post 221
- 207 μιγείης (Γ 55): μιγείς (D). O²S
- 208 μειδιόων (H 212): γελῶν (~ A 595D). OS
- 209 μίηνι (Δ 141): βάφῃ (D). OS
- 210 μιάνηεν (Δ 146 μιάνην): ἐμιάνησαν (D). O²S
- 211 μελιχίοις (Δ 256 μελιχίοισιν): προσηνέει (D). OSU
- 212 μισγάγκειαν (Δ 453): κοῖλον τόπον, ὅπου τὰ ὕδατα μίεγονται (~D). OSU
- 213 μισφόνε (E 31): αἷματι καὶ φόνῳ μεμιαμμένε (D "μιαινόμενε φόνους").
OSU
- 214 μίμνον (E 94): ἔμενον (Θ 565D; ~D). OSU²
- 215 μινυρίζει (~ E 889 μινύριζε): θρηνέει (D). OSU²
- 216 μισφόνῳ (~ E 844 μισφόνος): φονεῖ (E 31D "μιαινόμενε φόνους"). OSU²

178 μήλητρης· μήλητρα || χαλκόν OS || 180 βουλευομένους || 186 μενέμεσσα U || 189 ὀργήν U
: καὶ θυμόν OS || 192 μῆνυθι OS || 193 μινυνθέοντες U || 194 μινυθίος || 195 μὴ νύνθα διώτε-
ρος || 198 μῆριτῳ || 205 μίων || 208 μειδιών OS, μηδιών U || 212 κοῖλος τόπος ||

- 217 μειλίχοις (Z 214): προσνέει (D), OSU | κολακευτικοῖς (= A 582 μαλακοῖ-
ειν). SU
- 218 μείλια (I 147): ἐμπροίκια (Suda "τὰ προικία"). OSU
- 219 μείρεο (I 616): μερίζου (D). OSU²
- 220 μιμνάζειν (K 549): μένειν (B 392D). SU
- 221 μισθῶ ἐπὶ ῥητῶι (Φ 444): ἐπὶ ὠρισμένῳ μισθῶι (D). OSU
- 222 ᾗμιπέλεκκα (Ψ 858): τὰ μονόστομα (Ψ 856D "ἐκ τοῦ ἐνὸς μόνου μέρους
ἔχον ἀκμήν"). OSU
- 223 μνώνοντο (Λ 71): μνήμην ἐποιοῦντο (D). OSU
- 224 μνησαίατο (B 492D): μνησθήσονται (D "ὑπομνήσειαν"). OSU
- 225 μνήσασα (A 407): ὑπομνήσασα (D). OSU
- 226 μνήσασθε (Z 112): ὑπομνήσασθε (D "κατὰ μνήμην ἔχετε"). OSU
- 227 μνηστήν (I 399): τὴν ἐκ μνηστείας γεγαμημένην (= α 36D; ~ D). U post 224
- 228 μνήμα (Ψ 619): μνημόνευμα (ApS 113 = CyL "μνημόσυνον"; *He μ 1498
"μνημεῖον"). OSU
- 229 μνησαμένῳ (Ω 509): ὑπομνησθέντες (~ ε 6D). OSU
- 230 χολωσάμενος (B 195): ὀργισθεῖς (D) ἢ πολεμήσας (!) OSU
- 231 μῶνος (B 212): μόνος (D). OSU²
- 232 μοχθίζοντα (B 723): κακοπαθοῦντα (D "πονοῦντα, κάμνοντα"). OSU
- 233 μοιρηγενές (Γ 128): ἐπὶ καλῇ μοίρῃ γεγεννημένον (~D). OSU
- 234 μοῖραν ἀναπλήρης (Δ 170): πτωτοῖς ἐκπληρώσας τὸν καιρὸν τῆς μοίρας.
U post 241
- 235 μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον (E 506): τὴν διὰ τῶν χειρῶν δύναμιν ἐναντίον
ἔφερον ἀλλήλων (D). OSU
- 236 μορμύροντα (E 599): μετὰ ἥχους ῥέοντα (~D). OSU
- 237 μαιμῶσα (E 661): ἐνθουσιωδῶς καὶ ὀξέως ὀρμῶσα (D). OSU
- 238 μόρσιμον (E 674): εἰμαρμένον (D). OSU
- 239 μόθοιο (H 117 μόθου): μόθου, τῆς ἰ μάχης (D). OSU
- 240 μοιράων (K 253): μοιρῶν (D). OSU
- 241 κῆρ (Ψ 78; ~ Λ 360 κῆρα): μοῖρα, θάνατος. ἡ ψυχὴ (scil. κῆρ, cf A 44D).
OSU
- 242 μογοστόκοι (Λ 270): μόχθους παρέχουσαι ταῖς τικτούσαις (~D "ἐπικουφί-
ζουσαι"). U post 223
- 243 μορόεντα (Ξ 183): μετὰ πολλοῦ καμάτου κατασκευασμένα (~D). OSU
- 244 μόριμον (Υ 302): πεπρωμένον (D "μεμοιραμένον, εἰμαρμένον"). OSU
- 245 μόρσιμον (Τ 417): μεμοιραμένον (D). OSU
- 246 μορμύρων (Φ 325): ἡχῶν (~ E 599D; D "ἀναζέων, πληθύνων"). OSU
- 247 μολυβδαίνῃ (Ω 80): τὸ ἐπὶ τῇ ὀρμιᾷ (cf κέρας μ 253D). OSU
- 248 μυρία (A 2): πολλά (D). OS(U v. 250
- 249 μύθῳ (A 33): λόγῳ (D). OSU
- 250 μυρίοις (~ B 468 μυρίοι): μυρίοις, ἑπολλοῖς (~D) U¹. O²SU
- 251 μυιάων (B 469): τῶν μυιῶν (D). OSU
- 252 Μυκάλῃ (B 869): ὄρος Καρίας (D "ὄρος Πριήνης"). OSU
- 253 μυθηαίμην (Γ 235): εἴποιμι (D). OSU²
- 254 μυθέομαι (H 76): λέγω (Θ 40D). OSU²
- 255 μυλοειδεῖ (H 270): τραχεῖ λίθῳ (~D). OSU
- 256 ἀμύνειν (I 435): βοηθεῖν (= supra α 434). OSU²

217 μειλίχοις¹ || 226 μνήσασθαι¹ || ὑπομνησθῆναι U || 229 ὑπομνησθέντι || 230 μολωσάμενος¹ ||
235 μονοχείρων ἰσχνὺν φέρον¹ || 237 μοιμῶσα¹ || 241 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 ||
247 μομερεῖ¹ || τῷ OS || 253 εἰποιμήν ||

- 257 μυδαλέας (Λ 54): διύγρους (Σ). OSU
 258 μυλάκεσσι (Μ 161): μυλοειδέσι λίθοις (~Σ). OSU
 259 μυίης θάρκος (Ρ 570): τὸ ἐπίμονον τοῦ ἥρωος. οὗτος γὰρ ἀποτραπόμενος εἰς ἄλλον τόπον ἐπέρχεται εἰς τὸν αὐτόν (~Σ). U post 251
 260 μύσεν (~ Τ 405 ἤμυσε): ἐπέκλινεν (Σ "παρέκλινε"). OSU
 261 μολπῇι (Α 472): ὠδῇι (Σ). OSU²
 262 μῶλος (Ρ 397, ~ Β 401): ἐγχρονισμός (ΑρS 114; Σ "ἡ ἐκ καταμονῆς μάχη, ὁ μολυσμός"). OSU
 263 μωμήσονται (Γ 412): φέξωσι, μέμφονται (~Σ). OSU
 264 μώνυχας (Ε 236): μονώνυχας (Σ). OSU
 265 μωνύχεσσι (~ Ι 127 μώνυχες): μονώνυξι (~ Ε 236Σ). OSU
 266 ἐμῶι μένει (Ζ 127, cf δ 71 τῶι ᾧ .. θυμῶι): τῇι ἐμῇι δυνάμει (~ Δ 8Σ). OSU
 267 μῶλον (Η 147): τὴν συμπλοκὴν τοῦ πολέμου (Β 401Σ "μολυσμὸν τὸν ἐν τῶι πολέμῳ"). OSU
 268 μῶλοιο (?): μῶλον, ᾧ τοῦ OS¹ πολέμου (≈ Π 245Σ). OSU
 269 μῶλοισι (?): τοῖς πολέμοις (≈ Π 245Σ). O²SU

Ἄρχη τοῦ Ν στοιχείου OS

- 1 ναὶ μὰ τόδε (Α 234): ναὶ μὰ τοῦτο (Σ). OSU
 2 ναίουσιν (Β 130): οἰκοῦσιν (~Σ). U² post 3
 3 ναῖον (Β 511): ὤκουν (Σ). O²SU
 4 ναιεταώσῃι (Γ 387): οἰκούσῃι (~Σ). U² post 10
 5 ναύτησι (Δ 76): ναύταις (Σ). OSU
 6 ναιετάοντες (~ Ζ 497 ναιετάοντας): οἰκοῦντες (~Σ). OSU²
 7 ναίων (Η 221): οἰκῶν (Δ 166). OS
 8 νάπαι (Θ 558): σύνδενδροι τόποι (Π 300 "ἀναπεπταμένοι τόποι, οἱ κύμφυτοι"). OSU
 9 ναπάων (~ Θ 558 νάπαι): ὑλῶν (?). OSU
 10 ναιέμεν (Ο 190): οἰκεῖν (λ 265Σ). OSU
 11 ναύμαχον (Ο 677): ἐκ τῶν νηῶν ἐμάχοντο (!). OSU
 12 νέηαι (Α 32): πορευθῆις (Σ). OSU
 13 νεφεληγερέτα (Α 517): ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων (Σ "νεφῶν ἀθροιστικός"). OS
 14 νεικεῖ (Α 521): ὀνειδίζει (CyO; Σ "κακολογεῖ, λοιδορεῖ"). OSU
 15 νέον (Β 88): νεώτερον (Σ "νεωστί"). OS
 16 νεῶν ἄπο (Β 91): ἀπὸ τῶν νεῶν (Σ). OSU
 17 νεμέσσηθεν δέ (Β 223): ἐμέμφα(ν)το δέ (~Σ). OSU
 18 νέην (Β 232): νεωτέραν (Σ) U² post 25
 19 νεώμεθα (Β 236): πορευώμεθα (Σ). OSU
 20 νεικείων (Β 243): ὑβρίζων (Σ "ὀνειδίζων"). OSU²
 21 νεαρός (~ Β 289 νεαροί): νέος (~Σ). OSU²
 22 ἀνιηθέντα (Β 291): λυπηθέντα (Σ). OSU
 23 νέεσθαι (Β 453): πορεύεσθαι (Σ). OSU
 24 νεέσθω (Γ 159): πορευέσθω (Σ). OSU

259 εἰς τὸν αὐτόν Σ : ἢ εἰς αὐτόν U || 261 μολπῇ || 262 ἐγχρονισμός U ||

N 9 ὑψηλῶν OS || 11 <ναίηαι> ἐμάχοντο OS (v. 12 app.) || 12 ναίηαι^λ || 16 νέων^λ (OS || .. νεωτέρων OS || 22 νειηθέντα^λ ||

- 25 ναιετάσκειν (B 539): ὤκουσιν (D). OSU
 26 <κουροτέροις (Δ 316):> νεωτέροις (D), νέοις. U post 47
 27 νεμεσῶ (Δ 413): μέμφομαι (~D). OSU
 28 νεμέσκει (Δ 507): ἐμέμψατο (D "ἐφθόνησεν, ἐβάσκανεν"). OSU
 29 νείατον (E 293): κατώτερον, ἔσχατον, τελευταῖον (~D). OSU
 30 νειαιρῆι (E 539): ἐσχάτῃ (D). OSU
 31 νεμεσίζει (E 757): μέμφῃ (D). OSU²
 32 νεῦμαι (C 136): παραγίνομαι (He ν 388 "ἤξω, ἐπανάξω"). OSU
 33 <ἐνέρτερος (E 898): κατώτερος (D). OS
 34 νεκάδεσσι (E 886): ταῖς τῶν νεκρῶν τάξεσι (D). OSU
 35 νέρθεν (H 212): κάτωθεν (D). OS
 36 νέκυας (H 418): νεκρούς (Y 499D). OS
 37 Νεκτορέας (Θ 113): τοὺς τοῦ Νέκτορος (D). U post 54
 38 νεβρόν (Θ 248): ἐλάφου γέννημα (D). OSU
 39 νεμεσητόν (I 523): μεμπτόν (~D). U post 17
 40 νεήλυδες (K 434): νεωστὶ ἐληλυθότες (D). OSU
 41 νεμέθοντο (Λ 635): ἐνέμοντο (D "νεμομέναις ... ἐώκεισαν). OSU
 42 νείσοντο (M 119 ν.1., νίσοντο): ἐπορεύοντο (A^{ti}, C 566D). OSU²
 43 νείκεον (M 268): ὀνειδίζον (A^{ti}). OSU
 44 νεμόμεσθα (M 313): καρπούμεθα (β 167D "οἰκοῦμεν"). OSU
 45 νεήκεσι (N 391): νεωστὶ ἠκονημένοις (D). OSU
 46 νεουτάτου (N 539): νεωστὶ τετρωμένου (P, D). OSU
 47 νεοθηλέα (Ξ 347): νεωστὶ θάλλοντα (≈D). U post 19
 48 νέρτεροι (O 225 ν.1., ἐνέρτεροι): κατώτεροι (D). OSU²
 49 νεόστροφον (O 469): νεωστὶ ἐστραμμένον (~D). OSU
 50 νέοιο (P 36): νεωστὶ κατασκευασμένου (D). OSU
 51 νεῶν ἐν ἀγῶνι (T 42): ἐν τῷ ἀθροίσματι τῶν νεῶν (O 428D). OSU
 52 νεοτεύκτου (Φ 592): νεοσκευάστου (He ν 358 "νεοποιήτου"). OSU
 53 νεμεσᾶτον (Ψ 494): μέμψεσθε (≈ N 119D). U post 31
 54 νεοίη (Ψ 604): ἡ νεότης (D). OSU
 55 νήκοις (B 108): νήκοις (D). U² post 59
 56 νήεσσι (B 175): ναυσί (D). OSU²
 57 νηός (B 170): νεώς, πλοίου (α 171D). O²SU
 58 νήπια (B 311): μικρότατα (~D). OSU
 59 νηπιάχοις (B 338): μικροῖς (D). OSU
 60 νῆας (B 398): τὰς ναῦς (A 12P, D). OSU
 61 νηῶι (B 549): ναῶι (D). O²SU²
 62 Νήριτον (B 623): ὄρος Ἰθάκης (D). OSU
 63 νήϊον (Γ 62): <πρὸς> νεὼς κατασκευήν> ἑπιτήδειον ξύλον U¹ (~D). OSU
 64 Νυχήιον (Z 133): ὄρος τῆς Λυδίας Νυχήιον (D "ὄρος Θράκης"). U post 55
 65 νηίδα (H 198): ἄπειρον (D). OSU
 66 νήνεμος (Θ 556): ἄνευ, ἡχωρὶς U¹ ἀνέμου (~D). OSU
 67 νηπιέηι (I 491): τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ (D "τῇ χαλεπῇ παιδοτροφίᾳ"). OSU
 68 νηυσί (N 276): ταῖς ναυσί (D). OSU
 69 νηκερδέα (P 469): ἀκερδῇ, ἀνωφελῇ (D). OSU
 70 νήεον (Ψ 139): ἐπορεύοντο (! D "ἐσώρευον"). OSU
 71 ν(ε)ίκεε (B 224): ὑβρίζε (D "ἐκακολόγει). O²SU²
 72 ν(ε)ίκεσθαι (? B 241 νεικείεσκε): ὑβρίζεσθαι (D "ἐκακολόγει"). OSU

26 ad lemma omisum v. ZPE 132, n. 11 || 42 νειέοντο^λ || 45 ἐνέρτεροι^λ D || 51 νεομενάγων^λ ||
 .. νέων || 54 νεορη^λ || 64 νηρηιον^λ ||

- 73 ν(ε)ικείειν (B 277): ὑβρίζειν (D). OSU
 74 νιφάδεccι (Γ 222): χιόσι μεταβολαῖς (D "νιφάδων βολῇ"). OSU
 75 νίζοντες (H 425): ἀποπλύνοντες (D "νίπτοντες"). OSU
 76 νισόμενον (N 186): πορευόμενον (O 577ῖ; ~ D). OSU
 77 νιφετός (~ K 7 νιφετόν): χιόνος καταβολή (~ CyA). OSU
 78 ν(ε)ιόθεν (K 10): κάτωθεν (D). OSU²
 79 ν(ε)ίκει (K 249 imperat.): ὀνειδίζει (D "κακολόγει, φέγε"). OSU
 80 ν(ε)ιόθι (Φ 317): κατωτέρω (D "κάτωθεν"). O²SU
 81 ν(ε)ίομαι (Ψ 76): πορεύομαι (D "παραγενήσομαι"). OSU
 82 νοῦcon (A 10): νόcon γλοιμικήν U¹ (ῖ, D). OSU²
 83 νόcφιν (A 349): χωρῖς {ἕκαστον} (~D). OSU
 84 νοήcηι (A 522D): ἴδῃι (ῖ), ἡθεάcηται U¹, ἰένθυμηθῇ (~ A 543D). OSU
 85 νοcφιζοίμεθα (B 81): χωριζοίμεθα (D). OSU
 86 νόcτος (B 155): ἡ εἰς τὸν οἶκον ἐπάνοδος (D "... ἀνακομιδή"). OSU
 87 νόος (B 192): νοῦς, διάνοια (D). OSU
 88 νομῶι (B 475): νῦν τῇι νομῇι, τῇι βοcκήcει (D "βοcκῇ"). OSU
 89 νοcτήcας (E 687): ἀνακομιcθεῖς (D). OSU
 90 νότος (B 145): ἄνεμος (~D) ἑδιὰ τοῦ ὀ μικρόν U¹. OSU
 91 νοτίηιcι (Θ 307): ταῖς τοῦ νότου δρόcoις (D "δρόcoις ἧ φεκάcιν ἐαριν-
 ναῖς"). OSU
 92 νοήματα (K 104): ἐνθυμήματα (C 295D "βουλεύματα"). OSU
 93 νωθήc (Λ 559): βραδύς (D). OSU
 94 νομόν (Z 511): τὴν νομήν (D). OSU
 95 νότιος (Λ 811): δίγυρος (~D, δ 785D). SU
 96 νὺ δῆ (~ B 284D νῦν δῆ): νῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος (~D). OSU
 97 νυόν (Γ 49): νύμφην νεωτέραν (~D). OSU
 98 νυκτί (E 23): ἀοραcίαι (~ E 506D; D "cκότει"). OSU²
 99 μύκον (E 749D): ἤχησαν (D). OSU
 100 νυκτὸς ἀμολγῶι (Λ 173): τῶι μεconυκτίω ἀμολῶι, SU | ὅτε οὐδεῖς μολί-
 cκει, ὃ ἐcτι περιπατεῖ· οἱ δὲ ἀμογῶι, ὅτε οὐδεῖς μογεῖ, ὃ ἐcτι κακοπαθεῖ
 (~ δ 841D; cf D, ApS 28). οἱ δὲ τῶι πρὸς ὄρθρον καταcτήματι. OSU
 101 νώμησαν (A 471): περιήνεγκαν (ῖ "διέδωκαν"; D "διεμέρισαν, διέδocαν").
 OSU
 102 νώροπα (B 578 accus. sg.): λαμπρά (~D). OSU
 103 νώροπι (H 206): λαμπρῶι (D). OSU
 104 νωμῆcαι (H 238): μετενεγκεῖν (D "διενεγκεῖν"). OSU
 105 νότιος (Λ 811): δίγυρος (~D, δ 785D). OSU²
 106 νωνύμους (M 70): ἀνωνύμους (D; N 227ῖ). OSU
 107 νωῖτερος (~ O 39 νωῖτερον): ἡμέτερος (~D). OSU

83 possis ἐκάcτου, cf C 502D ἀμφίς || 88 βοcκῇ O = D || 93 νοθήc^λ OS, νομοθήc^λ U || 96 ἐπὶ τοῦ παρόντος U : δῆ OS || 105 νώτιος^λ ||

Ἀρχὴ τοῦ Ξ στοιχείου OS

- 1 ξανθῆς (A 197): πυρρᾶς (D). OSU
- 2 ξανθοῖο (Γ 434 ξανθῶι): ξανθοῦ, ἣ ποταμοῦ Τροίας (~ Z 4D) U = infra 5¹. OSU
- 3 Ξάνθον τε (E 152): καὶ τὸν Ξάνθον (~ A 177D). OSU
- 4 Ξάνθου (Γ 1): ποταμοῦ Λυκίας (B 877D). OS
- 5 Ξάνθοιο (Z 4): ποταμοῦ Τροίας (~D). OS(U v. supra 2)
- 6 <ἐ>ξείης (A 448): ἐφεξῆς (D). OSU
- 7 ξείνισσεν (Γ 232): ἐξένισεν, ὑπεδέξατο (Z 217D). OSU
- 8 ξεστῆς (~ Z 243 ξεστῆς): καλῶς ἐξεσμένης (~ α 138D; D "καλῶς κατεσκευασμέναις"). OSU
- 9 ξεινοδόκον (Γ 354): τὸν τοὺς ξένους ὑποδεχόμενον (~D). OSU
- 10 ξείνια (Λ 779): ξένια (Z 218D ξεινήια). OSU
- 11 ξυνέηκε (A 8): συνέβαλε (D). OSU
- 12 ξυνήια (A 124): κοινὰ χρήματα (D, A^{ti}). OSU
- 13 ξύνιον (A 273): ἐπήκουον (CyA; D "συνέειπον ἡσθάνοντο"). OSU
- 14 ξύλοχον (E 162): σύνδενδρον τόπον (D~D). OSU
- 15 ξυνάγουσα (Z 87): συνάγουσα (~D). OSU
- 16 ξύμβληντο (Ξ 27): συνέτυχον (D), ἣ συνέβαλε U cf 11 ξυνέηκε¹. OSU
- 17 ξυνή (O 193): κοινή (D). OSU²

Ἀρχὴ τοῦ Ο στοιχείου OS

- 1 ὀαριζέμεναι (X 127): διαλέγεσθαι (~D), ἐνοχλεῖν (cf CyAHL ὠτοκοπεῖ· ἐνοχλεῖ λαλῶν). OSU
- 2 ὀαρίζετον (X 128): ὀμιλοῦσιν (~ Z 516D). OSU
- 3 ὀλγίστη (Ψ 655): ὄλγος (He 2802 "χαλεπή"). OSU
- 4 ὀαριτύς (P 228): ὀμιλία (D). OSU
- 5 ὀβελοῖσιν (A 466): ὀβελίσκοις (D). OSU²
- 6 ὀβριμοεργός (E 403): ἰσχυροπράγμων (D). OSU
- 7 ὀβριμοεργοῖσι (~ E 403 ὀβριμοεργός): δεινὰ ἐργαζόμενος (~D). OSU
- 8 ὀβριμοπάτρη (E 747): ἰσχυρὸν πατέρα ἔχουσα (D). OSU
- 9 ὃ γάρ (A 12): αὐτὸς γάρ (D, D "οὗτος γάρ"). OSU
- 10 ὃ γέρων (A 33), ὃ γεραιός (A 35): ὃ πρεσβύτερος (D). U
- 11 ὄγκους (Δ 151): τὰς ἐξοχάς (D "τὰς ἀκίδας καὶ ἐξοχάς"). OSU
- 12 ὄγμους (C 546): τὰς ἐπὶ στίχους φυτείας (≈ A; D "τὰς ἐπ' εὐθείας τοῦ ἔργου διεξόδους"). OSU
- 13 ὃ δέ (A 47): αὐτὸς δέ (A 47D "οὗτος δέ"). OSU²
- 14 Ὀδυσεῖ (B 220): τῶι Ὀδυσσεῖ (D). U post 19
- 15 ὀδάξ (B 418): τοῖς ὀδοῦσι (D). OSU
- 16 ὀδύνησιν ἔδωκεν (E 397): εἰς ὀδύνην ἔβαλεν (~D). OSU
- 17 ὀδυνήφατα (E 900): τὰς ὀδύνας φθείροντα (D). OSU
- 18 ὀδύσαντο (Z 178): ἠρίσθησαν (D "ὠργίσθησαν"). OSU
- 19 Ὀδυσεῖα (K 137): τὸν Ὀδυσσεῖα (D). U

Ξ 12 πράγματα O || 13 ἐπικοινωνοῖ O || 16 ξύμβλητον^λ S, ξύμβλητο^λ OU ||

O 3 ὀαγιστεῖν^λ || 7 ἐργαζόμενοις OS || 11 ἐξοχάδας SU, διεξοχάδας O || 14 ὀδυσεῖν^λ || 16 ὀδύνησιν^λ || 17 φείροντα U, φέροντα OS || 19 οδυσεῖα^λ ||

- 20 ὀδυνάων (O 60): ὀδυνῶν (CyA). OSU
 21 ὄζους (A 234): κλάδους (ϕ, Δ). OSU²
 22 ὄζωι ἔπι (B 312): ἐπὶ τῷ κλάδωι (Δ). OSU
 23 ὄζον Ἄρηος (B 663): πολεμικός (B 540Δ). OSU
 24 ὄζος Ἄρηος (B 704): ἀσπιδιώτης (Δ "πολεμικός"). OSU
 25 ὄζον (Γ 147): ἀπόγονον (Δ), κλάδον (~ A 234Δ). OSU
 26 ὄζωι ἐν (Z 39): ἐν κλάδωι (~Δ). OSU²
 27 οἰωνοῖσί τε πᾶσι (A 5): τοῖς σαρκοφάγοις ὀρνέοις· λέγει δὲ γυνὴ καὶ κόραξι (Δ, ~ϕ). OSU
 28 οἴκαδε (A 19): εἰς τὰ οἰκήματα U (~Δ) | εἰς τοὺς οἴκους. OS
 29 οἰωνοπόλων (A 69): ὀρνεοσκόπων (Δ). OSU
 30 οἶομαι (A 78): ὑπολαμβάνω (Δ). OS(U v. infra 32)
 31 οἴκοι ἔχειν (A 113): ἐν τοῖς οἴκοις ἔχειν (~Δ, ϕ). OSU
 32 οἶω (A 170), ὀϊομαι (A 78) U =supra 30¹: ὑπολαμβάνω (A 289Δ). OSU
 33 οἷ κέ με (A 175): οἷτινές με (~Δ). OSU
 34 οἷ (A 258): οἷτινες (Δ). OSU
 35 οἶνοπα (A 350): μέλανα ἢ οἰνώδη (ApS 119). OSU
 36 οἶη (A 398): μόνη (ϕ, Δ). O²S
 37 ὀϊζυρός (A 417): ἐπίπονος, ταλαίπωρος (Δ). O²SU
 38 οἶεαι (A 561): ὑπολαμβάνεις (Y^s, Δ "ὑπονοεῖς"). OSU
 39 οἶσει (B 229): κομίζει (Δ). OSU
 40 οἶος (B 247): μόνος (Δ). O²SU²
 41 <ἐλεεινά (B 314)> οἰκτρῶς, ἐλεεινῶς (Δ). OS
 42 οἷς οὐ τι (B 338): οἷς οὐδέν (Δ). OSU²
 43 οἰωνούς (B 393): σαρκοφάγα ὄρνεα (~ A 5ϕ, Δ). OSU
 44 οἶον (B 486): μόνον (Δ). OS
 45 οὐδ' οἷ (B 703): οὐδὲ οὔτοι (Δ). O²SU²
 46 οὐκ οἶος (B 745): οὐ μόνος (~Δ). O²SU
 47 οἰετέας (B 765): ἱσαετέις, συνηλικιώτας (~Δ). OSU
 48 οἶσι (B 805): τοῖς ἑαυτοῦ (! α 19Δ, ~ Δ 428Δ). OSU
 49 οἰωνιστής (B 858): ὀρνεοσκόπος (CyA, ~Δ). OSU
 50 οἶσετε (Γ 103): κομίζετε (Δ). OSU
 51 οἰσέμεναι (Γ 120): κομίσαι (~Δ). OSU
 52 οἷ δὴ (Γ 134): οὔτοι δὴ (~ A 314Δ). OSU
 53 οἷ ῥα (Γ 187): οἷτινες δὴ (Δ). OSU
 54 οἷ δ' ὥς οὔν (Γ 154): οὔτοι δὲ ἐπειδὴ (~ A 314Δ). OSU
 55 οἶων (Γ 198): μήλων, ἢ προβάτων (Δ). OS
 56 οἶο κασιγνήτοιο (Γ 333): τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ (Δ). OSU
 57 οἷ δ' ἐπεὶ (Γ 340): οἷ δ' ἐπεὶ οὔν, U¹ οὔτοι δὲ ἐπειδὴ (~Δ). OSU
 58 οἶνοχόιο (B 128): τοῦ ἐπικέρνου (Δ "πινκέρνου"). OSU
 59 οἶνοχοεῖ (~ Δ 3 ἐωινοχόει): οἶνοχοεύει (Δ). OSU
 60 οἶος πάρος (Δ 264): ὁποῖος πρότερον (E 340ϕ, Δ). OSU
 61 οἰμωγὴ (Δ 450): στένος, ἢ στεναγμός (Δ). U post 70, cf 133
 62 οἰκήας (E 413): οἰκείους (Δ). OSU²
 63 οἶησις (E 641): μόναις (Δ). OSU
 64 Οἰνείδαο (E 813): πατρωνυμικῶς (Δ). U post 59
 65 οἰώθη (Z 1): ἐμονώθη (ϕ, Δ). OSU
 66 οἶχεο (?~ E 472 οἶχεται): πορεύου (~Δ). OSU

34 οἶοι^λ (A 272) U || 41 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 45 οἶδοι· οἶδε || 46 οἰκοῖος || 47 ἱσα ἔτη || 50 κομήσατε U || 57 οἶδεπερ^λ || 58 ἐπικέρνου U || 62 οἰκήσας^λ || 65 οἶων^λ U ||

- 67 οἷη (Z 146): ὁποῖα (E 864D). OS(U² bis)
 68 ἵομεν (Z 526): πορευθῶμεν (= supra ι 99; M 216D "ἀπέλωμεν"). O²SU
 69 οἴσω (H 82): κομίσω (~ θ 257D). OSU²
 70 οἰμῶξειεν (H 125): στενάξειεν (~ Γ 364D). OSU
 71 οἰόθεν οἶος (H 226): μόνος πρὸς μόνον (D). OSU
 72 οἰνίζοντο (H 472): οἶνον ὠνοῦντο (D) ἢ ἐκίρνων (= θ 470 κερῶντο). OSU
 73 οἰνίζεσθαι (~ θ 506 οἰνίζεσθε): οἶνον ὠνεῖσθαι (~D). OSU
 74 οἴκοθι (θ 513): ἐπὶ τῆς οἰκίας (~ CyA). OSU
 75 ὀϊσθεῖς (I 453): ὑπονοήσας (D). OSU²
 76 ὄϊν (K 215): θρέμμα (Δ 433D "πρόβατα"). OSU
 77 οἴσιν (K 418): οἴστικιν (~ Γ 235D; = O 491D ὀτέοικιν). O²SU²
 78 οἶμοι (Λ 24): ὁδοί, κύκλοι (~D). OSU
 79 οἶω (Λ 763): οἶομαι, ὑπολαμβάνω (A 59D). S cf supra 32
 80 οἰκία (M 168): οἰκείους φωλεούς (~D). U post 62
 81 οἷ γε (M 263): οὔτοι (A 485D). OSU
 82 οἰοπόλῳ (N 473): ἐν ἐρήμῳ· ἐν ᾧ μόνος τις διατρίβει (~D). ἢ πρόβατα ἔχοντι U = infra 86¹. O²SU
 83 οἶχνεσκεν (O 640): παρεγένετο (~D). OSU²
 84 οἶμα (Π 752): ὄρμημα (D). OSU
 85 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοέτρων Ὀκεάνοιο: ἀντὶ τοῦ "οὐ δύνει εἰς τὸν Ὀκεανόν". αἱ γὰρ Ἀρκτοὶ οὐ δύνουσιν. ἐν γὰρ τῷ ἀέρι φανεραὶ εἰσιν ἀμφότεραι τῷ ἐπ' αὐτῶν καλουμένῳ ἀρκτικῷ. (~D) U post 67
 86 οἰοπόλῳ (T 377): πρόβατα ἔχοντι (~D). OS(U v. supra 82)
 87 οἰνοποτάζων (Y 84): οἶνον πίνων (CyA; D "εὐωχούμενος"). SU
 88 οἶο (Y 235): τοῦ ἑαυτοῦ (ApS 70). OSU
 89 οἶδατι (Φ 234): κύματι (D). OSU
 90 οἶκτιστος (~ X 76 οἶκτιστον): οἶκτρότατος (~D). OS
 91 οἶκτίστοις (~ X 76 οἶκτιστον): οἶκτροτάτοις (~D). OSU
 92 οἶμησεν (X 140): ὥρμησεν (D). OSU²
 93 οἶνοπι (Ψ 316): μέλανι (~ A 350D) ἢ τεταραγμένῳ (~ Ψ 143D "νῦν βαθύν"). OSU
 94 οἶσσι (Ψ 441): λήφει (Γ 103D "κομίζετε, ἀγάγετε"). OSU
 95 οἶοις (Ψ 638): μόνοις (θ 230D). O²SU
 96 οἷ κε μιν (Ψ 675): οἷτινες αὐτόν (= Δ 534D οἷ ἐ). OSU
 97 ὀκνεῖω (E 255): εὐλαβοῦμαι (D) U¹, ὀκνῶ (D). OSU
 98 ὀκτάκνημα (E 723): ὀκτῶ κνήμας ἔχοντα. U post 99
 99 ὀκρίοντι (M 380): τραχεῖ (D). OSU
 100 ὀλέσκοντο (A 10 ὀλέκοντο): ἀπώλλυντο (D). OSU
 101 Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες (A 18): οἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦντες. Ὀλυμπος δὲ ἐστὶ ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ· οἱ δὲ τὸν οὐρανὸν φασίν (D). OSU
 102 ὀλέσῃς (A 559): ἀπολέσῃς (D). OSU
 103 Ὀλυμπίοις (~ B 14 Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες): τοῖς ἐν τῷ Ὀλύμπῳ (~ A 18D). OSU
 104 ἐλελιξάμενος (B 316): συστραφεῖς (D "ἐπιστραφεῖς"). OSU
 105 ὀλεῖται (B 325): ἀπολεῖται (D), ἀποθανεῖται U¹. O²SU
 106 ὀλοόφρονος (B 723): ὀλέθρια φρονούντος (ApS, CyA; D "ὀλεθρίου"). OSU
 107 ὀλοοῖο (Γ 133): ὀλεθρίου (D). OSU

68 οἶμεν^λ (O)S, οἶλ U || 72 ἐκίρνων^α || 76 οἶν· θερμά OS || 80 οἰκία || 88 οἰε^λ || 89 κινήματι SU || 98 οκτάκνημα^λ U || .. κνήμας U || 99 ἐτράχυντο, cf c 33D "ὀκρίωντο· ἐτραχύνοντο" || 104 ὀλιεάμενος^λ ||

- 108 ὀλβιοδαίμων (Γ 182): εὐδαιμονέσταντε (D). OSU
 109 ὀλλύντων (τε καὶ) ὀλλυμένων (Δ 451): < * * * >. O²SU
 110 ὀλοφυδνόν (Ε 683): οἰκτρόν (D). OSU²
 111 ὀλοφυρόμενος (Ε 871): θρηγῶν (D). OSU
 112 ὀλέθρου (Ζ 143): ἀπωλείας (D "ἐπὶ πέρας θανάτου"). OSU
 113 ὀλολυγῆι (Ζ 301): εὐφημίαι (D "φωνὴ γυναικῶν εὐχομένων θεοῖς"). OSU
 114 ὀλοφύρατο (Θ 245): ἐθρήνησεν (D "ἐλέησεν"). OSU
 115 ὀλλύς (Κ 201): ἀπολλύων, ἀναιρῶν (~ CyAHL ὀλλύει). OSU
 116 ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβω (~ Λ 547 ἀμείβων): κατ' ὀλίγον ἀναχωρῶ καὶ ἐναλλάσσω τὰ γόνατα (~D). OSU 116
 117 κλονέουσι (Ο 324): ἐλαύνουσι, διώκουσιν (D "κλονοῦσιν, διασεύουσιν"). OSU
 118 ὀλιγηπελέων (Ο 24): ὀλίγον δυνάμενος (~D). OSU
 119 ὀλιγοδρανέων (Π 843): ὀλιγοδύναμος (~D). U
 120 ὄλιςθεν (Ψ 774): κατηνέχθη (D "ἔπεσεν"). OSU
 121 ὀμηγερέες (Α 57): ὁμοῦ συναθροισμένοι (D "ὁμοῦ καὶ κατὰ τὸ αὐτό"). OSU
 122 ὄ μοι (Α 120): ὅτι ἐμοί (~D). OSU²
 123 ὁμοιωθήμεναι (Α 187): ἐξιωθῆναι (D). O²S(~ U ad 152 ὁμωθῆναι)
 124 ὁμοῦμαι (Α 233): ὁμόσω (D). OSU
 125 ὁμόν (Ν 333): "ὅμοιον" (D), τὸ αὐτό, ὡς καὶ 'ὁμῶς' ὁμοίως (Α 209D). OSU
 126 ὁμοίης (Α 278): ἱς, τῆς αὐτῆς (D). OSU
 127 ὁμίχλη (Α 359): τραχὺς ἀήρ καὶ σκοτεινός (Ζ "παχὺς καὶ ὑγρότατος ἀήρ"). OSU
 128 ὁμφή (Β 41): θεία κληδών (Β 41D). OS | ἡ δι' ὄνειράτων φαντασία (Suda "ὄνειρου φάντασμα"). U
 129 ὁμοκλήσασκέ τε (Β 199): καὶ ἐπετίμα (D "ἡπείλει μεθ' ὕβρεως"). OSU
 130 ὁμίλου (Γ 22): τοῦ ἀθροίσματος, ! τοῦ πλήθους (D). OSU
 131 ὁμίλῳ (Δ 302): νῦν τῇ μάχῃ (~ Ζ 226D). OSU²
 132 ἄμοτον (Δ 440D): ἀπλήρωτον (~D). OSU
 133 οἰμωγῆι: (~ Δ 450 οἰμωγή): οἰμωγῆι, κραυγῆι (D "στεναγμός, ὀλοφυρμός"). OS(U cf 61)
 134 ὁμίλου (Ε 353): τῆς μάχης (~ Ζ 226D; D "τοῦ πλήθους"). OS
 135 ὁμοκλήσασκεν (Β 199): ἡπείλει (D). OSU
 136 ὁμοκλήσας (Ε 439): ἀπειλήσας (D). U² post 139
 137 ὁμαρτῇι (Ε 656): ὁμοῦ (D). OSU²
 138 ὁμφαλοέσσης (Ζ 118): ὁμφαλοῦς ἐχούσης (D). U² post 124
 139 ὁμοκλή (~ Ζ 173 ὁμοκλήι): ἀπειλή (~D). OSU
 140 ὁμαρτούσῃι (Ζ 411 ἀφαμαρτούσῃι): ἀποτυχεύσῃι (D). OSU
 141 ὁμοίου (Ι 440): τοῦ ἱσίου (~ Ε 441D ὁμοῖον; D "τοῦ ὁμοίως πᾶσιν χαλεποῦ"). OSU²
 142 ὄμιλον (Κ 433): ἄθροισμα (Η 186D). OSU
 143 ὁμφαλοί (Λ 34): ἀσπίδίσκια μικρὰ κόσμου χάριν ἐγκείμενα (~ Π 106 φάλαρα). OSU
 144 ὄμβρωι (Λ 493): ὑδάτων ἐπιφορᾶι (?). U post 162
 145 ὁμιλεῖ (Ε 834; ~ Λ 502 ὁμίλει): μάχεται (D). OSU
 146 ὁμοκλητῆρος (Μ 273): ἀπειλητῆρος (~D). OSU
 147 ὁμιλαδόν (Μ 3): κατὰ συστροφήν (D). OSU

109 ὀλλυμένων pro explicatione || 116 ὀλγονγονγοῦνος^λ U, ὄλγον γὰρ γοῦνος^λ OS || .. κατ' ὀλίγον γὰρ OS || 117 ὀλέωσιν^λ || 125 ὄμον^λ || ὅμοιος U || 129 ὁμοκλησιάσκετο^λ || 132 ὄμοτον^λ || 133 ὁμοιωγῆ^λ OS || 135 ὁμοκλησιάσκεν^λ || 137 ὁματι^λ || 141 ὁμοίου^λ || 144 ὄμβρων^λ ||

- 148 ὁμοκλήν (M 413): ἐπίπληξιν (Π 147D "ἀπειλήν"). OSU
 149 ὁμαρτήσαντες (~ M 400 -τε): ὁμοῦ βαλόντες (~D). OSU
 150 ὁμηλικίην ἐκέκαστο (N 431): παρὰ πάντας ἰ τοὺς ὁμηλικούς (CyA) ἐκεκό-
 σμητο (~ B 530D; D "διέφερε"). OSU
 151 ὁμηλικίη (N 485): ἀντὶ τοῦ ὁμήλικες (D). U post 127
 152 ὁμωθῆναι (Ξ 209): ὁμοῦ γενέσθαι (D "εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν"), ἢ ἐξισασθῆναι
 U ~ 123¹. OSU
 153 ὁμοίη (C 120): ὁμοία (A 278D "ἴσης καὶ τῆς αὐτῆς"). OSU
 154 ὁμοῖαι (P 51): εἰοικῦναι (cf Γ 219D εἰκώς· ὁμοιος ὦν). OS
 155 ὁμοκλήσει (~ Π 714 ὁμοκλήσειεν): νῦν κελεύει μετὰ κραυγῆς (D "ἀπειλή-
 σειεν, κελεύσειεν"). OSU
 156 ὁμιλήσῃ (T 158): συνδιατρίψῃ (α 265D "συναναστραφῇ"). U post 159
 157 ὃ μιν (T 421): ὃτι μου (~ I 493D + A 37D). OSU
 158 ὁμογάστριος (Φ 95): ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρός (D). OSU
 159 ὁμή (Ψ 91): ἡ αὐτή (D). U post 121
 160 ὁμοκλητήρος (Ψ 452): τοῦ ἐγκελευομένου (M 273D). U post 129
 161 ὁμήν (Ω 57): ὁμοῖαν (D) καὶ τὴν αὐτήν (ρ 563D). OSU
 162 ὁμαρτέων (Ω 438): ἀκολουθῶν (D). OSU
 163 ὄν (A 94): ὄντινα (A 547D; = A 36 τόν). OSU
 164 ὀνείδεα (A 291): ὀνείδη (D), O²S | ὕβρεις (D). S
 165 ὀνειδείοις (A 519): ὀνειδιστικοῖς (D). OSU
 166 ὄν δ' ἄν (Θ 10; ~ B 198 ὄν δ' αὖ): ὄντινα δὴ ἄν (~ B 198D). OSU
 167 ὄν δ' ἄν (O 348): ὄντινα δὴ (= E 137 ὄν ῥα). U post 150
 168 ὀνείδεα (B 222): ὀνείδη, ὕβρεις (D). OSU
 169 ὀνόσσαιτο (Δ 539): ἡμέμφαιτο ἢ U = infra 172¹ ἐκφασίσειεν (D). OSU
 170 ὀνοστά (I 164): μεμπτά (D). OSU
 171 ὀνομάζων (K 68): καλῶν. OSU²
 172 ὀνόσσαιτο (N 127): μέμφαιτο (D). OS(U v. 169)
 173 ὄνειαρ (X 433): ὠφέλημα (ο 78D; ~D). OSU
 174 ὀνίνην (Ω 45): ὠφελεῖ (CyA). OSU²
 175 ὀνείατα (Ω 367 ὀνείατ'): ὄνησιν παρέχοντα (~ I 91D; D "νῦν κτήματα").
 OSU
 176 ὀξέα (B 222): ἀνατεταμένα (CyA), ἰ μεγάλα (D). OSU
 177 ὀξύν (B 440): ταχύν (Δ 352D). OS
 178 ὀξύ (Γ 374): ὀξέως, ταχέως (P 256D). OSU
 179 ὀξυβελῆς (Δ 126): ὀξέως βαλλόμενος (D). OSU
 180 ὀξύεντι (E 50): ὀξεῖ (D) ἢ ὀξύινω (= ApS 121). OSU
 181 ὄου (B 325): οὔτινος (D). OSU²
 182 ὃ οἱ (Γ 327 ὅς οἱ): ὅστις αὐτῶι (D). OSU
 183 ὀππότε (A 399): ὀπότεν (D "ὀπηνίκα"). OSU
 184 ὀπιθεν (B 542): ἐκ τοῦ ὀπίσω (~D). OSU
 185 ὀπλότερος (B 707): ὁ νεώτερος (D). OSU
 186 ὀπωπα (B 799): ἑώρακα (D), ἐθεασάμην (= A 262D ἴδον). OSU
 187 ὀπποτέρωι (Γ 101): ποτέρωι ἄν (D "ὀποίωι ὥιτινι"). OSU
 188 ὄπα (Γ 221): φωνήν (D). O²S
 189 ὀππότερος (Γ 371): ὀποῖος ἄν (Γ 71D). OSU
 190 ὀπίσω (Γ 441 ὀπίσσω): μετὰ ταῦτα (D). OSU
 191 ὀπιπεύει (Δ 361 ὀπιπεύεις): περικκοπεῖ (~D). OSU

152 ὁμοιωθῆναί μελ || 154 αἰ οἰκίαι, corr. N. Conrad || 166 δὴ : δεῖ S, δὲ ἢ O, δὲ U (= A 549D) ||

169 πέμφετο U || 175 ὄνησιν U : ὠφελείαν OS || 184 ὀπιθεν U^λ = Δ 362 ||

- 192 ὀπηδεῖ (E 216): ἀκολουθεῖ (ϕ). OSU
 193 οἷετον (E 232): κομίσωσι (~D). OSU
 194 ὀπάζων (E 334): διώκων (D). OSU
 195 ὀπός (E 902): τὸ γαλακτώδες τῆς κυκῆς (D). OSU
 196 ὀπασσον (H 205): παράσχεσ (Π 38 "παράσχου"). SU
 197 ὀπλίζοντο (H 417): παρεσκευάζοντο (D). OSU
 198 ὀπιπεύσας (H 243): περιβλεφάμενος (D). OSU
 199 ὀπνιομένη (Θ 304): γαμουμένη (~D). U post 205
 200 ὀπίστατον (Θ 342): τὸ τελευταῖον (D). OSU
 201 ὀππόθι (I 577): ποῦ (He ο 1053 "ὅπου"). OSU
 202 ὀππως (K 225): ὅπως, ὃν τρόπον (Δ 14D). O²SU
 203 ὀπατρος (M 371; ~ Λ 257D ὀπατρον): ὁμοπάτριος (D). OSU
 204 ὀπλέων (Λ 536): ὅπλων, ὀνύχων (D). OSU
 205 ὀπνιέμεν (N 379): γαμεῖν (= β 207D). U post 185
 206 ὅπιν (Π 388): ἐπιστροφὴν (D). OSU
 207 ὅπλα (C 412): νῦν τὰ χαλκευτικὰ ἐργαλεῖα (D). OSU
 208 ὀπλέεσθαι (~ T 172, Ψ 159 ὀπλεσθαι): ὀπλίζεσθαι OS | παρασκευάζεσθαι U (D "ἐτοιμάζεσθαι").
 209 ὀπάονα (Ψ 360): ἀκόλουθον (≈ CyA; ~ Θ 263D). OSU
 210 ὀράτο (A 56): ἔβλεπεν (D). OSU
 211 ὀρόων (A 350): ὀρώων OS¹, βλέπων (D). OSU²
 212 ὄρμον (A 435): τὸν λιμένα (D). OSU²
 213 ὄρκια (B 124): ὅρκους U¹ ὄρκους (D). OSU
 214 ἔργον (B 137): πρᾶγμα (A 294D). OSU
 215 ἔργοιο (c 366): ἔργου, OSU | πράγματος SU
 216 ἔργοις (N 432): πράγμασι (~ B 338D). OSU
 217 ὄρινεν (B 142): ἐκίνησεν (ApS 122) OSU | ἢ ἐταράχθη U v. infra 232
 218 ὄρουσεν (B 310): ὥρμησεν (~D). OSU
 219 ὀρινομένη (B 294): ταραττομένη (≈ CyAHL). OSU
 220 ὄρκια (B 339 nomin.): ὄρκους (Γ 105D). OSU
 221 ὀρμήματα (B 356): ὀρμάς (D "ἐνθυμήματα"). OSU
 222 ὀρεκτῆσι (B 543): τὰς χεῖρας ἐκτείνουν (D "ἐκτείνοντες αὐτά"). OSU
 223 ὄρωρε (B 146 ὥρορε): διεγῆγερτο (D "διήγειρεν"). OSU
 224 ὀρώρει (B 810): διεγείρετο (D "διεγῆγερτο"). OSU²
 225 ὄρνιθες ὥς (Γ 2): ὥς ὄρνιθες (D). OSU
 226 ὄρνυτο (Γ 13): ὥρμα (Γ 349D), ἢ διεγείρετο (D), ἢ ὥρμησεν (E 13D). U post 230
 227 ὄρωρε (Γ 87): κεκίνηται (D "διεγῆγερται"). OSU
 228 ὄρσο (Δ 204): ὄρμησον (D "διεγείρου, ἀνίστασο"). OSU
 229 ὄρνυμένου (Δ 421): ὀρμώντος (~D). OSU
 230 ὄρνυται (Δ 423): ὀρμάται (~D). OSU²
 231 ὀρυμαγδός (Δ 449): θόρυβος (D). OS
 232 ὄρινε (Δ 208; ~ E 29 ὀρίνθη): ἐταράχθη (~ E 29D). OS(U = supra 217)
 233 ὀρέξει (E 225): περιποιήσῃ, δώσῃ, παράσχη (D,ϕ). OSU
 234 ῥίγιστα (E 873): φρικτότατα (D). OSU
 235 ὄρνυθι (Z 363): πάρορμα (~D). OSU
 236 ὀρφανικόν (Z 432): ὀρφανόν (D). OSU²

193 ὀπετόνλ || 196 παρέσχεσ : corexii || 206 ἐπιστροφάδην || 207 νῦν om O || 214 ὄργονλ || 215 ὄργοιολ || 216 ὄργισσιλ U, ὄργοιςλ OS || 220 ὀρίκιαλ || 222 ὀρέκτοιλ || 233 ὀρεξείη Uλ || 234 ὄργισταλ ||

- 237 ὀρθοκραιράων (Θ 231): ὀρθοκεράτων (~D). OSU
 238 ὀρίνετον (I 4): ἐτάρασσον (~D). OSU
 239 ὀρμήν (K 123): κίνησιν (He φ 744 φοράν· κίνησιν). OSU
 240 ὀρόθυνε (K 332): παρορμῶν (~P, D "παρώρμησεν"). U post 235
 241 ὄρθια (Λ 11 ὄρθι): τὸν πόλεμον (Ys "ὄρθῶς, ἀνατεταμένως, μεγάλως"). OSU
 242 ὀρωρέχατο (Λ 26): ἐκτεταμέναι εἰσίν (~D). OSU
 243 ὀρεσίτροφος (M 299): ἐν ὄρει διατρεφόμενος (~ P 61D). OSU
 244 ὀρέξωμεν (~ M 328 ὀρέξομεν): παρέξωμεν (~D). OSU
 245 ὄρχαμον (Z 99; ~ M 110 ὄρχαμος): ἡγεμόνα (D). OSU
 246 ὄρχει (Ξ 522 v.l., ὠρσεν): ὀρμήχει (D "ἐμβάλῃ"). OSU²
 247 ὄρχατοι (Ξ 123): αἱ κατὰ στίχων φυτεῖαι (D) τῶν ἀμπέλων (η 112D). O²SU
 248 ὀρχηθμοῖο (N 637): ὀρχήσεως (θ 263D). OSU
 249 ὄρσουσα (Φ 335): ἐπεγείρουσα (~ Δ 16D). OSU
 250 ὀρέστερος (X 93): ἄγριος (D). OSU
 251 ὄρκον ἔλωμαι (X 119): ὀρκίω ἢ ὁμόσω (~ A 233D ὁμοῦμαι). OSU
 252 ὄρσας (X 190): ἐπεγείρας (~ Δ 16D; D "ὀρμήσας"). OSU
 253 ὀρμήσειεν (X 194): ἐπιδράμειεν (D "ὥς .. ὀρμήσει"). OSU
 254 ὀρέοντος (?): πνέοντος (?). OSU
 255 ὀρέοντο (Ψ 212): ὠρμων (D). OSU
 256 ὄρμενος (~ Φ 14 ὄρμενον): ὀρμῶν (P 738D "ὀρμώμενον"). OSU
 257 ὅς σφιν (A 73): ὅστις αὐτοῖς (~ B 687D). OSU
 258 ὅς μέγα (A 78): ὅστις μεγάλως (D). OSU
 259 ὅσσε δέ οἱ (A 104): οἱ ὀφθαλμοὶ δυνικῶς (~D). OSU
 260 ὅσος (B 528, ~ A 186 ὅσσον): ὁποῖος (D). OSU
 261 ὅσσε (A 200): οἱ ὀφθαλμοὶ δυνικῶς (~D). S
 262 ὅς κεν (A 218): ὅς ἄν (D) OSU | ἢ ὅστις. U = infra 264
 263 ὅσκα (B 93): θεία φήμη (D). OSU
 264 ὅς κε (E 481): ὅστις (B 366D). O²S(U v. supra 262)
 265 ὅς με (E 119): ὅστις με (~ Γ 351D). OSU²
 266 ὀσκάτιον (E 758): ὅσκα (D "ὅσον"). OSU²
 267 ὅς ῥα οἱ (O 584): ὅστις αὐτῶι (~ B 184D). OSU²
 268 ὀσκα τοι (T 140): ὀσκα σοι (~ A 150D). OSU
 269 ὅτι ῥα (A 56): ἐπειδὴ (D "ὅτι δὴ"). OS
 270 ὅτε (A 80): ὁπότε (B 371D; D "ὅταν"). OSU²
 271 ὅττι κεν εἴπηις (A 294): ὁπότε ῥῆ ὅπερ U (~ infra 273) ἢ ἄν εἴπηις (~ B 361D; D ὅπερ ἄν). OSU
 272 ὀτρηρῶι (~ A 321D ὀτρηρῶ): ἐνεργῶι, δραστικῶι (~D). OSU²
 273 ὅττι κεν (A 294): ὅπερ ἄν (D). OS(U v. supra 271)
 274 ὅτε κέν τοι (A 567): ὅτε δὴ σοι (~ Z 225D). OSU
 275 ὀτρύνουσα (B 94): διεγείρουσα (~ Δ 509D), † παρορμῶσα (D, P) U post 272
 276 ὅτι οἱ (B 255): ὅτι αὐτῶι (D). OSU²
 277 ὅττι ῥα οἱ (Z 177): ὅπερ αὐτῶι (D "ὅτι αὐτῶι"). OSU
 278 ὀτρύνων (I 709): διεγείρων (~ Δ 509D), † παρορμῶν (B 588D). OS
 279 ὀτρυνέω (K 55): παρορμήσω (~D). OSU
 280 ὀτρύνεσκεν (~ Ω 24 ὀτρύνεσκον): παρόρμα (= Δ 268 ὀτρυνε). OSU
 281 ὅ τι (A 64): διὰ τί (~ A 414 τί νυ). OSU
 282 οὐλομένην (A 2): ὀλεθρίαν (P, D). OSU
 283 οὐνεκα (A 11): χάριν (= B 138D εἵνεκα; P "διότι", D "ἐνεκα, ἐπειδὴ"). OSU

237 ὀρθοκεράων^λ || 238 ὀρόνετον^λ || 241 ὀρθιω^λ || 248 ὀρχίεθμοιο^λ || 249 ὀρίουσα^λ || 254 ἀέντες· πνέοντες (E 526/Ys) prop. Führer || 259 ὅσσε δέει^λ || 269 ὀτίρα^λ ||

- 284 οὐ χραΐσμηι (A 28): οὐ βοηθεῖ σοι (~D). OS
 285 οὐρήας (A 50): τὰς ἡμιόνους (D). OSU
 286 οὐ μὰ γάρ (A 86): οὐδαμῶς γάρ (ApS 109 "κατομόσεως ... μόριον τὸ μά"). OSU
 287 οὐδ' ἦν (A 90): οὐδ' ἐάν (~D). OSU
 288 οὐδ' ἐκατόμβης (A 93): οὐδὲ χάριν θυσίας (~ A 65D). U post 346
 289 οὐδ' ὅ γε (A 97): οὐδὲ οὗτος (D). OSU
 290 οὐ πώ ποτέ μοι (A 106): οὐδέποτε μοι (D). OSU
 291 οὐκ ἔθελον (A 112): οὐκ ἐβουλόμην (D). OSU
 292 οὐδέ τί πω (A 124): οὐδαμῶς (B 252D; D "οὐδὲ .. πον"). OSU
 293 οὐκ ἀλεγίζω (A 180): οὐ φροντίζω (D). OSU
 294 οὐ τις (A 198): οὐθείς (~D). OSU²
 295 οὐδ' ἀπίθησεν (A 220): οὐδὲ ἀντεῖπεν (D "οὐκ ἠπείθησεν, ἀλλ' ἐπείσθη"). OSU
 296 Οὐλυμπον δέ (A 221): εἰς Ὀλυμπον δέ (~D). U post 282
 297 οὐδὲν ἔτιςας (A 244): οὐδὲν ἐτίμησας (D). OS
 298 οὐδὲν ἔτισεν (A 412): οὐδὲν ἐτίμησεν (D). S
 299 οὐτιδανός (A 293): οὐδενὸς ἄξιος (D). OSU
 300 οὐ τί μοι (A 335): οὐδαμῶς μοι (Δ 401D). OSU
 301 οὐ (A 404): τοῦ ἑαυτοῦ (= Y 235/A^{ti} οἶο; D "τοῦ ἰδίου"). OSU
 302 οὐλοχύτας (A 449): τὰς κριθάς (~D). OSU
 303 οὐρον (A 479): οὐριον ἄνεμον (D "φορὸν ἄνεμον"). OSU
 304 οὐδέ νύ πώ μοι (A 542 v.l. τι): οὐδέποτε μοι (D). OS
 305 οὐ τι (A 562 588): οὐδαμῶς (Δ 401D). OSU
 306 οὐκ ἔχεν (B 2): οὐ κατεῖχεν (~D). OSU
 307 οὐλόν (B 6): ἡδύν, ποτὲ δὲ καὶ ὀλέθριον (~D). OSU
 308 οὐ χρή (B 24): οὐ δεῖ (D). OSU
 309 οὕτω που (B 116): οὕτω δῆ (D). O²SU²
 310 οὐ εἵνεκα (B 138): οὐ χάριν (~D). OSU
 311 οὐ βουλῆς (B 143): οὐ τοῦ Ὑ¹ βουλευτηρίου (D "προβουλεύματος"). OSU
 312 οὐρούς (B 153): τὰ νεώρια (D "ταφροειδῆ ὀρύγματα"). OSU
 313 οὐ γάρ πω (B 192): οὐδέπω γάρ (Δ 331D). OSU
 314 οὐ μὲν ἔοικεν (B 233): οὐ μὲν προσῆκον ἐστίν (~D). OSU
 315 οὐδέ <τί> πω (B 252): οὐδαμῶς δέ (D). OS
 316 οὐ θήν μιν (B 276): οὐδαμῶς αὐτόν (D "καὶ οὐκ ἂν δὴ ἐπὶ πολὺ αὐτόν"). OSU²
 317 οὐδέ τοι (B 286): οὐδέ σοι (D "ὅσους"). OSU
 318 οὕς (B 302): οὕςτινας (Γ 235D). O²SU
 319 οὐ ποτε (B 325): οὐδέποτε (D). OSU
 320 οὐδέ τι (B 342): οὐκέτι (= A 406D οὐδ' ἔτ'). OSU
 321 οὐ νεμεσίζομαι (B 296): οὐ μέφομαι (D). O²SU
 322 οὐκ ἔσσεται (B 347): οὐ γενήσεται (D). OSU
 323 οὐ τοι (B 361): οὐ σοι (E 428D). OSU
 324 οὐδ' ἡβαιόν (B 380): οὐδὲ πρὸς ὀλίγον (~D). O²SU
 325 οὐδ' ἄρα πώ οἱ (B 419): οὐδέπω δὲ αὐτῷ (D). OSU
 326 οὐκ ἀλαπάξεις (B 367): οὐ πορθήσεις (D). OSU
 327 οὕρεος (B 456): ὄρους (D). OSU²
 328 οὐδ' ὀνομήνω (B 488): οὐδὲ ὀνομάσω (CyA, ~D). OSU

284 χραισμοι· βοηθεῖς μοι || 287 οὐδὲ ἂν || 304 οὐδὲν ὑπωμοι^λ || 310 ἔνεκα^λ OS || 316 οὐθήμιν^λ
 U, οὐθήμην^λ S, οὐθήκην^λ O || 317 οὐθετοί^λ || 324 οὐδεβαῖον^λ || 325 οὐδέποτε OS ||

- 329 οὐδ' εἴ μοι (B 489): οὐδὲ ἄν μοι (cf A 137D εἰ δέ κε· ἐὰν δέ). OSU²
 330 οὐρανόθι πρὸ (Γ 3): ἢ πρὸ τοῦ οὐρανοῦ (D), ἢ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. U post 327
 331 οὗ πω (Γ 169): οὐδέπω (Δ 331D). OSU²
 332 οὗ τις (Γ 365): οὐθείς (~D). S
 333 οὐδέ κε φαίης (Γ 392): οὐδ' ἄν ὑπολάβοις (D "οὐδὲ ἄν εἴποις"). OSU
 334 οὐκ εἶμι (Γ 410): οὐ πορεύομαι (A 169D; D "οὐ παραγίνομαι"). OSU
 335 οὐκ ἔχαδε (Δ 24): οὐκ ἐχώρησεν (Φ, D). OSU
 336 οὐκ εἰῶ (Δ 55): οὐ συγχωρῶ (D). OSU
 337 οὐκ ἀτέλεστον (Δ 57): οὐκ ἀτελείωτον (D "οὐκ ἀπλήρωτον"). OSU
 338 οὐλαμός (Δ 251): τάξις πολεμική (~D). OS
 339 οὐδέ κε φαίης (Δ 429): οὐδ' ἄν φαίη τις (D "εἴποις"). OS
 340 οὔτησεν (Δ 469): ἔτρωσεν (D). OSU²
 341 οὐκ ἐᾶι (E 256): οὐ συγχωρεῖ (D). OSU²
 342 οὐχ ἄλις (E 349): οὐχ ἱκανόν (D "οὐκ αὐτάρκες"). OSU²
 343 θυccανόεcca (~ E 738 θυccανόεccαν): κροccoὺς ἔχουca (D "κροccoὺς ἔχουσιν πανταχοῦ"). OSU
 344 οὐκ ἐπιεικτόν (E 892): οὐχ ὑποχωρητέον (~D). OSU
 345 οὐ μὲν γάρ ποτε (Z 124): οὐδέποτε γάρ (= A 262D οὐ γάρ πω). OSU
 346 οὔδει (H 145): ἐδάφει (D). OSU²
 347 οὗ τινα (H 196): οὐδένα (θ 206D). OSU
 348 οὐτάζοντο (H 273): ἐτιτρώσκοντο (CyA, ~ Π 26D). OSU
 349 οὐκ ἐπιδεύει (~ I 225 ἐπιδευεῖς): οὐκ ἐνδεεῖ (~D), οὐχ ἰ ὑστερεῖ (He a 6295 δεῖ). OSU
 350 οὐρήων (K 84): φυλάκων (D). OSU²
 351 φοῦδεῖν (? Λ 144 οὔδει = 346): οὐ δεῖ (= B 24D οὐ χρή). OS
 352 οὐτιδανῶι (~ Λ 319 οὐτιδανοῖο): οὐδενὸς λόγου ἀξίωι (~ A 293D). O²SU
 353 οὗ πως (M 65): οὐδαμῶς (Δ 320D). SU
 354 οὐ κόσμου (~ M 225 κόσμωι): οὐ κατὰ τάξιν (D "οὐκ ἐν κόσμωι, οὐ κατὰ τὸ δέον"). OSU
 355 οὗ ρά τ' ἀπείρητος (M 304): οὐκ ἄπειρος δὴ (~D). U post 330
 356 οὐ μὰν ἀκλειεῖς (M 318): οὐκ ἄδοξοι (D). OSU
 357 οὗ ποθι (N 309): οὐδαμοῦ (α 170D πόθι· ποῦ). OSU²
 358 οὐκ ἄμμε (Ξ 62): οὐκ ἄν ἡμᾶς (~ A 59D). OSU²
 359 οὐκ ἐχραισμεν (Ξ 66): οὐκ ἐβόηθησεν (D). OSU
 360 οὐδ' ἡβαιαί (Ξ 141): οὐδ' ὀλίγαι (D). OSU²
 361 οὐδ' ἄρα πως ἦν (Π 60): οὐδαμῶς ἦν (D "οὐδαμῶς δυνατὸν ἦν"). U post 328
 362 οὐδὲ δὴν ἄζετο φωτός (Π 736): οὐδὲ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπείχετο τοῦ ἀνδρός (D). U
 363 δὺ δέ μιν Ἄρης (P 210): νῦν ἐπὶ τὸν πόλεμον ἢ ὁρμή (D "εἰςῆλθεν δὲ αὐτῶι πολέμου ἐπιθυμία καὶ ὁρμή"). U
 364 οὔλον κεκληγώτες (P 756): ὁξὺν καὶ συνεστραμμένον φωνοῦντες (D "ὁξὺ βοῶντες"). OSU
 365 οὗ τι θαμίζεις (C 386): οὐ πολὺ παραγίνῃ ποῦ (~D). OSU
 366 οὐδέ νύ πῶ περ (Φ 410): οὐδέπω δέ. OSU
 367 οὐ cφῶιν (Ψ 411): οὐχ ὑμῖν (~ Δ 341D). OSU
 368 οὔρα (Ψ 431): ὁρμήματα (D "ὁρμὴ ὅ ἐστιν ἄφεςις"). OSU
 369 οὗ νυ ποθ' ὑμῖν (Ω 33): οὐδέποτε ὑμῖν (~ κ 464 οὐδέ ποθ' ὕμιν) U post 321

335 οὐκέδδωκεν^λ || 343 οὐccανόεcca^λ || .. <οὐ> κροccoὺς OS || 346 οὐ δεῖ· οὐ δαφεῖ || 347 οὔτεινα· οὐδεῖνα || 353 ordine inverso S || 355 οὐ κατάπειρος || 361 ὅρα^λ || 362 ἀφῆκετο || 363 οὐδὲ μιάρηc^λ || 364 συνεστραμμένος U || 366 οὐδὲν ὑπὸ περ^λ || οὐδέποτε δέ OS ||

- 370 οὕτω πῆι (Ω 373): οὕτω ἰ που (Q 413D, CyAHL). OSU
 371 οὐλας (Ω 646): ἀπαλάς (η 338D). OSU
 372 οὐδας (Ω 738): ἔδαφος (ι 135D). OSU
 373 οὐ τε κεν αἰεῖ (Ω 744): τοῦδανιεῖς (cf E 880 ἀλλ' ἀνίεις). OSU
 374 ὄφρ' ἡμῖν (A 147): ὅπως ἡμῖν (~ A 133). OSU
 375 ὀφέλλωσιν (A 510): αὖξωσιν (D). OSU
 376 ὄφελλεν (B 420): ἠῦξανεν (D). OSU²
 377 ὀφέλλει (Γ 62): αὖξει (D). OS
 378 ὄφρ' ἄν (Z 113): ὅπως ἄν (D "ἔως ἄν"). OSU²
 379 ὀφέλλειν (Π 631): αὖξειν (D). U post 342 ~ supra 377
 380 τοῖχα (A 402 ὦχ'): ταχέως (D). OSU²
 381 ὀχθήσας (A 517): στενάσας (Δ 30; ~D). OSU
 382 ὀχεύς (Γ 372): δεσμωτήρ (D "ὁ συνέχων ... ἰμάς"). OSU
 383 ὄχεσφιν (E 28): ἄρμασιν (D). OSU
 384 ὀχέων (E 221): ἀρμάτων (D). OSU
 385 ὀχέεσθαι (K 403): ἡνιοχεῖσθαι (CyH; D "ἐποχηθῆναι, ἐπιβῆναι"). OSU
 386 ὀχῆα (M 121): τὸν μοχλόν (D). OSU²
 387 ὀχλίσειαν (M 448): κινήσειαν (~D). OSU
 388 ὀχῆες (M 455): μοχλοί (D). OSU
 389 ὀχετηγός (Φ 257): ὁ τὸ ὕδωρ ἄγων (D "ὑδραγωγός"). OSU²
 390 ὀχλεῦνται (Φ 260): κινεῦνται (~D). OSU
 391 ὀχῆας (Ω 446): τοὺς μοχλοὺς (D). OSU²
 392 ὄφιμον ὀφιτέλεστον (B 325): ὀφὲ ἀρξάμενον τελειοῦσθαι καὶ ὀφὲ τελε-
 σθησόμενον (ApS 125). OSU
 393 τοῖφέτελεν (cf Δ 161D ὀφὲ τελεῖ): συνέχεεν. OSU
 394 ὄφει (Δ 353): ὄφει, θεάσει (~D). OSU²
 395 ὀφιγόνων (H 87): μεταγενεστέρων (α 302D). OSU
 396 ὄφου (I 489): προσοφήματος (D). OSU
 397 ὄφα (γ 480): προσοφήματα (≈ I 489D). OS
 398 ὀφείοντες (Ξ 37): ὀπτικῶς ἔχοντες (D). OSU

371 ἀπλάς || 373 οὐτεκένει^λ OS, οὐτεκένει^λ U || οὐδανιεῖ (O)S || οὐδ' ἄν εἴη σοι (μνήμη)
 dubitanter prop. Führer || 379 αὖξειεν || 390 ὀχλεῦοντα· κινεῦντα || 391 ὄχλους OS || 392
 ὀφιτέλεστον etiam pro explicatione codd. || 398 οφιοον^λ ||

Ἀρχὴ τοῦ Π στοιχείου OS

- 1 πάλιν (Δ 357): ἐκ δευτέρου (D). OSU
- 2 παρὰ νηυσί (A 26): παρὰ ταῖς ναυσί (D). OSU
- 3 παρὰ θίνα (A 34): παρὰ τὸν αἰγιαλόν (D). OSU
- 4 παλιμπλαχθέντα (ν 5, ~ A 59): ἱπάλιν OS¹ εἰς τουπίσω ἐπανελθόντα (~ ApS). OSU
- 5 παλίλλογα (A 126): παλικύλλεκτα (P, D). OSU
- 6 παρελεύσεται (~ A 132 παρελεύσεται): παραδραμεῖ, νικήσει (~D). OSU
- 7 πάρ' ἐμοί (A 174): πάρεσιν ἐμοί (~D). OSU
- 8 παρέσσεται (A 213): πάρεσται (I 135D). OS
- 9 παῦε (A 282): λῆγε (cf A 210 λῆγε· παύου). OSU
- 10 πάντ' ἄγορεύω (A 365): πάντα λέγω (D). OSU
- 11 πάντῃ (A 385): εἰς πάντα τόπον ἧ ὅλωι U = infra 26 παντί¹ (D "εἰς ὅλον τὸ στράτευμα"). O²SU
- 12 παρέξω (A 407): παρακαθέξω (D). OSU
- 13 παρημένας (~ A 421 παρήμενος): παρακαθημένας (~ A 488D). OSU
- 14 ἄπο παύω (A 422): παύου (D). OSU²
- 15 ἅμπαν (A 422): παντελῶς (D). OS
- 16 ἅρος (A 453): ἔμπροσθεν (P, D), ἱπρὸ τούτου (A 610P), πρίν (a 21D) U¹, χρονικόν (~ ApS 128). OSU
- 17 πανήμερος (~ A 472 πανημέριοι): δι' ὅλης τῆς ἡμέρας (D). OSU
- 18 παιήονα (A 473): νῦν παιᾶνα, τὰ ἐπὶ ἱτῇ U¹ καταπαύσει λοιμοῦ αἰδόμενα (~D). OSU
- 19 παρείπη (A 555): παραλογήσεται (P, D παραπίσσει). OSU
- 20 παράφημι (A 577): παραινῶ (D). OSU
- 21 πᾶν δ' ἡμαρ (A 592): δι' ὅλης τῆς ἡμέρας (D). OS
- 22 παρὰ δέ (A 611): παρ' αὐτὸν δέ (D). OS
- 23 παννύχιοι (B 2): δι' ὅλης τῆς νυκτός (D). OSU
- 24 πασσυδίη (B 12 v.l., πανσυδίη): πανστρατιά (D). OSU
- 25 πατρῶιον (B 46): πατρικόν (E 125D). OSU
- 26 παντί (B 108): ὅλωι (~D). OS(U v. supra 11 πάντῃ)
- 27 παυροτέροις (B 122): ὀλιγωτέροις (D). OSU
- 28 παρὰ δέ (B 279): παρ' αὐτὸν δέ (D). OSU
- 29 παυσιωλή (B 386): ἀνάπαυσις (P; ~D). OSU
- 30 πανημέριος (P 180; ~ B 385 πανημέριοι): πανήμερος (cf supra 17). SU
- 31 παντοίων (B 397): παντοδαπῶν (D). OSU
- 32 Παναχαιῶν (B 404): πάντων τῶν Ἑλλήνων (D). U
- 33 παύσαντο (B 430): ἐπαύσαντο (cf A 305D λῦσαν ..). OSU
- 34 παμφανοῶσα (B 458): λάμπουσα (D). OSU
- 35 παρελέξατο (B 515): παρεκοιμήθη (D). OSU
- 36 παρ ποταμόν (B 522): παρὰ ἱτὸν U¹ ποταμόν (~ B 355D). OSU
- 37 Πανέλληνας (B 530): ὑπὲρ πάντας τοὺς Ἑλληνας (D). U post 32
- 38 Παρρασίην (B 608): πόλιν Ἀρκαδίας (D). U post 49
- 39 πέρην (B 626): πέραν (D). OSU
- 40 παῦρος (B 675): ἀσθενής (D "ὀλίγος"). OSU²
- 41 παρδαλέην (Γ 17): παρδαλέως δοράν (CyA; ~D). OSU
- 42 πάλλων (Γ 19): κρίων (D). OSU
- 43 πατρί τε σῶι (Γ 50): τῶι τε πατρί. OSU

12 παρακαθέξω || 17 τῆς om. U || 22 παρὰ τόνδε OS || 23 τῆς om. U || 39 πάργην^λ || πέτραν OS ||

- 44 παράκοιτιν (Γ 53): γυναῖκα (D). OSU
 45 παλαμάων (Γ 128): παλαμῶν (D "χειρῶν"). OSU²
 46 Πάνθοος (~ Γ 146 Πάνθοον): κύριον ὄνομα (~D). U post 37
 47 παρ' ὄχθας (Γ 187): παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ (D "χείλη"). OS
 48 παλάμηφιν (Γ 368): ἐκ τῆς χειρός (D). OSU
 49 παρὰ Ζηνί (Δ 1): παρὰ τῷ Δί (D). OSU
 50 παραβλήδην (Δ 6): παραβολάδην (D). OSU
 51 παρμέμβλωκεν (Δ 11): πάρεστιν (D). OSU
 52 πάμπρωτα (Δ 97): πάντων πρῶτα (D). OSU
 53 πάλιν ἄγεν (Δ 214): εἰς τουπίσω ἤγοντο (! D "κατεάγησαν"). OSU
 54 παρασχέμεν (Δ 219): παρασχέειν (D). OSU
 55 πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς (Δ 310D): πάλαι πολέμων ἔμπειρος (D "ἡσκηκῶς τὸ πολεμεῖν"). OSU
 56 πάλιν δ' ὃ γε λάζετο μῦθον (Δ 357): εἰς τούμπαν ἐλάμβανε τὸν λόγον (D "εἰς τὸ ἐναντίον ἔτρεφε τὸν λόγον")· οἷον ἀντὶ τοῦ μεμπτικοῦ κολακευτικὸν ἔλεγε. OSU
 57 παραΐσια (Δ 381): ἀνάξια (D "ἐναντία"). OSU
 58 παρὰ δὲ στάς (~ E 112 πάρ): παραστὰς δέ (D). OSU
 59 παρέασι (E 192): πάρεϊσι (P,D). OSU
 60 πάρος (E 218): πρότερον (Δ 264D). OSU²
 61 παρέτρεσαν (E 295): παρεθορυβήθησαν (D "διὰ δέος ἔφυγον"). OSU
 62 πάλλε (E 304): γνῦν SU¹ ἔβαλλεν (D "ἔπαλλεν, ἐκίνει"). O²SU
 63 παῖς Ἀμφιτρύωνος (E 392): ὁ Ἡρακλῆς (D). U ante π 1
 64 παιήων (E 401): ὁ U¹ ἱατρός (~D). OSU
 65 παππάζουσιν (E 408): πατέρα προσφωνοῦσιν (~ D). OSU
 66 πανάγρου (E 487): τοῦ τὰ πάντα ἀγρεύοντος (D). OSU
 67 πάντοσε (E 508): εἰς πάντα τόπον (D). OSU
 68 Παισόν (~ E 612 Παισῶι): πόλιν Τροίας, ἣν τινες Ἀπαισον μετὰ τοῦ ἄλφα ἐκφωνοῦσιν (~D). U post 64
 69 παρήϊξεν (E 650): παρήλθεν (D). OSU²
 70 παρ' ὄχθας (Z 34): παρὰ τοὺς αἰγιαλοὺς. SU v. supra 47
 71 παρ δέ οἱ ἔστη (Z 43): παρέστη δὲ αὐτῷ (~D). OSU
 72 παρειπών (Z 62): συμβουλεύσας (D). OSU
 73 πατρῷος (Z 215): παππικός (D). OSU
 74 παρήγορος (H 156): παρατεταμένος (D "παρηωρημένος"). OSU
 75 πάτασεν (H 216): ἐπάτασεν (D "ἔπαλλεν"). OSU
 76 παῖδε φίλω (H 279): παῖδες φίλοι δυϊκῶς. OSU
 77 Πάριν <μετ>ελεύσομαι (Z 280): πρὸς τὸν Πάριν ἐλεύσομαι (~D). U post 70
 78 πᾶν (H 461): ὅλον (~ A 592D). OSU²
 79 πᾶσαν ἐπ' αἶαν (Θ 1): ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν (D). O²SU
 80 παρηγορίας (Θ 87): τὰς ἐν τῷ ἵππῳ ἡνίας (~D). OSU
 81 παρακοίτας (Θ 156): ἄνδρας (~ Z 430D). OSU
 82 πανομφαίῳ (Θ 250): πανταχόθεν φαινόμενον (D "πάσης φήμης καὶ κληδόνος ἀκούοντι"). OSU
 83 παλίντονα (Θ 266): εἰς τουπίσω τεινόμενα (D). OSU
 84 παρέσφηλεν (Θ 311): σφαλῆναι καὶ ἀποτυχεῖν ἐποίησεν (D). OSU
 85 παρέξ ἄλα (I 7): παρεκτὸς τῆς θαλάσσης (D "ἔξω παρὰ τὴν θάλασσαν") OSU

49 τὸ δηΐ U, τὸ δὴ OS || 51 παρεμβάλωκεν^λ OS, παρεμβάλωμεν^λ U || 59 παρεάσει^λ || παρεάσει SU, παρείσει U || 61 παρέρεσαν^λ || 62 ἔμβαλλε U || 65 παμπάζουσιν^λ || 66 τὰ om O || 67 τρόπον || 70 παρὰ τὰς ὄχθας^λ S ||

- 86 πάλιν ἐρέει (I 56): ἀντερει (Ὰ). OSU
 87 παῦρα (I 333): ὀλίγα (Ὰ). O²SU
 88 παριαύων (I 336): παρακοιμώμενος (Ὰ "συγκαθεύδων"). OSU
 89 πάσασθαι (I 487): γεύσασθαι (Ὰ). OSU
 90 παρατρωπῶσι (I 500): παρατρέπουν (Ὰ). OSU
 91 παράρητοι (I 526): παραμυθητοί (~ N 726Ὰ). OSU
 92 παρκατέλεκτο (I 664): παρεκοιμήθη (Ὰ). OSU
 93 παρά τε κλισίῃ (K 74): παρὰ τῇ σκηνῇ (A 329Ὰ). OSU
 94 παναίολος (K 77): ποικίλος (~ Δ 186Ὰ). OSU
 95 πάγχυ (K 99): παντελῶς (Ὰ). OS
 96 παρέσσεται (I 136): πάρεσται ἢ U | κατελθεῖν (cf K 217 πάρεσται, K 344 παρεξελθεῖν). OSU
 97 παρέστης (K 290): πλησίον ἔστης (~ Π 544). OSU
 98 παρίστατο (K 291 imperat.): †παρέστης (cf He 944 παρίστατο· παρέστη-
 κεν). OSU
 99 παραφθαίησι (K 346): παρέλθοι (Ὰ παραδράμοι). OSU
 100 παρὲξ ὁδοῦ (K 349): παρεκτὸς τῆς ὁδοῦ (~Ὰ "ἔξω"). OSU
 101 παχείη (Λ 355): ἰσχυρά (Ὰ). OSU
 102 παρθενοπίπτα (Λ 385): παρθένους περισκοπῶν (ApS 128; Ὰ "ἐπιτηρῶν") ἢ
 ἑξαπατῶν (~ CyAHL). OSU
 103 πάλιν ἄγγελος (Λ 652): ἐξ ὑποτροφῆς ἄγγελος (Ὰ "εἰς τοῦπίσω"). OSU
 104 παραίφασις (Λ 793): παραμυθία (O 404Ὰ), † συμβουλία (~Ὰ). OS(U v. 113)
 105 παρὰ δειρὴν (M 204): παρὰ τὸν τράχηλον (~ Γ 371Ὰ). OSU
 106 παρέξ (M 213): ἐκτός (I 7Ὰ). OSU
 107 παρφάμενος (M 249): παραλογισάμενος (Ὰ). OSU
 108 πατάσσει (N 283): πηδᾷ (~ H 216Ὰ; Ὰ "κτυπεῖ"). OSU
 109 παραρρητοῖς (N 726 παραρρητοῖσι): συμβουλευτικοῖς (Ὰ "παραμυθητικοῖς,
 παραινετικοῖς"). OSU
 110 παφλάζοντα (N 798): ἀναζέοντα (Ὰ). OSU
 111 πλαγχθεῖς (Ξ 120): πλανηθεῖς (~Ὰ). OSU
 112 παραδραθέει (~ Ξ 163 παραδραθέειν): παρακαθευδήσει (Ὰ "παρακατακλιθῆ-
 ναι, συγκοιμηθῆναι"). OSU
 113 παραίφασις (O 404): παραμυθία (Ὰ). OSU
 114 παναίησι (Ξ 372): λαμπραῖς (Ὰ). OSU
 115 παραμυθηαίμην (O 45): συμβουλευσαίμην (~Ὰ). OSU
 116 παλιώξει (~ O 69): εἰς τοῦπίσω διώξει (Ὰ "ἐξ ὑποτροφῆς διώξιν"). SU
 117 παρεπλάγχθη (O 464): παρηνέχθη (Ὰ). OSU
 118 πάλιν τροπάσθαι (Π 95): εἰς τοῦπίσω τρέπεσθαι (~Ὰ). O²SU
 119 παρθένιος (Π 180): ὁ ἀπὸ τῆς δοκούσης παρθένου γεννηθείς (~Ὰ). OSU
 120 παρηέρθη (Π 341): παρηνέχθη (Ὰ). OSU
 121 παχνοῦται (P 112): λυπεῖται (Ὰ "ὑπὸ λύπης πῆγνυται"). OSU
 122 παρ ξίφεος (T 253): παρὰ τοῦ ξίφους (Γ 272Ὰ). OSU
 123 πανόψιον (Φ 397): παρὰ πάντων ὁρώμενον (~Ὰ). OSU
 124 πατροκασιγνήτοιο (Φ 469): τοῦ πατρὸς ἀδελφοῦ (Ὰ). OSU
 125 †παναφιλικά (X 490 παναφήλικα): παντελῶς φιλικά (Ὰ "πάντων τῶν ἡλικι-
 ωτῶν ἑστερημένον"). OSU

86 παλιναιρέη^λ || 90 παρατρέχουσιν || 97 παρέστη (= O 442)· .. ἔστη OS || 102 παρθενόπτια^λ ||
 107 παραφάμενος^λ || 111 παχθείς^λ || 112 παρακαθευδήσει || 114 παλαιθήσι^λ || 118 τρωπάσθαι^λ U
 = v.l. Hom. || 120 παρηέχθη^λ || 121 παχνεῖται^λ || 123 παρ' ὧφιον^λ || 125 πανφίλικα (OS) ||

- 126 πάραντα (Ψ 116): παραφερῇ καὶ προσήκοντα τῶν κλιμάτων (D "τὰ παρώμαλα καὶ γήλοφα"). U post 127
- 127 παραβάται (Ψ 132 παραιβάται): οἱ ἐπὶ τῶν δίφρων ἐστῶτες παραβάται λέγονται (~ He π 512). OSU
- 128 παρεξέλαςθαι (Ψ 344): παρελάσθαι. U post 84
- 129 παραφθάμενος (Ψ 515): παραδραμών (~ K 346D). OSU
- 130 πανδαμάτωρ (Ω 5): ὁ πάντας δαμάζων (~D). OSU
- 131 πανάποτος (Ω 255): κακοθάνατος (D "παντελῶς δυστυχής"). OSU
- 132 παλλόμενος (Ω 400): cειόμενος (~ Γ 316D; O 191p "κλήρῳ μεριζομένων"). OSU
- 133 παρέξ Ἀχιλλῆος (Ω 434) ἐκτὸς Ἀχιλλέως (~D). U post 117
- 134 παιδοφόνοιο (Ω 506): παιδοκτόνου (D "τοῦ φονέως μου τῶν παίδων"). OSU
- 135 πανάωριον (Ω 540): πᾶν τὸ παρ' ἡλικίαν (D "παντελῶς ἄωρον ἀποθανούμενον"). OSU
- 136 παραιφάμενος (Ω 771): παραπείσας (D "παρειπών, παραμυθησάμενος"). OSU
- 137 πεπίθοιμεν (A 100): πείσασθαι (p,D "πείσοιμεν"). OSU
- 138 πείθεται (A 150): πεισθῇ (D). OSU
- 139 περὶ γάρ ῥα (A 236): περιεπείσας γάρ (E 566D; D "περιελέπισε γάρ"). OSU
- 140 πεπαρμένον (A 246): πεπερονημένον (~ E 399D). OSU
- 141 περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι (A 258): περιεπείσας διαφέρεσθε ἐν τῷ μάχεσθαι (~D). OSU
- 142 Πειρίθοον (A 264: τὸν Πειρίθουν (D). U post 144
- 143 πέλεται (A 284): γίνεται (p,D). OSU
- 144 περὶ μὲν βουλῇ (A 258 v.l., βουλήν): ὑπερέχετε ἐν τῷ βουλευέσθαι (~D). OSU
- 145 πένοντο (A 318): ἐνήργουν (p,D). U post 208
- 146 περίσχεο (A 393): ὑπερμάχῃον (CyA; D "φρόντισον"). OSU
- 147 περικλυτός (A 607): λίαν ἐνδοξος (~p,D). OSU
- 148 περιφραδέως (A 466): ἐμπείρως (p,D). OSU
- 149 πέλασαν (A 434): προσεπέλασαν (D), OS | προήνεγκαν. U
- 150 πεμπώβολα (A 463): σχήματι ὀβελίσκου πέντε ὀβελίσκους ἔχοντα (~D,p). OSU
- 151 πέτασσαν (A 480): ἤπλωσαν (p,D). OSU
- 152 πεποτή(ν)ται (B 90): πέτονται (D). OSU
- 153 πέφανται (B 122): πεφανέρονται (D "ἐφάνη"). OS
- 154 πειράται (B 193): πειράζει (He π 1244; D "ἀπόπειραν λαμβάνει"). OSU
- 155 πεσέμεν (B 237): πέσσειν (CyA) καὶ ἀπολαύειν (D "κατέχειν"). OSU
- 156 πεπληγώς (B 264): πλήξας (D). OSU
- 157 περιτροπέων (B 295): περιερχόμενος (D, CyA), πληρούμενος (He π 1924 "μέλλων τελειοῦσθαι"). U post 147
- 158 πέλωρα (B 321): ῥαπελῶρια OS¹ σημεία μεγάλα (D "μέγιστα σημεία"). OSU²
- 159 πείθεο (B 360): πείθου (D), πίστευε (CyL). OSU²
- 160 περὶ δ' ἔγχεϊ (B 389): περὶ τῷ δόρῳ (D "βασταζούσα τὸ δόρυ"). OSU
- 161 παιφάσσαν (B 450): ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶσα (D). OSU
- 162 πετεηνῶν (B 459) πετεινῶν (D). U post 191
- 163 πετρήσσαν (B 496): ὀρεινὴν καὶ πετρώδη (D "πετρώδη, τραχεῖαν"). OSU

126 κλημάτων || 128 παρεξέλασθαι || 129 παραφθάμενος ~ β 237 || 134 παιδοκτόνοιο OS¹ || 135 καθ' ἡλικίαν U || 136 παρεμφάμενος || 137 πεπεύθοιμεν || 142 περίθοον || 151 ἀνήπλωσαν U || 161 πεφάνσσαν ||

- 164 περιτελλομένων (B 551): περιερχομένων (D). OSU
 165 πεποιθώς (B 588): πεπιστευκώς (D) OSU | ἢ τεθαρρηκώς (Δ 303D). U = infra 211
 166 περάαν (B 613): διαπερᾶν (D). OSU
 167 πέρας (B 660): πορθήσας (D). OS
 168 Πελασγικόν (B 681): ἔθνος τῆς Θεσπρωτίας περὶ τὴν Δωδώνην κατοικοῦν (~ B 749D Περαιβοί). U post 197
 169 περίδρομος (B 812): ἐν ᾗ ἐστὶ περιδραμεῖν (~D). OSU
 170 Περκώτην (B 835): πόλις Τροίας (~ B 831D). OS
 171 πέποσθε (Γ 99): πεπόνθατε (D). OSU
 172 περὶ ϰεῖο (Γ 137): περὶ σοῦ (D). OSU
 173 πεπνυμένω (Γ 148): πεπαιδευμένω, ἰ συνετῶ (CyA; ~D). OSU
 174 πελώριος (Γ 229): μέγας (D). OSU²
 175 περὶ κνήμησι (Γ 330): περὶ ταῖς κνήμαις (D). OSU
 176 περικαλλέα (Γ 396): περιεσσῶς καλὰ (D "τὸν πάννυ καλόν"). OSU
 177 πέληται (Γ 460): γένηται (D). OSU
 178 πέλασεν (Δ 123): προσήγγισεν, (M 112D) OSU² | ἤγγισεν. U²
 179 παπταίνων (Δ 200): περιβλεπόμενος (D). OSU
 180 πεφρικυῖα (~ Δ 282 πεφρικυῖαι): φρίσσουσα (D "πεπνυκνωμένοι"). OSU
 181 περιώσιον (Δ 359): περιεσσώτερον (D "περιεσσῶς, παρὰ τὸ προσήκον"). OSU
 182 περὶ δ' ἄλλων (Δ 375): ὑπὲρ τοὺς ἄλλους (D). OSU
 183 πιθήσας (Δ 398): πεισθεῖς (D). OSU
 184 μεμανῖα (Δ 440): προθυμουμένη (H 24D). OSU
 185 πέλεν (Δ 450): ἐγένετο (E 511D; ~D). OSU²
 186 πέρησε (Δ 460): διεπέρασεν (D), OS | ἢ διήλθεν (Δ 502D). U = infra 206
 187 πεφύκει (Δ 483): βεβλαστήκει (D "ἠϋξήκει, ἀνεδίδοτο"). OSU
 188 πέρησε (Δ 502, ~ M 53 περήσαι): διαπερᾶσαι (! ~ Δ 502D). OSU
 189 Πέργαμος (~ Δ 508 Περγάμου): ἡ ἀκρόπολις (~D). OSU
 190 πέσσει (Δ 513): πεπαίνει (η 119D; D "καταδαπανᾷ, ἢ πρᾶναι"). OS
 191 πετάσαι (~ Δ 523 πετάσας): ἐκτεῖναι (~ Z 94D). OSU
 192 πελεμίχθη (Δ 535): διεσεύχθη (D). OSU
 193 περιβῆναι (E 21): ὑπερμαχήσαι (D). OSU
 194 παλάσσετο (E 100): ἐμολύνετο (D). OSU²
 195 πειρώμενος (E 129): πειράζων (D "ἀπόπειραν ποιούμενος"). OSU
 196 πεπτηῶτες (ξ 474; ~ B 312 ὑποπεπτηῶτες): σκευασμένοι (D "πεπτωκό-
 τες", B 312D "ὑποπεπτωκότες"). OSU
 197 πελάσθη (E 282): ἐκολλήθη (D "προσεπελάσθη, προσήγγισεν"). OSU
 198 περίφρων (E 412): περιεσσῶς φρονῶν (~D). OSU
 199 πέφανται (E 531): φανερόν γεγενῆται (~D). OSU
 200 περίδρομοι (E 728): περιφερεῖς (D). OSU
 201 πεπληγυῖα (E 763): πλήξασα (D). OSU
 202 πεπτηότας (χ 384 v.l., πεπτεῶτας): ἀναπεπταμένους (E 770D ἡεροειδές·
 ἀναπεπταμένου τοῦ μεταξὺ ἀέρος). OSU
 203 πέλεια (Φ 493): περιστερά (D). OS
 204 πελειάσι (E 778): περιστεραῖς (P,D). OSU²
 205 περιτρέφεται (E 903): περιπήγνυται (D). OSU

168 πελάσγικεν || 169 περίδρομος || 170 πέρκος || 172 περιεῖο· περιεσοῦ || 179 πετονῶν ||
 181 περίοσσον || 182 ὑπὲρ τῶν ἄλλων O || 183 πευθήσας || πλησθεῖς U, σπείθης OS || 184
 πεμανῖα || 188 περέσαι U, πέρσαι OS || 194 πελάσσετο || 196 πεπτηγότες || 199 φανερόν
 ἐστι U || 200 περίδρον· περιφερές || 205 περιφέρετα U, περιφέρεα OS ||

- 206 πέρησε (Z 10): διήλθεν (Δ 502D). OS(U v. supra 186)
 207 πείρατα (Z 143): τέλη, πέρατα (Ξ 200D). OSU
 208 πέμπε δέ μιν (Z 168): ἔπεμπε | δὲ αὐτόν (Ε 8D). OSU
 209 πεπαλαγμένος (~ Z 268 πεπαλαγμένον): μεμολυγμένος (~D). OSU
 210 πεφυγμένον (Z 488): πεφευγότα (D). OSU
 211 πεποισθώς (Z 510): τεθαρρηκώς (Δ 303D). OS(U v. supra 165)
 212 περόνησε (H 145): διεπέρασε (D). OS
 213 πεπάλαχθε (H 171): κληρώθητε (D). OSU
 214 πειράτω (Θ 8): πειρασθήτω Ο (~ He π 1246) SU
 215 πετέσθην (Θ 46): ἐπέτοντο (CγA). OSU
 216 πετάσας (Θ 441): ἀπλώσας (α 130D). U² post 162
 217 πέσσοι (~ Θ 513 πέσσει): καταπέφει (= A 81 Hom.). OSU
 218 περὶ μὲν φάσθαι (I 100): περισσώς εἶπειν (~D "βουλεύεσθαι"). OSU
 219 πειθέσθων (I 167 πιθέσθων): πειθέσθωσαν (D). OSU
 220 περὶ γὰρ δίε (I 433): περισσώς ἐφοβεῖτο (D). OSU
 221 περιπατον (?): περιπατῶν. U
 222 πέσσω (I 565): ἐν ἑαυτῷ ἔχων (D "συνέχων"). OSU
 223 πευκεδανοῖο (K 8): πικροτάτου (~D). OSU
 224 ἐπέφραδον (K 127): εἶπον (D). OSU²
 225 πεπίθοιτο (K 204): πεισθείη (D). OSU
 226 περιχεύας (K 294): περιβαλὼν (D "περιθείς"). OSU
 227 πελάσσετε (K 442 πελάσσετον): προσαγάγετε (~D). OS
 228 πειρηθῆτον (K 444): πείραν λάβητε (~D). OSU
 229 πεύθετο (Λ 21): ἀκούετο (D). OSU²
 230 περίδυσεν (Λ 100): ἐξέδυσεν (He π 1640 "ἀπέδυσε"). OSU
 231 πεφρίκασι (Λ 383): φοβοῦνται (D). OSU
 232 περιπλέες (Λ 395 περὶ πλέες): περισσώς πλέονες (~D). OSU
 233 περιπευκές (Λ 845): περισσώς πικρόν (D). OSU
 234 πειρητίζων (M 47): πειράζων (~ O 304P). OSU
 235 περῆσαι (M 53): περᾶσαι (~ Δ 502D). OSU
 236 πένταχα (M 87): εἰς πέντε τάξεις (D). OSU
 237 παιπαλόεσσι (~ M 168 παιπαλοέσσει): τραχυτάτοις (~D). OSU
 238 πειθοίατο (M 229): πείθοντο (~ K 57D). OSU
 239 περὶ ἴσης (M 423): περὶ ἰσότητος (~D). OSU
 240 παιπαλόεντος (N 17): τραχέος (~D). OSU
 241 πέδησεν (N 435): κατέσχευεν (D). OSU
 242 πεφάσθαι (N 447): φονευθῆναι (~ Ξ 471D). OSU
 243 περισταδόν (N 551): περιστάντες (P). OSU
 244 πεφήσει (N 829): ἀναιρεθήσει (D). OSU
 245 πεφασμένον (Ξ 127): φανερόν (D "φανερῶς εἰρημένον"). OSU
 246 πευκαλίμης (~ Ξ 166): σοφῆς (D "συνεταῖς"). OSU
 247 πεξαμένη (Ξ 176): καταξυσαμένη (! D "κτενισαμένη"). OSU
 248 πεπιθοῦσα (O 26): πείσασα (D). OSU
 249 τειρομένοιο (Λ 841; ~ O 44): τειρομένον, | καταπονουμένου (~ E 391P,D). OSU
 250 πεφήσεται (O 140): ἀναιρεθήσεται (D "φονευθήσεται"). OSU

208 δὲ U : δι' OS || 217 καταπέμφει || 218 περιμεμφᾶσθαι || εἶπεν U, ποιεῖν S || 219 πεισθή-
 τωσαν SU || 220 ἐκφοβεῖται U || 226 περιχεύασα || 244 πεφείσθαι || 247 πεξαμένη ||
 ξυσαμένη O || 249 πειρομένοιο· πειρομένου ||

- 251 περιστένεται (Π 133): ἤτοι περισσω στενοχωρεῖται (~D) OSU | ἢ περιτείνεται (~D). OS
- 252 †περεειδῆς (cf Δ 228 Πειραΐδαο): Περιήρεως υἱός (≈ Π 177). U post 172
- 253 πεπρωμένον (Π 441): εἵμαρμένον (D). OSU
- 254 πέρθαι (Π 708): πορθωθῆναι (D). OSU
- 255 περιστεῖωσι (P 95): περιστῶσι (D). OSU
- 256 πεφύσεται (P 155): νῦν ἀναφανήσεται (D). OS
- 257 πελασαίατο (P 341): ἐγγὺς ἐποίησεν (~ A 434ῥ). OSU
- 258 πεπλήγοντο (C 31): ἐπλήσσοντο (~D). OSU²
- 259 περνάμενος (~ C 292 περνάμενα): πωλῶν (D "πιπρασκόμενα"). OS
- 260 πέλωρ (C 410): μέγα (μ 87D). OSU
- 261 πέρσαν (~ T 296 πέρσεν): ἐπόρθησαν (~ B 660D). OS
- 262 λέπαδν' (T 393): τοὺς πλατεῖς ἱμάντας (~ E 730D). OSU
- 263 περήσας (~ Φ 78 ἐπέρασσας): περάσας (D "ἐπώλησας". U² post 235
- 264 περὶ δ' αὖ (Φ 105): περισσω δέ (~ E 566D). OSU
- 265 πεφοβῆατο (Φ 206): ἔφευγον (~ K 510D). OSU²
- 266 πεφοβημένοι (Φ 606): φεύγοντες (= Φ 6 πεφυζότες). OSU²
- 267 πέλεθρα (Φ 407): πλέθρα, μέτρα γῆς (~ Λ 354D). OSU
- 268 πεπτηῶτα (Φ 503 πεπτηῶτ'): πεπτωκότα (D). OSU
- 269 πεφυζότες (Φ 532): φεύγοντες (Φ 6D). OSU
- 270 πεπταμένας (Φ 531): ἀνεωιγμένας (D) ἐξαπλωμένας (~ E 195D). OSU
- 271 περνάς (X 45): πιπράσκων (D). OS
- 272 πελάσκειο (~ X 433 πελέσκειο): πλησίον γίνου (D "ὑπῆρχες, ἐγένου"). OSU
- 273 περιβάλλετον (Ψ 276): περιβάλλουσιν (D). OSU
- 274 πέπληγον (Ψ 363): ἔπληξαν (~ O 113D). OSU
- 275 πεπνύσθαι (Ψ 440): σεσοφίσθαι (D "σώφρονα καὶ συνετὸν εἶναι"). OSU
- 276 πεπυκασμένα (Ψ 503): κεκοσμημένα (D). OSU
- 277 πειρήσεσθε (Ψ 754): πείραν λήψετε (~ Θ 18D). OSU
- 278 περιπλομένων (α 16; ~ Ψ 634 περιπλομένους): πληρουμένων (~ Θ 404 περιτελλομένους). O²S
- 279 ἡμιπέλεκκα (Ψ 858): πέλεκυς. ἔστι δὲ ἀξίνη δίστομος (~ Ψ 856D). O²SU
- 280 πέζηι (Ω 272): τῇ ἀρχῇ, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ μέρει (~ ApS 129 τῷ ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ). OSU
- 281 πέπνυται (Ω 377): σεσόφισται (D "πεπαίδευται"). OSU²
- 282 περιναίεται (Ω 488): περὶ αὐτῷ οἰκοῦντες (~ ι 49D). OS
- 283 πεπάσμεν (Ω 642D): ἐγευσάμεν (D). OSU
- 284 πέρην ἀλός (Ω 752): εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς θαλάσσης (~ B 626D). OS
- 285 Πηληϊάδεω (A 1): Πηλέως παῖς ὁ Ἀχιλλεύς (~D). U post 300
- 286 Πηλείωνι (A 188): τῷ Ἀχιλλεῖ (~D). U
- 287 Πηλείωνα (A 197): τὸν Ἀχιλλέα. U²
- 288 †πηδῆ (B 339 πῆι δῆ?): ἄτοπον. OSU
- 289 πῆμα (Γ 160): βλάβη (D), συμφορά. OSU
- 290 πηοῦ (~ Γ 163 πηούς): συγγενούς (~D). OSU
- 291 πηγασίμαλλωι (Γ 197): ἔριον πολὺ ἔχοντι (~D). OSU
- 292 πέδησε (Δ 517): κατέδησε (~D). OSU²
- 293 πῆλεν (Z 474): ἐκίνησεν (~ T 389D). OSU
- 294 πῆληκι (Θ 308): περικεφαλαίαι (D). OSU

251 περιστήναι^λ || περιγίνεται || 252 περίρεως || 257 πελαόσσατο^λ, cf 194 || 262 πέλεμνα^λ ||
 264 περιδούλ^λ || 265 ἔφευγεν OS || 271 πέρνω· πιπράσκω || 279 πέλακη^λ U || 283 πεπύσμεν^λ ||
 292 πήδησε^λ || 294 πηλίκη^λ ||

- 295 πηγούς (I 124): εὐτραφεῖς (D). OSU
 296 πιδηέσση (∼ Λ 183 πιδηέσσης): πηγὰς καὶ ἀναβολὰς ὑδάτων ἐχούσση (D "καθύδρου"). OSU
 297 Πιερίην (Ξ 226): τόπος τῆς Μακεδονίας (∼D). U
 298 πήματα (O 721): βλάβας (∼ Γ 160D), ἀμαρτήματα (D "κακά"). SU
 299 πῆι (N 307): ποῦ ἢ πότε (Z 377D "εἰς τίνα τόπον"). OSU²
 300 Πηλιάδα (T 390): τὴν ἀπὸ Πηλίου ὄρους τετμημένην ὄρους Θεσσαλίας (∼D). post 294 U
 301 Πηλιάς (∼ T 390 Πηλιάδα): ἡ ἀπὸ τοῦ Πηλίου {πηλίου} ὄρους Θεσσαλίας (cf He π 2184 "καταχρηστικῶς .. πᾶν"). U
 302 πιφαύσκειο (Φ 99): ἔλεγε (D "διαλέγου") ἢ παρεσκεύαζε. OSU
 303 πημαίνειν (Ω 781): βλάφειν (D). OSU²
 304 πίμπλαντο (A 104): ἐπληροῦντο (D). OSU
 305 πεῖραν (∼ A 465 ἔπειραν): ἐπερόνησαν (D "περιέπειραν"). OSU
 306 πίοι (B 549): λιπαρῶι (∼ B 403D; D "πλουσίωι καὶ εὐδαίμονι"). OS
 307 πεινῶν (Γ 25): πεινῶν (D). OSU
 308 Πιτθῆος: Πιτθέως (Γ 144). U post 309
 309 πίκυνος (E 205): πεπιστευκῶς (D). OSU
 310 Περγασίδην (E 535): Περγᾶς υἱόν (D). U post 305
 311 πίοινα δῆμον (E 710): εὐδαίμονα γῆν (D). OSU
 312 πιστώσαντο (Z 233): πίστεις ἔδωκαν (∼D). OSU
 313 πείσομαι (H 286): πεισθήσομαι (ε 358D). OSU
 314 πινυτήν (H 289): συνετήν (∼ λ 445D), OSU | σύνεειν (∼ υ 228) U | εὐφροσύνην (D "εὐφροσύνην"). OSU
 315 πίοτατον (I 577): λιπαρώτατον (D). OSU
 316 πῖαρ (Λ 550): λιπαρόν (A^{ti}). OSU
 317 πίομενα (N 493): ποτισθησόμενα (D "πιούμενα"). OSU
 318 πιφαύσκεται (O 97): ἐνδείκνυται, λέγει (∼D). OSU
 319 πίδακος (Π 825): πηγῆς (D). OSU
 320 πείρας (C 342): λιπαράς (∼ T 180D; D "πλουσίας, εὐδαίμονας"). OSU
 321 πίλναται (T 92): πλησιάζεται (D "προσπελάζεται"). OSU²
 322 πείρα (τ 173; ∼ T 180 πείρη): λιπαρωτάτη (T 180D "λιπαρά"). OSU²
 323 πίσεια (Y 9 v.l., πείσεια): βοτανώδεις τόπους (D "καθύδρους τόπους"). OSU
 324 πείσεται (Y 127): ὑποστήσεται (∼ ν 92D). OSU
 325 πίκυρας (Ψ 171): τέσσαρας (D). OSU
 326 πείρινθα (Ω 190): τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης καθήμενον καγκελλῶδες (cf D). OSU
 327 πολλά (A 35): πλείστα (D). OSU² ordine inverso
 328 πλεόνεσσι (A 281): πλείοσι (D). OSU
 329 πληξίππωι (B 104): ἱππικῶι (D). OSU
 330 πλάζουσι (B 131): πλανῶσι (D). OSU
 331 πλεῖαί τοι (B 226): πλήρεις σοι (D). OSU
 332 πληθύν (B 278): πληθύν (D). SU
 333 πλατάνιστον (B 310) : τὴν πλάτανον (D). U post 351
 335 πλησαι (B 415 v.l. Aristarchi; πρήσαι): πληρῶσαι (∼ Ξ 35D). OSU²
 336 πλατέα (B 474): μεγάλα (D). OSU
 337 πληθύν (B 488): τὸ πληθύν (D). SU²

296 πηδέσση || 297 πηρίην || 302 πηφαύσκειο || παρασκεύαζε U || 305 πιραν || 307 πινῶν ||
 || 310 πιργασίδην || 313 πίκομαι || 316 λιπαρώτατον U || 317 πίομεθα· ποτισθησώμεθα U || 321
 πίδναται || 324 πίκσεται || 326 πίνυνθα || 330 πλάζωσι || 332 πληθύν ||

- 338 πλήθοντι (E 87): πλημμυροῦντι (D). OS
 339 ἄντυγες (E 728): περιφερίδες τῶν ἀρμάτων (~ D "περιφέρειαι"). OSU
 340 πρυλέες (Λ 49; ≈ E 744 πρυλέεσσ'): πεζοί, ὀπλῖται (D). OSU
 341 πλείοις (Θ 162): πλείοις (D "πεπληρωμένοις"). OSU²
 342 πλήθεν (Θ 214): ἐπληρώθησαν (D). OSU
 343 πληγέντες (~ Θ 455 πληγέντες): πληχθέντες, OS | πληγείσαι (P, D). U
 344 πλεῖον (Λ 673): πλέον (He π 2507) O | πλέω (Δ 262D "πλήρες"). SU² ordine
 inverso (i.e. πλέω· πλεῖον)
 345 πλήθων (Λ 492): πλημμυρῶν (~ E 87D). OSU
 346 πλείοις (M 311): πεπληρωμένοις (D). OSU
 347 †πλέκτω: στερεῶι (≈ Ξ 56D ἄρρηκτον). OSU
 348 πλαγχθεῖς (Ξ 120): πλανηθεῖς (~D). OSU
 349 πλήτο (Ξ 438): προσεπέλασεν (P; ~ D). OS(U v. infra 352)
 350 πλοχμοί (P 52): πλόκαμοι (D). OSU
 351 πλάζων (P 751): πλανῶν (D). OSU²
 352 πλήτο (C 50): ἐπλήσθησαν (D "ἐπληρώθη"). ἱσημαίνει δὲ καὶ τὸ προσεπέλα-
 σεν U v. supra 349¹. OSU
 353 πλήθουσιν (C 484): πλήρη (D "πεπληρωμένην"). OSU
 354 Πληϊάδας (C 486): τὰς Πλειάδας· Πλειάδες δὲ εἰσὶν ἑπτὰ ἄστρα κατὰ τὸ
 διχοτόμημα τοῦ οὐρανοῦ (cf D). OSU
 355 πλήσθη (Y 156 ἐπλήσθη): ἐπλήσθη (D "ἐπληρώθη"). OSU
 356 πλάζεν (Φ 269): ἔπλησεν OS | ἐπλάνησεν (D "ἀπέκρουεν, ἐπλάνα"). U
 357 πλυνοί (X 153): οἱ τόποι ἐφ' ὧν πλύνουσιν (~D). OSU
 358 πνεῖοντε κατ' ὤμων (N 385): πνευστιῶντες εἰς τοὺς τοῦ προάγοντος
 ἵππους (D "καταπνέοντες αὐτοῦ τὸ μετάφρενον"). OSU
 359 πόδας ὠκύς (A 58): ὁ τοῖς ποσὶ ταχύς (D). OSU
 360 πόρε (A 72): παρέσχε (D). O²SU²
 361 πολλόν (A 91): κατὰ πολὺ (D). OSU | ἐπὶ πολὺ. U post 462
 362 ποδάρκης (A 121): ὁ τοῖς ποσὶν ἐπαρκεῖν δυνάμενος (D). OSU | λέγεται δὲ
 καὶ κυρίως (~ B 704D). U
 363 πολίων (A 125): πόλεων (P, D). OSU
 364 πολύν (~ A 165 πλεῖον): πλείστον (D). U² post 385
 365 ποθή (A 240): ἐπιζήτησις (D). OSU²
 366 ποιμήν (~ A 263 ποιμένα): νῦν βασιλεύς (D). U post 379
 367 πολιῆς (A 359): τῆς ἐν τῷ ἀφρίζειν λευκαينوμένης (~P, D). OSU
 368 πόντος (A 310): θάλασσα (Γ 46D). OSU
 369 πολυβενθέος (A 432): πολλὰ βάθη ἔχοντος (D). O²SU
 370 ποντοπόροιο (A 439): θαλασσοπλόου (D). OSU
 371 πολύστονα (A 445): πολλῶν στεναγμῶν αἷτια (D). OSU
 372 πόνου (A 467): νῦν τοῦ ἔργου (~ P 41D; D "ἀσχολίας"). OSU
 373 πόντοιο (Θ 479): πόντου. OSU²
 374 πορφύρεον (A 482): ἢ τὸ μέλαν (D) ἢ τὸ τεταραγμένον (~ Ξ 16D). OSU
 375 ποθέεσκε (A 492): ἐπόθει (D). OSU
 376 πολυδαιράδος (A 499): πολυτραχήλου (~D). OSU
 377 πολέας (A 559): πολλούς (D). OSU
 378 ποιπνύοντα (A 600): ἐνεργοῦντα (D). OSU
 379 ποίησεν (A 608): ἐποίησεν (Ω 611D). OSU

339 πλημαιαντόγες^λ ubi latet πλημναι E 726 || 340 πλύρες^λ || ὀχλῆται || 343 πληγῆσαν U || 358
 πλειωντε^λ (OS)U || ὦμω^λ U || πνευστιόντι (OS) || 359 οἱ ... ταχεῖς OS || 360 ἄρεσκε || 375
 ποθεσθαι^λ || ποθή SU, ποθεῖν O || 376 πολυδῆδαρος^λ || 378 ποιποιόντα^λ ||

- 380 πολυκλήϊσι (B 74): πολυκαθέδροις (D). OSU
 381 πολύαρνι (B 106): πολλά πρόβατα ἔχοντι (D "πολυθρέμmoni"). OSU
 382 πολεμίζειν (B 121): πολεμεῖν (D). SU
 383 πολλέων ἐκ πολίων (B 131): ἐκ πολλῶν πόλεων (D). OSU
 384 πόντου Ἰκαρίοιο (B 145): τοῦ Ἰκαρικοῦ πελάγους (~D). U post 451
 385 πολυκοιρανίη (B 204): πολυαρχία (D). O²SU
 386 πολυφλοίσβοιο (B 209): πολυταράχου (A 34D). OSU
 387 πτολίπορθος (B 278): ὁ τὰς πόλεις πορθῶν (D). OSU
 388 πολυζύγῳι (B 239): πολυκαθέδρῳ (D). OSU
 389 πολεμίζομεν (B 328 v.l., πτολεμίζομεν): πολεμήσωμεν (D). OSU
 390 πολέμια (B 338): πολεμικά (D). OSU
 391 πότμον (B 359): μόνον, θάνατον (D). OSU
 392 πολέμοιο (B 368): πολέμου (A 165D). OSU
 393 πολέες (B 417): πολλοί (D). OSU²
 394 πόνον δέ (B 420): κάματον (D), κακοπάθειαν (Ξ 480). OSU
 395 πόσιος (B 432): ποτοῦ (A 469). OSU
 396 ποτῶνται (B 462): πέτονται (D). OSU
 397 ποιμνήϊον (B 470): ποιμενικόν (D). OSU
 398 πολύκνημον (B 497): πολλὰς προβάσεις ἔχοντα (~D). OSU
 399 πολυτρήρονος (≈ B 502 πολυτρήρωνας): πολλὰς περιστερὰς ἔχοντος (~D). OSU
 400 πολυστάφυλον (B 507): πολύοινον (D "πολυάμπελον"). OSU
 401 πόρον (B 592): ἦτοι τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ ῥεῦμα πόρους ἄλλως λέγει· ἡ καθ' ὃ μέρος πορευτὸς ἐστὶν ὁ ποταμός (cf D; Φ 1D). OSU
 402 πολύμηλον (B 605): πολλὰ πρόβατα ἔχοντα (~D). OSU
 403 Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων (B 732): Ἑλλήνων ἰατροί (~ Suda). OSU
 404 ποδώκεας (B 764D): ταχεῖς (D). OSU
 405 πεπυκασμένα (B 777): ἐσκεπασμένα (D). OSU
 406 ποθέοντες (B 778): ποθοῦντες (D-Y). S | ἐπιζητοῦντες (D-Z). U
 407 ποδωκείησι (B 792): τῇ τῶν ποδῶν ταχυτήτι (D). OSU
 408 πολυσπερέων (B 804): ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς ἐσπαρμένων (D). OSU
 409 πόλιος (B 811): πόλεως (E 791D). OSU²
 410 πολυσκάρθμοιο (B 814): εὐκινήτου (D "πολυκινήτου"). OSU
 411 ποδώκεες (Ψ 376; ~ B 860 ποδώκεος): ταχύποδες (~ B 860D). OSU
 412 πολιήτας (B 806): τῇ τε πόλει (D "πολίτας"). OSU
 413 πουλυβοτείρῃ (Γ 89): πολλοὺς τρεφούσῃ (D). OSU
 414 πολύδακρυον (Γ 132): πολλῶν δακρύων <αἷτιον> (D). OSU
 415 πόσις (Γ 469; ~ Γ 163 πόσιν): ἀνὴρ (~ Γ 163D). OSU
 416 πολυδαιδάλου (Γ 358): πολυποικίλου (~D). OSU
 417 πολύκεστος (Γ 371): πολύκεντρος (D "πολυκέντητος"). OSU
 418 πορσανέουσα (Γ 411): εὐτρεπίζουσα (D "ἐτοιμάσουσα, παρασκευάσουσα"). OSU
 419 πόληες (Δ 51): πόλεις (D). OSU
 420 πόνον (Δ 57): πρᾶξιν (~ P 41). OSU²
 421 πόρεν (Δ 219): ἔδωκεν (D "παρέσχεν, ἔδωρήσατο"). OSU
 422 πονεύμενον (Δ 374): ἐνεργοῦντα (D "ἐπιπονοῦντα, μαχόμενον"). OSU

382 <πολεμᾶν> πολεμεῖν U || 387 πολύπορθος^λ || 389 πολεμήσωμεν U || 394 πόνδε^λ || 398 προ-
 φάσεις || ἔχουσα U || 399 ἔχοντα U || 401 ἄλλως Führer : ἄλλους OSU || 402 πολύμον^λ || 405
 ποπυκισμένα^λ OS, ποπυκισμένα^λ U || 410 πολυκάρμοιο· ἀκινήτου || 411 ποδ' ὠκέ(ε)^λ OS :
 πόδωκε^λ U || 412 πολιητε^λ || 413 τρέφουσα O || 420 πόλιον^λ ||

- 423 <βαθύςχοινον (Δ 383):> πολυςχοίνιον, πολλοὺς χοίνοους ἔχοντα. χοῖνοι
δέ εἰσιν ἱμαντώδη φυτά (~ Φ 559D ῥωπήϊα). U post 417
- 424 πολυπάμονας (~ Δ 433 πολυπάμονος): πλουσίους (~D). OSU
- 425 πολύκλητοι (Δ 438): ἐκ πολλῶν πόλεων κεκλημένοι (~D). OSU
- 426 πορφύρεος (Δ 463): μέλας (D). OSU
- 427 πόρτιος (E 162): πόρτις(τος) καλεῖται ἡ νέα βοῦς (~Φ). OSU
- 428 πολύβουλος (E 260): πολυγνώμων, σοφή (~D). OSU
- 429 πωλήσεται (E 350): ἀναστραφῆις (D). OSU
- 430 ποθέουσα (E 414): ποθοῦσα, ἐπιζητοῦσα (~D). OSU
- 431 πολύχαλκον (E 504): στερεόν, ἰσχυρόν (D). OSU
- 432 πολυλήϊος (E 613): πολλήν λείαν ἔχων (~D). OSU
- 433 πολυαῖξ (E 811): πολυόρμητος (D). U
- 434 πολύκμητός τε εἰδῆρος (Z 48): πολὺν κάματον παρέχων τοῖς ἐργαζο-
μένοις αὐτόν (~D). O²SU
- 435 πομπή (~ Z 171 πομπῇ): κομιδή (~ ε 32D). OSU
- 436 πολύδωρος (Z 394): πολλὰ δῶρα λαβοῦσα <παρὰ> τοῦ μνηστευσαμένου καὶ
πολλὰ δῶρα ἐπενεγκαμένη τῷ τοῦ ἀνδρὸς οἴκῳ. (~D). OSU
- 437 πολυκλήϊδι (H 88): πολυκαθέδρῳ (~ B 74D). OSU
- 438 πολυτλήμων (H 152): πολλὰ ὑπομένων (D). OSU
- 439 ποτιδέγμενοι (H 415): προσδεχόμενοι (~ B 137D). OSU
- 440 πολίσσαμεν (H 453 πολίσσαμεν): τὴν πόλιν ὠικοδομήσαμεν (~D). OSU
- 441 πολυδειράδος (Θ 3): πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος (D). OSU
- 442 πολυπίδακα (Θ 47): πολλὰς πηγὰς ἔχοντα (~D). OSU
- 443 ποιπνύσαντι (Θ 219): πυκνῶς ἐνεργοῦντι (~D). OSU
- 444 πολυπτύχου (Θ 411): πολλὰς ἑνυγκλίσεις ἢ U¹ ἐξοχὰς ἔχοντος (D). OSU
- 445 πολύρρηνες (I 154): πολλὰ πρόβατα ἔχοντες (D "πολυθρέμματοι"). OSU
- 446 πολιόν (I 366): λευκόν (ApS 132, ~ K 334D). S
- 447 ποτινίσεται (I 381): προσφέρεται (D "προσέρχεται"). OSU
- 448 πολυφόρβη (~ I 568 πολυφρβην): πολλοὺς τρέφουσα (~D). OSU
- 449 πολύαινε (I 673): πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε (~D). OSU
- 450 πονεώμεθα (K 70): κάμνωμεν (D "κακοπαθῶμεν, ἐνεργῶμεν"). OSU
- 451 πονέεσθαι (K 116): πονεῖν (Ψ 245D). OSU
- 452 πολιοῖο (K 334): λευκοῦ (D). OSU
- 453 πολύκμητος (K 379): μετὰ πολλοῦ καμάτου κατασκευασμένος (~ Z 48D).
OSU
- 454 πολέμοιο τέρας (Λ 4): οἱ μὲν ξίφος, οἱ δὲ ἀστραπήν (D). OSU
- 455 ποτὶ δειρήν (Λ 26): περὶ τὸν τράχηλον (~ Γ 371D). OSU
- 456 πολυπλάγκτοιο (Λ 308): πολυπλανήτου (D). OSU
- 457 πολυκαγκέα (Λ 642): κατάξηρα (~ Φ 364D, D "ξηραντικήν"). OSU
- 458 παλίωξις (M 71): ἐξ ὑποστροφῆς διώξις, ὅταν οἱ φεύγοντες ἀντιδιώκουσιν
(~ O 69D). O²SU
- 459 ποτὶ ζόφον (M 240): πρὸς τὴν δύσιν (~D). OSU
- 460 πομπόν (N 416): συνοδοιπόρον (D) ἢ ὁδηγόν (~ Ω 153D). OSU
- 461 ποινή (N 659): ἐκδικία (Ξ 483D "ἀντέκτις"). OSU²
- 462 πολέος (E 597; ~ N 734 πολέας): πολλοῦ (D). OSU²
- 463 πολυφόρβου (Ξ 200): πολλοὺς τρέφοντος (D "πολυτρόφου"). OSU

425 πολύκτητοι· .. κεκτημένοι || 426 μέγας || 427 βοῦς U : ναῦς OS || 428 σοφός OS || 429
πολήσεται· ἀναστραφῆναι || 432 πολυλήϊος || 433 πολυέξ || 434 πολύκλυτος U || 436
λαβοῦσα κτλ. : nihil nisi λαμβάνων OS || 441 πολυδάριδος || 443 ποιπνύεντι || 445 ἄβατα O ||
446 πολίυ || 457 ταξηρα S || 458 παλίωξις ||

- 464 ποίην (Ξ 347): ποῖαν, ἰ βοτάνην (D). OSU
 465 πόρον ποταμοῖο (Ξ 433): τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ (cf Φ 1D). OSU
 466 πόθεσαν (Ο 219): ἐπόθησαν, OS | ἐζήτησαν (~ B 703D). OSU
 467 ποτιδέρκεται (Π 10): προσβλέπει (D). OSU
 468 Ποδάργη (Π 150): μία τῶν Ἀρπυιῶν (≈D). U post 403
 469 πόσε (Π 422): ποῦ (D)· OS | εἰς τίνα τόπον (= Z 377 πῇι). OSU
 470 πόμποις(ιν) (Π 671): προπόμποις (~ γ 325 πομπῆς; D "παραπέμπουσιν"). OSU
 471 πολυθαρσές (Ρ 156): θαρρητικόν (D "πολλοῦ θάρρους ποιητικόν"). OSU
 472 ποίνης (C 498): τῶν καλουμένων ὑποφονίων ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνηριμμένων οἱ ἀνελόντες. λέγεται δὲ καὶ κοινῶς πᾶσα ἀντέκτις (~D). U post 473
 473 ποιήεντα (Υ 9): πόαν ἔχοντα (ApS 132; ~D). OSU
 474 ποτὶ χαλκοβατές (Φ 438): πρὸς τὸ ἰσχυρόν (D). OSU
 475 πολυγηθές (Φ 450): ἡ ποιοῦσα πολλοὺς χαίρειν (cf D). OSU
 476 πόρφυρε (Φ 551): ἐνεθυμεῖτο (= A 193 ὥρμαινε). OSU
 477 πόρον (Ω 60): ἔδωκα, παρέσχον (~ Z 168D). OSU
 478 πόρον (Ω 692): τὸν διαπορεύσιμον τόπον τοῦ ποταμοῦ U¹ (~D). OSU
 479 προΐαφε (Α 3): κατὰ τῆς εἰμαρμένης διέφθειρε (~D; Ϝ "προδιέφθειρεν"). U post 577
 480 Πριάμοιο πόλιν (Α 19): τὴν Ἴλιον (D). U post 521
 481 πρίν (Α 97): πρότερον (D). OSU²
 482 πρώτιστα (Α 105): πρῶτον (~Ϝ; D "πρὸ πάντων"). OSU
 483 πρό τ' ἐόντα (Α 70): προγεγενημένον (D "καὶ τὰ προγεγονότα"). OSU
 484 πρόφρων (Α 77): πρόθυμος (~D). OSU
 485 προσέειπεν (Α 105): προσεῖπεν (Ϝ). OSU
 486 προβέβουλα (Α 113): προκρίνω (D). OSU
 487 πρόες (Α 127): πρόπεμφον (D). OSU
 488 πρὸς Τρώων (Α 160): παρὰ τῶν Τρώων (Ϝ, D). U post 491
 489 πρὸ γὰρ ἦκε (Α 195): προέπεμψε γάρ (Ϝ, D). OSU
 490 προσήυδα (Α 201): προσεῖπεν (D). O²SU
 491 πρὸς Διός (Α 239): παρὰ τοῦ Διός (D). U
 492 προτί (~ Α 245 ποτί): πρὸς (D). O²SU
 493 πρόσθεν (Α 251): ἔμπροσθεν (Δ 113D; D "πρὸ τούτου"). OSU
 494 Πριάμοιο (Α 255): τοῦ Πριάμου (D). U post 480
 495 προέρυσε (Α 308): προείλκυσε (Ϝ; ~D). OSU
 496 προσεφώνεον (Α 332): προσεῖπον (D "προσεφθέγγοντο"). OSU
 497 προΐει (Α 336): προέπεμφεν (~D). OSU
 498 πρυμνήσια (Α 436): τὰ ἀπόγεια χοινία (D). U post 482
 499 πρόβαλλον (~ Α 449 προβάλλοντο): προσέβαλλον (D "προεβάλλοντο"). OSU
 500 πρῆσεν (Α 481): ἐφύσχησεν (Ϝ). OSU
 501 πρῆξαι (Α 562): πρᾶξαι (D). OSU²
 502 πρὸς ὃν λέχος (Α 609): πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κοίτην (~D). OSU
 503 προσεβήσατο (Β 48): προσέβη (D "προσῆλθεν"). OSU
 504 πρὶν μὲν (Β 112): πρότερον μὲν (D). OSU
 505 προτιδέγμεναι (Β 137): ἐκδεχόμεναι (~D). OSU
 506 πρωτίστωι (Β 228): πρώτῳ (D). OSU
 507 προσαμύνομεν (Β 238): προσβοηθοῦμεν (D). OSU

475 ὁ ποιῶν OS || 476 ἐνεθυμεῖτο || 480 προιάμοιο^λ || τὴν ἦλιον || 481 προτέρου U || 494 προιαμοιο^λ || 497 προσίει^λ || προσέπεμφεν ||

- 508 πρὸς πλησίον (~ B 271 ἐς): πρὸς τὸν ἐγγύς (~D). U
 509 πρὸς ῥά (B 310): πρὸς δὴ (D). OSU
 510 πρὶν τινα (B 355): πρὶν ἢ τινα (D "πρὶν ἄν"). OSU
 511 προβλήτι (B 396): προβεβλημένη καὶ προκειμένη πέτρα εἰς τὴν OS¹
 θάλασσαν (~D). OSU
 512 πρηνές (B 414): ἐπὶ πρόσωπον (D "εἰς τὸ ἔμπροσθεν"), ἐπὶ στόμα (E 58D).
 OSU
 513 προχέοντο (B 465): προεχώρουν (D "προήρχοντο"). OSU
 514 προπάσας (B 493): ὁμοῦ πᾶσας (D "πάσας, ὅλας"). OSU
 515 προγενέστερος (B 555): πρεσβύτερος (~ β 29D; D "παλαιότερος"). OSU
 516 προκαλίζετο (Γ 19): προεκαλείτο (D). OSU
 517 πρόμοιο (~ Γ 44 πρόμον): προμάχου (~D). OSU
 518 πρόφερε (Γ 64): πρόβαλλε (D "ὀνειδίζε"). OSU²
 519 πρόσσω καὶ ὀπίσσω (Γ 109): τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα (~D). OSU
 520 προπρηνές (Γ 218): εἰς τὸ ἔμπροσθεν (D). OSU
 521 προΐει (Γ 346): προέπεμπε (D). OSU
 522 προστήσας (Δ 156): προαγαγών (D "ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ποιήσας
 μάχεσθαι"). OSU
 523 πρωτογόνων (Δ 102): τῶν πρώτων γεγεννημένων (~D), οἷον ἰ τελείων, ἀει-
 νῶν (He τ 407 τελείων· ἀεινῶν). OSU
 524 πρὸ ὁδοῦ (Δ 382): πρὸ τῆς ὁδοῦ (D "προῆλθον τῆς ἐπὶ Θήβας ὁδοῦ"). OSU
 525 προμάχοις (Δ 458): πρωταγωνισταῖς (Δ 354D). OSU
 526 προΐάφειν (E 190): προπέμψειν (~ Θ 365D προΐαλλεν). OSU
 527 πρωτοπαγεῖς (E 194): προσφάτως (D "πρώτως πεπηγότες"). OSU
 528 πρυμνήν (E 292): ἐσχάτην (D). OSU
 529 πρυμνόν (E 339): τὸ ἔσχατον μέρος (~D). OSU
 530 πρὸς Τρῶας τετραμμένοι (E 605): τοῖς Τρωαὶ βλέποντες (~D). OSU
 531 προτρέποντο (E 700): ἐξ ἐναντίας ἐφέροντο (D "προτροπάδην ἔφευγον").
 OSU
 532 πρέσβα (E 721 fem.): ἔντιμα, σεμνά (~D). OSU
 533 προσαρηρότα (E 725): ἡρμοσμένα (~D). OSU
 534 προφρονέως (E 810): προθύμως (D). OSU
 535 προτιβάλλεται (~ E 879 προτιβάλλεαι): ἐπιπλήττει, σωφρονίζει (~D). OSU
 536 †πρῆσε (~ Z 43 πρηνής): ἐπὶ πρόσωπον (D). OSU
 537 πρὸ πυλάων (E 789): πρὸ τῶν πυλῶν (~D). OSU
 538 προβέβηκας (Z 125): προελήλυθας (D). OSU
 539 Πριάμοιο παῖς (H 44): ὁ Ἑλενος. OSU
 540 προσώπαι (H 212): πρὸς τοῖς προσώποις (! ~D). OSU
 541 προμάχοις (Θ 99): πρωταγωνισταῖς (Γ 31D). OS
 542 πρωθήβας (Θ 518): ἀκμάζοντας ἑνέους OS¹ (~D). OSU
 543 πρόωνες (Θ 557): ὁρῶν ἐξοχαί (Π 299D). OSU
 544 προδόμωι (I 473): τῇι προστάδι (CyA; D "προστόωι"; ApS 135 "παραστά-
 δι"). U post 570
 545 προθέλυμνα (I 541): πρόρριζα (D). SU
 546 προθέλυμνον (~ K 15 προθελύμνους): πρόρριζον (~D). OS
 547 πρόχυν (I 570): γνύξ, ἐπὶ γόνυ (D "εἰς γόνατα"). OSU

510 πρηνίτινα || 513 προεχώρουν O || 515 προγενεστέροις· πρεσβυτέροις U, προγενέστατος·
 πρεσβύτατος O || 521 προΐλ || προέπεμψεν O || 522 προαγαγών U || 526 προσάφειν·
 προσπέμψειν || 530 τοῖς U : πρὸς OS || 531 ἐκφέροντο U || 539 προ ἀμοιοπαῖς^λ U,
 πραιομοιopes^λ OS || ὁ ἐλεηνός U, ὁ ἐλεηνός OS || 547 ἐπίγονοι ||

- 548 πρόφρασσα (K 290): προθύμως (A^{ti}; ~D). OSU
 549 προτιειλεῖν (K 347): συνελαύνειν (D). OSU
 550 προθεῖσει (~ K 362 προθέσει): προθρέξει (~ A 291). U post 545 U
 551 προφερέστεραι (K 352): καλλίους (D κρείσσονες). OSU
 552 προσαιδήτην (Λ 136): προσεφώνουν (D). OSU
 553 προέτω (Λ 796): προπεμφάτω (D). OSU
 554 πρότμηστιν (Λ 424 πρότμησιν): πρὸς τὸν ὀμφαλόν (~D). OSU
 555 προτὶ ἄστυ (Λ 683): εἰς τὴν πόλιν (~ Γ 116D). OSU
 556 πρυλέες (M 77): πεζοί (D). OSU
 557 πρυμνήν (M 149): ἐκ ριζῶν (D). OSU
 558 προὔτυφαν (N 136): προέτυφαν. OS | πρόσθεν ἔβαλον καὶ ἥρξαντο τῆς μάχης. U (D "προενέβαλον, προσυνέκρουσαν").
 559 προλελεγμένοι (N 689): προκεκριμένοι (D "προκατηριθμημένοι"). OSU
 560 πρέεβα (Ξ 194): ἐντιμοτάτη (D). OSU
 561 πρὸς ἰθύ (Ξ 403): κατ' ἐναντίαν (D "προορμᾷ κατ' αὐτοῦ"). OSU
 562 πρυλέων (O 517): πεζῶν, ὀπλιτῶν (D). OSU
 563 προτετύχθαι (Π 60): προγεγονέναι (D). OSU
 564 πρὸ φόως (Π 188): εἰς τὸ φῶς (D). OSU²
 565 προτροπάδην (Π 304): εἰς τοῦμπροσθεν τετραμμένοι (D "ἐντρέφαντες τὰ νῶτα"). OSU
 566 πρώτῳ ῥυμῶι (Π 371): ἄκρῳ ῥυμῶι (Z 40D). OSU
 567 πρωτοτόκος (P 5): παροξυτονητέον ἢ πρωτοτόκος ἐνεργητικῶς "ἡ τεκοῦσα", ἔτὸ γὰρ ἄλλως U¹ προπαροξυτόνως ὁ πρωτότοκος (~D). OSU
 568 προχοῇσιν (P 263): αἱ εἰς τὴν θάλασσαν προχύσεις (~D). OSU
 569 πάρος δόρποιο μέδεσθαι (C 245): πρὶν ὕπνου (!) ἢ φροντίζειν (D "ἐπιμελεῖσθαι", ~ B 384D, D). OSU
 570 πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο (P 355): προεῖχον τὰ δόρατα (~D). U post 515
 571 πρήξαντες (~ C 357 ἔπρηξας): πράξαντες (= CyA). OSU
 572 πρόμολε (C 393 imperat.): προῆλθε (D). OSU
 573 προμολών (Φ 37): προελθών (D). OSU²
 574 πρόχην (Φ 460): παντελῶς (D). OSU
 575 προτὶ οἷ (Φ 507): πρὸς ἑαυτόν (D). OSU
 576 προτιόσσομαι (X 356): προγινώσκω (D "γινώσκων καὶ προορῶν"). OSU
 577 προθέεσκε (X 459): προεπήδα (?). OSU
 578 προὔχοντα (Ψ 325): ἔμπροσθεν ὄντα (D "προάγοντα"). OSU
 579 προγενέστεροι (~ Ψ 789 προγενέστερος): πρεσβύτεροι (β 29D). OS
 580 πρόχοον (Ω 304): ξέστην (~D). OSU
 581 πτολίεθρον (Α 164): πτόλιςμα (D). OSU
 582 πτολίεθρον v. app. (B 133): πτόλιςμα, πόλις (~D). OSU
 583 πτερύγεσσι (B 462): πτέρυξι (D). OSU
 584 πτολιπόρθωι (B 728): πόλεις πορθοῦντι (~D). OSU
 585 πτερόεντα (Δ 69 ..): ἐπτερωμένα (~ Δ 117D). OSU
 586 πτωσκαζέμεν (Δ 372): εὐλαβεῖσθαι (D "καταπτήσσειν, δειλιάειν"). OS
 587 πταμένη (E 282): πετασθεῖσα (He π 4182; ~ D, D "πτάει"). OSU
 588 πτυόφιν (N 588): πτύον (D). OSU
 589 πτυχί (Y 22): τῇ ἀποκλίνει (D). OSU²

551 προφερέστερον· κάλλιον OS || 553 πρόσωλ || προπέμφω OS || 554 προστμηστήνῃ || πρὸς : τὸν ὑπὸ U || 561 προσουῶλ || 566 πρωτόρῳμον· ἀκρόρῳμον OS || 567 παροξυτόνως ἢ τεκοῦσα O || 568 προχάεσλ || 569 πρὶν δερποι μαίδεσθαιῶλ || πρὶν U : πρὸ OS || 578 πρόλονῃ || 580 πρόχεον· ξεστόν || 582 πτολίετρονῃ || 584 πτολίπορθα· πόλεις πορθοῦντα ||

- 590 πτύξας (τ 256, ~ Υ 269 πτύχας): κλείσας (Υ 269Δ "ἐλάσματα"). OS
 591 πτώσσοιμεν (Υ 427): φεύγοιμεν, ἀποκρυπτόμεθα (~ Φ 26Δ "ἐφοβοῦντο, ἐκρύπτοντο"). OSU
 592 πυκινήν (Β 55): πυκνήν (~ Λ 576Δ) OSU | συνετήν (Δ). U post 604
 593 πυραΐ (Α 52): πυρκαϊαί (Δ). OSU
 594 Πυληγενέος (Β 54): ἐν Πύλῳ γεγενημένος. (Δ). U post 617
 595 πυθέσθαι (Β 119): ἀκοῦσαι, γνῶναι (~Δ). OSU
 596 Πυθῶνα (Β 519): πόλιν Φωκίδος, ὅπου τὰ μαντεύματα ἐγίνοντο. U
 597 πύλησι (Γ 149): ταῖς πύλαις (Ε 466Δ). OSU
 598 πυκνά (Γ 202): συνεχή (≈ CyL), OS | συνετά (Δ). OSU
 599 πυμάτας (Δ 254): ἐσχάτας (Δ). OSU
 600 πύργος (Δ 334): τάξεως γένος πολεμικῆς (Δ). U post 593
 601 τεύχειν (Ε 61): κατασκευάζειν (Δ). OSU
 602 πυρὸς μειλισέμεν (Η 410): διὰ πυρὸς μειλίσσεσθαι, θάπτειν (~Δ). U post 614
 603 πύθοιτο (Κ 207): ἀκούσειεν (~Δ). OSU
 604 πύκασεν (Κ 271): ἐκάλυψεν, ἐσκέπασεν (~ Θ 124Δ). OSU
 605 πυρόν (Κ 569): cίτον (A^{ti}). OSU
 606 πυροῦ (~ Λ 68 πυρῶν): cίτου (~ Κ 569/A^{ti}). O²S
 607 πυκινὸν δόμον (Μ 301): ἰσχυρὸν οἶκον (Δ "ἀσφαλῆ"). OSU
 608 πυργηδόν (Ν 152): κατὰ τάξιν ὡς πύργον (~Δ). OSU
 609 πυμάτης (Ν 616): ἐσχάτης (~ Ζ 118Δ). U² post 599
 610 πύκα (Ξ 217): πυκνῶς (Ι 588Δ). O²SU
 611 Ἡπυτίδῃ (Ρ 324): Ἡπύτου υἱόν (≈ He η 711, Δ). O²SU
 612 πυθέσθην (Ρ 427): γὰντὶ τοῦ Υ¹ ἤισθοντο (~ Ζ 465Δ). OSU
 613 πυρκοί (C 211): λαμπάδες (CyAL). OSU²
 614 πυράγρην (C 477): τὸν καρκίνον (Δ). OSU
 615 πυλαωρούς (Φ 530): πυλωρούς (Δ). OSU
 616 ποίπνουον (Ω 475): ἐνήργουν (≈ Α 600Δ), ὑπηρέτουν). OSU
 617 πωλέσκετο (Ε 788): παρεγένετο (Δ). OSU
 618 πωλέσκετο (Α 490): ἀνεστρέφετο (Δ). OSU
 619 πόσις (Γ 329): ἀνήρ (~ Ε 414Δ). OSU

592 πυφνήν^λ OS || 599 πύματος· ἐσχάτος OS || 600 ταξεώτης || 601 πύχειν^λ || 604 ἀπεκάλυψεν OS || 611 πυτίδῃ^λ || ἡπυτὸν ὕν U, ὑπὸ τὸν υἱόν OS || 616 πύπνευον^λ || 617 πυλέσκετο^λ || 618 πωλάσκετο O^λ || 619 πωσίς^λ ||

Ἄρχῃ τοῦ Ρ στοιχείου OS

- 1 ῥάχιν (I 208): ὀσφύν (D "νῶτον, φύαν"). OSU
- 2 ῥάφαι (C 367): συνθεῖναι (CyAHL; D "μηχανήσασθαι, κατασκευάσαι"). OSU²
- 3 ῥέξαι (A 444): θῦσαι (D). OSU²
- 4 ῥέξει (B 195): πράξει (D). OSU
- 5 ῥεῖα (Γ 381): ῥαδίως, εὐμαρῶς (Suda; D "ῥαιδίως, εὐκόλως"). OSU
- 6 ῥέζουσιν (Δ 32): πράττουσιν (D). OSU
- 7 ῥέε δ' αἵματι γαῖα (Δ 451): ἔρρει ἢ δὲ τῷ αἵματι ἢ γῇ (A 249D+Cy). U post 2
- 8 ῥέπε (Θ 72): ἐβαρεῖτο (D "κατεβάρει, καθείλκετο"). OSU
- 9 ῥαθάμιγγες (Λ 536): σταγόνες (ApS 138; D ῥανίδες). OS = infra 27
- 10 ῥέον (M 159): ἐφέροντο (~ A 249). OSU²
- 11 ῥηγμῖνι (A 437): αἰγιαλῷ (D). OSU²
- 12 ῥῆξεν (Γ 375): διέρρηξεν (D). OSU
- 13 ῥηϊδίως (Δ 390): ῥαδίως, εὐχερῶς (D "ῥαδίως, εὐκόλως"). OSU
- 14 ῥηξήνορα (H 228): ῥηγνύντα τὰς τάξεις τῶν πολεμίων τῇ ἐαυτοῦ δυνάμει (~D). OSU
- 15 ῥηξήνορες (? ~ H 228): οἱ ῥήσσοντες τὴν ἀνδρείαν τῶν πολεμίων (~ δ 5D ῥηξήνορος). U post 12
- 16 ῥητῆρα (I 443 ῥητῆρ'): ῥήτορα (D). OSU
- 17 ῥίγιον (A 325): φρικτόν (P; ~D). OSU
- 18 ῥίγησεν (Δ 148): ἔφριξεν (D). OSU
- 19 ῥινούς (Δ 447): βύρσας (D). OSU²
- 20 ῥιγῆσιν (E 351): φοβηθῆναι (D "εὐλαβηθῆναι"). OSU
- 21 ῥεῖα ζῶοντες (Z 138): εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως ζῶντες (D "ῥαδίως καὶ ἀπόνως ζῶντες"). OSU
- 22 ῥίμφα (Z 511): ταχέως (D). OSU
- 23 ῥινῶι (H 248): βύρσῃ (D). OSU
- 24 ῥινοῖς (H 474): βύρσαις (α 108D). OSU²
- 25 ῥιπῇ (Θ 355): πνοῇ (~ Cy; cf O 171 ῥιπῆς .. Βορέας). U post 34
- 26 ῥά (A 113): δῆ (P, D). O²SU²
- 27 ῥαθάμιγγες (Λ 536): σταγόνες (ApS 138). OS = supra 9
- 28 ῥήϊδια (~ M 54 ῥηϊδίη): εὐκολα, εὐχερῇ (~D). OSU
- 29 ῥαδινῇ (Ψ 583): κούφῃ (~ EtM 702,14; D "εὐκίνητον, ἰσχνήν"). OSU
- 30 ῥεθέων (Π 856 et X 68): τῶν μυελῶν (! D "τῶν τοῦ σώματος μελῶν"). OSU
- 31 ῥηῖτεροι (C 258): εὐκολώτεροι (D "εὐκολώτεροι ἐν τῷ πολέμῳ, εὐκαταγώνιστοι"). OSU
- 32 ῥήγεα (Ω 644): βαπτὰ περιβόλαια (γ 349D; ~D "βαπτὰ στρώματα"). OSU
- 33 ῥιπή (Π 589; ~ Φ 12 ῥιπῆς): ὁρμή (~ Φ 12D). OS cf supra 25
- 34 ῥινοτόρος (Φ 392): ὁ τὰ δέρματα διατέμνων (D "ὁ τιτρώσκων καὶ διακόπτων τοὺς ῥινούς"). O²SU
- 35 ῥηῖτεροι (Ω 243): εὐχερέστεροι (≈ CyHL; He ρ 251 "εὐκαταγωνιστότεροι"). OSU
- 36 ῥήσσοντες (C 571): ἀντὶ τοῦ πατοῦντες (D "κροτοῦντες"). OSU
- 37 ῥρούες (~ Δ 132 ἴθυνεν): ἐπ' εὐθείας ἤνεγκαν (D "ἐπ' εὐθείας ἐνεχθῆναι ἐποίησεν"). OSU
- 38 ῥοδοδάκτυλος (Z 175): ῥοδοειδής (D). U post 42

4 παρέξει SU || 9 ῥαθάμιγγες^λ O(S) || 21 ῥιάζοντες^λ || ζητοῦντες U || 24 ῥιλοῖς^λ U || βυρσί || 27 ῥαθμίγγες^λ || 29 κούφῃ N. Conrad : κορυφῇ || 31 ῥητέροι^λ || 34 ῥινόταρος^λ || διατέμνων ApS : διατηρῶν ||

- 39 ροίζησεν (K 502): ἤχησεν, ἤχον ἀπετέλεσεν (~ ApS 139). OSU
 40 ροίζον (Π 361): ποιὸν ἤχον (~D). OSU
 41 ῥώνοντα (~ C 417 ῥώνοντο): ὀρμώντα (~ Π 166D). OSU
 42 ῥοδανόν (C 576): εὐδιάσειστον ἔδιὰ τοὺς ἐν αὐτῷ πεφυτευμένους
καλάμους U¹ (~D). OSU
 43 ῥοάων (T 1): ῥευμάτων (Δ 91D). OSU²
 44 ῥαιστέηρα (C 477): σφύραν (P, D). OS
 45 ῥυμός (E 729) (τὸ μέσον): τὸ μέσον τῶν ἵππων ξύλον τὸ ἐπιτιθέμενον τοῖς
τραχήλοις (~P). OSU
 46 ῥυκαί (I 503): ἐρρυσμέναι (D "ῥυτίδας ἔχουσαι"). OSU
 47 ῥῦναι (P 645): σῶσον (~ ε 484), ἱ λυτρῶσαι (Suda). OS
 48 ῥύεται (K 259): σῶζει (D), OSU | λυτροῦται (?). OS
 49 ῥύοιτο (M 8): σῶζοιτο (P 224D), ἱ φυλάττει (D). OSU
 50 ῥύκια (Λ 674 ῥύκι): ὄμηρα, ἱ ἐνέχυρα (D). OSU
 51 ῥύσκειν (Ω 730): ἐρύου (D). OSU
 52 ῥυτήρσι (Π 475): ἡνίασι (D). OSU
 53 ῥωπήϊα (Ψ 122): τοὺς δασεῖς τόπους (~D). O cf infra 56
 54 ῥωγαλέον (B 417): διαρρηχθικόμενον (D "διακοφθικόμενον ἢ διεσχιμέ-
νον"). OU
 55 ῥώνοντο (Λ 50 ῥώνοντ'): ὀρμώνοντο (~D), ἐν ἄλλω O | ὀρμήν ἐλάμβανον (ApS
138). OU
 56 ῥωπήϊα (N 199): τόπους δασεῖς ἐν οἷς ῥῶπες φύονται· ῥῶπες δέ εἰσιν
ἱμαντώδη φυτά (~D). OSU

40 ροιζών· ποιῶν ἤχον OS || 41 ῥόοντα^λ || 42 ῥοδανός· εὐδιάσειστος O || 44 ῥεστέηρα^λ || 47
λύτρωσον O || 49 φυλάττοιτο OS || 51 ῥύσκειν· ἐρύου ||

Ἄρχῃ τοῦ C στοιχείου OS

- 1 κάος (N 773 cōc): cōoc (o 42D). OSU, cf He c 305
- 2 καώτερος (A 32): ὑγιέστερος (D "cōoc, ὑγιής"). OSU²
- 3 κάφα (B 192): καφῶς (~D). OSU
- 4 Καλαμίνιος (~ B 557 ἐκ Καλαμίνος) νῆκος πρὸ τῆς Ἀπτικῆς ἢ Κάλαμις (~D). U post 5
- 5 Καγαγάριοιο (Γ 187): τοῦ Καγαρίου· Κάγαρος δὲ ἐστὶ ποταμὸς Φρυγίας (~D). OSU
- 6 Κάμου Θρηκίης (N 12-3): Καμοθράικης (D). U post 4
- 7 Κατνιόεντος (Z 34): Κατνιοῦντος. ἔστι δὲ ποταμὸς Πηδάκου. U
- 8 κέσηπε (B 135): κέσηπται (D "διακέσηπε"). OSU
- 9 Κεληπιάδαο (B 693): Κεληπίου παιδός (D). U
- 10 κεύοντες (~ Γ 26 κεύωνται): διώκοντες (~D). OSU
- 11 κείο (Γ 137): τοῦ κοῦ. ἢ καλεύω (! i.e. κείω ~ I 583). OSU²
- 12 κεύε (Z 133): ἐδίωκε (≈D). OSU
- 13 Κολύμοισι (Z 184): ἔθνος Κιλικίας (~D "περὶ τὴν Λυκίαν"). U post 9
- 14 κέλας (Θ 509): λαμπηδών (D). OSU
- 15 κέο δ' ἔξεσται (I 102): κοῦ δὲ ἀνθέξεσται (D "ἐν τῇι κῇι ἐξουσία ἐσται"). OSU
- 16 κέο δ' ἄρξομαι (I 97): ἀπὸ κοῦ δὲ τὴν ἀρχὴν τῶν λόγων ποιήσομαι (~D). OSU
- 17 κεύετο (~ P 463 κεύαιτο): ἐδίωκεν (≈ Γ 26D). OSU²
- 18 κευάμενος (X 22): ὁρμήσας (≈ P 463D). OSU²
- 19 κῆς (Z 465, ~ A 179 κῆς): τῆς κῆς (≈D). OS
- 20 ῆς (A 205): ταῖς ἑαυτοῦ (B 588D). OSU²
- 21 κημαίνει (~ A 289 κημαίνειν): προστάττει (K 58D, ~D+P). OSU
- 22 κήματα (B 353): κημεῖα (D), ἢ U¹ τάφοι (~ B 814D). OSU
- 23 κῆμα (B 814): τάφος καὶ κημεῖον (D). OSU²
- 24 κήκαθεν (Θ 131): συνεκλείσθησαν (ApS 141; ~D). OSU
- 25 κήματι (K 415): τάφωι (D) ἢ κημείωι (~ B 814D). U
- 26 κήμαινεν (~ Ψ 358 κήμηνε): ἐδείκνυνεν (?). OSU
- 27 κθεναρός (~ I 505 κθεναρή): κθέναρ (immo θέναρ) καλεῖται τὸ κοῖλον τῆς χειρός, ἔτι δὲ καὶ τοῦ ποδός (CyAHL). λέγεται δὲ κθεναρὸς ἀπὸ τοῦ κθένους, ὃ ἐστὶ δυνατός, ἰσχυρός (~D). OSU
- 28 κθένος Ὀρίωνος (C 486): περιφραστικῶς τὸν Ὀρίωνα (P, D). U
- 29 Κυκυῶνα (B 572 Κυκυῶν): πόλιν Ἀργούς (~D). U post 35
- 30 κιγαλόεντα (E 226): ποικίλα (P). OSU
- 31 κιάλοιο (I 208): εὐτραφοῦς (D). OSU
- 32 κιφλώσειεν (Ξ 142): μωμήσειεν (D "ἐπίφογον ποιήσειεν"). OSU
- 33 κιδήρεον (~ P 424 κιδήρειος): οἱ μὲν ἀπὸ κιδήρου τῶν ἀγωνιζομένων ἐν τῷ πολέμῳ· βέλτιον δὲ τὸ κατάσκληρον καὶ χαλεπὸν ἀκούειν (D "ἦτοι στερρός, ἢ ἀπὸ τῶν ὅπλων φοβερὸς φόφος"). OSU
- 34 κιάλοις (κ 390; ~ Φ 363 κιάλοιο): λαμπροῖς (D "λιπαροῦ"). OSU
- 35 Κιδόνες (Ψ 743): οἱ Κιδόνιοι (D "οἱ Φοίνικες"). U post 33
- 36 κίνεται (Ω 45): βλάπτει (D). OSU
- 37 κκήπτρον (A 28): βασιλικὴ ῥάβδος (D). OSU

5 καγαγριο^λ || κάγαρις OS || 7 κατνιόεντος· κατνιοῦντος || πηδάκου : φρυγίας D || 13 κελομοίση^λ || 16 ἀπὸ U : τοῦ OS || 19 κῆς OS^λ || 20 κῆς^λ U, om. OS || .. τῆς OS post 19 κῆς || 27 κοῖλον He : κόλκαλον OSU || 27,3 δυνατός S : δύναμις U, solum δύ O || 34 λαμπραῖς OS ||

- 38 κσιόεντα (A 157): σύνδενδρα (ϣ), ἢ κσιώδη (Δ "κύσκια"). OSU
 39 κκηπτοῦχος (A 279): κκηπτοφόρος (ϣ, Δ). OSU
 40 κκαιῆι (A 501): ἀριστερᾷ (ϣ, Δ). OSU
 41 σκοπελῶι (B 396): ὑψηλῇ πέτραι (~ μ 73Δ). OSU
 42 Cκαμάνδριος (~ B 465): ἀπὸ Cκαμάνδρου. Cκάμανδρος δὲ ἐστὶ ποταμὸς Ἰλίου (~ϣ, Δ). OSU
 43 κκότιον (Z 24): κρυφαῖον (ϣ, ~Δ "λάθρα γεννηθέντα"). OSU
 44 κκόλοπας (H 441): ξύλα ὀξέα (Δ). OSU
 45 κκοπιαί (Θ 557): ὑψηλοὶ τόποι (Δ). OSU
 46 Cκάνδεια (K 268): πόλις Λακωνική (~Δ). U post 52
 47 κκάζων (Λ 811): χωλαίνων (Δ "χωλεύων"). OSU
 48 κκηπανίωι (N 59): τριαίνῃι (Δ "κκήπτρωι"). U post 39
 49 κκοπιάζων (Ξ 58): περισκοπῶν (~ K 40Δ). OSU
 50 <κκηπτόμενον (Ξ 457):> κκηριπτόμενον, ἐπερειδόμενον (Δ). OSU
 51 κκολιά (~ Π 387 κκολιάς): κκαμβά (CyA). OSU
 52 κκάζοντες (T 47 κκάζοντε): χωλαίνοντες (~ Λ 811Δ). OSU
 53 Cκῦρος (~ T 332 Cκυρόθεν): νῆσος (Δ) καὶ ἐν αὐτῇι πόλις Λέσβος (!). U post 43
 54 κκυδμαινέμεν (Ω 592): ὀργίζεσθαι (Δ). OSU
 55 κχήσω (Ω 670): ἐφέξω, κωλύσω (~Δ). OSU
 56 κμῶδιξ (B 267): πληγῇ ὕφαιμος (Δ "ὁ ἐκ πληγῆς ὕφαιμος μῶλωψ"). OSU
 57 κμερδαλέος (B 309): καταπληκτικός, φοβερός (Δ, ϣ). OS
 58 κμαραγεῖ (B 463): ἡχεῖ (Δ). OSU
 59 κμύχοιτο (X 411): ἀφανίζοιτο (ApS 143). OSU
 60 κμῶδιγγες (Ψ 716): πληγαὶ ὕφαιμοι (~ B 267Δ). OSU
 61 κπλάγχνα (A 464): τὰ ἔγκατα (He c 1527; Δ "ἥπατα"). OSU
 62 κπέος (Δ 279): ἄντρον, κπήλαιον (CyAH; ~Δ). OSU
 63 Cπερχειός (Π 174): ποταμὸς Θεσσαλίας (Δ). U
 64 κτή (A 197): ἐστάθη (Δ "ἔστη"). OSU
 65 κτήτην (A 332): ἐστάθησαν (Z 106Δ; Δ "ἔστησαν"). OSU²
 66 κτείλαντο (A 433): εἴλκυαν (Δ "κυνέστειλαν"). OSU
 67 κτείρηι (A 482): κτεῖρα καλεῖται τὸ ἄκρον τῆς τροπίδος, ὅπου περιεχίξε-
 ται τὸ κύμα (~ϣ, Δ). OSU
 68 κτυφελίξαι (A 581): διασεῖσαι (ApS 145; Δ "ἀποκινῆσαι, ἀνατρέφαι"). OSU
 69 κτεναχίζετο (B 95): ἐστενοχῶρει (ϣ~Δ "ἔστενεν"). OSU
 70 κτείχοντες (B 287): πορευόμενοι (Δ~ϣ "παραγινόμενοι"; ~ B 833Δ). OS
 71 κτρουθοῖο (B 311): κτρουθοῦ (Δ). OSU
 72 κτοναχάς τε (B 356): καὶ τοὺς κτεναγμούς (Δ). OSU²
 73 κτόναχος (≈ B 590/Q^s κτοναχάς τε): κτεναγμός (= infra 98; Suda c 1141). OSU
 74 κτὰν δέ (I 193; ~ B 467 ἔσταν δ'): ἔστησαν δέ (B 467Δ). OSU²
 75 κτεῦτο (B 597): διεβεβαιοῦτο (Δ). OSU
 76 κταφυλῇι (B 765): τῶι τεκτονικῶι διαβήτηι (~Δ). OSU
 77 κταμένη (~ B 790 ἱσταμένη): κτᾶσα (Δ). OSU
 78 κτεῦται (Γ 83): διαβεβαιοῦται (Δ). OSU
 79 κτάσκειν (Γ 217): ἔστηκεν γδέ U¹ (~Δ). OSU
 80 κτίλβων (Γ 392): λάμπων (Δ). OSU
 81 κτήθεα (Γ 397): κτήθη. OSU

38 ἢ S : καὶ O, om U || 42 ἡλίου || 50 ad lemma omisum v. ZPE 132, n. 11 || 52 χολεύοντες OS ||

54 κκυδμέναι || 55 κκήσω || 69 ἐστενοχωρεῖτο OS || 76 διαβήματι ||

- 82 cτυγερός (E 47): μίσους ἄξιος (D "μισητός"). OSU
 83 cτυγεροῦ (Δ 240, ~ Γ 404 cτυγερήν): μισητοῦ (D). OSU²
 84 cτόνοιο (~ Δ 445 cτόνον): cτεναγμοῦ (~D). OSU²
 85 cτρεπτοῖο (E 113): cτρεπτοῦ, λέγει δὲ τὸν ἐπενδύτην (D "τοῦ ἀλυσιδω-
 τοῦ cιδήρου", cf He c 1985 et Suda υ 492). OSU
 86 cταθμούς (E 140): τὰς ἐπαύλεις (D). OSU
 87 cτυφέλιξεν (H 261; ~ E 437 ἐcτυφέλιξε): διέκεινεν (~ Λ 305D). OS
 88 cτιβαρόν (E 746): ἰcχυρόν (D). OSU
 89 cτάντος (~ Γ 210 cτάντων, Z 106 ἔcταν): ἐcτῶτος (D "ἰcταμένων"). OSU
 90 cτεφάνη (H 12): εἶδος περικεφαλαίας (D). OSU
 91 cτυγέουσι (H 112): μικοῦσι (D). OSU²
 92 cτονόοντα (Θ 159): cτενάζοντα (D "cτεναγμῶν ἄξια"). OSU
 93 cτορέας (I 213): cτρώας (D). OSU
 94 cτρωφᾶσθαι (I 463): ἀναcτρέφειν (D). OSU²
 95 cτερεῶς (I 510): ἰcχυρῶς (D). OSU
 96 cτεροπή (Λ 66): ἀcτραπή (D). OSU
 97 cτήλη (Λ 371 cτήληϊ): ὁ ἐπιτιθέμενος τοῖς νεκροῖς λίθος (≈D). OSU
 98 cτόναχος (?): cτεναγμός (Suda, = supra 73; ≈ B 590D). S
 99 cτέλλοιμι (M 325): διεγείροιμι (D "παραcκευάζοιμι, πέμποιμι"). OSU
 100 cτείνοντο (Ξ 34): ἐcτενοχωροῦντο (D). OSU
 101 cτήθεcφιν (Ξ 150): ἑτῶν cτηθέων, ὕἱ τῶν cτηθῶν (D). OSU
 102 cταθμοῖσι (Ξ 167): ταῖς παραcτάceσι τῶν θυρῶν (~D). OSU
 103 cτιλπναί (Ξ 351): cτίλβουσαι, λαμπραί (D). OSU
 104 cτιλπνόν (≈ Ξ 351D): cτίλβον, S | λαμπρόν. OS (Suda c 1113)
 105 cτείομεν (O 297): cτῶμεν (D). OS
 106 cτρεύειν (O 512): cτρεβλοῦcθαι, δεινὰ πάcχειν (D "ταλαιπωρεῖν,
 κακοπαθεῖν"). OSU
 107 cτροφᾶλιγγι (Π 775): cυcτροφῇ (D). OSU
 108 cτρεφεδίνθηεν (Π 792): ἐcτράφησαν καὶ ἐδινήθησαν, οἷον ἐcκοτώθησαν
 (~D). OSU
 109 cτάξεν (T 39): ἔcταξεν, ἐνέβαλεν. OSU
 110 cτρεπτή (Y 248): εὐκίνητος (D). OSU
 111 cτρέφοι (~ Ψ 323 cτρέφει): περιάγοι (?). OSU
 112 cύνθεο (A 76): cύνθου (D). OSU
 113 cὺν νηυσὶ (A 170): ἐν ταῖς ναυσὶ (~D). OSU²
 114 cυμφράccατο (A 537): cυνεβουλεύcατο (D). OSU
 115 cὺν τῷ ἔβη (B 47): cὺν τούτῳ ἐπορεύθη (D). OSU
 116 cυγκαλέας (B 55): cυναθροίcas (= Γ 47D ἀγείρας; He c 2161 "cυναριθμή-
 cas"). OSU
 117 cυνθεσίαι (B 339): cυνθήκαι (D). OSU²
 118 cὺν τῇ (B 450): cὺν ταύτῃ (~D). OSU²
 119 εὐνή (Ξ 341, ≈ B 783D): κοίτη (CyAHL). O²SU
 120 cυνθεσιῶν (E 319): cυνθηκῶν (D). OSU
 121 cυλήceτε (Z 71): cκυλεύceτε (~ Δ 466D). OSU
 122 cύνθετο (H 44): cυνέθετο, OS | ἤκουceν (D). OSU²
 123 cυμάρφας (K 467): cυναγαγών, | cυλλαβών (D). OSU
 124 cυνέαξεν (Λ 114): cυνέτριφεν (D). OSU
 125 cυβόcia (Λ 679): cυφόρβια (ApS 146; ~D). U post 91
 126 cυμφερτή (N 237): cυμφορητή (D), U | οἷον ἐκ πολλῶν cυναγομένη. OSU

82 cτυγερός (γ 310) ... U || 85 τοῦ ἐπενδύτου U || 92 cτενόοντα^λ || 119 cυνῆ^λ ||

- 127 κυνεοχμῶι (Ξ 465): τῶι συνέχοντι τόπωι (P~D "κυνοχῆι ἰνίου"). OSU
 128 συνάγειραν (~ Y 21 ξυνάγειρα): συνήθροισαν, συνήγαγον (D "συνήγειρα, ἥθροισα"). OSU
 129 κυφορβόν (Φ 282): χοίρους βόσκοντα (~D). U post 114
 130 συνημοσύνας (X 261): συνθήκας (~D), συνωμοσίας (?). OSU
 131 κυλεύειν (Ω 436): κυναναφέρεσθαι (D "κυλᾶν, γυμνοῦν"). O²SU
 132 κφιν (A 110): αὐτοῖς (D). OSU²
 133 κφω\τερον (A 216): ὑμέτερον (P,D). O²SU
 134 κφοῦ πατρός (A 534): τοῦ ἑαυτοῦ πατρός (D "ἰδίου"). OSU
 135 κφέας (B 367): ἑαυτάς (~D). OSU²
 136 κφούς (Δ 302): τοὺς ἑαυτῶν (ApS 147; D "τοὺς ἰδίους"). U post 134
 137 κφάς (E 567): αὐτούς (D). O²S
 138 κφετέρησι (Δ 409): ταῖς ἑαυτῶν, † ταῖς ἰδίαῖς (D). OSU, CyL
 139 κφῶν (M 155; ~ Θ 452 κφῶϊν): αὐτῶν (= γ 134D κφεων, δ 28D κφῶϊν). OSU²
 140 κφετεράων (I 327): ὑμετέρων (D "ἰδίων"). O²SU²
 141 κφεδανόν (Λ 165): κύντονον καὶ † κφοδρόν (D). OSU
 142 κφαιρηδόν (N 204): ὥς κφαῖραν (~D). OSU
 143 ἐκφήκωντο (P 52): κυνεσφίγχθησαν (~D). OSU
 144 κφήλας (~ Ψ 719 κφήλαι): κφαλῆναι ποιήσας (D "μεταβαλεῖν, κινήσαι"). OSU
 145 κχέθε (A 219): ἐπέσχεν (P,D). OSU²
 146 κχέτλιος (B 112): δεινοποιός (D "τοῦ κχετλιάζειν .. αἷτιος"). OSU
 147 κχέθον (~ Γ 318 ἀνέσχον): ἀνέτειναν (D). OS
 148 κχέθον (Δ 113): ἐπέσχον (H 277D). OSU
 149 κχεδίην (E 830): ἐγγύς (D). OSU
 150 κχῆσειν (M 4): ἀνθέξειν (D). OSU
 151 κχῆσω (P 182): ἐφέξω, κωλύσω (~D). OSU
 152 κχέο (Φ 379): ἴσχεο, παύσαι (D "ἐπίσχεσ"). OSU
 153 κχέσθαι (δ 422; ~ X 416 κχέσθε): παύσασθαι (~D; X 416D "ἐπίσχετε"). OSU
 154 κ<α>ώσετον (E 224): κώσουειν (D). OSU
 155 <ρόοι (E 531):> κῶοι, ὑγιεῖς (D). OSU²
 156 κοφίης (O 412): κοφίας. OSU
 157 κόη (O 497): † ὄπα ὑγιής (~ A 344D; D κωτήριος). OSU

131 κυλλέσειν U || κυναναστρέφεσθαι OS || 141 κύντομον OSU, cf ApS 147,33 "ἐπιτεταμένον"
 || 143 κφήκοντο^λ U, κφρίκοντο OS || 152 παύου O || 155 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 ||

Ἀρχὴ τοῦ Τ στοιχείου OS

- 1 ταῦροι (~ A 41 ταύρων): βόες παχεῖς (?). OSU
- 2 τὰ δ' ἄποινα (A 20; ~ A 95): τὰ δὲ λύτρα (A 13ῤ; A 20ῤ "δῶρα"). OSU
- 3 τὰ κάκ' ἐστίν (A 107): τὰ κακὰ ἐστίν (ᾤ). OSU
- 4 Ταλθύβιός τε καὶ Εὐρυβάτης (~A 320): Ἑλλήνων κήρυκες (~ᾤ). SU
- 5 τάνυσσαν (A 486): ἐξέτειναν (~ῤ; ᾤ "κατὰ μῆκος ὑπέθηκαν"). OSU
- 6 τά (A 554): ταῦτα (ᾤ). O²SU²
- 7 ταμόντες (B 124): ποιησάμενοι (ᾤ "δι' ἐντόμων ποιησάμενοι"). OS(U v. infra 15)
- 8 τάρβος (Ω 152): φόβος (CyAHL). OS
- 9 τάρβησέν τε (B 268): ἔκαὶ OS¹ ἐφοβήθη (ᾤ). OSU
- 10 τὰ δὴ νῦν (B 330): ταῦτα δὴ νῦν (~ᾤ). OSU
- 11 τάχα (B 373 τάχ'): ταχέως (ᾤ). OSU²
- 12 τ' ἄλλα (B 428): τὰ ἄλλα (A 465ᾤ). OSU²
- 13 ταί γε (Γ 5): αὐταί γε (~ᾤ). O²SU
- 14 ταχέες (Γ 26): ταχεῖς (ᾤ). OSU
- 15 ταμόντες (Γ 73): τεμόντες (~ Γ 105ᾤ), ἔποιήσαντες U (cf supra 7). OSU
- 16 τάχιστα (Γ 102): ταχέως (ᾤ "διὰ τάχους, συντόμως"). OSU²
- 17 τάμνηι (Γ 105): τέμνηι, ποιήσει. OSU
- 18 τανύπεπλος (Γ 228): τετανυμένον πέπλον μέχρι ἑτῶν OS¹ ποδῶν ἔχουσα (~ᾤ). OSU
- 19 τάων (Δ 46): τούτων (ᾤ). OSU²
- 20 ταμίης πολεμοῖο (Δ 84): προστάτης καὶ φύλαξ τοῦ πολέμου (ᾤ "διατάκτωρ"). OSU
- 21 τανυσσάμενος (Δ 112): ἐκτείνας (ᾤ). OSU²
- 22 ταχυπῶλων (Δ 232): ταχέσιν ἵπποις χρωμένων (ᾤ "ἵππικῶν, πολεμικῶν"). OSU
- 23 τάρβει (Δ 388): ἐφοβεῖτο (ᾤ). OSU²
- 24 ταμεσίχροα (Δ 511): ἑτεταμένον τὸ σῶμα (ᾤ "τέμνοντα τὸν χρώτα"). OSU
- 25 ἑτὰ ἄμφι (~Δ 523ᾤ ἄμφω): τὰ ἄμφω, τὰ ἐν τῷ ἄμα (?). OS
- 26 Τάρνη (E 44): πόλις Λυδίας (ᾤ). U post 23
- 27 ταλαύρινον (E 289): ὑπομονητικόν (ᾤ). OSU
- 28 τάρφεσι (E 555): πυκνώμασι (ᾤ). OSU
- 29 ἄ)ταλάφρονα (Z 400): ἀπαλὰ φρονοῦντα (ᾤ). OSU
- 30 ταναηκεῖ (H 77): τεταμένην ἔχοντι τὴν ἀκμήν (~ῤ, ᾤ). OSU
- 31 ταρχύσσει (H 85): θάψσει (ᾤ). OSU
- 32 Τάρταρος (Θ 13): ὁ κατώτατος τοῦ Ἄιδου τόπος (~ᾤ). OSU
- 33 τάλαντα (Θ 69): ζυγά (X 209ᾤ). OS
- 34 τανηλεγέος (Θ 70): μακροκοιμήτου (ᾤ), OSU | ἢ εἰς μακρὸν χρόνον κοιμίζοντος. U v. infra 52
- 35 τανυγλώχινας (Θ 297): τεταμένας τὰς γωνίας ἔχοντας (CyAH, ~ApS 149, ~ᾤ). OSU
- 36 ταφῶν (I 193): ταφεῖς ἢ ἐκπλαγεῖς (~ᾤ). OSU
- 37 τάπησι (I 200): περιβολαίοις μαλλωτοῖς (~ᾤ). OS
- 38 τανύοντο (I 468): διετείνοντο (~ᾤ). OSU²
- 39 ταρφέα (Λ 69): πυκνά, συνεχῇ (ᾤ). OSU
- 40 ταρσὸν ποδός (Λ 377): τὸ ἄκρον τοῦ ποδός (~ᾤ). OSU
- 41 ταρφέα (M 47): συνεχῶς (= α 92ᾤ ἀδινά; ᾤ "πυκνά"). OS

5 ἐξετάνυσσαν O || 16 ταχῆτα^λ || 18 ἔχων OS || 30 ἀρχήν || 31 ταχούσσει^λ U || 37 ταπίειν^λ || 40 ἄκρον SU : εἰρηθός O = Cyp., πλατὺ ᾤ ||

- 42 τὰ ἄ (M 280): τὰ ἴδια (O 58D). OSU
 43 ταλάσσης (N 829): ὑπομείνης (D). OSU
 44 ταρχύσσει (Π 456): θάψσει (D). OSU
 45 ταναοῖο (Π 589): τεταμένης (D). OSU
 46 τανύφλοιον (Π 767): περιτεταμένον τὸν φλοιὸν ἔχοντος (~D). OSU
 47 τανυηκέας (Π 768): ἐκτεταμένους, μακρούς (D). OSU
 48 τάνυτο (~ P 393 τάνυται): διετείνεται (~D). OSU
 49 τὰ καὶ γούναθ' ἰκάνομαι (C 457): ἐπὶ τὰ καὶ γόνατα παραγίνομαι (~P; γ 92 "ἵκετεύω"). OSU
 50 τανυπτέρυγι (T 350): ἐκτεταμένα πτερὰ ἐχούσης (~D). OSU
 51 ταρφειαί (T 357): συνεχεῖς (CyA). OSU
 52 τανηλεγέος (X 210): εἰς μακρὸν χρόνον κοιμίζοντος (~ Θ 70D). OS(U = supra 34)
 53 τάφος (~ Ψ 29 τάφον): τὸ μετὰ τὴν ταφὴν δεῖπνον (D "περίδειπνον"). OSU
 54 ταγοί (Ψ 160): τεταγμένοι (D "ἡγεμόνες"). OSU
 55 τανύσει (Ψ 324): τείνῃ (~ D). U² post 48
 56 Ταλαιονίδαο (Ψ 678): <Ταλαοῦ παιδὸς Ἀδράστου (B 678D).> OSU
 57 <Οἰδιπόδαο (Ψ 679):> τοῦ Οἰδίποδος (λ 271D). OSU
 58 ταρπήμεναι (Ω 3): τέρψιν λαβεῖν (ApS 149 "ταρφήναι"). OSU
 59 ταναηκέι (Ω 754): τῷ ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένῳ (D "μακρῶι, ἢ ἀπεξυμένῳ"). OSU
 60 τάφοιο (~ Ω 804 τάφον): περιδείπνου (~ Ψ 29D). OSU
 61 τεῦχε (A 4): ἐποίει (D). OSU
 62 τέκε (A 36): ἐγέννησεν (D). OSU²
 63 Τενέδοιο (A 38): τῆς Τενέδου (D). U post 102
 64 τελείων (A 66): ὁλοκλήρων (D). OSU
 65 τελέεσθαι (A 204): τελειωθήσεσθαι (P "πληρωθήσεσθαι"). OSU
 66 τέτληκας (A 228): διήθλησας (D), OS | ὑπομεμένηκας (D). OSU
 67 τεὸν μένος (A 282): τὴν σὴν ὀργήν (D). OSU
 68 τελήεσσας (A 315): ὁλοκλήρους (D "τελείας"). OSU
 69 ταρβήσαντες (A 331 ταρβήσαντε): φοβηθέντες (D). OSU
 70 τέκον (A 418): ἔτεκον, ἐγέννησαν (D). OSU
 71 τερπικεραύνῳ (A 419): τῷ †τέρποντι τοὺς κεραυνούς (D τρέποντι κεραυνοῖς D). ἢ τέρπων τοὺς κεραυνούς ἢ τερπόμενος ὑπὸ τῶν κεραυνῶν (~D). U post 91
 72 τέκμωρ (A 526): τέλος, U | τεκμήριον (D). OSU
 73 τέτλαθι (A 586): ὑπόμεινον (D). OSU
 74 τετρήχει (B 95): ἐτετράχυτο ὑπὸ τοῦ θορύβου (D). OSU
 75 τεύχων (B 101): κατασκευάζων (D). OSU²
 76 τέο (B 225): τίνος (D). O²SU²
 77 τετριγῶτας (B 314): τρίζοντας (P,D). OSU
 78 τελεῖται (B 330): τελειοῦται (D), OS | πληροῦται (D). U²
 79 τελαμών (B 388): ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος (D). OSU
 80 τετύκοντο (B 430): εὐτρεπίσαντο (~ A 467D). OSU
 81 Τελαμώνιος (B 528): ὁ Αἴας. U post 79
 82 Τεγέην (B 607): πόλιν Ἀρκαδίας (D). U post 69
 83 τέκε(ι)το (B 741): ἐγέννησεν (D). OSU

47 τανυήκει^λ || 51 ταρφεῖς^λ || 57 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 58 τέρφην OU || λαβεῖν (cf infra 137 τέρψιν λάβωμεν) : βλαῖβην U, καλήν OS || 63 τενάδους || 66 ὑπέμεινας O || 69 τεβήσαντες^λ || 74 ἐτετράχυντο || 77 τετριγώτας •OSU, CyAHL, He 650 ||

- 84 τέχνη (~ Γ 61 τέχνη): ἐπιστήμη (D "μετὰ τέχνης"). OSU
 85 τέτυκτο (M 8; ~ Γ 101D τέτυκται): κατεσκεύαστο (D). OSU
 86 τεθναίη (Γ 102): ἀποθάνοι (D). OSU
 87 τέρεν (Γ 142): ἀπαλόν (T 323D). OS
 88 τεττίγεσσι (Γ 151): τέττιξι (D). U² post 77
 89 τεκέεσσι (Γ 160): τέκνοις (D). OSU
 90 τέτατο (Γ 372): ἐτανύεσθαι (D "ὑπετέτατο, ἔσφιγκτο"). OSU
 91 τέρπεσθον (Δ 10): τέρπονται (D). OSU
 92 τεθηπότες (Δ 243): πεπληγότες (D "ἐκπεπληγμένοι"). OSU
 93 τέρενα (Δ 237): ἀπαλά (N 180D). OSU²
 94 τεράεσσι (Δ 408): τέρασι (D "σημείοις"). OSU
 95 τέττα (Δ 412): προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτην (~D). U post 76
 96 τένοντε (Δ 521): τὰ διατεταμένα νεῦρα (ApS 151; ~D) ἀπὸ τοῦ τραχήλου
 μέχρι τῶν ποδῶν (~ He τ 485). OSU
 97 τέταντο (Δ 544): ἐξετέταντο (~D). OSU
 98 τεκτήνατο (E 62): κατεσκεύαζεν (D). OS(U v. infra 116)
 99 Τευθρανίδας (~ Z 13 Τευθρανίδην) Τεύθραντος παῖδας (~P,D). U post 75
 100 τειρόμενοι (Z 85): καταπονούμενοι (~ E 391P,D). OSU
 101 τεθναίης (Z 164): ἀποθάνοις (~ Γ 102D). OSU²
 102 τέμενος τάμον (Z 194): ἀπέτεμον τόπον τινά (D). OSU
 103 τετυγμένον (Z 243): κατεσκευασμένον (D). U post 108
 104 τεύχε' ἔποντα (Z 321): ἐπιμελούμενον τῶν ὅπλων (D). OSU
 105 τέτμεν (Z 374): κατέλαβεν (ε 58D). OSU
 106 τεκμαίρεται (H 70): τελειοῦται (D "βουλεύεται ἢ τελειοῖ"; P "σημειοῦ-
 ται"). OSU
 107 τελευτή (H 104): τελείωσις (~α 249D). OSU
 108 τετύκοντο (H 319): κατεσκεύαζαν (~ A 467P,D). OSU
 109 τεθνάσι (H 328): τεθνήκασι (λ 304D "τελευτώσι"). OSU
 110 τεοῖο (Θ 37): τοῦ σοῦ (D). OSU
 111 τείρουσι (Θ 102): καταπονοῦσι (Z 255D). OSU
 112 τελειότατον (Θ 247): ἐπιτελεστικώτατον (D). OSU
 113 τετιγότες (I 30): τετιμωρημένοι (D) τὰς ψυχάς, ἢ καταπεπληγμένοι (I 13ti)
 τὴν γενομένην ἦτταν. OSU
 114 τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ (I 208): θάλλουσαν λίπει (D). OSU
 115 τεταρπόμενοι (I 705): τερφθέντες (~ α 310D). OSU
 116 τεκτήναιτο (K 19): κατασκευάζειεν (~D). U post 106
 117 τεῖν (Λ 201): σοί, Δωρικῶς (D). U² post 111
 118 τελέεσσι (Λ 730): τάγμασι (C 298D). OSU
 119 τετράφθω (M 273): τραπέσθω (D "τρεπέσθω"). OSU
 120 τέλκος (~ N 707 τέλκον): τέλος (D). OSU²
 121 τεθυωμένον (Ξ 172): τεθυμιαμένον (D). OSU
 122 τελευτηθῆναι (O 74): τελειωθῆναι (D "τελεσθῆναι"). OSU
 123 τετραθέλυμνον (O 479): τετράπτυχον (D). OSU
 124 τερσῆναι (Π 519): ξηρανθῆναι (D). OSU
 125 τέφρη (C 25): τέφρα, σποδός (Cy). OSU
 126 τέξεσθαι (T 99): ἴτέξεσθαι, τύχεται. S
 127 τεύξεσθαι (T 208): ἴτύχετε (Π 609D "γενήσεσθαι"; ~ He τ 700 "τύχω-
 μεν"). O

86 τεθνέειλ || 87 τερόνλ || 90 τέατολ || 95 τέπαλ || 96 τένονταλ || 104 τευχέονταλ OS,
 τευχαίνονταλ U || 113 τετηγότεσλ || 116 τεκτεῖνατολ, v. supra 98 ||

- 128 τέρποντες (T 312): παραμυθούμενοι, τέρψιν ἡδονὴν ἄγοντες (D "τέρπειν βουλόμενοι, παρηγοροῦντες"). OSU
- 129 τέως (Y 42): ἐν τοσοῦτω (= Δ 221D τόφρα; c 190P "τὸ τηνικαῦτα"). OSU
- 130 τεθηπότας (Φ 29): ἔκπεπληγώτας (D "ἐκπεπληγμένοι"). U post 101
- 131 τετεύχεται (Φ 322): γενήσεται (~ Π 609D; ApS 151 "κατασκευασθήσεται"). OSU
- 132 τέρποιο (~ Ψ 298 τέρποιτο): τέρψιν ἔχοιο (v. infra 137). OSU
- 133 τέρμα (Ψ 462): τέλος. λέγει δὲ καὶ τὸν ἰ καμπτήρα (D). OSU
- 134 τέτραφεν (Ψ 348 v.l., γ' ἔτραφεν): ἐτράφησαν (κ 417D). OSU²
- 135 τετράκυκλον (Ω 324): τετράτροχον (D). OSU
- 136 τετιμημένοι (~ θ 472; ~ Ω 533 τετιμένος): τετιμωρημένοι (~ ApS 151). OSU
- 137 ταρπώμεθα (Ω 636): τέρψιν λάβωμεν (δ 295D "τερφθῶμεν"). OSU
- 138 τὴν δέ (A 29): ταύτην δέ (D). OSU
- 139 τηλόθι (A 30): πόρρω (D), μακράν (= Δ 455D τηλόσε). OSU
- 140 τηλόσε (Δ 455): πόρρω (D). OSU
- 141 τηλυγέτην (Γ 175): μονογενῇ (D). OSU
- 142 τηλυγέτω (E 153): προβεβεκότι αὐτῷ γενόμενοι παῖδες (P "τηλοῦ τῆς ἡλικίας γενομένω; δ 11D "προβεβηκόσι τοῖς γονεῦσι"; Γ 175D "τηλοῦ τῆς γονῆς") U post 140
- 143 τηλεκλειτῶν (E 491): ἐνδόξων (D). OSU²
- 144 τηλεθόωσα (Z 148): θάλλουσα (D). OSU
- 145 τῆμος (H 434): τὸ τηνικαῦτα (D). OSU
- 146 τῇ ρα (Θ 396): ἐνταῦθα (~ E 858 "κατ' ἐκεῖνον δὴ τὸν τόπον"). OSU²
- 147 τῇ (Ξ 219): λάβε (D) Δωρικῶς. U
- 148 τῇ ἴμεν (O 46): ταύτηι ἀπιέναι (D "ταύτην ἔρχεσθαι"). OSU
- 149 τήθεα (Π 747): ὄστρεα (D+A^{ti}). OSU²
- 150 γηθοσύνηι (N 29): τῇ χαρᾷ (D). OSU
- 151 τίς τὰρ σφῶε (A 8): τίς δὲ αὐτούς (D). OSU
- 152 τί δή τοι (~ A 365 τί ἦ τοι): τί δή σοι (D). OSU²
- 153 τίς (A 508): τίμης (D). OSU
- 154 τιμή (B 197): δόξα (He τ 902; CyAL ordine inverso)· ἡ δόσις (He "ποτὲ δὲ καὶ τιμωρία"). OSU
- 155 τίπτε (B 323): τί δήποτε (D). OSU
- 156 τίσασθαι (B 356): τιμωρήσασθαι (D). OSU
- 157 Τίρυνθα (B 559D): πόλις Ἄργους (~D) U post 171
- 158 Τιτάνιοι (B 735): ὄρους Θεσσαλίας (~D). U post 177
- 159 τιτυσκόμενοι (Γ 80): καταστοχαζόμενοι (D). OSU
- 160 τιέσκετο (Δ 46): ἐτιμᾶτο (D). OSU
- 161 τίω (Δ 257): ἴτολμῶ (D "τιμῶ"). OSU
- 162 τειχεσιπλῆτα (E 31): τοῖς τείχεσι προσπελάζων (D) καὶ τειχομαχῶν. OSU
- 163 τιθηνός: τροφός (Ar. Byz. fr. 296, CyAHL). OS
- 164 τιθήνας (Z 132): τροφούς, λέγει δὲ καὶ τὰς Βάκχας (~D). OSU
- 165 τίεν (Z 173): ἐτίμα (B 21D). OSU²
- 166 τιτύσκετο (Θ 41): ἡυτρεπίζετο, ὑπεξεύγνυνεν (~D). O²SU
- 167 τιθείς (Θ 171): ποιῶν (D "παρέχων"). OSU
- 168 τιοίμην (Θ 540): τιμηθείην (P). OSU
- 169 τίπτε δέ σε χρέω (K 85): ἡ μάλιστα χρεία ἐστίν (K 43D "χρεία"). OSU

135 τετράχυλον^λ || 137 τερπόμεθα^λ = δ 160 || 139 πόρρωθεν· μακρόθεν U || 141 τη αὐγέτην^λ || 142 γενόμενοι : γυνῇ U || 150 γηθοσύνη^λ O, τιθοσύνη^λ SU || τῇ καρδία || 151 αὐτός || 153 τιμώρησον U || 162 τιχεσιβλήτα^λ || 164 βράγχας || 169 τιπτελεμεχρέω^λ ||

- 170 τιταίνων (M 58): ἔλκων, κύρων (~ B 390D). OSU
 171 τίπτε κύ (M 244): τί δήποτε κύ (~ B 323D). OSU
 172 ἡτίηδιν (M 310 τίη δὲ νῶϊ): τίνος χάριν (Z 55D "τί δή"). OSU
 173 τιτήνας (N 534): ἡτοῦ ἐσχάτου μέρους (D "διατείνας καὶ συλλαβῶν"). OSU
 174 τίη (N 810): τί δήποτε (~ A^{ti}). OSU²
 175 τισαίμεθα (T 208): τιμωρίαν ληφόμεθα (D "ἐκδικήσωμεν"). OSU
 176 τίθει (Y 95): ἡεπόθει (A 509D "πάρεχε", A 585D "ἐδίδου"). OSU²
 177 τίσις (~ X 19 τίειν): τιμωρία (α 40D). OSU
 178 τλήτε (B 299): ὑπομείνατε, καρτερήσατε (D). OSU
 179 τλήσομαι (Γ 306): ὑπομείνω (D). OSU
 180 τλήτω (λ 350; ~ E 382 τέτλαθι): ὑπομεινάτω (~ E 382D "ὑπόμεινον"). OSU
 181 τλήμονα (E 670): ὑπομονητικόν (D). OSU
 182 τλή (Θ 78): ἔτλη, ὑπέμεινεν (~D), ἥθηλ(εν). OSU
 183 τλαίης κεν (Δ 94; ~ K 307 τλαίη): ὑπομείνειας (D). OSU
 184 τμήδην (H 262): ὥστε τεμῆν (D "ὅσον ἐπιτεμῆν"). OSU
 185 τὸ δέ μοι (A 41): τοῦτο δέ μοι (D). OSU
 186 τοῦ δέ (A 43): τούτου δέ (D). U post 203
 187 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος (A 84): πρὸς τοῦτον ἀποκρινόμενος (~D). OSU
 188 τότε κέ μιν (E 394 v.l., καί μιν): τότε αὐτόν (~D). OSU
 189 τὸ σὸν γέρας (A 189): τὴν σὴν τιμὴν (D). OSU
 190 τὸ σὸν μένος (A 207): τὴν σὴν ὀργήν (D). OSU
 191 τοίους (A 262): τοιούτους (D). OSU
 192 τούνεκά οἱ (A 291): τούτου χάριν αὐτῶι (D). OSU
 193 τόφρα (A 509): ἐπὶ τοσοῦτον (D). OSU | ἕως τούτου <τοῦ> χρόνου ἢ τέως (= infra 208). U
 194 τῷ γ' ὥς (A 531): οὕτως δὴ (D "οὕτοι μὲν δὴ οὕτως"). OSU
 195 τὸ δέ σοι (~ A 563 σοι): τοῦτο δέ σοι (A 228D). OSU²
 196 τοῖσιν (A 571): ἐν τούτοις (D). OSU
 197 τοῖον (B 482): τοιοῦτον (D; = B 120D τοιόνδε). OSU²
 198 τότ' αὖτε (B 221): τότε δὴ (~ A 404D). OSU
 199 τοῖσι δέ (B 336): ἐν τούτοις δέ (A 571D). U²
 200 τοί κεν (B 346): οἵτινες (D). OSU²
 201 τόξων εὖ εἰδώς (B 718): ἄντὶ τοῦ U¹ πάσης ἐπιστήμης πολεμικῆς ἔμπειρος (D "τῆς τοξικῆς ἔμπειρος"). OSU
 202 <τόξον (B 827):> τοξική, κατάτοξος ἐπιστήμη (D "τοξικὴν ἐπιστάμενος"). U post 187
 203 τό τε εἶδος (Γ 55): καὶ ἡ πρόσοψις (~ supra ε 135). OSU
 204 τοῖς δέ (Δ 153): ἐν τούτοις δέ (A 571D). U post 199
 205 τοίου (K 57): τοιούτου (D; = Λ 261D τοῖο). OSU
 206 τοίη (Z 146): τοιαύτη (D). OSU²
 207 τὸν δὲ δὴ (? H 155 τὸν δὴ): τοῦτον δὲ δὴ. U post 214
 208 τόφρα (K 325): ἕως τούτου τοῦ χρόνου (ApS 154, ~D) ἢ τέως (?) S¹. OSU
 209 τόξου πῆχυν (Λ 375): περιφραστικῶς τὸ τόξον (D). U post 202
 210 τοξότα λωβητήρ (Λ 385): τοῖς τόξοις λωβῶν, ὃ ἐστι βλάπτων (~D). OSU
 211 τολυπεύειν (Ξ 86): κατορθοῦν (D "κατεργάζεσθαι"). OSU
 212 τόκοιο (P 5): τοκετοῦ (D). OSU

171 σοι^λ || .. σοι || 173 τιτινας^λ || 174 τίην OS^λ || 176 τίθη· ἐπορεύθη O || 179 ὑπομεινῶ U || 182 ἥθηλ(εν) Führer, om. U || 183 τλήσκην^λ || ὑπομείνειαν OSU || 184 ὥστε μὲν || 194 τότεως^λ || 198 τοδ^λ || 201 τοξωνουειδους^λ || 202 ad lemma omissum v. ZPE 132, n. 11 || 208 ἕως U : τέως OS || 210 λωβημένω U ||

- 213 τοῖσιν ἔπειτ' ἦϊσσαν (C 506): ὡς τῶν λεγομένων παθη(τι)κώτερον διατιθε-
μένων τοὺς λόγους ἐν κινήσει τοῦ κήπτρου σχηματιζόντων πως ἑαυτοῦ·
ὃ καὶ τῇ χειρὶ ποιοῦσιν οἱ λέγοντες. U post 200
- 214 Τμῶλῳ (Y 385): ὄρει Λυδίας (~D). OSU
- 215 τορνῶσαντο (Ψ 255): διέγραψαν (~D). OSU
- 216 ὄπλεσθαι (Ψ 159): παρασκευάζεσθαι (T 172D). OSU
- 217 τολύπευσεν (Ω 7): κατόρθωσεν (α 238D "κατειργάσατο"). OS
- 218 τριχθά (B 668): τριχῇ (O 189D; ~D). OSU
- 219 τριπλὴν τετραπλὴν (~ A 128 τριπλῇ τετραπλῇ): τριπλάσιον καὶ τετρα-
πλάσιον (~D). OSU
- 220 Τροίην (A 129): Τρωϊκὴν (D). U² post 226
- 221 τρίλλιστος (Θ 488): πολλῆς ἄξιος λιτανείας (ϕ+D πολυλιτάνευτος). OSU
- 222 τρὶς τόσσα (A 213): τρὶς τοσαῦτα (ϕ). OSU
- 223 τριτάτοις (A 252): τρισσοῖς (Cy "τρίτοις"). OSU
- 224 τράφεν (A 266): ἐτράφησαν (D). OSU²
- 225 <πα>τρὶ γέροντι (A 358): τῶι <N>ήρει. OSU
- 226 Τροίην (B 141): τὴν Ἴλιον (~ He τ 1479). OSU
- 227 Τρώεσσι (B 352): τοῖς Τρωαί (B 15D). OSU
- 228 τρίχα (B 655 v.l., διάτριχα): τριχῶς (D~ϕ). OSU²
- 229 Τρίκκη (B 729): πόλιν Θεσσαλίας (~ Δ 202D). U post 221
- 230 τρυφαλείης (Γ 372): περικεφαλαίας (D). OSU²
- 231 τράποντο (Γ 422): ἐτράπησαν (D). OSU
- 232 τραπείομεν (Γ 441): τραπῶμεν (D). OSU
- 233 Τριτογένεια (Δ 515): ἡ τὸ τρεῖν γεννῶσα, τουτέστι τὸ φοβεῖσθαι (~D). U
post 230
- 234 τεῶ (E 230): τοὺς σοῦς (ϕ+D). OSU²
- 235 Τρωαί (Γ 384): αἱ Τρωιάδες (~D). OSU
- 236 τρεῖν (E 256): τρέμειν (~ Λ 554D), † φοβεῖσθαι (D), ἢ φεύγειν. OSU, CyAL
- 237 τρήρωι (E 778): δειλαῖς (D). OSU
- 238 τριγλώχινι (E 393): τριγώνωι (D). U post 239
- 239 Τριτογένεια (Θ 39): ἡ τὸ φοβεῖσθαι γεννῶσα (Δ 515D). OSU
- 240 τρίλλιστος (Θ 488): πολυλιτάνευτος (D). OSU
- 241 τρύζητε (I 311): γογγύζετε (D). OSU
- 242 τριστοιχεί (K 473): κατὰ τρεῖς τάξεις (~D). OSU
- 243 τρομέοι(α)το (K 492): τρέμοιεν (D "φοβοῖντο"). OSU
- 244 τροφί (Λ 307; v. infra 251): †αὕξει (ApS 155 "εὐαυξές"; D "εὐτραφές, εὐπα-
γές"). OS
- 245 τρεῖ (Λ 554): φοβεῖται (D). O²SU²
- 246 τρωπάσκετο (Λ 568): ἐτρέπετο (D). OSU
- 247 τρίποδος (Λ 700): τρισκελῇ χαλκά. U post 240
- 248 τρυφαλείαι (M 22): περικεφαλαῖαι (A^{ti}). OSU
- 249 τρέπεν (N 3): ἔτρεπεν (~ Θ 432). OSU
- 250 τροφέοντα (O 621 v.l., τροφόμενα): εὐτραφῇ, ηὐξημένα (ϕ, CyL) ἢ
αὐξόμενα U¹. OSU v. infra 254
- 251 τροφί (Λ 307): τεθραμμένον, μέγα (He τ 1511). OSU
- 252 τρομέει (K 95): τρέμει (~ δ 820D), † φοβεῖται (~ K 492D). OSU, CyL

213 τοῖσιν πιτήϊσσιν || 214 τόμῳ || 216 τόλλεσθαι || 217 τὸ αὖ πνεῦσεν || 225 τριγέροντι·
τῶι ἦρει || 226 τρόην· τὸν ἥλιον || 234 τρῶ || 244 τροφῇ, cf Suda "προστεθεῖσα ἡ τροφή τῶι
τρεφομένῳ αὕξει" ||

- 253 τρίγληνα (Ξ 183): τρίκοκκα (Σ). OSU
 254 τροφόντα (Ο 621): ἡϋξημένα (Σ). S cf supra 250
 255 τρωπᾶσθαι (Π 95 v.l.; τροπάσθαι): τρέπεσθαι (Ο 666Σ). OSU
 256 Τρωεὶ δαμείς (C 461): ὑπὸ τῶν Τρώων ἀναιρούμενος (~Σ). U post 246
 257 τρίπλακα (C 480): τριπλῆν (Φ+Σ). OSU
 258 τρίπολον (C 542): ἦτοι τρις ἡρωτριασμένην (Σ) ἢ πολλάκις (~ Α 213Σ). OSU
 259 τρωτός (Φ 568): τιτρωσκόμενος. OSU²
 260 τραπεζῆας (Χ 69): τοὺς περὶ τὴν τράπεζαν ἀναστρεφόμενους (~Σ). OSU
 261 τρήρων (~ Χ 141 τρήρωνα): δειλή (~ Ε 778Σ). OSU
 262 τυτθόν (Α 354): ὀλίγον (Φ,Σ). OSU
 263 τύχεν (Ε 587): ἐπέτυχεν (He τ 1717 "κατέτυχεν"). O²SU
 264 τυχήσας (Δ 106): ἐπιτυχών (Φ). OSU
 265 Τυδείδην μέθεπε (Ε 329): ἐπὶ τὸν Τυδείδην ἤλαυνε (~Σ). U post 269
 266 τύνη (Ε 485): σὺ Δωρικῶς (Σ). OSU²
 267 τυκτόν (Ε 831): τευκτόν, ποιητόν, ἐν ἄλλω | κατεσκευασμένον (U). OS(~Σ)
 268 τυπήϊσι (Ε 887): τύπαις (Σ "πληγαῖς"). OSU
 269 Ἰππολόχοιο παῖς καὶ Τυδέος υἱός (Ζ 119): τοῦ Ἰππολόχου. U post 259
 270 Τυχίος (Η 220): ὄνομα τοῦ σκυτοτόμου. U post 264
 271 τυπεῖς (Λ 191): τρωθεῖς (Ν 288Σ). OSU²
 272 τυκτῆϊσι (Μ 105): εὐκατασκευάστοις (Σ "εἰργασμέναις"). OSU
 273 τυμβοχόης (Φ 323): †φόφου (Σ "χωστοῦ τάφου", He τ 1636 "τύμβου καὶ χώσεως"). OSU
 274 †τύρε (? Α 684 τύχε): ἐφήπτετο, ἐτύγχανε (He 1717 "κατέτυχεν"). OSU
 275 τῶι γάρ (Α 55): τούτῳ γάρ (Σ). OSU
 276 τῶ οἱ (Α 321): οἵτινες αὐτῶι (Σ). OSU
 277 τῶ δέ οἱ ὦμω (Β 217): οἱ δὲ ὦμοι αὐτοῦ (Σ). OSU
 278 τῶ οὐκ ἄν (Β 250): διόπερ οὐκ ἄν (~Σ). OSU²
 279 τῶ κε (Β 373): †αὐτῶι δὴ (Σ "οὕτως γὰρ ἄν"). OSU
 280 τῶι μέν (Δ 207): τούτῳ μέν (Σ "τῶι μέν τρώσαντι"). OSU²
 281 τῶ μέν ἄρα (Ε 574): οὗτοι μέν δὴ (~ Α 333Σ). OSU
 282 τῶ γε (Λ 136): οὗτοι δυϊκῶς (~ Δ 536Σ). OSU²
 283 τῶν ὕπερ (Ο 665): ὑπὲρ τούτων (cf C 400Σ τῆϊσι πάρα). OSU²
 284 τῶ δὲ δύω (Τ 47): οἱ δὲ δύο (~ Α 327Σ). OSU
 285 τῶ τ' οἷω (Ψ 310): διὸ νομίζω(ν) (Ε 894Σ "ὑπολαμβάνω"). OS
 286 τῶ τοι (Ψ 609): διὸ δὴ σοι (~ Ε 816). OSU

255 τρωπᾶσθαι = YQX^λ (Π 95) : τροπάσθε Z^λ || τρέπεσθε Π 95Σ || 257 τρίπλακα^λ U, τρίπλοκον OS || 259 τετρωμένον OS || 265 τυδείδην bis U || 269 τοῦ : τὸ U || 285 τῶ τοῖο^λ ||

Ἀρχὴ τοῦ Υ στοιχείου OS

- 1 ὑαγρίου (~ Θ 338 κυδὸς ἀγρίου): κυάγρου (D). OSU
- 2 υῖας Ἀχαιῶν (B 370, K 49): περιφραστικῶς τοὺς Ἑλληνας (~ A 162). OSU
- 3 ὑβός (Hp. Aph.): κυρτός (Cy). OSU
- 4 ὑγρά κέλευθα (A 312): τὴν διὰ θαλάσσης πορείαν (~D). OSU
- 5 ὑγρήν (K 27): τὴν θάλασσαν (D). OSU
- 6 ὕδρου (B 723): ὄφεως (D). OSU²
- 7 ὕε (M 25): ἔβρεχε (D). OSU
- 8 υἱέες Ἰφίτου (B 518): Cχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος (= Hom.). U²
- 9 υἱεῖ cῶι (Γ 174): τῶι cῶι υἱῶι (~D). OSU
- 10 υἱὸς Πριάμου (Z 512 Πριάμοιο): ὁ Πάρις (~ Hom.). U
- 11 ὕος (K 264): χοῖρου (~ θ 60). OSU²
- 12 ὕλη (E 52): ξυλώδης τόπος ἢ βόρβορος O = He ι 582 ἰλύς, v. infra 14¹. O²S
- 13 ὑλήεσσα (~ Z 396 ὑληέσση): ὕλας ἔχουσα (~D). OSU
- 14 ὕλη (N 18): κύνδενδρος τόπος (Suda), OSU | ἢ βόρβορος ἢ βάθος (v. supra 12¹). SU
- 15 ὑλαγμός (~ Φ 575 ὑλαγμόν): ὑλακή, τῶν κυνῶν ἢ U¹ βοή (~ CyAHL ὑλακή). OSU
- 16 ὕμμε (Ψ 412): ὑμ(μ)έες (Λ 781D "ὕμας"). OSU
- 17 ὕμμες (Ψ 469): ὑμεῖς (A 274D). OSU²
- 18 ὑββάλλειν (T 80): ὑποβάλλειν (ApS 156), ἢ ὑποκρούειν (D). OSU
- 19 ὑπεῖξομαι (A 294): ὑποχωρήσω (D). OSU
- 20 ὑπέδδεισαν (A 406): εὐλαβήθησαν (D). OSU
- 21 ὑπόσχεο (A 514): ὑπόσχου (D). OSU
- 22 ὑπὲρ κεφαλῆς (B 20): ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς (θ 68D). OSU
- 23 ὑπέσχετο (B 113): ἐπηγγείλατο (CyAHL; A 388 ἠπείλησεν). OSU
- 24 ὑπερμενεῖ (B 116): μεγαλοδυνάμει (D "ὑπερέχοντι τῇ δυνάμει"). OSU
- 25 ὑπένερθεν (B 150): ὑποκάτωθεν (D). OSU
- 26 ὑπέρμορα (B 155): ὑπὲρ τὸ δέον (CyA~D). OSU
- 27 ὑπόδρα (B 245): ὑποβλεπτικῶς (! ApS 160; A 148D "δεινὸν ὑποβλεφάμενος"). OSU
- 28 ὑπανέστη (~ B 267 ἐξυπανέστη): ἀνέστη (~D). OSU
- 29 ὑπέσταν (B 286): ἐπηγγείλαντο (P,D "ὑπέσχοντο"). OSU
- 30 ὑποπεπτηῶτας (~ B 312 -τες): ὑποπεπτωκότας (~P,D). OSU
- 31 ὑπόσχεσις (B 349): ἐπαγγελία (~ B 286P). OSU²
- 32 Ὑπερησῖν (B 573): πόλιν Ἀργους (~D). post 95 U
- 33 ὑπ' Ἀδμήτῳ (συγγενῶ) (B 714): συγγενομένη τῶι Ἀδμήτῳ. U post 28
- 34 ὑπὸ Πειριθῳι (B 742): συγγενομένη τῶι Πειριθῳι. U post 30
- 35 ὑπόφιον (Γ 42): πάντων ὀρώντων (~Ti; D "ὑποβλεπόμενον"). OSU
- 36 ὑπ' ἀνέρος (Γ 61): ὑπ' ἀνδρός (D), ἢ ὑπὸ τοῦ ἀνδρός U (= Γ 429D ἀνδρί¹). OSU
- 37 ὑπερκύδαντας (Δ 66): ὑπερέχοντας τῇ δόξῃ (~D; cf infra 43). OSU
- 38 ὑπείρεχεν (Γ 210): ὑπερεῖχεν (D). OSU
- 39 ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε (Γ 217): ὑφεώρα δέ (D "εἰς γῆν ἔβλεπεν"). OSU
- 40 ὑπὸ δειρήν (Γ 371): ὑπὸ τὸν τράχηλον (D). OSU
- 41 ὑποστρέφειας (Γ 407): ὑποστρέφηις (D). OSU
- 42 ὑφόροφον (Γ 423): ὑψηλότερον (D "ὑψηλόν"). OSU

7 υῖε^λ || 8 ὑεcciφοτόc^λ || 9 ὕicω^λ || 11 ὕioc^λ || 18 ὕμβάλλειν^λ || 21 ὑπέσχεο (O 375)· ὑπέσχου OS
|| 23 ὑπηγγείλετο U || 39 ὑπεδέδεσκε^λ || 42 ὑποροφοοῦν^λ ||

- 43 ὑπερκύδαντα (~ Δ 66 ὑπερκύδαντας): ὑπερέχοντα τῇ δυνάμει (~Δ). SU
 44 ὑπερηνορέοντων (Δ 176): ὑπερηφανούντων (~Δ "ὑπερηφάνων"). OSU
 45 ὑπείρεχε (Ε 433): ὑπερμαχῆσει (Δ "ὑπερεμάχετο, ὑπερήσπιζε"). OSU
 46 ὑπέρθυμον (Δ 365): γενναῖον (Δ "μεγαλόφυχον, ἀνδρεῖον"). OSU
 47 ὑπέρθυμοι (Ζ 111): μεγαλόφυχοι (~ Ε 376Δ). OSU
 48 ὑπό κεν ταλασίφρονα περ δέος εἶλεν (Δ 421): ὑφεῖλεν ἄν καὶ τὸν εὐτολ-
 μον περὶ τὰς φρένας καὶ ὑπομονητικόν (Δ "πάνυ καρτερικὸν καὶ γενναῖ-
 ον"). OSU
 49 ὑπεράλμενον (Ε 138): ὑπερ(β)αλλόμενον (Δ). OSU
 50 ὑποσχών (Ε 269): ὑποβιβάσας (Φ,Δ "ὑποβαλὼν"). OSU
 51 ὑπεξέφερεν (Ε 318): εἰς τὸ ἔξω ἔφερεν (Δ "ἡρέμα ἐξέφερεν") U post 115 (~
 infra 114 OS)
 52 ὑπὲρ αἶσαν (Ζ 487): ὑπὲρ τὴν εἰμαρμένην (~Δ). post 55 U
 53 ὑπὸ κράτεσφιν (Κ 156): ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς (~Δ). OSU
 54 ὑπασπίδια προποδίζων (Ν 158): πάντες ὑπὸ τὴν ἀσπίδα προβαίνουσιν
 (~Δ). OSU | νῦν δὲ βούλεται δηλῶσαι, ὅταν ἐμπείρως καὶ συνεχῶς προβαί-
 νει ἔχων τὴν ἀσπίδα. U
 55 ὑπεξαλέασθαι (Ο 180): ἐκκλῖναι (Δ). OSU
 56 ὑπέροπλον (Ο 185): ὑπερήφανον (Δ). OSU
 57 ὑποθημοσύνησι (Ο 412): ὑποθήκαις, διδασκαλίαις (~Δ). OSU
 58 ὕπαιθα (Ο 520): ἔμπροσθεν (Φ,Δ). OSU
 59 ὑποφῆται (Π 235): ἱερεῖς ἢ προφῆται (Δ). OS
 60 ὑπερράγη (Π 300): αἰφνιδίως ἔλαμψεν (~Δ). OSU
 61 ἀποσφήλειε (Ε 567): ὑποσφήλαι καὶ ἀποτυχεῖν ποιήσειεν (~Δ). O²SU
 62 ὕπατον (Ε 756): μέγιστον (Δ). OSU
 63 ὑπαντιάσας (Ζ 17): ὑπαντήσας (Δ). OSU
 64 ὑποσχέσθαι (Ζ 274): ἐπαγγείλασθαι (Δ "ἀντὶ τοῦ ὑπόσχου"). OS
 65 ὑπείροχον (Ζ 208): ἔξοχον (~Δ). OSU²
 66 ὑπὸ Πλάκῳ (Ζ 396): ὑπὸ Πλακίῳ ὄρει τῆς Κιλικίας (Δ). U
 67 ὑπότροπος (Ζ 367): ἐξ ὑποστροφῆς (Δ). OSU
 68 ὑπότροπον (φ 211; ~ Ζ 367 ὑπότροπος): ὑπόστροφον (Δ "ἐξ ὑποστροφῆς").
 O²SU
 69 ὑποδέχθαι (Η 93): ὑποδέξασθαι (~Δ). OSU
 70 ὑποφθάς (Η 144): προφθάσας, προλαβὼν (Δ). OSU
 71 ὑπέσχεθεν (Η 188): ἐπηγγείλατο (Δ "ὑπέσχεεν, ὑπέβαλεν"). OS
 72 ὑποτρέσαι (Η 217): ὑποφυγεῖν (~Δ). OSU
 73 ὕπνου δῶρον (Η 462): περιφραστικῶς τὸν ὕπνον (Δ). OSU
 74 ὕπατε κρειόντων (Θ 31): βασιλεῦ βασιλευόντων (CγAHL, ~Δ). OS
 75 ὕπατοι (~ Θ 22 ὕπατον): βασιλεῖς (~Δ). OS
 76 ὑποθησόμεθα (Θ 36): ὑπολάβομεν (Δ "ὑποδείξωμεν, συμβουλευσώμεν").
 OSU
 77 ὑπερώησαν (Θ 314): ὑπεχώρησαν (Δ). OSU
 78 ὑποδύντας (~ Θ 332 ὑποδύντε): ὑπείσελθόντας (~Δ). OSU
 79 ὑπερμενέα (Θ 471): ὑπερέχοντα τῇ δυνάμει (Β 351Δ). OSU
 80 Ὑπερίωνος (Θ 480): τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντος (~Φ). OSU
 81 ὑπηροῖοι (Θ 530): ὑπ' ἡῶ, ὕπὸ τὴν ἑῷ OS¹, ὑπὸ τὸν ὄρθρον (Φ "ὑπὸ τὴν
 ἀνατολήν"). OSU
 82 ὑποσταίη (Ι 445): ὑπόσχηται (Δ "ὑπόσχοιτο"). OSU

45 ὑπερχεῖ || 48 περδόσιλεν^λ || 50 ὑπὸ βηβάσας || 52 ὑπερλήσαν^λ || 60 ὑπερραν^λ || 61
 ὑποσφηλίας^λ || ἐποίησεν OS || 63 ὑπαντήσας^λ || 66 πλακει U || 67 ὑποστροφῆς^λ || 71 ὑπέσχεεν^λ ||

- 83 ὑπέρθορον (I 476): ὑπερεπήδησα (D "ὑπερηλάμην"). OSU
 84 ὑπερβήη (I 501): ὑπερβήη· παρὰ τὸ προσήκον πράξει (D "παρέλθῃ"). OSU
 85 ὑπεκπροθέει (I 506): προλαμβάνει (D). OSU
 86 ὑπωρόφιοι (I 640): ὁμόστεγοι (D "ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὀροφὴν καὶ στέγην"). OSU
 87 ὑπὸ κρασίῳ (K 152): ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς (D). O²SU
 88 ὑπὸ δὲ ἔστρωτο (K 155): ὑπέστρωτο (D). OSU
 89 ὑπόρρηνον (K 216): ὑπαρνον (D). OSU
 90 ὑπαὶ δέουσιν (K 376): ὑπὸ δέουσιν, ὑπὸ τοῦ φόβου (D). OSU
 91 ὑπτιοί (Λ 179): ἐπὶ νῶτον (Δ 108D). OS
 92 ὑπεραεῖ (Λ 279): ἄνωθεν ἢ μεγάλως (D "ἀπὸ ὕψους καὶ ὑπὲρ ὑμᾶς φερομένη"). OSU
 93 ὑποθέσθαι (Λ 788): συμβουλευῆσαι (D). OSU
 94 ὑπὸ στέρνοιο (Λ 842): ὑπὸ τοῦ στήθους (~ Δ 106D). OSU
 95 ὑπέχευε (Λ 843): ὑπέβαλεν (D) U | ὑπεστρώννυνεν (CyAL, ≈ D). OSU
 96 ὑπὸ δὲ κόμπος ὁδόντων / γίνεται (M 149 ὑπαί): ὑπὸ δὲ τῶν ὁδόντων ψόφος γίνεται (~D). OSU
 97 ὑπώπια (M 463): τὰ ὑπὸ τοὺς ὦπας (D "τὴν πρόσοφιν"). | ὦπες δὲ εἰσιν οἱ ὀφθαλμοί (A 206D). OSU
 98 ὑπερμήκεος (~ N 63 περιμήκεος): ὑπὲρ μήκος (D "ὑπερμεγέθους"). OSU
 99 ὑπέρβιον (P 19): ὑπερήφανον (~D). OSU
 100 ὑπὲρ θεόν (P 327): παρὰ θεοῦ βουλήσει (~D). OSU
 101 ὑσμίνη (P 543): μάχη (CyL, ~ B 477D). OSU²
 102 ὑφάναι (~ Z 187 ὑφαίνει): κατασκευάσαι (~ I 93D, D). OSU²
 103 ὑπερδέα (P 330): ἄγαν ἐνδεῇ (~ ApS 159). OSU
 104 ὑπολίζοντες (C 519): ὀλιγώτεροι, ἥσσονες τῷ μεγέθει (CyA; D "ἐλάττονες καὶ μικρότεροι"). OSU
 105 ὑπαὶ ῥιπῆς (T 358): ὑπὸ τῆς ὀρμῆς (CyA~D). OSU
 106 ὑπερίων (T 398 Ὑπερίων): πορευόμενος (= ApS 93 ἰών). OSU
 107 ὑπὲρ μόρον (Y 30): ὑπὲρ τὸ καθήκον (~D). OSU
 108 ὑπαλύξεις (~ Φ 126 ὑπαλύξει): φεύγεσθαι (D "ὑπεκκλινεῖ"). OSU
 109 ὑπέρεπτε (Φ 271): ἔπρεμψα (D "ὑπέστυρεν, ὑφήρπαξεν"). OSU
 110 ὑπαιθα (Φ 255): ἔμπροσθεν (D). OSU
 111 ὑποθηρόμεθα (Φ 293): συμβουλεύωμεν (Θ 36D). OSU
 112 ὑποστάς (Φ 457): ἐπαγγειλάμενος (γ 99 "ὑποσχόμενος"). OSU
 113 ὑπεκπροθέοντα (Φ 604): ἔμπροσθεν αὐτοῦ τρέχοντα (?). OSU
 114 ὑπεξέφερον (E 377, ~ X 202 ὑπεξέφυγεν): εἰς τὸ ἔξω ἔφερον (He v 318; D "διεκόμενον, ὑπεξέκλεπτον"). OS(U v. supra 51)
 115 ὑπεμνήμυκεν (X 491D): ὑπεστυγνίακεν (D "κατεστύγνακε"). OSU
 116 ὑπερώνη (X 495): τὴν ὑπερώαν (D "οὐρανίσκον"). OSU
 117 ὑπέσχετο (T 141): ἐπηγγείλατο (= A 388D ἠπειλησεν, cf X 494 ἐπέσχε· προσήνεγκεν). OS(U v. supra 23)
 118 ὑπὲρ αἰῶνος (Ψ 327): ὑπεράνω τῆς γῆς (θ 66D+ ApS 18). OSU
 119 ὑπὲρ νεφέων (~ Ψ 874 ὑπαὶ νεφέων): ὑποκάτω ἢ U¹ ὑπεράνω τῶν νεφῶν (O 625D "ἐκ νεφῶν"). OSU
 120 Ὑρίην (B 496): πόλιν Βοιωτίας (~D). U post 112
 121 Ὑρτακίδης (B 837): υἱὸς Ὑρτάκου (~D), πατρωνυμικῶς. U

83 ὑπέρθορα^λ OS || .. ὑπέρθοραν· ὑπερέπήδησαν U || 84 ὑπερβε^λ || 85 ὑπερπροθέσει^λ || 90 ὑπαιδίους^λ || 97 ὦπαι SU, om O || 104 ὑπολίζοντες^λ || 105 ὑπερείπησ^λ || 108 ὑπολύξεις· φεύγεισθαι || 110 ὑπέταθα^λ || 113 ὑπερπροθέοντα^λ ||

- 122 ὕστατοι (B 281): ἔσχατοι (ῥ). OSU
 123 ὕστατος (~ E 703 -ον): ἔσχατος (ι 444D). OS
 124 ὑσμίνας (M 347): ῥεῖς OS¹ μάχας (B 345). OSU
 125 ὑφέντες (A 434): χαλάσαντες (D). O²SU
 126 ὑφαίνουσα (~ H 324 ὑφαίνειν): κατασκευάζουσα (~ I 93ῥ, D). OSU
 127 ὑφ' ἡμετέρησι (B 374): ὑπὸ ταῖς ἡμετέραις (~D). OSU
 128 ὑψηρεφές (E 213 ὑφερεφές): ὑψηλόν (D). OSU
 129 ὑψιβρεμέτης (A 354): ὁ ἐν ὕψει βρέμων, τουτέστι βροντῶν (~D). OSU
 130 ὑψίζυγος (Δ 166): ὁ ἐν ὕψει καθήμενος καὶ ζυγοστατῶν (~D). OSU
 131 ὑψηχέας (~ E 772 -εσ): ὑψόηχος ἢ εἰς ὕψος ἀνερχόμενος (D/Y^s "ὦν ὁ ἦχος εἰς ὕψος ἀνέρχεται"). OSU
 132 Ὑπιπύλη (H 469): αἱ δίπτυχοι θυρίδες ἢ κλισιάδες· ἔστιν δὲ καὶ ὄνομα κύριον (H 469). OSU cf M 454/5 πύλας ... δικλίδας ὑψηλάς; CyHL κλισιάδες· αἱ δίπτυχοι θύραι
 133 ὑπιπέτης (M 201): ὁ ἐν ὕψει πετόμενος (~D). OS
 134 ὑψηχέας (Ψ 27): ὑψαύχενας (~D). OS

Ἄρχη τοῦ Φ στοιχείου OS

- 1 φάς (I 35): εἰπών (D). OSU²
 2 φάρετρη (A 45): βελοθήκη (~D). OSU
 3 φάσγανον (A 190): ἄορ, ἰ ξίφος (ῥ, D). OSU
 4 φάανθεν (A 200): ἐφάνησαν (D). OSU
 5 φᾶρος (B 43): περιβόλαιον (CyAHL; D "ἱμάτιον"). OSU
 6 φαίνων (B 353): φανεροποιῶν (I 236D). OSU
 7 φάντες (Γ 44): εἰπόντες, ἢ ὑπονοήσαντες (~ Ξ 126D). OSU
 8 φάλαγγας (Γ 77): τάξεις (D). OSU
 9 φαίης κεν (Γ 222): ὑπελάμβανεν (~ N 100D; D "εἶπες ἄν, ἢ ὑπέλαβες"). OSU
 10 φαίδιμος (Δ 505 E 617): λαμπρός (D). OSU²
 11 φαίνεται (H 325): ἐδόκει (B 5D). OSU²
 12 φορέουσι (Θ 528): φέρουσι (~ A 238D). OSU²
 13 φαλαγγηδόν (O 360): κατὰ τάξεις (CyAHL, ~D). OSU
 14 φαινήν (T 395 μάστιγα φαινήν): ῥνὺν U¹ λεπτήν (= ζ 74^s-τινές; K 500D "στιλπήν"). OSU
 15 φάτο (Υ 365): ἔλεγεν (D). OSU
 16 φαινή (K 77; ~ X 315): λαμπρά (CyAHL, ~ Θ 555D). OS
 17 φαῖμεν (Ω 222): ὑπολάβοιμεν (~ B 81D). OSU
 18 φέρων (A 13): κομίζων (D), ἢ ὑπικχνούμενος. OSU
 19 φέρτερον (A 169): κρεῖσσον (D). OSU
 20 φεῦγε μάλα (A 173): φεῦγε λίαν (D). OSU
 21 φερόμην (A 592): ἐφερόμην (D). OSU
 22 φεύξονται (B 159): φύγωσι (~ Λ 590ῥ). OSU
 23 φυγέειν (B 393): φυγεῖν (D). OSU²
 24 φέροιτο (Z 177): κομίζοιτο (~D). OSU²
 25 φέβεσθαι (Θ 107): φεύγειν (D). OSU
 26 φέρτρωι (C 236): φορεῖωι (D). OSU

127 ὑψημετέραι^λ ||Φ 6 φάνων^λ SU, φαρνών^λ O || 12 φαρέουσι^λ || 13 τάξιν O || 23 φευγέειν· φεύγειν ||

- 27 φέριστε (Ω 387): βέλτιστε (Ο 247D). OSU
 28 φηρσίν (Α 268): κενταύροις (P,D). OSU²
 29 φῆσθα (Α 397v.l., ἔφησθα): ἔλεγεσ (D). OSU
 30 φῆ γάρ (Β 37): ἔλεγε γάρ (D "ἔφη, εἶπεν, ἐλογίσατο"). O²SU
 31 φῆρας (Β 743): Κενταύρους (D). U post 35
 32 φῆις (Δ 351): λέγεις (D). OS
 33 Φηρῆι (Ε 543): πόλις τῆς Ὑ¹ Πελοποννήσου (D). O²SU
 34 φηγῶι (Ε 693): δρυλ (D). O²SU²
 35 φήγινος (Ε 838): δρύϊνος (Ε 693D). OSU²
 36 Φθίηι (Α 155): Φθία πόλις Θεσσαλίας (D,~P). U post 37
 37 Φθίατο (~ Α 251 ἐφθίαθ'): ἐφθάρησαν (D). OSU
 38 Φθινύθεσκεν (Α 491): ἔφθειρεν (~D). OSU
 39 Φθογγή (~ Β 791 Φθογγήν): φωνή (~D). OSU
 40 Φθεισῆγορας (~ Β 833 Φθισῆγορα): Φθείροντας τοὺς ἄνδρας (~D). OSU
 41 Φθεῖρ (Β 868 Φθιρῶν): ὁ τῆς πίτυος καρπός (~D). OSU
 42 Φθάμενος (Ε 119): προλαβών (D "Φθάσας). OSU
 43 Φθασάμενος (? fort. cum 42 coniungendum): Φθάσας (Ε 119D), καὶ †εἰπών
 (sc. φάμενος Ε 290P,D). OSU
 44 Φθίσειε (~ Ζ 407 Φθίσει): φονεύσειε (~D). OSU
 45 Φθινόμενος (~ Θ 359 Φθίμενος): Φθειρόμενος (~ Ζ 327D). OSU
 46 Φθάν (Α 51): ἔφθασαν (D). OSU²
 47 Φθίσονται (Α 821): Φθαρῆσονται (D). U post 38
 48 Φθισίμβροτος (Ν 339): Φθαρτική ἀνδρῶν (He φ 414 "διαφθείρων τοὺς
 ἄνδρας"). OSU
 49 Φθίσειν (Π 461): Φθείρειν (D "ἀπολέσειν"). OSU²
 50 Φθίηφι (Τ 323): ἐν τῇ Φθίαι. U post 36
 51 φίλην (Α 20): προσφιλεστάτην (D). OSU
 52 φιλέουσα (Α 196): φιλοῦσα (D). OSU²
 53 φίλα (Α 107): προσφιλή (P,D) καὶ ἴσα καὶ ὅμοια (Ε 441D ἴσα· ἴσως καὶ
 ὁμοίως). OSU
 54 φιλοκτεανώτατε (Α 122): φιλοχρηματώτατε (P,D). OSU
 55 φίλον κῆρ (Α 491): τὴν προσφιλεστάτην ψυχὴν (~D). OSU
 56 φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης (Β 162): πόρρω τῆς προσφιλεστάτης αὐτῶν
 πατρίδος (~ Α 541D). OSU
 57 Φιλοκτήταο (Β 725): Φιλοκτῆτου. OSU
 58 φιλότης (≈ Γ 73 φιλότητα): φιλία (~D). OSU
 59 φιλομμειδῆς (Δ 10): φιλόγελως (D). OSU²
 60 φύλοπιν (Δ 15): μάχην (D,P). OSU²
 61 φίλατο (Υ 304; ~ Ε 61 ἐφίλατο): ἐφίλησεν (D). OSU
 62 φιλέεσκεν (Ζ 15): ἐφίλει (~ Γ 388). OSU
 63 φίλ(τα)τος (Ζ 272): φιλικώτατος (D "τιμιώτατος"). OSU
 64 φῖλαι (Κ 280): φίλησεν (Ε 117P,D). OSU²
 65 φιτρῶν (Μ 29): κορμῶν (D). OSU
 66 φιλέεσθε (Ν 627): ξενίζεσθε (~D). OSU
 67 φιλότητι (Ξ 209): φιλίαι, συνουσίαι (Γ 441D). OSU
 68 φίλτερον (Χ 301): φιλικώτατον (D "ἥδιον"). OSU
 69 φλοιόν (Α 237): τὸ λέπυρον (CyHL; D "λέπος"). OSU²
 70 φοξός (Β 219): ὀξυκέφαλος (D). OSU²

33 φήρηςλ || 35 φήϊνοςλ || 40 Φθεκῆγοραςλ || 57 φιλοκτιάτολ || 59 φιλομέληςλ || 60 φιλάπηνλ ||
 64 φίλελ || 70 φλοξόςλ ||

- 71 φλοίσβοιο (E 469): παραχῆς (Σ). OSU
 72 φλόγεα (E 745): λαμπρά (Σ). OSU
 73 φλεγύας (N 302): ἔθνος βαρβαρικόν (Σ "ἀθέους"). OSU
 74 φλεγέθει (P 738): καίει (Σ). OSU
 75 φλέγμα (Φ 337): φύσμημα, φλόγιμα (Σ "πύρωσιν, φλόγωσιν"). OSU
 76 φλέγετο (Φ 365): ἐκαίετο. U² post 74
 77 φοῖβος (A 43): ἀμίαντος (Ψ, Σ). OS
 78 φορέουσι (A 238): φοροῦσι, βασταάζουσι (Ψ, Σ). OS
 79 φόρμιγγος (A 603): κιθάρας (Ψ, Σ). OS
 80 φόως (B 49): τὸ φῶς (Σ) τοῦ ἡλίου. OSU²
 81 φορῆναι (B 107): φέρειν (ρ 224Σ). OSU²
 82 φολκός (B 217): στραβός (Σ). OSU
 83 φορέεσκον (B 770): ἐφόρουν (CyA, ~Σ). U post 87
 84 φοίνικι (Δ 141): πυρρῶι ἄνθει (Σ "φοινικῶι χρώματι"). OSU
 85 φορβῆς (E 202): τροφῆς (Ψ, Σ). OSU
 86 φόβηθεν (E 498): ἐφοβήθησαν (Σ). OS(U v. infra 95)
 87 φορέει (E 499): φορεῖ (Σ). OSU²
 88 φοβέοντο (Z 41): ἔφευγον (Σ). OSU²
 89 φόβοιο (Z 97): φόβου (P 597Σ; Σ "φυγῆς"). OSU
 90 φοβεύμενος (Θ 149): φεύγων (Σ). OSU
 91 φοινικόεσσαν (K 133): ἀπὸ φοινίκου. OSU | ἢ φοινικοῦν Ο (Σ "πυρράν")
 92 φοινῆεν<τα> (M 202): μέλαν ἢ φοίνιον (Σ "φονευτικόν, ἢ πυρρόν"). SU
 93 φοβέεσθαι (Π 507): φεύγειν (~ Z 41Σ). U post 70
 94 φορῆς (C 566): οἱ βασταάζοντες (Σ "παραφέροντες"). OSU
 95 <ἐ>φόβηθεν (O 326): ἔφοβήθησαν (E 498Σ), OS | εἰς φυγὴν ἔτρεφεν (Y 90
 φόβησεν; Σ "εἰς φυγὴν ἐτράπησαν"), ἢ ἐφοβήθησαν U = supra 86¹. OSU
 96 φράσαι (A 83 imperat.): διανοηθῆναι, σκέψασθαι (Σ "λόγισαι, σκέψαι"). OSU
 97 φρένας (A 115): διανοίας (~ A 103Σ), βουλήσεις, ἐνθυμήσεις (?). OSU
 98 φρονέοντα (A 542): φρονοῦντα (Σ). OSU
 99 φράζεαι (A 554): διανοεῖται (Σ "διενοοῦ, ἐβουλεύου"). OS
 100 φρήτρη (B 363): συγγένεια (Σ "φρατρία"). OSU
 101 φρονέω (Γ 98): φρονῶ (Σ). OSU
 102 φρητρήφιν (B 363): τὴν συγγένειαν (Σ "φρατρίαι"). OSU
 103 φραζόμεθα (~ Δ 14 φραζώμεθα): διανοούμεθα (Σ "βουλευώμεθα, σκεπτόμε-
 θα"). OSU
 104 φρίξ (H 63): ἡ τῶν ὑδάτων μελανία (Σ "ἡ ἐξ ἐπιπολῆς κίνησις τοῦ
 ὕδατος"). OS(U v. infra 114)
 105 Φραδμονίδης (~ Θ 257 Φραδμονίδην): Φράδμονος παῖς (~Σ). U post 113
 106 φρήν (K 45): ἡ διάνοια (~ A 555Σ). OSU
 107 <***> φρουρεῖται, φυλάσσεται (cf K 378Σ ζωγρεῖτε· ζῶντά με φυλάττε-
 τε). OSU²
 108 φράσατο (K 339 δ' ἐφράσατο): εἶπεν (?; Σ "εἶδεν, ἐνόησεν"). OSU²
 109 φράξαντες (M 263): πυκνώσαντες. OSU
 110 φράζου (Ξ 470): ἐννοοῦ, βουλεύου (~ δ 395Σ; Σ "νῦν ὄρα"). OSU
 111 φράξαντο (O 566): ἔφραξαν (Σ). OSU
 112 φρένες (Π 504): τὸ διάφραγμα (Σ). OSU
 113 φράδμων (Π 638): ἐμπείρως φράσαι δυνάμενος (Σ "διορατικός, ὀξύς, ἢ
 ἔμπειρος"). OSU

73 φλέγυιας^λ || 75 φῶσιμα || 81 φορεῖν U || 82 φόλκοι· στραβοί U || 90 φοβούμενος^λ || 95
 ἐφόβησεν S || 96 σκέψαι U || 112 φρέντες^λ ||

- 114 φρίξ (~ Φ 126 φρίκα): ἡ φρίκη τοῦ κρύους (D "ἡ ἡρεμαία τοῦ ὕδατος κίνη-
εις"), ἡ τῶν ὑδάτων μελανία U = supra 104¹. OSU
- 115 φρίσσουσι (Ψ 599): ὀρθοὺς τοὺς στάχνας ἔχουσι (~D). OSU
- 116 φρικός (Ψ 692): τῆς φρίκης καὶ τοῦ κρύους (D "ἡ λεπτοκυμία"). OSU
- 117 φυήν (A 115): τὴν φύσιν (D), τὸ μέγεθος. OSU
- 118 φύσει (A 235): βλαστήσει (~P, D). OSU
- 119 φύλα (B 363): ἔθνη (D). O²SU
- 120 φυλείδης (B 628): φυλέως νιός (~D). U²
- 121 φυλάκην (B 695): πόλιν θεσσαλίας (~D). U post 126
- 122 φύγον (Γ 4): ἔφυγον (D). OSU²
- 123 φύλοπις (E 379, Z 1): μάχη (D). U post 120
- 124 φυταλιῆς (Z 195): δενδροφύτου γῆς (~D). OSU
- 125 φῦκος (I 7): φυκία καλεῖται τὰ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐκβρασσόμενα χλωρά
(~D, P). OSU
- 126 φυλακτῆρες (I 66): φύλακες (I 64D). OSU
- 127 φύξιν (K 311): φευξίν (He φ 946 φυγήν), † φυγήν (CyAL, ~D). OSU
- 128 φυταλιῆς (M 314): ἀμπελοφύτου γῆς (D). OSU
- 129 φυζακινήις (N 102): δειλαῖς (D). OSU
- 130 φύγαδε (Π 697): εἰς φυγήν (Θ 157D). OSU
- 131 φυκτά (Π 128): φευκτά (CyL), † ἐκφεύξιμα (D "ἀντὶ τοῦ οὐδὲ φυγεῖν δυνη-
cόμεθα"). OSU
- 132 φύξηλιν (P 143): δειλόν, φυγάδα (D). OSU
- 133 φύσας (C 412): ἀκούς (P, D). OS
- 134 φυκιόεντι (Ψ 693): < * * * > φυκίωι (D "φυκία ἔχοντι"). OSU | φυκία δέ ἐστι
βοτάνη θαλάσσιος (~D, v. supra 125). SU
- 135 φοινικέεσσαι (Ψ 717): φοινικώδεις, πυρραί (D "πελιώδεις, ἐρυθραί"). OSU
- 136 φυσιώνοντας (Δ 227): πνευστιώνοντας, ἀσθενούντας (! D "ἀσθμαίνοντας").
OSU
- 137 φώνησον (~ A 201 φωνήσας): κάλεσον (~D). OSU
- 138 φῶτα (B 239): τὸν ἄνδρα (D). OSU
- 139 φώς (B 565): ἄνθρωπος (CyAHL; D "ἄνθρωπος"). OSU²
- 140 φωτός (Π 736): ἀνδρός (D). O²SU²
- 141 φωριαμῶν (Ω 228): τῶν κιβωτῶν (D). OSU

128 φυταλίου^λ || 129 φυζακίναίς^λ || 133 ἀκούσας || 135 φυνικέεσσαι^λ U || 136 φωσιώνοντας^λ U ||

Ἄρχῃ τοῦ Χ στοιχείου OS

- 1 χαμαί (Δ 482): πρὸς τὴν γῆν (~ Γ 29Δ χαμᾶζε). OSU²
- 2 χαλκοχιτώνων (Α 372): ἰσχυροθωράκων (Β 47Δ "σιδηροθωράκων"). OSU
- 3 χαλκοβατές (Α 426): ἰσχυρόν (CyL~Δ). OSU
- 4 χαλεποί τοι (Α 546): δεινοί κοι (Δ βλαβεροί κοι). OSU
- 5 χαλεπαίνων (Β 378): ὀργιζόμενος (Δ). OSU
- 6 χαλκῶι (Β 417): σιδήρῳ (Δ). OSU²
- 7 χάλκεον (Β 490): ἰσχυρόν (κ 3Δ; Δ "στερεόν"). OSU
- 8 Χαλκίδα (Β 537): πόλεως Εὐβοίας (~Δ). U
- 9 χαμᾶζε (Γ 29): χαμαί (Δ). OSU
- 10 χάνοι εὐρεῖα χθών (Δ 182): εὐρὺ χάσμα ποιήσκει μοι ἡ γῆ (~Φ;Δ). OSU
- 11 χάρμης (Δ 222): μάχης (Δ 509Δ). OSU²
- 12 χαράδρης (Δ 454Δ): ὕδρορροῆς (~Cy; = Φ 259Δ ἀμάρης). OSU
- 13 χαλκήρ<ε> (Ν 650; ~ Δ 469 χαλκήρεϊ): χαλκῶι ἡρμωσμένον (~Δ, Γ 316Δ). OSU
- 14 χαζώμεθ' (Ε 249): ἀναχωροῦμεν (Δ). OSU
- 15 Ἄλαλκομενήϊς (Ε 422): ἡ ἀπαλέξουσα τοὺς ἐναντίους τῶι ἑαυτῆς μένει (=Q^s, EM 546,56). U post 8
- 16 χαλκοκορυτῆι (Ε 699): σιδηροπλίτηι (Δ "χαλκῶι καθωπλισμένῳ"). OSU
- 17 χαλκεοφώνων (~ Ε 785): ἰσχυροφώνων, ἰ μεγαλοφώνων (~Δ). OSU, CyA
- 17a χάρμα (Ζ 82): χαρά (Δ). U post 24
- 18 χ<α>μγάδις (Ζ 147): χαμαί (Δ). OSU
- 19 θαλπωρή (Ζ 412): χαρμονή (Δ "χαρά, ἡδονή, παραμυθία"). OSU²
- 20 χαλκόποδες (~ Θ 41 χαλκόποδ'): ἰσχυρόποδες (≈ He χ 111; Δ "στερεόποδες"). OSU
- 21 †χαλκεόνυχας (~ Ε 329 κρατερόνυχας): ἰσχυρόνυχας (~Δ). OSU | καρτερόνυχας. SU
- 22 χαῖται (Ζ 509): κόμαι, τρίχες (Α 529Δ). OSU
- 23 χάλκεος (Η 146): ἰσχυρός (Ε 704Δ). OSU
- 24 χάνοι (Θ 150): διασταίη ἡ γῆ (Ζ 282Δ). OSU²
- 25 χατέουσι (Ι 518): χρήζουσι (Δ). OS
- 26 χαλκοβάρεια (Λ 96): χαλκῶι ἡρμωσμένη (~Δ). U post 23
- 27 χάλκεον ὕπνον (Λ 241): τὸν θάνατον (~Suda s.v. κοιμίται). OSU
- 28 χαλκοπαρείου (Μ 183 χαλκοπαρήιου): χαλκὰς παρείας ἔχοντος (~Δ), OSU | ἀναισχύντου (?). OS
- 29 χατέοντι (Ο 399): χρήζοντι (Δ). OSU
- 30 Χαρίτεσσι (Ρ 51): Χάρισι. OSU²
- 31 χατίζει (C 392): χρήζει (~ Β 225Δ). OSU
- 32 χαιρήσειν (Υ 363): χαρήσασθαι (Ι). OSU²
- 33 χαλκογλωχίνας (~ Χ 225 χαλκογλώχινος): χαλκὰς γωνίας ἔχοντας (Δ). OSU
- 34 χαιτάν (Ψ 282): τῶν κομῶν, O²SU | τῶν τριχῶν (~ Ζ 509Δ). O²S
- 35 χάνδανε (Ψ 742): ἐχώρει (~Cy). OSU
- 36 χέρη<ι> (Α 80): χείρον<ι>, ἐλάττον<ι> (Δ). OSU
- 37 χερνίφαντο (Α 449): τὰς χεῖρας ἐνίφαντο (Δ). OSU
- 38 χερεῖονα (Α 576): χείρονα (Δ). OSU
- 39 χειμέριαι (Β 294): χειμεριναί (Δ). OSU

4 θεῖνοι || 8 χαλκίδαοι || 10 χαννοὶ εὐραχθῶν || ποιήσκει μοι conl. sec. Θ 150/Ak, [η γη π]οιοιη Φ : ποιησάμενοι || τῇ γῇ OS || 14 χαλαζόμεθα || 15 χαλκοπέμψης· ἡ ἀπαλλάττουσα || 19 χαλπορή || (31) χατίζειν· χρήζειν add. U² ante 31 χατίζει ||

- 40 χέρεια (Δ 400): ἐλάττονα (D "χείρονα"). OSU²
 41 χέρει (Δ 425): τῇ γῇ (D). OSU
 42 χείμαρρος (N 138; ~ Δ 452 χείμαρροι): ῥό ἐν OS¹ χειμῶνι ῥέων (~D). OSU
 43 ἐχεύατο πήχεε (E 314): περιέβαλε τοὺς πήχεις τῶν καρπῶν (~D). OSU
 44 χεῖρ' ἐπὶ καρπῶι (E 458): κατὰ τὸν τῆς χειρὸς καρπὸν (D). OSU
 45 χίμαιραν (Z 179): ῥπερυινῆ(ν) αἶγα· U (D "ἡ ἐν χειμῶνι γεγεννημένη αἶξ") ἔστι δὲ καὶ U¹ ὄνομα τρικεφάλου θηρίου (~D). OSU
 46 χθόνα δύμεναι (Z 411): ἀποθανεῖν (D). OSU
 47 χεύω (H 86): χύω (D). OSU
 48 χειρότερος (Y 436): χείρων (~ He χ 308). OSU²
 49 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ (Ξ 272): ἀντὶ τοῦ τῇ μίαι. OSU
 50 χερνήτης (M 433): πενιχρά (≈ CyAHL; D "ἡ ἀπὸ τοῦ ἔργου τῶν ιδίων χειρῶν ζῶσα"). OSU
 51 χέραδος (Φ 319): συμπεφορημένην ὕλην (D "φάμμου καὶ ξύλων συγκομιδῆς"). OSU
 52 χεῖρη (X 93): τῇ καταδύσει (D). OSU
 53 χεῦμα (Ψ 561): ἐπιχύ (CyAHL "ῥεῦμα"). OSU
 54 χειμερίησιν (Γ 222): χειμεριναῖς (D). OSU
 55 χῆραί τε (B 289): ἄνδρας μὴ ἔχουσαι (CyA; D "ἔρημοι καὶ ἀνδρῶν μονωθεῖσαι"). OSU
 56 χήρην (Z 432): χήραν, ἄνδρον (~ Z 408D). OSU
 57 χηλοῦ (Π 221): κιβωτοῦ (D). OSU²
 58 χήτει (T 324): στερῇ (D). OSU
 59 χηραμόν (Φ 495): ἐσχισμένην πέτραν (D "χώρημα, κατάδυσιν"). OSU
 60 χθιζός (A 424): ἡχθεῖζός U | χθεσινός (CyAHL, ~D). OSU
 61 χθιζὰ καὶ πρωῒζ' (B 303): χθές καὶ πρὸ μικροῦ (D "χθές τε καὶ πρώην"). OSU
 62 χθαμαλώτατον (N 683): ταπεινότατον (~ μ 101D; D "κοιλότατον"). OSU
 63 χιτῶν (~ B 42 χιτῶνα): ἐσθῆς, ἱμάτιον ἄνδρικόν S¹ (≈ D). OS, CyAHL
 64 χιτῶνα (Γ 359): νῦν τὸν θώρακα (D). OSU
 65 χλαῖναν (B 183): τὸ περιβόλαιον (D "χλανίδα"). OSU
 66 χλωρὸν δέος (Θ 77): χλωροποιὸς φόβος (D). U
 67 χολωθεῖς (A 9): ὀργισθεῖς (D). OSU
 68 χολωσέμεν (A 78): εἰς ὀργὴν ἄξειν (D "εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν"). OSU
 70 χολώσεται (Ξ 310 χολώσεται): ὀργισθήσεται (~ A 78D). OSU²
 71 χόλον (A 81): ὀργὴν (D). OSU
 72 χόλοιο (A 224): τῆς ὀργῆς (D). OSU²
 73 χολώτοις (Δ 241): ὀργίλοις (CyH; D "ὀργιστικοῖς"). OSU
 74 χολάδες (Δ 526): τὰ νεῦρα (D "ἔντερα"). OSU
 75 χόρτω (Λ 774): ὀρίω, περιφράγματι (~D). OSU
 76 χορῶι καλή (Π 180): καλῶς χορεύουσα ἢ ἡ ἐν τῷ χορεύειν καλή (~D). U
 77 χοροτυπίησιν (Ω 261): ὀρχήσεις (~D). OSU
 78 χασσάμενος (Δ 535): ἀναχωρήσας (D). OSU
 79 χρυσέωι ἀνὰ σκήπτρῳ (A 15): περὶ τῷ χρυσῶι σκήπτρῳ· SU | σκήπτρον δὲ ἐστὶ βασιλικὴ ῥάβδος (~D). OSU
 80 Χρύσην (A 37): πόλιν Τρωϊκὴν (~D). U

43 χεσυατολ || 45 χειμέρανλ || τριμόρφου OS || 48 χεώτεροςλ || 49 χειριγέτη ἐτέρηλ || τιμία (φιλότης add. OS) || 50 πενιχρή OS || 51 χέρδαοςλ || 52 καταλύσει || 53 χευναλ || fort. ἐπίχυμα, ἐπίχυσις || 55 χηράταιλ OS || 61 προῖζοῦλ || 66 χλωρὸς φοβερός || 77 χορορυπίησινλ || 78 χρασσάμενοςλ ||

- 81 χρειώ (A 341): χρεία (D). OSU
 82 χραιεμῶει (A 566): βοηθῶει (~D). O²SU
 83 χραιεμεῖν (A 589): βοηθεῖν (D). OSU²
 84 χρυσόθρονος (A 611): ποικίλον θρόνον ἔχουσα ἢ καλόν (~D). OSU
 85 χρυσεόιο (~ B 268 χρυσεύο δ!): χρυσοῦ (≈ Λ 319). OSU
 86 χραίεμη (Γ 54): βοηθήσει (~D). OSU
 87 χρυσεῖς (Γ 64): ἀφθάρτου, καλῆς (D "χρυσοφόρου, καλῆς"). OSU
 88 χραύεη (E 138): τοῦ φωτὸς ἄφηται (9. D "ἀμύξει"). OSU
 89 χρυσαόρου (E 509): χρυσοξίφους (~D). OSU
 90 χρυσήνιος (Z 205): χρυσὰς ἡνίας ἐχούσης (D). OSU
 91 χρεῖος (Λ 686): χρέος, ὄφλημα (α 409D; D "χρέος, δάνειον"). OSU
 92 χροός (N 191): τοῦ σώματος (D). OSU²
 93 χροὸς εἷσατο (N 191): διὰ τοῦ χροὸς ἦλθε (~D). U post 91
 94 χροῖη (Ξ 164): τῇ χροῖᾳ, τῷ αἵματι (D "τῷ ἰδίῳ αὐτῆς χρωτὶ"). OSU
 95 χρυσάορον (O 256): χρυσοξίφον (CyHL; D "χρυσοφάεγανον"). OSU
 96 χρυσηλακάτου (Π 183): χρυσοτόξου (D "καλλιτόξου"). OS
 97 χρόμαδος (Ψ 688): φόφος (ApS 168; D "ποιὸς ἦχος"). OSU
 98 κέχχυθ' (B 19): περιεκέχυτο (D). OSU
 99 χυτή (Z 464): ἡ τοῖς νεκροῖς χεομένη γῇ (~D). OSU
 100 χυμένη (T 284): περιχυθεῖσα (θ 527D; D "περιπλακεῖσα"). OSU
 101 χυτήν (Ψ 256): τὴν τοῖς νεκροῖς χεομένην γῆν (~D). OSU
 102 χωόμενος (A 44): ὀργιζόμενος (D). OSU
 103 χώσεται (A 80): ὀργισθῇ (D, ~9). OSU²
 104 χώρης (Z 516): τόπου (D). OSU
 105 χήρωσας (P 36 finit.): ἔρημον ποιήσας (~D). OSU
 106 χωρήσαντα (P 101 χωρήσαντ'): Ἦ νῦν Ὑ ἀναχωρήσαντα (~ Δ 505D). OSU
 107 κώληπα (Ψ 726): τὴν ἀγκύλην (D). OSU

Ἀρχὴ τοῦ Ψ στοιχείου OS

- 1 φάλλεν: ἦιδεν (≈ CyHL), ἐτραγώδει (?). OSU
 2 φαμάθοις (A 486): ἄμμοις (~9), ἰ φάμμοις (D). OSU
 3 φᾶρες καὶ κολοιοί (~ P 755): εἶδη ὀρνέων (D). OSU
 4 φαῦον (Π 216): ἔφανον, ἦπτοντο (D). OS | ἡρέμα ἐφήπτοντο (~N 132D). U
 5 φαύουσιν (Ψ 519): ἄπτονται (~ N 132). OSU
 6 φευεθήεη (~ T 107 φευετήεεις): φεύεη (D). OSU²
 7 φεδνὴ δέ (B 219): †διεφευεμένη (D "ἀραιά, μαδαρά", CyAHL "μαδαρά"). OSU
 8 φιλήν ἄροσιν (I 580): ἀροτριάσιμην καὶ σπορίμην. OSU, D "τὴν ἄδενδρον χώραν"
 9 φιάδας (Π 459): φεκάδας, σταγόνας (~D). OSU
 10 κύψικάρηνοι (M 132; ~ Ψ 118 ὑψικόμους): εἰς ὕψος τὰς κόμας ἔχοντες OS¹ (D "μακραί"). OSU

84 ἔχων S, om O || 86 χραίεμεν || 89 χρυσαόροιο lemma praefigunt OSU || 90 χρυσήνεϊς || 91 χρέως || ὀφείλημα U || 92 χρώς O, χρέος SU || 93 χροῖσατο || 99 χύει || 105 χωρήσας || 107 κώληπα ||

Ψ 3 πόλοιο || 8 ἀρώσει OS, ἀρώσει U || 10 κόμας SU : κάρας O ||

Ἀρχὴ τοῦ Ω στοιχείου OS

- 1 ὦδε (A 212): οὕτως (D). OSU
- 2 ὦδ' ἔστω (H 34): οὕτω γενέσθω (D). OSU²
- 3 ὠκυπόροις (A 488): ταχυπτέροις (He ω 140 "ταχυπόρων"; A 421D "ταχέως πλεούσαις"). OSU
- 4 ὠίγνυτο (B 809 ὠίγνυντο ... ἐκ δ' ἔσσυτο): ἐξώρμα δέ (H 1D ἐξέσσυτο· ἐξώρμηνεν). OSU
- 5 ὠκεανός (~ A 423 ὠκεανόν): ποταμός καθ' Ὅμηρον περιέχων ὅλην τὴν οἰκουμένην (~D). OSU
- 6 ὠκνεον (Y 155, ≈ E 255 ὀκνεῖω): ὠκνησαν (~D). OSU
- 7 ὠκυρόωι (E 598): ταχέως ῥέοντι (D). OSU
- 8 ὠκυπέται (Θ 42 ὠκυπέτα): ταχεῖς (D). OSU
- 9 ὠκυπόδων (K 535): ταχυπόδων (~ B 860D). OSU
- 10 ὠικτειρεν (Λ 814): ἠλέησεν (Π 5D). OSU
- 11 ὠικιστος (O 238): ταχύτατος (~ Φ 253D). OSU
- 12 ὠκύαλου (O 705): ῥτῆς U¹ ταχυπλόου (O 693D "ταχέως πλεούσης"). OSU
- 13 ὠμοῖς (B 259): τοῖς ὠμοῖς (D). OSU
- 14 ὠμοθέτησαν (B 424): ὠμὰ κρέα συνέθηκαν, τουτέστιν ἀφ' ἐκάστου μέρους τῶν μελῶν ὠμὰ συνθέντες (~D). U | ὠμὰ ἔθηκαν. OS
- 15 ὦ μάκαρ (Γ 182): ὦ μακάριε (~D). OSU
- 16 ῥώμων (Γ 159 ὠς): ἀντὶ τοῦ ὅμως (~ A 116D; = infra 48). OSU
- 17 ὠιμῶξεν (Γ 364): ἐστέναξεν (D). OSU
- 18 ὠμογέροντα (Ψ 791): συνετὸν καὶ ὁμὸν τὸ γῆρας ἔχοντα (D "μήπω πάνυ γέροντας"). OSU
- 19 ὠινοχόει (A 598); ~ Δ 3 ἐωινοχόει: οἶνον ἐκεράννυε (~Φ; Δ 3D "ἐνέχει, ἐκίρνα"). OSU
- 20 ὠνοκάμην (Ξ 95): ἐμεμφάμην (D). OSU
- 21 ὠνατο (P 25): ἐφάυλισεν (D). OSU²
- 22 ὠνον (Φ 41): τιμὴν D). OSU
- 23 ὠνος (~ Ψ 746 ὠνον): τιμή (~ Φ 41D). O²SU²
- 24 ὠνησα (~ A 503 ὄνησα): ὠφέλησα (~ A 395Φ,D). O²SU
- 25 ὦ πόποι (A 254): παπαὶ τῶν χαλεπῶν (He ω 276). OS
- 26 ὠπασεν (I 483): ἔδωκεν (D). OSU
- 27 ὠπλίσατο (Λ 86): παρεσκεύασεν (CyA, ~D). OSU
- 28 ὦ ποτε (Λ 104): οὐς ποτε (Z 21 Hom.) δυϊκῶς (~ B 865D). σημαίνει δὲ καὶ τοὺς ἑαυτῶν (= ApS 147 σφούς). OSU
- 29 ὠπίζετο (C 216): ἐπεστρέφετο (D). OSU
- 30 ὦ περ ἀρίστω (Ψ 659): οἵτινες (~ Δ 324D) ἄριστοι (~ Λ 328). OSU
- 31 ὠρσε (A 10): διήγειρεν, ἐνέβαλεν (D). OSU
- 32 ὠρμαινε (A 193): διενοεῖτο (Φ,D). OSU
- 33 ὠρορε (B 146): ἐκίνησεν (D "διήγειρεν, ἐτάραξε"; He ω 368 "ὠρσε"). OSU
- 34 ὠρη (B 468): τοῦ καιροῦ τοῦ ἔαρος (~Φ). OSU
- 35 ὠρη ἐν εἰαρινῇ (B 471): ἐν τῷ τοῦ ἔαρος καιρῷ (~D). OSU
- 36 ὠρᾶτο (Γ 142 ὠρᾶτ'): ὠρμα (D). OSU²
- 37 ὠρνυτο (Γ 267): διεγείρετο (Γ 13D; ~D) ῥάνιστατο U = infra 40¹. OSU
- 38 ὠρμηθήτην (E 12): ὠρμήθησαν δυϊκῶς (~D). OSU
- 39 ὠρεσσι (E 486): γυναιξίν (D). OSU

3 ὠδυπόροις^λ || 4 ἐξώρμα N. Conrad : ἐξορδα || 6 ὠκνηθεν^λ || 9 ὠκυπόρων^λ || 11 ὠκτιστος^λ || 25 παῦσαι || 30 ὠπεραπω^λ || 33 ἐνίκησεν || 35 ὠρηνιαρίνη^λ || ἄερος ||

- 40 ὤρνυτο (H 20 ὠρνυτ'): ἀνίστατο (~ Γ 267D). OS(U v. supra 37)
 41 ὠρμαινε (Φ 64): ἐνεθυμεῖτο (A 193D). OSU
 42 ὠρεξεν (Ω 102): παρέσχεν (CyA; D "ἐνεχειρίσσει"). OSU
 43 ὄρεξον (N 327 ὀρέξομεν): παράσχου (~D; He ο 1157 "ἔκτεινον, ἐπίδος"). OS
 44 ὠριςτος (Ω 384): ὁ ἄριςτος (~ Λ 288D). OSU
 45 ὥς κε (A 32): ὅπως ἄν (D). OSU²
 46 ὥς τώ γε (A 304): οὕτως οὗτοι (P,D). OSU²
 47 ὥς ἄρα φωνήσασα (A 428 φωνήσας'): οὕτως ἄρα εἰποῦσα (D). OSU
 48 ὥς (Γ 159): νῦν ἀντὶ τοῦ ὅμως (~A 116D). OSU
 49 ὥς φάτο (B 16 142): ὥς εἶπεν, οὕτως εἶπεν (~D). OSU
 50 ὥς τῶν (B 149): οὕτως τούτων (D). OSU
 51 ὥς ἐπονείτο (B 409): ὥς ἐνήργει (D). OSU
 52 ὥς μοι (Γ 166): ὅπως μοι (D). OSU
 53 ὥς σέο (Γ 446): ὥσπερ σοῦ (D). OSU
 54 ὥς γνῶ (Δ 357): ἐπέγνων (D). OSU
 55 ὦσεν (E 19): ἐπέβαλεν, ἱ κατέβαλεν (D,P). OSU
 56 ὥς δ' αὖτως (H 430): ὁμοίως δέ (~ Γ 339D). OSU
 57 ὥς οἱ μέν (Λ 596): οὕτως μέν οὗτοι (A 318D). OSU
 58 ὥς δ' ὅτ' ἄν (M 41, O 80 ..): ὥς νῦν μοι, οὕτως νῦν μοι (?). OSU
 59 ὦσεν (O 668): ὤθησεν (A 220D; E 19P), ἐπήγειρεν, ἀνέτρεψεν (?). OSU
 60 ὥς σφιν (Ω 27): ὥσπερ αὐτοῖς (~ A 110D). OSU
 61 ὠχρός (Γ 35): χλωρός (CyAHL; D "ὠχρίασις"). OS

εἴληφε τέλος αἱ Λέξεις τοῦ Ὀμήρου. Ο
 Ὀμήρου λέξεις ἐνταῦθα τέρμα πέλει. S

43 ὠρεξον^λ || 44 ἀόριςτος || 46 τοιγε^λ || οὗτος || 48 ὅπως || 56 ὥς δάλυτος^λ || 59 ἀνέστρεψεν OU
 ||